

טו' באב תשע"ה
31 ביולי 2015

לכבוד
הגב' איילת שקד
שרת המשפטים
הבית היהודי
כנסת ישראל

שרה נכבדה,

הנדון: תלונות שווא על אלימות ומין במשפחה: אלימות משפטית
חוות דעת ומתווים לפתרון כולל

1. לבקשתך, הנני מתכבדת להניח בפניך, חוות דעת בנושא תלונות שווא על אלימות ומין במשפחה ומתווים לפתרון כולל, לרבות נוסחי הצעה לתיקון הנחיה מספר 2.5 של פרקליט המדינה והצעה לתיקון הדין הפלילי.
2. חוות דעתנו נסמכת על החקיקה והספרות הישראלית, הצעות החוק, דברי ההסבר המלווים אותם, מאמרים, מחקרים, אמנת האו"ם לזכויות הילד, 1989, אמנת האו"ם בדבר זכויות כלכליות, חברתיות ותרבותיות, 1966, אמנת האו"ם בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות, 1966, וכן לומדת היקש מהמשפט האמריקאי והמשפט האנגלי במישורים מסוימים.
3. חוות הדעת חובקת עשרות עמודים בניסיון לנתח את התופעה לעומקה ובמטרה להגיע לפתרונות המיטביים, הן בטווח הזמן הקצר והן בטווח הזמן הארוך. לנוחותך, הנושאים, המסקנות והמתווים לפתרון פורטו בתמצית המנהלים.
4. בנוסף - מצורף לחוות הדעת מקבץ מייצג של סיפורים אישיים של עשרות מנפגעי תלונות שווא, שהח"מ העניקה לו את השם: "זעקת הגברים והילדים: מקבץ אנושי של סיפורים אישיים". אין ספיקא, כי יש בו להעיד על חומרת התופעה, והנחיצות בפתרונה לאלתר, ואף יפה שעה אחת קודם.
5. לא מן הנמנע לציין, כי השלמת התמונה בנושא תלונות שווא במשפחה, במטרה להקיף את הבעייתיות על כלל גווניה, מחייבת הידרשות ל - 4 אספקטים נוספים: מעצרי שווא, הודיות שווא, הרשעות שווא והפללות שווא.
6. לסיום, אין חולק כי עקרון השוויון הוא מעקרונות היסוד בשיטת המשפט של מדינת ישראל ומעמודי התווך של כל חברה דמוקרטית באשר היא; לפיכך, הרשות המחוקקת האמונה על הדמוקרטיה במדינת ישראל מחויבת לטיפול ותיקון של התופעה שבנדון, באמצעות החלת שוויון מהותי (אריסטוטלי) בין המגדרים, לטובת שני המינים, ובראש בראשונה, לטובת ילדי ישראל.

הח"מ עומדת לרשותכם, לשאלות ו/או הבהרות, ככל שתידרשנה.

בכבוד רב ובברכה,

מירית ענתבי, עו"ד

העתק: מר אמיר שיפרמן, ר' תנועת א' זה אבא

טו' באב תשע"ה
31 ביולי 2015

תלונות שווא על אלימות ומין במשפחה: אלימות משפטית חוות דעת ומתווים לפתרון כולל

מסירת ידיעות כוזבות או עדות שקר למשטרה ככלי להשגת יתרונות טקטיים בגירושין

"ט"ז כי-יקום עד-חמס, באיש, לעזות בו, סרה. יז ועמדו
שני-האנשים אשר-להם הריב, לפני יהוה, לפני הכהנים
והשפטים, אשר יהיו בימים ההם. יח ודרשו השפטים,
היטב; והנה עד-שקר העד, שקר ענה באחיו. יט ועשיתם
לו, כאשר זמם לעשות לאחיו; ובערת הרע, מקרבך. כ
והנשואים, ישמעו ויראו; ולא-יספו לעשות עוד, כדבר
הרע הזה--בקרבך. כא ולא תחוס, עינך: נפש בנפש, עין
בעין שן בשן, יד ביד, רגל ברגל".

(ספר דברים, פרק י"ט, פסוקים ט"ז-כ"א).

כתיבה*: עו"ד מירית ענתבי

*נכתב לבקשת שרת המשפטים, הגב' איילת שקד, וחה"כ יואב קיש

תוכן העניינים

עמודים

4-7	תמצית מנהלים	
8-9	אקדמות מילין	א
9-12	רקע עובדתי	ב
13	המצב המשפטי דהיום ("De - jure")	ג
13-15	התפתחויות מגמות החקיקה בתחום האלימות במשפחה	1ג
15-16	חשיבות על שמירת עקרונות יסודות המשפט הנוגעים לזכויות החשוד העצור והנאשם	2ג
16-17	הסנקציות המשפטיות העומדות לרשות רשויות החוק בגין תלונות שווא ו/או עדות / שבועת שקר בחוק העונשין	3ג
17-20	משפט השוואתי: טיפול רשויות השפיטה והאכיפה בתלונות שווא וחזרה מעדות בארה"ב ובאנגליה	ד
20	המצב דהיום ("De - facto")	ה
20-21	היקף תופעת תלונות השווא	1ה
22-27	נתוני משטרת ישראל – סטטוס תלונות ועבירות פליליות בכלל, ואלימות במשפחה, בפרט	2ה
27-29	טיפול המשטרה בתלונות שווא	3ה
30-31	תופעת התאבדויות גברים במהלך הליך גירושין ולאחריו	4ה
31	דיון בסוגיות נשוא חוות הדעת	ו
31-33	נוסח הנחיה מספר 2.5 של פרקליט המדינה	1ו
33	הפרקליטות כקובעת מדיניות אכיפת החוק	2ו
33-34	הנחיה מספר 2.5 – מדיניות התביעה בהעמדה לדין של עד תביעה ו/או מתלונן שחזר בו במשפט מעדותו במשטרה	3ו
34-35	האם נוסח הנחיה מספר 2.5 מונע הגשת תלונה ו/או תביעה בגין עדות כוזבת	4ו
35-36	האם על-פי הדין דהיום ניתן להעמיד מתלונן/נת שווא לדין; והאם הכלים הקיימים בדין יש בהם ליתן מענה אפקטיבי לצורך הרתעה	5ו
36-38	דיון ומסקנות	ז
38-40	המתווים לפתרון כולל (בטווח המידי, הבינוני והארוך)	ח
40-41	סוף דבר	ט

42-43

בביליוגרפיה

44-239

"זעקת הגברים והילדים ; מקבץ אנושי של סיפורים אישיים"

נספח
"א"

תמצית מנהלים

1. במהלך שני העשורים האחרונים לא היה כמעט תחום במדינת ישראל, שזכה לתשומת לב ציבורית ומוסדית, כמו תופעת האלימות במשפחה. התמודדות זו באה לידי ביטוי בתהליכים גנריים; מוסדיים, מחקריים וחוקיים ששינו את פני מדינת ישראל. מהתייחסות של שוויון נפש ואדישות, הן חברתית והן של רשויות אכיפת החוק, אנו ניצבים בפני מודעות, ערנות מוגברת ומבורכת, ואף ביתר שאת – בדוחק להביא לפתרונה של הבעיה, ויפה שעה אחת קודם.
2. אין תימה, כי החשיפה התקשורתית והביקורת הציבורית המגיעה בעקבותיה, גרמו לכך שרשויות אכיפת החוק נוקטות בדפוסי פעולה קשיחים ומחמירים, היוצרים סכנה לפגיעה באיזון בהפעלת שיקול הדעת, לפגיעה בעקרונות המשפט החוקתי, המשפט המנהלי ובעקרונות המשפט הפלילי.
3. הרצון להגן על כלל זכויות אלו, בצירוף אלמנטים נוספים יצרו, למעשה, "חור שחור" בהליך הפרוצדורלי, תופעת לוואי חדשה – תלונות שווא באלימות במשפחה.
4. על-פי דו"חות שנתיים של משטרת ישראל וסקרים שערכה מחלקת המידע בכנסת ישראל, מסך כל התיקים הנפתחים בכל שנה בגין אלימות במשפחה למעלה מ-50% מהם נסגרים על-ידי המשטרה. כ-30% מהתיקים שנפתחים בכל שנה מועברים לפרקליטות, כ-15% מסך כל התיקים נדונים בבית המשפט. תמונה שונה בתכלית מצטיירת, למשל, בארה"ב ובאנגליה.
- להבהרת התמונה, חשוב להדגיש, רובן המכריע של התלונות במשטרה על אלימות נגד נשים במשפחה, מביאות למעצר החשוד וחלקם בהמשך הגשת כתב אישום.
5. לא זו אף זו: תופעת תלונות השווא בתוך המשפחה הינה בעלת מאפיין מיוחד המתבטא בחומרתה מן הטעם שנוגעת לחשוב מכל - לילדים, הן לטובת הילדים והן לנתק הקשר בין האב לבין הילד מיד עם הגשת תלונת השווא, ובהמשך לתופעות קשות, לרבות ניכור הורי, סרבנות קשר ועוד.
6. הטענה העיקרית, העולה בקרב הגברים, כי תופעת ריבוי תלונות השווא נגרמת בעקבות המדיניות שמתווה פרקליטות המדינה והמיושמת באמצעות הנחית פרקליט המדינה מס' 2.5 - מדיניות התביעה בהעמדה לדין של עד תביעה ו/או מתלונן שחזר בו במשפט מעדותו במשטרה (להלן: **"הנחיה מספר 2.5 או 'הנחיה'**"), אשר משמשת כלי בידי אותן נשים לפגוע באוכלוסיית הגברים.
7. בנסיבות אלה נתבקשנו להתוות מתווה משפטי והמלצות למיגור תופעת ריבוי תלונות השווא המוגשות למשטרת ישראל, ולמצער, הפחתה, תוך מתן התייחסות מיוחדת להנחיה מספר 2.5.
8. בחינה משפטית זו מצריכה איזון בין זכויות יסוד שונות, זכויות היסוד של האדם, בפרט כבוד וחופש האדם וחירותו, מחד, ומחויבות ואחריות המדינה לשמור על ביטחונם האישי של אזרחיה, והרצון להגן על המתלונן/ת, מאידך.
9. בנסיבות אלו, תופעה זאת באה לידי ביטוי בניצול הדין, ואף בניצול לרעה את רשויות אכיפת החוק, ביתר שאת, על ידי נשים המגישות תלונות שווא במשטרה בטענה של אלימות מצד הבעל או הפרוד או הגרוש. לכך מתווספים, גורמים שונים מיעצים "עצות אחיתופל", וזאת כצעד אסטרטגי לשם השגת יתרון על הצד השני במהלך מאבקי הגירושין וכן לא פעם על רקע מניעים רגשיים תוך מימוש יצר הנקם.
10. התנהגות זאת חמורה שבעתיים, מאחר והצדדים, ובפרט הצד הפוגע אינו שם לנגד עיניו, את הקורבן המשני באותם מאבקים, אך ראש וראשון במעלה, והדבר החשוב מכל - טובת הילדים. תלונות השווא של נשים כנגד גברים, תובעים גם קורבנות כבדים הן מקרב הגברים - האבות, אשר אין ידם במעל כלל, והן מקרב הנשים - האמהות, המגישות תלונות אמת.

ברי, כי בנסיבות אלה "עשיית יתר" מתלהמת של המגדר הנשי, תנועותיו ושדולותיו, מזיקה במקום להועיל לנשים, במאבק כנגד אלימות שהינו בבסיסו מוצדק.

11. לא זו אף זו: המחיר הכבד, כאמור, אשר גובה התופעה החמורה מאוכלוסיית הגברים הגרושים מגעת למאות התאבדויות בשנה. נתונים סטטיסטיים מצביעים כי האוכלוסייה הנוטה ביותר להתאבדות, היא אוכלוסיית הגברים. אין תימה, שכן הגברים חווים בנוסף להליך הפלילי הקשה מנשוא, באופן אוטומטי גם את הנתק מילדיהם.

12. הרשות המחוקקת המודעת לתופעת תלונות השווא, מקיימת שיח ערני בנושא מזה תקופה ארוכה. כך למשל, על-פי פרוטוקול דיון מועדת הפנים והגנת הסביבה מיום 25 בנובמבר 2014, בראשותה של חה"כ מירי רגב, עולה כי השר לביטחון פנים ושר הרווחה החליטו להקים ועדה בין משרדית, לצורך טיפול בצמצום תופעת האלימות במשפחה. בוועדה חברים נציגים מטעם המשרד לביטחון פנים, משרד הרווחה, משרד הבריאות, משרד הקליטה, משרד החינוך, המשטרה ורשויות בתי הסוהר, הרשות לקידום מעמד האישה במשרד ראש הממשלה וגורמי משרד המשפטים. אלא מאי, למיטב ידיעתנו, אין בוועדה כל נציגות מטעם ארגוני ו/או עמותות גברים אשר מהווים גורם משמעותי ובעל חשיבות בנושא צמצום האלימות במשפחה בכלל, והקטנת תופעת תלונות השווא באלימות במשפחה, בפרט. כמו כן, אנו סבורים כי ראוי לשקול להעביר את נושא הטיפול באלימות במשפחה תחת אחריותה של השרה לשוויון מגדרי, חה"כ הגב' גילה גמליאל.

13. ראוי להדגיש, כי אין בחוות הדעת להציג גישה "פרו-גברית" ו/או "אנטי-נשית". אנו סבורים, כי טיפול יעיל ומקצועי יותר בבעיה כולה הינו אינטרס משותף לגברים ונשים כאחד; וחשוב מכל, ובעיקר, הינו אינטרס בראיה של טובת הילדים, הנפגעים העיקריים במערכות ובמאבקים המתנהלים בין בני הזוג.

14. בהתאם לכך, הנחות היסוד אשר הונחו בבסיס כתיבת חוות הדעת היו שתיים:

הראשונה - התווית פתרון הוגן ושוויוני נטול אפליה מגדרית, תוך איזון בין זכויות יסוד המעוגנות בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו ובחוק הפלילי;

השניה - טובת הילד הועמדה כערך עליון ונר לרגליו בכתיבת חוות הדעת, זאת תוך הידרשות למניעת נזקים, ככל שניתן, לילדים, כתוצאה מתלונות השווא, כתוצר של השפעתן על הקשר בין הילדים להוריהם ככלל, ולאבות בפרט, ושל היוצרות תופעות נלוות חמורות, כגון ניכור הורי, סרבנות קשר ועוד.

15. הסוגיות המשפטיות נשוא הדיון –

א. האם נוסח הנחיה מספר 2.5 מונע טיפול של משטרת ישראל והפרקליטות בתלונות כנגד מתלונן/ת האלימות/מין שחזר/ה מעדות/ה;

ב. ככל שהתשובה לשאלה הראשונה שלילית; האם חלה על המשטרה חובה לחקור ולבחון האם מדובר בתלונת שווא; ככל שהתשובה חיובית, האם ניתן להעמיד את המתלונן/ת לדין פלילי;

ג. האם נוסח הנחיה מספר 2.5 יש בו כדי להשפיע ו/או לתרום לתופעת ריבוי תלונות השווא;

ד. האם על-פי הדין דהיום ניתן להעמיד מתלונן/נת שווא לדין; והאם הכלים הקיימים בדין יש בהם ליתן מענה אפקטיבי לצורך הרתעה;

ה. המתווה המשפטי לצורך מיגור תופעת תלונות השווא במשפחה, ולמצער, צמצום מספר המקרים.

16. המסקנות העיקריות העולות מהדיון בסוגיות המשפטיות –

א. לשון הנחיה מספר 2.5 אינה מונעת הגשת תלונה כנגד מתלונן/ת השווא, על אף הבעייתיות הגלומה בניסוחה ;

ב. רשויות אכיפת החוק אינן מיישמות, הלכה למעשה, את הנחיה מספר 2.5 ; אי העמדה לדיון והעדר טיפול של המשטרה בתלונת כנגד מתלונן/ת השווא ;

ג. הדין הפלילי אינו חוסם אפשרות הגשת תלונה כנגד מתלונן/ת שווא בגין הודעה כוזבת ו/או כל עבירה המנויה בדין ; אולם, הדין הפלילי נעדר כלים אפקטיביים להתמודדות עם התופעה, ולפיכך יש להידרש לתיקונו, באופן שיוספו כלים נוספים.

ד. קיימת עליה במספר המעצרים וריבוי תלונות, על אף הירידה בפשיעה ;

ה. קיים חסר במאגר נתונים סטטיסטי המרכז את כלל התלונות המוגשות בתחום האלימות במשפחה ונתונים עדכניים ומאומתים, לצורך התמודדות אפקטיבית עם התופעה ;

ו. קיימים מתווים לפתרון - לטווח הקצר, הבינוני והארוך - לשם מיגורה של התופעה.

17. יודגש : במסגרת חוות הדעת מוצעים מספר מתווים לפתרון כולל לתופעה, שיפורטו על רקע ניתוח מעמיק של התופעה, כאשר ניתן למנות 3 מתווים עיקריים, שיש לפעול במקביל ליישומם :

האחד, מתווה לטווח הקצר - התווית מדיניות חדשה ומעודכנת על-ידי פרקליט המדינה, בנושא אכיפת הדין על תלונות שווא, תוך הבהרה ו/או תיקון הנחיה מספר 2.5 ;

השני, מתווה לטווח הביניים - קביעת נהלים ברורים ואחידים לצורך איסוף נתונים סטטיסטיים בתחום אלימות במשפחה ומעקב אחר תופעת תלונות השווא. כן, הקמת צוותי מחקר וצוותי בדיקה ובקרה שיחקרו אספקטים שונים של התופעה. בנוסף, הקמת מערכי הסברה, למידה והתמקצעות לצורך שיפור יכולת קבלת ההחלטות של המשטרה, זאת על-ידי רכישה מתמדת של נסיון ומומחיות ספציפיים בנושא זה ;

השלישי, מתווה לטווח הארוך - תיקון חקיקתי של הדין הפלילי.

18. ברי ונהיר, כי המאבק באלימות במשפחה חייב להימשך בכל העוז האפשרי וללא פשרות. עולה הצורך להתחיל ולהחזיר את האיזון בין האפשרות הבלתי מוגבלת לחשוף גברים לאשמות שווא של אלימות לבין ההגנה על אזרחים תמימים מפני האשמות בלתי מוצדקות, כדי לשמור ולהגן על כבודם ולמנוע מתיחויות ומעשי אלימות שעלולים להיות תוצאתם הישירה של אשמות שווא.

19. בהתאם, הצורך להחזיר את האיזון על כנו, לאור המצב הקיים דהיום, מחייב הידרשות מידית לפתחם של הרשות המחוקקת ורשויות אכיפת החוק, ופעולה מידית לצורך ביצוע הערכת מצב מחודשת, תוך הידרשות ליישום פתרונות בטווח הקצר, הבינוני והארוך.

20. לסיכום, אין מנוס מלהודות שהרשות השופטת ורשות האכיפה נתונות במלכוד בנושא כה מורכב, אולם אין זה מצב בלתי פתיר. בתום יישום המתווים לפתרון התוצאה צריכה להיות אחת – כאשר הוחלט על סגירת תלונה - ואין זה משנה באיזו עילה – על הצד המתלונן לדעת מראש כי אין זה סוף הפרשה, שכן הוא יהיה חייב על-פי דין בקנס כספי ו/או במאסר – על פי חומרת הנזק שהוא גרם לקורבן התלונה ו/או לילדיו.

21. לסיום, אין חולק כי עקרון השוויון הוא מעקרונות היסוד בשיטת המשפט של מדינת ישראל ומעמודי התווך של כל חברה דמוקרטית באשר היא; לפיכך, הרשות המחוקקת האמונה על הדמוקרטיה במדינת ישראל מחויבת לטיפול ותיקון של התופעה, באמצעות החלת שוויון מהותי (אריסטוטלי) בין המגדרים, לטובת שני המינים, ובראש בראשונה, לטובת ילדי ישראל.

א. אקדמות מילין

1. המגפה שפוקדת אותנו - תופעת האלימות במשפחה, היא אחת הבעיות הכאובות של החברה במדינת ישראל בכלל, ושל התא המשפחתי, בפרט. זאת, בין היתר בשל אופיו המיוחד של התא המשפחתי, אשר נמצא בין הפרט לחברה, באופן שמעלה קושי רב לדעת את שמתרחש בין כתליו, בחדרי חדרים. סיטואציה זו גורמת לניצול הפרט החלש על-ידי זה החזק, וזאת במקביל לקושי הרב של מערכת המשפט להתערב ביחסים אלה.
2. המגפה שפוקדת אותנו נילוות לתופעת האלימות במשפחה, בדמותה של תופעת הגשת תלונות שווא במדינת ישראל, שהינה תופעה נפוצה ושכיחה לרוב בקרב נשים הנמצאות בטרם תחילתו של הליך הגירושין, במהלכו, ולאחר שבני הזוג התגרשו.
3. במדינת ישראל בשנת 2015 אין הכרה אמיתית בתופעה של תלונות שווא, על אלימות ומין במשפחה וכפועל יוצא אין אומדן להיקפה. תופעת תלונות השווא מובאת לסדר היום הציבורי בעיקר על-ידי ארגוני גברים הנחשבים בעיני חלק מהציבור וגורמי אכיפת החוק כקיצוניים, ולא על-ידי סמכויות אכיפת החוק המעדיפים, לעיתים ממניעים פופוליסטים, להצניע תופעה זו ולא להתמודד עימה, על אף שהם מודעים לה.
4. תחום האלימות במשפחה הינו יחודי מתחומים אחרים, שכלל שהנושא תופס תאוצה בסדר היום הציבורי, כך גוברת תחושת חוסר האונים של הציבור לגבי היכולת להגיע לפתרון מאוזן בכל הנוגע לכלל המעורבים בתא המשפחתי. הציבור נחשף לנושא זה בתקשורת, במקרים קיצוניים בהם בוצע רצח ו/או התאבדות של מי בין בני הזוג ו/או ילדיהם.
5. מצער הדבר, אך תוך התעלמות מוחלטת מעקרון העל – טובת הילד, רובן של הנשים מנצלות את המצב הקיים, כפי שיפורט להלן, בהגשת תלונות שווא במשטרה ו/או בפני גורמים מקצועיים נוספים, כחלק מהאסטרטגיה של הליך הגירושין. בחלק לא מבוטל מהמקרים תלונות אלו מוגשות לאחר קבלת יעוץ מעורכי דין ו/או בני משפחה ו/או חברים, שנועדו להפעיל לחץ על הגבר בנסיון להשיג יתרון במסגרת המאבק המשפטי המתנהל בבית המשפט לענייני משפחה, הן לעניין משמורת וזמני שהות, הן לעניין תשלום התמיכה הכלכלית (מזונות ומדור) והן לעניין הרכוש של הצדדים. קיימים מקרים לא מעטים גם על רקע של מניעים רגשיים, דוגמת נקמה.
6. בעיה זו קשה במיוחד, שכן סכסוכים משפחתיים רבים מתרחשים בתוך כותלי הבית. ברוב המקרים למשטרה אין תמיד בנמצא מידע ו/או ראיות מוצקות, היכולות להוות תמיכה בגרסה זו או אחרת של מי מהצדדים.
7. חשוב להדגיש, רובן המכריע של התלונות במשטרה על אלימות נגד נשים במשפחה, מביאות למעצר החשוד וחלקם בהמשך להגשת כתב אישום. בחלק לא מבוטל מהמקרים מבוצעים המעצרים גם כאשר התשתית הראייתית חלשה, כאשר אין סימני פגיעה, וכאשר החומר היחידי הנמצא הוא גרסאות סותרות של הצדדים.
8. ברי ונהיר, כי להרחקה שכזו, קל וחומר למעצר, עלולות להיות השלכות מרחיקות לכת בהמשך. בהיבט המשפטי – טקטי (למשל, ניצול אקט זה בשלב מאוחר יותר, במהלך הדיונים המשפטיים בהליך הגירושין, וזאת גם אם יתברר כי טענת האלימות היתה חסרת כל בסיס) והן מההיבט המשפחתי – פסיכולוגי (למשל, התפתחות סרבנות ליצירת קשר בקרב ילדי הבעל המורחק עם האב ה"אלים").
9. הטענה העיקרית, העולה בקרב הגברים, כי תופעת ריבוי תלונות השווא נגרמת בעקבות המדיניות שמתווה פרקליטות המדינה והמיושמת באמצעות הוראת פרקליט המדינה – הנחיה מספר 2.5, אשר משמשת כלי בידי אותן נשים לפגוע באוכלוסיית הגברים.

10. ודוק: המחיר הכבד כאמור אשר גובה התופעה החמורה מאוכלוסיית הגברים הגרושים מגעת להתאבדות. נתונים סטטיסטיים מצביעים כי האוכלוסייה הנוטה ביותר להתאבדות במקרי גירושין, היא אוכלוסיית הגברים, כפי שיפורט להלן.
11. אין ספיקא, המצב דהיום ותוצאות הפעילות של סמכויות אכיפת החוק מחייבות הערכת מצב מחודשת, והידרשות לפתרונות, בטווח המיידי ובטווח הארוך, לצורך שמירת האיזון בין זכויותיהן וביטחונן של הנשים, מצד אחד, והגנה על הגברים מפני תביעות שווא ושמירה על כבודם.
12. צא ולמד: הערכת המצב מחדש מצריכה איזון בין זכויות יסוד המעוגנות בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו ובחוק הפלילי; מחד, זכויותיהם של הגברים לחופש, כבוד ולהגנות המגנות על החשוד, על העצור ועל הנאשם במשפט הפלילי; ומנגד – הזכות של הנשים להיות מוגנות וחופשיות מלחץ בלתי הוגן בדמות של אלימות.
13. חוות דעת זו נסמכת על החקיקה והספרות הישראלית, הצעות החוק, דברי ההסבר המלווים אותם, מאמרים, מחקרים, אמנת האו"ם לזכויות הילד¹, 1989, אמנת האו"ם בדבר זכויות כלכליות, חברתיות ותרבותיות², 1966, אמנת האו"ם בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות³, 1966, וכן לומדת היקש מהמשפט האמריקאי והמשפט האנגלי במישורים מסוימים.

ב. רקע עובדתי

1. נושא תופעת האלימות במשפחה הוא אחד התחומים הייחודיים, המורכבים והרגישים, שזכה בשנים האחרונות לתשומת לב ציבורית ומוסדית, ומהווה שיח כמעט יומיומי בקרב הציבור במדינת ישראל.
2. מחקרים חברתיים, שנערכו בראשית שנות השבעים, במטרה לאפיין את התופעה, קובעים כי קיים קו מקשר בין העבר להווה כך שהאידיאולוגיות וההסדרים החברתיים שיצרו בעבר את הבסיס לאלימות במשפחה בכלל, וכנגד נשים בפרט, עדיין קיימים כיום.
3. ודוק: לתופעת האלימות במשפחה בחברה בישראל משפיעים ייחודיים לה: א. ערכי הדת ותרבות המקור, המעודדים את סגירותה של האישה בביתה ואת תלותה בבעלה; ב. חיים במתח מלחמות ומצוקת ביטחון, שהביאו לצמיחת תרבות ערכים גברית וסף סבילות גבוה לתופעת האלימות באופן כללי; ג. שילוב שני הגורמים הנ"ל – מציאות מלחמה ומצוקת ביטחון ביחד עם ערכי דת, מעודדים ראייה המדגישה את חשיבות התא המשפחתי ושלוש-הבית ואת אחריות האישה לאלה; ד. העובדה כי בישראל קיימים דיני מעמד אישי מיוחדים וייחודיים למדינת ישראל וכן הליכי גירושין ממושכים ומסובכים, אשר מהווים קרקע פורייה לגידולה של אלימות בין בני-זוג ולתופעות הנלוות של עצות "משפטיות" להגברת החיכוך בין בני הזוג.
4. בנסיבות אלה, בחינת המצב בחו"ל מעלה כי המציאות המשפטית שם שונה לחלוטין מזו במדינת ישראל, כמפורט בפרק ד' "משפט השוואתי" להלן.
5. צא ולמד: לאלימות במשפחה נודעת השפעה ישירה על תכונות אלימות של ילדי המשפחה, קרי בן לאם מוכה, סיכוי סביר שלימים יהפוך בעצמו לבעל מכה, וירחיב, הלכה למעשה, את מעגל הנפגעים מהתופעה.

¹ האמנה בדבר זכויות הילד, 1989, כרך 31, 1038, (221-248).

² אמנה בינלאומית בדבר זכויות כלכליות, חברתיות ותרבותיות, 1966, כרך 31, 1037, (205-219).

³ האמנה בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות, 1966, כרך 31, 1040, (269-296).

6. זאת ועוד: תופעה זאת באה לידי ביטוי בניצול הדין, ואף בניצול לרעה את רשויות אכיפת החוק, ביתר שאת, על ידי נשים המגישות תלונות שווא במשטרה בטענה של אלימות מצד הבעל או הפרוד או הגרוש. רבים המקרים בהם בעצת "יועצים", מגישות הנשים תלונות וזאת כצעד אסטרטגי לשם השגת יתרון על הצד השני במהלך מאבקי הגירושין וכן לא פעם על רקע מניעים רגשיים תוך מימוש יצר הנקם.
7. התנהגות זאת חמורה שבעתיים, מאחר והצדדים, ובפרט הצד הפוגע אינו שם לנגד עיניו, את הקורבן המשני באותם מאבקים, אך ראש וראשון במעלה, והדבר החשוב מכל – טובת הילדים. מעשי האלימות של גברים כנגד נשים, תובעים גם קורבנות כבדים הן מקרב הגברים – האבות, אשר אין ידם במעל כלל וכלל, והן מבין הילדים, שמתנתקים מאבותיהם המואשמים לשווא באלימות, ואף מקרב הנשים – האמהות, המגישות תלונות אמת.
8. בנוסף, קיימת תחושה כבדה מאוד, בפרט בקרב ציבור הגברים, כי משטרת ישראל, בהנחיית פרקליטות המדינה אינם פועלים ועושים דיים על מנת לנסות ולהקטין את תופעת תלונות השווא; היפוכם של דברים – בהתוויית מדיניות מזה כעשור, תורמים במעשיהם ו/או באי עשייה להגברת התופעה של תלונות השווא.
9. אם בכך לא סגי, התווספו טענות אף מטעם פרקליטים בסגוריה הציבורית, כי במהלך שלוש השנים האחרונות, מאז כניסתו של מפכ"ל המשטרה היוצא, עלתה כמות המעצרים של החשודים, לפיה יחידות המשטרה נמדדות לפי מספר המעצרים עד תום ההליכים שהן משיגות, כחלק מתוכנית העבודה של המשטרה.
10. ודוק: רובן המכריע של התלונות במשטרה על אלימות נגד נשים במשפחה, מביאות למעצר החשוד וחלקן בהמשך הגשת כתב אישום. בהתאם לדו"חות משטרת ישראל, מדובר על יחס בלתי נתפס של 2: 1- 3: 1, על כל שנים או שלוש תלונות נעצר חשוד.
11. על-פי דו"חות שנתיים של משטרת ישראל וסקרים ממחלקת המידע בכנסת, מסך כל התיקים הנפתחים בכל שנה בגין אלימות במשפחה למעלה מ- 50% מהם נסגרים על-ידי המשטרה. כ- 30% מהתיקים שנפתחים בכל שנה מועברים לפרקליטות, כ- 15% מסך כל התיקים נדונים בבית המשפט.
12. צא ולמד: בתחום המשפט חלו תמורות בהתמודדות עם תופעת האלימות בין בני זוג כאשר נקודת המפנה החלה בשנת 1989, בה מונתה המשנה ליועץ המשפטי לממשלה דאז, עו"ד יהודית קרפ, לעמוד בראש ועדה בין-משרדית. מטרת הוועדה הייתה לעסוק בנושא מדיניות חקירה, תביעות ומשפט בעבירות אלימות בין בני זוג. דו"ח זה הווה את אחד המסמכים המקיפים והחשובים שנכתבו על התופעה והטיפול בה בישראל, עד למועד כתיבתו.
13. הבסיס לעבודת ועדת קרפ⁴ התמקד ברעיון שאלימות ושימוש בכח לא לגיטימי, ככלל, ובתוך המשפחה, בפרט, הנם הפרה ופגיעה בוטה בזכויות יסוד של פרטים. זכויות שאף עוגנו בחקיקת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. לכן, ביססה הוועדה את עבודתה על גישה של חובתה ואחריותה של המדינה כלפי אזרחיה, ולא על גישה הומניטרית או וולנטרית של הגנה על קורבנות.
14. בעקבות דו"ח ועדת קרפ נערכו שינויים רבים הן בהיבט החקיקתי, העיקרי שבהם, החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א – 1991 (להלן: "**חוק למניעת אלימות במשפחה**"⁵), והן בהשפעתה על רשויות אכיפת החוק במדינת ישראל.

⁴ הוועדה הבין משרדית לטיפול בבעיית "האלימות במשפחה", דו"ח מספר 1 "אלימות נגד נשים במשפחה", נובמבר, 1998.

⁵ החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א – 1991

15. גם הטיפול על-ידי משטרת ישראל עבר תמורות על מנת להתאים עצמו להתמודדות עם תופעת אלימות במשפחה. בהמשך לועדת קרפ, הוקם מדור לחקירת מקרי אלימות במשפחה בין בני זוג, וכן הוקם מערך בתחנות המשטרה של חוקרי אלימות במשפחה והכשרת מערך חוקרים מיוחד שיועד לטפל באירועי אלימות במשפחה.
16. אלא מאי, בשל החשיפה התקשורתית וההתעניינות הציבורית המוגברת, לא פעם מוצאות את עצמן רשויות אכיפת החוק עומדות לדין משפט הציבור, באותם אירועים של אלימות במשפחה שתוצאותיו קיצוניות וקשות.
17. יש לשער שזהו הטעם שרשויות אכיפת החוק נוקטות בדפוסי פעולה קשיחים ומחמירים, היוצרים סכנה לפגיעה באיזון בהפעלת שיקול הדעת, לפגיעה בעקרונות המשפט החוקתי, המשפט המנהלי ובעקרונות המשפט הפלילי.
18. ראוי להדגיש, בצד החובה להגן על המתלונן/ת בנושא אלימות במשפחה, חובה המקימה צורך בנקיטת הליכים משמעותיים תוך שימוש בנורמות מחמירות שנקבעו על-ידי המחוקק, חשוב לזכור כי נותרו על כן הנורמות המגנות על החשוד, על העצור ועל הנאשם במשפט הפלילי. נורמות אלה מקנות להם זכויות שאין לשלול מהם, והקפדה על נורמות⁶ אלו הינה הכרחית לשם יצירת האיזון הדרוש באותם הליכים בתחום.
19. נראה, כי בלהט הטיפול הרגשי בנושא הקשה של אלימות בין בני זוג, והרצון לתת מענה מידי למתלונן, עקרון פלילי חשוב ובסיסי זה, שנקבע גם הוא על-ידי המחוקק, נדחק הצידה.
20. להוואי ידוע, כי הכרעה במקרים של אלימות במשפחה אינה קלה כלל וכלל, זאת מאחר ובאופן טבעי עבירות מסוג זה מבוצעות, ברוב המקרים, בלא נוכחות עדים. אם מדובר באלימות קלה יחסית אזי אין תיעוד רפואי בתמיכה לטענות המתלוננת במשטרה, המפלילות את הנאשם. ברוב המקרים מדובר בעדות של גרסה מול גרסה, עדותה המפלילה של המתלוננת מול עדותו המכחישה של הנאשם.
21. לצד הגשת תלונות רבות בתחום האלימות במשפחה, החלה מזה למעלה מעשור ומחצה תופעה שהולכת ומתעצמת של נפגעים, כתוצאה מתלונות שווא, המעוותות את המצב העובדתי. הדין העומד לצד המתלונן/ת, ביחד עם אלמנטים נוספים, יצרו למעשה "חור שחור" בהליך הפרוצדורלי, תופעת לוואי חדשה – תלונות שווא.
22. חזקה התחושה כי רשויות אכיפת החוק מנוצלות לרעה, לעתים על פי צרכים משתנים של צדדים לסכסוך המשפחתי ו/או ממניעים של נקמה. תופעה זאת באה לידי ביטוי בניצול החוק למניעת אלימות במשפחה ו/או חוק מניעת הטרדה מאיימת⁷ ו/או חוקים נוספים, ביתר שאת, על-ידי נשים המגישות תלונות שווא במשטרה בטענה של אלימות מצד בעליהן, באמצעות שימוש ברשויות האכיפה.
23. התנהלות זו חמורה במיוחד, מאחר והצדדים ובפרט הצד הפוגע אינו שם לנגד עיניו את הדבר החשוב מכל – טובת הילד. קורבנות נוספים של התופעה הינם הילדים, שמתנתקים מאבותיהם המואשמים לשווא באלימות.
24. בנוסף, עולה הטענה בקרב ציבור הגברים, כי משטרת ישראל, בהנחיית פרקליטות המדינה אינם פועלים ועושים דיים על מנת לנסות ולהקטין את תופעת תלונות השווא; נהפוך הוא - בהתוויית המדיניות מזה כעשור, תורמים להגברת התופעה של תלונות השווא. משנה תוקף, השינויים המהותיים והתוספות שחלו במהלך השנים 2002 ועד 2006 בהוראת פרקליט המדינה באותה עת,

⁶ אחת הנורמות החשובות, קבועה בסעיף 34 כב (א) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977: "לא ישא אדם באחריות פלילית לעבירה אלא אם כן היא הוכחה מעבר לספק סביר".

⁷ חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001.

"נוהל מספר 2.5 – מדיניות התביעה בהעמדה לדין של עד תביעה ושל קורבן עבירת מין או אלימות שחזר בו במשפט מעדותו במשטרה"⁸, אשר מיושמים על-ידי רשות האכיפה באופן שנמנע חקר תלונות והגשת תביעות כנגד אותן נשים שהגישו תלונות שווא.

25. בתמצית, הטענה הינה, כי תופעת ריבוי תלונות השווא נגרמת בעקבות המדיניות שמתווה פרקליטות המדינה והמיושמת על-ידי רשות האכיפה באמצעות הוראת פרקליט המדינה – הנחיה מספר 2.5, היא שמשמשת כלי בידי אותן נשים לפגוע באוכלוסיית הגברים.

26. לכל אלה, התווספו טענות בקרב הציבור ואף מטעם הסנגוריה הציבורית, כי במהלך השנים האחרונות, מאז כניסתו של מפכ"ל המשטרה היוצא, רב ניצב, יוחנן דנינו, עלתה כמות המעצרים של חשודים, לפיה יחידות המשטרה נמדדות לפי מספר המעצרים עד תום ההליכים שהן משיגות⁹.

27. המלכוד שבו נתונים המשטרה ובתי המשפט בנושא האשמות השווא של נשים כנגד גברים הוא מורכב, אך אינו בלתי פתיר. אם תיק נסגר מחוסר ראיות או מתוך הערכה מקצועית שמדובר בהאשמת-שווא, שנוק בצידה, על הצד המתלונן לדעת שבכך לא תסתיים הפרשה: הצד המתלונן לשווא, יהיה חייב על פי דין לשאת בפיצוי, בקנס כספי או במאסר של ממש – על פי חומרת הנזק שהוא גורם לקורבן התלונה או לילדיו.

28. מנגד, נכונה הטענה הנשמעת בקרב ציבור הנשים, שהתניה כזו עלולה למנוע מנשים להתלונן כנגד גברים אלימים. יחד עם זאת, אם כי יש אמת בטענה הזאת, הרי שנראה כי הגיעה נקודת האיזון, שבה נשים קבלו העצמה ותמיכה ניכרות ומספיקות המניעות אותן לקום ולהתלונן נגד אלימות; ואילו עתה יש לעצור את גל ההאשמות הבלתי מוצדקות, שהפכו להיות אפידמיה, מתוך ניצול לרעה של המצב שהיה קיים עד כה, שבו ניתנה העדפה חד-משמעית לכל תלונה של נשים נגד גברים.

29. יש לזכור שמי שהביא להעלאת הנושא על סדר היום הוא המגדר הנשי; אותו מגדר הנחלק לאותן נשים המגישות תלונות שווא, ולאלו הנפגעות מהן, הנשים המגישות תלונות אמת. קרי, האשם איננו במגדר הגברי ולא במערכת, אלא בנשים עצמן.

30. אף כי המלחמה באלימות במשפחה חייבת להימשך בכל העוז האפשרי וללא פשרות, יש להתחיל ולהחזיר את האיזון בין האפשרות הבלתי מוגבלת לחשוף גברים לאשמות שווא של אלימות לבין ההגנה על אזרחים תמימים מפני אשמות בלתי מוצדקות, כדי לשמור ולהגן על כבודם, כבוד ילדיהם ובני משפחתם, ולמנוע מתיחיות ומעשי אלימות, שעלולים להיות תוצאתם הישירה של אשמות שווא.

31. אין תימה, כי המצב דהיום ותוצאות הפעילות של רשויות אכיפת החוק מחייבות הערכת מצב מחודשת, והידרשות לפתרונות, בטווח המידי, בטווח הביניים ובטווח הארוך.

⁸ הנחית פרקליטת המדינה, הנחיה מס' 2.5 – מדיניות התביעה בהעמדה לדין של עד תביעה ו/או מתלונן שחזר בו במשפט מעדותו במשטרה, עדכון מיום 16.5.2006, י"ח באייר תשס"ו

⁹ ראיון עם עו"ד ד"ר קארין מרידור שפורסם באתר גלובס, "יש עליה מטאורית בכמות המעצרים למרות הירידה בפשיעה", דין וחשבון, 17 ביולי 2015.

ג. המצב המשפטי ("De – jure")

ג.1. התפתחות מגמות החקיקה בתחום האלימות במשפחה

1. כאמור, במהלך שני העשורים האחרונים לא היה כמעט תחום במדינת ישראל, שזכה לתשומת לב ציבורית ומוסדית, כמו תופעת האלימות בין בני זוג. התמודדות זו באה לידי ביטוי בתהליכים גנריים, מוסדיים, מחקריים וחוקיים ששינו את פני מדינת ישראל.

2. בתחום המשפט חלו לא מעט תמורות בהתמודדות עם תופעת האלימות במשפחה. ניתן לציין 6 ציוני דרך מהותיים בטיפול המערכתי באלימות בין בני זוג¹⁰ :

2.1. ציון הדרך הראשון, ועדת קרפ. בשנת 1989 מינה היועץ המשפטי לממשלה ועדה בין-משרדית שבראשה עמדה המשנה ליועץ המשפטי לממשלה דאז, עו"ד יהודית קרפ, אשר בסיומה הוציאה תחת ידיה המלצות בנושא מדיניות החקירה, תביעות ומשפט בעבירות בתחום זה. חשוב לציין כי דו"ח זה מהווה את אחד האדנים המרכזיים והחשובים שנכתבו על התופעה והטיפול בה בישראל. בעקבות המלצת ועדת קרפ, אשר אומצה על-ידי המשטרה, פרסמה מחלקת חקירות ותביעות הנחיה חדשה בנושא מדיניות הטיפול באלימות בין בני זוג. בהנחיה זו צומצם כמעט לחלוטין שיקול הדעת של המשטרה לגבי אופן הטיפול והחקירה, הוגבל העיסוק בתחום הטיפול והודגשה ההתמקדות באכיפת החוק. ביטוי, הלכה למעשה, בהחמרת ההתייחסות לנושא האלימות ובפתיחת יותר תיקים פליליים.

2.2. ציון הדרך השני, כונה "מודל באר שבע" (1991-1993). יישם בפועל הקמת יחידה נפרדת לטיפול בסוגיה, בתוך משרד החקירות בתחנת המשטרה, התווה מודל רב ארגוני, שכלל את כל הגופים שעסקו בתופעה, ושילב טיפול בגבר המכה ביחד עם ענישה.

2.3. ציון הדרך השלישי, הישגו העיקרי של דו"ח ועדת קרפ היה שינוי בחקיקה בנושא אלימות בין בני זוג. במרץ 1991 נתקבל בכנסת החוק למניעת אלימות במשפחה, אשר נכנס לתוקפו ב- 28 ליוני 1991. לראשונה, ייחד המחוקק את תופעת האלימות נגד בני זוג מיתר העבירות.

בחוק נקבע כי בית משפט השלום או בית משפט לענייני משפחה וכן בית דין דתי רשאים להוציא צו הגנה/צו הרחקה נגד התוקף את בן/בת זוגו. צו הגנה הכולל גם צו הרחקה בתוכו, הוא צו האוסר על אדם להיכנס לדירה בה מתגורר בן משפחתו או להימצא בתחום מרחק מסוים מאותה דירה, להטריד את בן משפחתו בכל דרך וכל מקום או לפעול בכל דרך המונעת או המקשה על שימוש בנכס המשמש כדין את בן משפחתו.

2.4. החוק למניעת אלימות במשפחה מאפשר הגנה על קורבן אלימות במשפחה באמצעות ארבעה סעדים ראשיים מצטברים :

2.4.1. הסעד הראשון – הוא גם החרף ביותר, הוצאתו של האלים מן הבית תוך איסור להימצא במרחק מה מתחמו ;

2.4.2. הסעד השני – נועד למנוע מבן משפחה אלים להטריד ולהפוך את חיי בני משפחתו לבלתי נסבלים. איסור מפורש ומפורט של דרכי ההטרדה בא להרתיע את בן המשפחה האלים ולהקל על הקורבן בהרמת נטל ההוכחה ;

¹⁰ "מגמות בחקיקה בתחום האלימות בין בני זוג", כב' השופט נתן זלוצ'ובר, משטרה וחברה, 8, 2004, עמ' 35-5 (הוגש כעבודה לקבלת תואר מוסמך באוניברסיטת בר אילן בשנת 2004).

2.4.3. הסעד השלישי – מטרתו לשמר את המצב הקיים, למשל בהם הקורבן בוחר לעזוב את מקום מגוריו, החוק מונע מבן המשפחה האלים מלנצל את המצב לרעה, למשל, על-ידי החלפת מנעולים בדירה, העלמת נכסים וכיו"ב;

2.4.4. הסעד הרביעי – מונע מבן המשפחה האלים מלשאת או להחזיק נשק, סעד זה ניתן גם אם בן המשפחה האלים הינו איש שירות ביטחון. אולם, כאשר הנשק משמש את האלים בעבודתו יש לשקול את ההשלכות על פרנסתו.

2.5. אליה וקוץ בה: אחד החששות הגדולים שליווה את תהליך חקיקת החוק למניעת אלימות במשפחה נבע מהחשש משימוש לרעה בחוק. המציאות מלמדת כי כאשר בני זוג מצויים בהליך גירושין, ישנם מקרים רבים בהם "המטרה מקדשת את האמצעים", וכך נעשה שימוש בכל אמצעי, אף באמצעי פסול, כגון הגשת בקשה כוזבת לפי חוק זה. החוק נחקק על אף חשש זה, ובניסיון למנוע עד כמה שניתן את השימוש לרעה בו, נחקק סעיף 11 שבו.

2.6. סעיף 11 לחוק למניעת אלימות במשפחה, "הוצאות ופיצויים בפניית סרק", קובע:

"דחה בית המשפט בקשה למתן צו הגנה וקבע כי היא קנטרנית, רשאי הוא להטיל על מי שביקש צו הגנה את אלה או חלק מהם:
(1) הוצאות לטובת המדינה ולצד שנפגע, בשיעור שימצא לנכון;
(2) פיצוי נאות למי שנפגע מהגשת הבקשה".

על-פי סעיף זה מוסמך בית המשפט לפסוק פיצויים בגין פניית סרק. בית המשפט רשאי, ואולי חייב, להביא בחשבון בפסיקתו גם מרכיבים כמו עוגמת נפש, פגיעה בשם טוב, אם נעשה שימוש לרעה בחוק. גישה תקיפה של בתי המשפט במקרים של פניות סרק היתה מאפשרת לאלה הזקוקים באמת להגנות שבחוק זה לזכות בהן האופן מלא.

2.7. זאת ועוד, בשנת 1996 תוקן חוק העונשין¹¹, כך שלראשונה הייתה התייחסות לאלימות בין בני הזוג, באופן שרמת הענישה המקסימלית הקבועה בחוק בעבירות אלימות כלפי בן הזוג הוכפלה. עבירת אלימות בין בני זוג הפכה מעבירת עוון לעבירה מסוג פשע, וכפועל יוצא סמכות הסגירה של תיקי החקירה מחוסר עניין לציבור ו/או מחוסר ראיות הופקעה מהמטרה והועברה לפרקליטות המחוז.

2.8. ציון הדרך הרביעי, היה דו"ח מבקר משרד המשטרה שנושא הטיפול המשטרתי באלימות בין בני זוג. הדו"ח הצביע על "מודל באר שבע" כמודל שיש ליישמו בכל יחידות המשטרה.

2.9. ציון הדרך החמישי, היה הפצת המודל הקהילתי לטיפול באלימות במשפחה, במאי 1997, על-ידי "היחידה לשיטור קהילתי" במטה הארצי. בשנת 1988 החליטה המשטרה, במסגרת דין וחשבון שנתי, להקים מערך חקירות חדש שיתמקד בנושא האלימות בין בני זוג, תוך שאיפה לייעל את הטיפול בסוגיה זו. החידוש שבמודל היה הדרישה משוטרי הסיוור לבצע אבחון ראשוני, במטרה לעמוד על מסוכנותו של הפוגע לגבי בת הזוג. כפועל יוצא, המשטרה החלה לפעול למען זירוז תיקים, ריבוי מעצרים והבאה לבית המשפט, תוך עידוד נשים שנפלו קורבן למעשי אלימות להגיש תלונה רשמית.

2.10. ציון הדרך השישי והאחרון, היה הקמת מערך חוקרי אלימות במשפחה. בראשית שנת 1999, הוכשר מערך חוקרים מיוחד לטפל באירועי אלימות במשפחה בכל התחנות בארץ. מטרת המערך היתה להביא למיקוד האחריות בטיפול עבירות אלימות בין בני זוג, לשיפור השירות הניתן למתלונן, להעלאת רמת מקצועיות החוקרים ולמיסוד הקשר עם גורמי הרווחה בעיר.

¹¹ חוק העונשין, התשל"ז-1977.

2.11. בשנת 2001 חוקק חוק זכויות נפגעי עבירות, התשס"א-2001. חוק זה, אמנם, בא להגן על כל נפגע עבירה, אך בעיקר בתחום האלימות במשפחה שכן קרוב למחצית מעברות המין שהתקבלו במשטרה – בין השנים 2001-2006 היו עבירות שבוצעו בתוך המשפחה¹². מעיון בנתונים שאספה משטרת ישראל עולה כי במהלך השנים חל שינוי משמעותי בגישת המשטרה, הן בפילוסופיה של הטיפול והן בטיפול גופני¹³.

2.ג. חשיבות שמירת עקרונות יסודות המשפט הנוגעים לזכויות החשוד, העצור והנאשם

3. אלא מאי, במקביל להתפתחות החקיקה בתחום אלימות בין בני הזוג, אשר באה לתת מענה בצורך להגן על המתלונן/ת, נוצרה תופעה הפוכה בה קיימת פגיעה בזכויותיו של החשוד, העצור ו/או הנאשם. חובה על סמכויות אכיפת החוק לשים לנגד עיניהן את החשיבות בהגנת נורמות אלה תוך עמידה בהנחיות היועץ המשפטי לממשלה ולקריטריונים שנקבו בהלכה הפסוקה, בפרט בעניין "ראיות מספיקות" ו"עניין לציבור".

3.1. חובתן של רשויות אלה לשמור על יישום חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו; בצד החובה להגן על מתלוננות בנושא אלימות במשפחה, והגם שנקבעו נורמות מחמירות שהעניקו מגבירי אפקטיביות לרשויות אכיפת החוק, ולבתי המשפט באלימות במשפחה, נודעת חשיבות לנורמות שנתרו על כן המגינות על החשוד, על העצור ועל הנאשם במשפט הפלילי. נורמות אלו מקנות לו זכויות, שאין לשלול ממנו. הקפדה על נורמות אלה מחויבת המציאות ליצירת האיזון הנדרש בתחום עדין ורגיש זה.

3.2. ודוק: בדיקת חומר ראיות אינה בדיקה טכנית בלבד. הבדיקה חייבת לקחת בחשבון שיקולי מהימנות¹⁴. בשורה ארוכה של פסקי דין, קבע בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק, בדונו בסעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ"), עקרונות החייבים להנחות את רשויות התביעה גם בסוגיות הקשורות לשימוש בראיות¹⁵.

3.3. יפים דבריו של כב' הש' זלצ'ובר, לעניין עבירות אלימות במשפחה, בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, המצוטטים מהחלטתו בעניינו של עצור בעררו על ההחלטה לעוצרו עד תום ההליכים¹⁶:

"...המילים 'אלימות במשפחה' אינן 'מילות קסם' המאפשרות מעצר בכל מצב, רק כדי שסוכנויות אכיפת החוק ירגישו 'מכוסות'. כל מקרה חייב בבדיקה פרטנית. החלטה בדבר מעצר בלא הפעלה אמיתית של שיקול דעת, הינה בניגוד לדיני העונשין ודיני המעצר. חזקת החפות עומדת למי שהוגש נגדו כתב אישום וכמובן עומדת היא גם למי שהוגשה נגדו תלונה במשטרה, שעה שמתנהלת החקירה...כאשר מדובר במסכת ראייתית ונסיבתית, כפי שתוארה לעיל, בכל הכבוד, גם החלטת בית משפט קמא להורות על המשך מעצר, עד שיתקבל תסקיר, אינה נקייה מספקות. התסקיר אינו חזות הכול והוא וודאי לא יוכל לפתור את הכשלים הראייתיים בתיק זה."

3.4. אשר למונח "עניין לציבור", קבע כב' נשיא בית המשפט העליון (דאז), הש' ברק¹⁷:

"עניין לציבור אין עניינו התעניינות הציבור ... 'עניין לציבור' אינו עניין דסקרטיבי. זהו עניין נורמטיבי. 'עניין לציבור' הינה בכרעה ערכית באשר לתועלת, שתצמח מקיום המסגרת

¹² נתונים שהוצגו בוועדת חוק ומשפט במסמך מאת עו"ד אורלי פישמן "עבירות מין בשנים 2006-1996" (מיום 7 בנובמבר 2006).

¹³ שהם א', רגב י' (2000), עמדות שוטרים בנושא הטיפול בתלונות על אלימות בעלים כלפי נשותיהם, משטרה וחברה, 4, 135-153.

¹⁴ בג"צ 3425/94 עו"ד גנור ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה ואבנר שאקי.

¹⁵ גביוון, אצל: בג"צ 6781/96, ח"כ אולמרט נ' היועץ המשפטי לממשלה.

¹⁶ ת"פ (ב"ש) 20352/06 מדינה סמי נ' מדינת ישראל (לא פורסם).

¹⁷ בג"צ 588/94 עו"ד אהרון שלנגר נ' היועץ המשפטי לממשלה והרב שלמה גורן.

החברתית על-ידי העמדה לדין, לעומת הנזק שייגרם למסגרת זו על-ידי אי העמדה לדין, ולתועלת שתצמח לה באי העמדה לדין...".

על כן, בטרם קבלת החלטה בדבר סגירת חקירה או הגשת כתב אישום, חובה, לזכור את ההבחנה הברורה בין "עניין לציבור" לבין "התעניינות ציבורית", גם בסוגיית האלימות בין בני זוג.

ג.3. הסנקציות המשפטיות העומדות לרשות רשויות החוק בגין תלונות שווא ו/או עדות או שבועת שקר בחוק העונשין

4. ודוק: בחוק העונשין, פרק ט': פגיעות בסדרי השלטון והמשפט, סימן א': שיבוש עשיית משפט, מוטלות סנקציות על אדם בגין ביצוע מעשים לשיבוש עשיית משפט. מפאת חשיבות הדברים, מובאים סעיפי החוק הרלוונטיים, כלשונם:

4.1. סעיף 236 –

"בסימן זה, "עדות" - אמרות בעל פה או בכתב שנאמרו לשם ראיה, למעט אמרות שלא בשבועה מפי נאשם בהליך פלילי, ולרבות חוות דעת שניתנו לשם ראיה ותרומים מפי מתרגם בהליך שיפוטי".

4.2. "עדות שקר" – סעיף 237:

- (א) המעיד בהליך שיפוטי, ביודעין, עדות כוזבת בדבר מהותי לגבי שאלה הנדונה באותו הליך, הרי זו עדות שקר, ודינו - מאסר שבע שנים; עשה כן בעד טובת הנאה, דינו - מאסר תשע שנים.
- (ב) לענין עדות שקר אין נפקא מינה –
- (1) אם ניתנה העדות בשבועה או בלא שבועה או בעיצום אחר שהותר על פי דין;
 - (2) באיזו צורה או טקס השתמשו להשבעת המעיד או לחיובו באמירת האמת, ובלבד שהיו בהסכמתו של המעיד;
 - (3) אם בית המשפט, בית הדין או הרשות השיפוטית או ועדת החקירה היו מורכבים כראוי או יושבים במקום הראוי, ובלבד שפעלו, כל אחד בתפקידו, בהליך שבו ניתנה העדות;
 - (4) אם המעיד הוא עד כשר ואם העדות היא קבילה בהליך השיפוטי".

4.3. "שבועת שקר" – סעיף 239:

"מי שביודעין מוסר תצהיר שקר, בין בשבועה או בהן צדק ובין שלא בשבועה ושלא בהן צדק, לפני מי שהוסמך לקבל את התצהיר, דינו - מאסר שלוש שנים".

4.4. "עדויות סותרות" – סעיף 240:

(א) המוסר הודעות או עדויות, בענין אחד בפני רשויות שונות, והודעותיו או עדויותיו סותרות זו את זו בשאלה עובדתית שהיא מהותית לגבי הענין, ועושה כן בכוונה להטעות, דינו - מאסר חמש שנים.

(ב) "רשות", לענין סעיף זה - בית משפט הדן בפלילים, בית דין משמעתי, שוטר או רשות אחרת שערכו על פי דין חקירה קודם לאישום בבית המשפט או בבית הדין המשמעתי, ועדת חקירה לפי חוק ועדות חקירה, תשכ"ט-1968, או מי שנתמנה לפי סעיף 13 לחוק האמור.

(ג) פרוטוקול של המשפט והודעה או עדות שנרשמו כדין בחקירה כאמור, יהיו ראיה לכאורה לדברי העד שבהם".

4.5. "ידיעות כוזבות" – סעיף 243:

"המוסר לשוטט שמוסמך להגיש תביעה פלילית, ידיעה על עבירה כשהוא יודע שהידיעה כוזבת, דינו – מאסר שלוש שנים, ואם העבירה היא פשע – מאסר חמש שנים; ואין נפקא מינה אם הוגשה תביעה פלילית בעקבות הידיעה ואם לאו".

5. מן המקובץ עולה, כי רשות האכיפה נמנעת מלעשות שימוש מושכל בהוראות הדין העומדות לרשותה, על אף הראיות המוצקות המצויות בידי משטרת ישראל והפרקליטות אשר מוכיחות מעבר לכל ספק סביר, כי הוגשו תביעות שווא כנגד אותם חשודים ו/או נאשמים, ומבכרת למחול מתלוננות אשר הגישו תלונות שווא.

ד. משפט השוואתי: טיפול רשויות השפיטה והאכיפה בתלונות שווא בארה"ב ובאנגליה

1. סקירה של המצב המשפטי בנושא תלונות שווא וחזרה מעדות בארה"ב ובאנגליה, מעלה כי אנשים שמסרו ידיעות כוזבות במשטרה או העידו בבית משפט עדות שקר, ניתן להעמידם לדין על מסירת ידיעות כוזבות או שבועת שקר (בארה"ב), או שיבוש הליכי משפט (באנגליה). ההחלטה אם להעמיד לדין מסורה לידי התביעה, ואכן ניתן לראות נשים רבות העומדות לדין מעילות וסיבות שונות.

2. ב-42 מדינות בארה"ב העמדה לדין בגין ידיעות כוזבות היא עוון ולא פשע, כאשר העונש המקסימלי הוא עד שנת מאסר, וקנס שנע בין \$1,000 ל-\$2,500, כאשר בפועל המאסרים והקנסות הרבה יותר נמוכים באופן משמעותי. ב-8 מדינות מקטלגים את העבירה כפשע, שאז רף העונש המקסימלי יכול להגיע ל-6 שנים (ארקנסו) ועד \$200,000 קנס (אלסקה). בבתי המשפט הפדרליים קיימות הנחיות המגדירות טווחים מינימליים ומקסימליים של 10-16 חודשי מאסר וקנסות בסך \$3,000 עד \$30,000, ובנסיבות מחמירות עד 24 חודשי מאסר וסך \$40,000 קנס¹⁸.

3. בארה"ב מקרי תלונות השווא מטופלים באופן מחמיר על-ידי המשטרה. במחקר שנעשה בארה"ב עולה כי יש שימוש לרעה בתלונות שווא בשיעור שנע בין 10% ל-20%. למרות זאת, מאחר והתופעה כל כך קשה ומקרי התלונות שווא הם שוליים, המשטרה מוכנה לקחת סיכון וליישם את החוק. המשטרה פועלת כחלק ממדיניות חברתית, ולמרות שיש לעיתים שימוש במערכת, היא אינה מקבלת את הטענה כי 50% מהתלונות הן תלונות שווא, ומגנה בכל תוקף את האמירה שנשים שקרניות ולכן אלו תלונות שווא.

4. בכל המקרים, כדי להעמיד לדין נדרש יסוד נפשי, הוכחה שהמתלוננת שיקרה "ביודעין". יסוד נפשי זה מצמצם מאוד את כמות התיקים שאפשר בהם להעמיד לדין מתלוננות שווא, ולכאורה מי שפשוט מבקשת לחזור בה מעדות, מבלי לתת גרסה שנייה תחת שבועה, לא תועמד לדין כי יסוד ה"ביודעין" לא יוכח.

5. בטבלאות¹⁹ ניתן להתרשם מנתונים על העמדה לדין של נשים בארה"ב ובאנגליה, אשר לוקטו דווקא על-ידי ארגוני נשים הקוראים לפטור מתלוננות בעבירות מין אלימות ומהעמדה לדין, מאותן סיבות המפורטות בישראל בהנחיה מספר 2.5.

6. בסופו של דבר ניתן להתרשם כי בארה"ב העונשים אינם גבוהים, ומדובר במספר ימי מאסר, קנסות של כמה מאות דולרים או תקופה מאוד קצרה של פיקוח קצין מבחן. באופן כללי ניתן לומר שבארה"ב התביעה לא ששה להעמיד לדין מתלוננות שווא, אולם עצם העובדה שהסנקציה

¹⁸ Avalos, Lisa, "False Reports of Sexual Assault: Findings on Police Practices, Laws, and Advocacy Options", an Advocacy Paper Prepared for Women against Rape (2013).

Laws vs False Reports and Sample Sentences, U.S & U.K

19

קיימת, היא מסייעת בידי גורמי האכיפה לסנן מתלוננות שווא, ולוודא שהמשאבים המושקעים אכן מושקעים במקרים הראויים לכך, ושהמערכת לא רודפת אחר אנשים חפים מפשע.

7. באנגליה²⁰ לעומת זאת, העונשים כבדים יותר במקרים אלו כאשר בממוצע העונשים נע בין 6 חודשים ל 3 שנים, אם כי ידוע על גם מקרה אחד בו אישה ביימה אונס, ונידונה ל- 9 שנות מאסר.

8. למרות שבמדינות אלה מופעל לחץ של שדולות הנשים על בתי המחוקקים ליישם הנחיות של פטור דה פקטו לכל המתלוננות, כמו בישראל, הספרות המקצועית מגלה שדווקא הפרקליטים העוסקים ביחידות האלימות במשפחה למיניהן, הם אלה שאינם מעוניינים לאבד כלי חשוב מארסנל הכלים שלהם, אשר מאפשר להם לוודא שהם לא נלחמים מלחמות מיותרות עבור מי שמנצלת את האיומן שלהם בה מסיבות טקטיות²¹. גם שופטים רבים מתנגדים לדרישות הפמיניסטיות לפטור מהעמדה לדין מתלוננות אלימות ומין, מן הטעם, שעצם היכולת להזכיר לעדים בבית המשפט שהם עלולים להיות מועמדים לדין על שבועת שקר, היא כלי חשוב בידי השופט להגיע לחקר האמת, ולהזכיר לעדים או עדות העומדים לשקר, כי מערכת המשפט לא תעצום עיניה לנוכח השקר והשימוש לרעה.

9. להבדיל מארה"ב, בה אין הנחיות כיצד לנהוג במקרה של תלונת שווא או חזרה מעדות, באנגליה קיימות הנחיות בנושא²².

10. ההנחיות הן משנת 2013, הן ייעודיות למקרי אונס ואלימות במשפחה, והן רלבנטיות למקרי תלונות שווא וחזרה מעדות בסעיפי העמדה לדין הרלבנטיים, הם שיבוש הליכי משפט, (Wasting Police Time) או השחתת זמן המשטרה (Perverting the Course of Justice).

11. גם ההנחיות הבריטיות, כמו הנחיה מספר 2.5, מבהירות לפרקליטים כי יש להיזהר שלא להעמיד לדין את מי שחזרה בה מעדות בגלל שקר, כגון מי שהופעלו עליה לחץ ואיומים, מי שחזרה לחיים משותפים עם בן זוגה, מי שמפחדת שלא יאמינו לה, או מתביישת, או סובלת מנכויות מנטליות וכדומה. ההנחיות הבריטיות מזהירות באופן מפורש שלא לגבש החלטה על סמך סטראוטיפים המזוהים עם קורבנות אלימות ומין. אולם, להבדיל מההנחיה הישראלית, ההנחיות הבריטיות דורשות מהפרקליטות לבצע תהליך אלימינציה מדוקדק ודי מפורט של כל הנסיבות אשר יכולות להצדיק חזרה מעדות, על מנת שהסנקציות יופעלו אך ורק נגד מי שבאמת שיקרה, ואין לה הגנות לשקריה.

12. כך, למשל, נדרשים הפרקליטים הבריטיים לאסוף ראיות נוספות חיצוניות, כגון מצלמות אבטחה, הודעות בסלולרי וכדומה, על מנת שההחלטה המתגבשת לא תהיה מבוססת אך ורק על גרסה מול גרסה. במקרה שבו למתלוננת מיוחסות נכויות או לקויות נפשיות, ההנחיה היא לשלוח אותן להערכה ואבחון מקצועי.

13. להבדיל מההנחיה מספר 2.5, בהנחיות הבריטיות יש דגש על ההשפעה הניכרת על קורבן תלונות השווא, זכויותיו ועוגמת הנפש שנגרמה לו. כמו כן, במסגרת שיקולי האינטרס הציבורי בהעמדה לדין, הפרקליטים הבריטיים נדרשים לוודא אם המניע לתלונה הוא זדון או נקמה, ואם המתלוננת מתריסה נגד ביטול תלונתה, או שהפנימה והתחרטה.

14. המעניין הוא, שרוב המידע שקיים במאמרים האמריקאים והבריטים, כאמור, מלוקט ממאמרים פמיניסטים דווקא, שנועדו לשכנע מדוע יש להחריג מתלוננות אלימות ומין מהעמדה לדין בגין מסירת ידיעות כוזבות.

²⁰ ראה הערה 13

²¹ Rutledge, Njeri Mathis, "Turning a Blind Eye: Perjury in Domestic Violence Cases", New Mexico Law Review, 2009 p. 190.

²² The Crown Prosecution Service (CPS), "Guidance for Charging Perverting the Course of Justice and Wasting "Police Time in Cases involving Allegedly False Allegations of Rape and / or domestic Abuse

15. מאמרים אלו דרך כלל נפתחים בקביעה שכמות תלונות השווא הינה מזערית, ובדרך כלל חוזרים על הנתון של שיעור 2% תלונות שווא במקרי אונס, ומכאן נגזרת הטענה שבגלל כמות כל כך קטנה של תלונות שווא, אין הצדקה לאיים על כל יתר 98% המתלוננות האותנטיות בכך ששינוי גרסאות עלול לעלות להן במחיר של העמדה לדין, שכן זה יוצר פחד וטראומה מהחקירה. כן נטען, שכאשר דורשים ממתלוננת לחתום על תצהיר תחת סנקציה של העמדה לדין אם הידיעה כוזבת, או כאשר דורשים ממנה להסכים לבדיקת פוליגרף, היא עלולה להירתע ולא להתלונן בכלל.
16. להבדיל, בישראל שבה כמעט ואין כל סנקציה של העמדה לדין וזו בנמצא לא מיושמת על רשויות האכיפה, ובעקבות כך התחושה בקרב המתלוננות היא ש"לא יעשו לי כלום", עדיין נשמעות אותן טענות כמו במדינות שבהן הסנקציה היא מוחשית; שמתלוננות חוששות להתלונן, ושנגרמת להן טראומה כאשר מפחידים אותן שעלולים לא להאמין להן.
17. ה"נתון הסטטיסטי" של שיעור 2% תלונות שווא גם הוא נשמע בארץ, ונראה כי אלו שחוזרים עליו בארץ מצטטים מאמרים פמיניסטיים מחו"ל. במאמרה של Eugene Kanin²³ הוסבר שבשנת 1994 התפרסם מחקר שצוטט באופן גורף על-ידי רבים, לפיו אחוז תלונות השווא באונס הוא 41%. במסגרת המחקר הוצלבו גרסאות המתלוננת והחשוד בפוליגרף, או שהמתלוננות חזרו בהן והודו שגרסתן של והחשוד היא הנכונה.
18. על מנת להתגבר על הבעיה, נטען שאין להסתמך על נתוני המשטרה, מבלי לנתח כל מקרה ומקרה לנסיבותיו, והאם אכן הייתה שם ידיעה כוזבת מבחינה אובייקטיבית. אותה פרופסור מאוני' ארקנסו, Lisa Avalos²⁴, טוענת שאין להביא בחשבון את תלונות השווא שהמשטרה מדווחת עליהן, אלא את כמות העמדות לדין של מתלוננות, ושלאחר ניתוח נתונים פרטני, ניתן לצמצם את אחוז תלונות השווא לשיעור של 2%. הכותבת מכריזה על כך כעובדה שאין עליה עוררין, וכמוה עושות כולן.
19. המאבק על הצדק הסטטיסטי מפורט גם בויקיפדיה²⁵ בנושא של תלונות שווא בטענת אונס.
20. מאמר אחר שזוכה לתפוצה מקיפה נכתב על-ידי פרקליטה ששירתה ביחידת תביעות אלימות במשפחה ביוסטון טקסס, Njeri Mathis Rutledge, וכיום מרצה למשפטים בטקסס²⁶. במאמרה היא מודה בגילוי לב שמעולם לא ציפתה להיתקל בכל כך הרבה "קורבנות" שמסקרות או משנות את עדותן. על-פי סקירה והערכה מדובר בשיעור שנע בין 40% עד 90% קורבנות אלימות במשפחה שחוזרות מהעדות או מבקשות לחדול מההליכים ולא משתפות פעולה, או לא מתייצבות למשפט, כולל כאלה שמשנות את גרסתן הראשונית. על פי בדיקתה, נושא החזרה מעדות ושינוי גרסאות על ידי קורבנות מעולם לא נבדק ברצינות באף מחקר. יחד עם זאת, הקונצנזוס המקצועי הוא שמדובר באפידמיה.
21. לדעתה, הגיע הזמן לחשוב מחדש על הפרקטיקה הנהוגה שבה גם אם אישה מבקשת לבטל את התלונה, מסיבותיה היא, הפרקליטות ממשיכה בתביעה, ומנסה לבסס הרשעה על התצהיר שניגבה מהאישה בזמן האירוע, ואף לבסס הרשעה על סמך ראיות או עדות שנגבתה מחוץ לכותלי בית המשפט.
22. להבדיל מתלוננות פליליות אחרות, שבהן התביעה מכבדת את רצון המתלונן וסוגרת את התיק, ברוב מדינות ארה"ב ההנחיה היא להמשיך את התביעה הפלילית חרף רצונה של המתלוננת. התוצאה היא שנשים נעלמות לתביעה, או מגיעות ומשקרות ומחליפות גרסה. בנסיבות אלה, לא ניתן לדעת מהי הגרסה הנכונה, ואותן נשים חשופות להעמדה לדין על ידיעות כוזבות או עדות שקר.

Eugen J. Kanin, False Rape Allegations, Archives of Sexual Behavior, Feb 1994 v23 n1 p81 (12).

Avalos, Lisa, "False Reports of Sexual Assault: Findings on Police Practices, Laws, and Advocacy Options", an Advocacy Paper Prepared for Women against Rape (2013).

https://en.wikipedia.org/wiki/False_accusation_of Rape

Njeri Mathis Rutledge, Turning a Blind Eye; Perjury in Domestic Violence Cases, 39 N.V. Rev 149 (2009)

23. הניסיון מראה שיש להחזיר למתלוננות את היכולת לבטל את התלונה, שכן לא ניתן לחנך את הנשים החוזרות אל בן הזוג, באמצעות "הנשמה מלאכותית" של תביעה פלילית שמבחינת המתלוננת איבדה את מטרתה. המשך התביעה נגד בן הזוג חרף רצון המתלוננת נובע ממדיניות פטרנליסטית, והנתונים בשטח, לפחות בארה"ב מראים שזוהי מדיניות בעייתית.
24. Cooke (1991)²⁷ במחקרם מציינים כי ממצאים קליניים וסטטיסטיים מצביעים כי קיימת סבירות גבוהה יותר שההאשמות יהיו האשמות שווא כשמדובר במאבקי משמורת וגירושין. עם זאת מדגישים המחקרים, כי למרות ממצאים אלה מחויבת בדיקה קפדנית של כל מקרה לגופו.
25. Faller (1991)²⁸ מצאה במחקר שבדק 136 מקרים שהופנו לבדיקתה כי האשמות שווא לגבי התעללות מינית מתקיימות לרוב בהקשר להליכי גירושין. מתוך 136 מקרים שנבדקו במדגם, 19 (14%) נמצאו כהאשמות שווא חד משמעיות וב- 12 (9%) מקרים נמצאו ממצאים בלתי מוכרעים אך היה ברור כי קיים סיכוי שמדובר בהאשמות שווא. ברוב המקרים שבדקה היה מדובר בהאשמה מצידה של האם, והמואשמים היו גברים (91%).
26. דו"ח²⁹ שפרסם המרשם הלאומי להרשעות שווא בארה"ב מייחס את העלייה הגדולה במספרן בשנה האחרונה לפעילותן של יחידות בקרה פנימית שהוקמו בפרקליטות במטרה לזהות ולתקן הרשעות כוזבות. בסה"כ משנת 1989 ועד סוף חודש ינואר 2005 התגלו בארה"ב 1,535 הרשעות כאלה. מעיון בנתונים, נמצא כי הסיבות להרשעות שווא היו: 56% האשמות שווא, 13% הודאה כוזבת, 46% כשל במערכת האכיפה.

ה. המצב דהיום ("De – facto")

ה.1. היקף תופעת תלונות השווא

1. במהלך כתיבת חוות הדעת במטרה לעמוד על היקפה של תופעת תלונות השווא וממדיה במדינת ישראל, הופתענו כי אין בנמצא נתונים מהימנים שניתן לסמוך ידינו עליהם. אין ספיקא, שעל מנת להתמודד כהלכה עם תופעה זאת ולאמוד את ממדיה קיימת חשיבות מכרעת בקביעת גורם אחראי שיהיה בר סמכא ואחראי לנושא חשוב זה.
2. בנסיבות אלו נאלצנו, במלאכת שתי וערב, לדלות את הנתונים מתוך מספר מקורות מידע אשר היו בנמצא; דו"חות שנתונים סטטיסטיים של משטרת ישראל³⁰, ומחקרים של מרכז המחקר והמידע של הכנסת אשר הוכנו עבור הוועדה לקידום מעמד האשה³¹.
3. חשוב לציין, כי הספרות התיאורטית והמחקרית וגם המחקר כמעט ואינם מתייחסים להיותו של הגבר קורבן אפשרי של אלימות מצד נשים שמוצאות תמיכה ומשענת בפרוצדורות משפטיות – אלימות שבאה לידי ביטוי בהגשת תלונות שווא. כפועל יוצא, ניתן להבחין בהיעדר בולט בהנחיות המשטרה כיצד ניתן לאתר תלונות שווא וכיצד יש לטפל בתלונות אלה, ואין ספק שתחום זה וגם המודעות לו נתונים בחלל ריק.
4. בהקשר להיקף תופעת תלונות השווא והתייחסות משטרת ישראל לאוכלוסיית מגישי אותן תלונות, מעלה ניצב-משנה ד"ר פיני יחזקאלי, המכללה לביטחון לאומי, במאמרו "חוסר אונים"³²

²⁷ Cooke, G & Cooke, M(1991) Dealing with sexual abuse allegations in the context of custody evaluation.

American Journal of Forensic Psychology, 9 (3) 55-67.

²⁸ Faller, K.C. (1994) Child sexual abuse allegations – how to decide when they are true. Violence Update, 4 (6).

²⁹ "אשמה בלי דרך חזרה", מאמר עיתון הארץ, חדשות משפט ופלילים, 27 בפברואר 2015.

³⁰ דו"חות סטטיסטיים של משטרת ישראל שנתונים 2013, 2014 ;

³¹ מחקרים של מרכז המחקר והמידע של הכנסת, אלימות כלפי נשים – ריכוז נתונים לשנת 2011, ולשנת 2013, מוגש לוועדה לקידום מעמד האשה ;

³² "חוסר אונים", המכללה לביטחון לאומי, גיליון 187, נצ"מ (בדימוס) ד"ר פיני יחזקאלי.

מעלה את הטענה שהיקף התופעה יכול ומגיע לשיעור של 50% מכלל התלונות, ומתייחס לבעייתיות בהערכתה. ד"ר יחזקאלי מגדיר את אוכלוסיית מגישי התלונות – "אוכלוסיית תלונות שווא", וכלשונו:

"קבוצת אוכלוסייה זו היא הבעייתית ביותר, כיוון שמחד-גיסא, הנזק שהיא גורמת לתהליך הטיפול הוא כבד, ומאידך-גיסא, גורמים שונים במערכת אכיפת החוק כמעט שאינם מעלים את הנושא, בשל החשש מתגובתם של ארגוני נשים וארגוני עבודה סוציאלית. מדובר באוכלוסייה "טפילה", המנסה לעשות שימוש לצרכיה במנגנון אכיפת החוק, להשגת עמדת יתרון על הצד השני, במאבקי גירושין ובמאבקים על רכוש וגם על רקע מניעים רגשיים כמו נקמה.

כיום, רובן המכריע של התלונות במשטרה על אלימות במשפחה מביאות למעצר החשוד. זה קורה גם כאשר התשתית הראייתית חלשה, כאשר אין סימני פגיעה וכאשר החומר היחיד הנמצא הוא גרסאות סותרות של המעורבים (הסיכויים גבוהים במיוחד בשעות אחר-הצהרים, הערב והלילה, כאשר הקצינים התורנים בתחנות, בדרך-כלל, אינם מקצועיים, ויודעים, כי עדיף מבחינתם שישגו בביצוע מעצר שווא על-פני שחרור בעייתי, שיכול גם לפגוע בקורבן וגם בהם ובקריירה שלהם). מעצר שווא בתחנת המשטרה יכול להגיע להארכת מעצר בבית-המשפט ואף להגשת כתב אישום, למרות שאין בתיק מאומה, וסופו להסתיים בזיכוי החשוד. על-כן, רבים היום המקרים, שבהם מקבלות נשים, הנמצאות במאבקי גירושין "עצות חבריות", ולצערנו, מה שחמור מכך, אף הנחיות מעורכי-דין להגיש תלונות שווא".

בנוסף, מדגיש ד"ר יחזקאלי את הסיבות להדחת הטיפול בנושא זה על-ידי המשטרה וגורמי החוק, באומרו:

"הנושא מוצנע על-ידי המשטרה, וכל ניסיון להעלותו מותקף על-ידי ארגוני נשים וארגוני העובדים הסוציאליים, ומבחינתם צדק. זאת, כיוון שאוכלוסיית הפונות אליהם היא אמיתית במאת האחוזים, ועל-כן נראות להם טענות כאלה כשוביניזם וכנקיטת עמדות, התומכות במתעללים.

קבוצה אחרת, המרבה להתקל בתופעה, היא השופטים. שופטים, שרכשו להם שם של מי ש"חתימתם קלה", חווים בעת התורנות שלהם "הצפה" של פניות נשים למתן צווי הגנה, ואילו שופטים, הנתפסים כקפדנים וכמחמירים, יעבירו תורנות "שקטה", כמעט נטולת פניות כאלה. מפגש נוסף עם התופעה הוא כאשר המשטרה דורשת בבתי-משפט הארכת מעצר, במקרים שלא הצדיקו מעצר מלכתחילה (בנוסח הטענה המוכרת: "עדיף שבית-המשפט ישחרר") או כאשר מוגשים כתבי-אישום במקרים מובהקים, שבהם היה התיק צריך להיסגר".

5. חשוב להדגיש, כי למרות שמאמר זה נראה קיצוני בתוכנו, ניווכח כי טענתו בכל הקשור לאחוז תיקי השווא שנפתחים – נכונה, ותואמת את נתוני דו"חות משטרת ישראל כפי שיוצגו להלן, לפיהם אחוז תיקי תלונות השווא שנסגרו בשנים 2010 ו-2011 היה גבוה מ- 60%.

6. תימוכין להעדר הנתונים בכל הנוגע לתופעת תלונות השווא נמצא גם במאמרו של השי' נ. זלוצ'ובר³³:

"בצד הסטטיסטיקה הקשה של ריבוי הקורבנות בתחום האלימות במשפחה, ישנם מקרים רבים, רבים מדי, שלגביהם איש לא טורח לכמת את מספר הנפגעים או הנפגעים שלא במידה, כתוצאה מתלונות שווא או מתלונות, המעוותות את המצב העובדתי. בקרב העוסקים בתופעה קיימת גם תחושה, כי סוכנויות אכיפת החוק מנוצלות לרעה, לעתים, על-פי צרכים משתנים של צדדים לסכסוך משפחתי. קשה שבעתיים התחושה, כאשר ברקע גורמים שונים מיעצים "עצות אחיותופל", המלבות את אש הסכסוך. ב"מודל באר שבע" מכונות תלונות השווא הללו "תלונות פינג פונג" שבהם משמשת המשטרה כלי למאבק בין בני הזוג (שלו, 1993, ע' 58; שלו ויחזקאלי, 1994)".

ה.2. נתוני משטרת ישראל³⁴ - סטטוס תלונות ועבירות פליליות בכלל, ואלימות במשפחה, בפרט

7. לא מן הנמנע לציין, כי הדו"חות הסטטיסטיים של משטרת ישראל, משתנים כל העת ומוצגים בהם נתונים ו/או פרמטרים שונים, אשר מקשים על השוואת הנתונים משנים הקודמות להם. בנוסף, אין כל קורלציה בנתונים, ובחלק מהדו"חות חסר מידע רלוונטי על מנת שניתן יהיה להבין ולבחון את תמונת האמת הקשורה לאלימות במשפחה והחשוב מכל תלונות השווא.

ה.2.א. נתוני דו"ח משטרת ישראל לשנת 2013

8. הנתונים בדו"ח מוצגים בשני אופנים; כמות תיקי חקירה וכמות עבירות פליליות. המשמעות היא שנמצא במקרה של תלונות בין בני זוג, שתיקי החקירה כוללים יותר מעבירה פלילית אחת. קרי, מספר העבירות יהיה גבוה יותר ממספר תיקי החקירה.

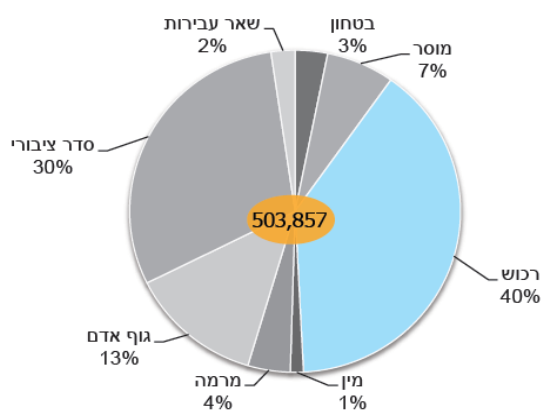
9. **מספר תיקי החקירה שנפתחו** - להלן פרוט מספר התיקים שנפתחו במהלך העשור:

2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
519,816	495,607	478,937	446,964	419,682	407,461	381,932	363,778	358,849	365,137

במהלך שנת 2013 נפתחו 365,137 תיקי חקירה לעומת 358,849 תיקים שנפתחו במהלך שנת 2012. עלייה של 1.7%.

10. **התפלגות הפשיעה המדווחת לפי עבירות** - בשנת 2013 דווחו 503,857 סוגי עבירות לפי ההתפלגות הבאה: רכוש - 40%, סדר ציבורי - 30%, גוף אדם - 13%, מוסר - 7%, מרמה - 4%, מין - 1%, שאר עבירות - 2%, בטחון - 3%.

בתרשים הבא מוצגים נתוני התפלגות העבירות בשנת 2013. הספירה לפי כל העבירות בתיק.

תרשים: נתוני התפלגות כלל העבירות בשנת 2013

11. **עבירות בין בני זוג** - בדו"ח זה, ספירת הנתונים מתייחסת לתיקים שבהם הזיקה בין הקורבן לחשוד היא בני זוג (אישה/בעל, בן/בת זוג, גרוש/גרושה). להלן פרוט מספר התיקים בין השנים 2013 - 2004:

³⁴ ראה הערה 15.

MIRITA-LAW.CO.IL

2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
20,845	20,596	21,331	20,743	20,993	20,687	21,364	20,354	21,178	22,713

מעיון בטבלה עולה כי בשנת 2013 חלה עלייה בשיעור של 7% במספר התיקים, שכללו עבירות בין בני הזוג, לעומת שנת 2012.

12. להלן טבלה המתארת את אחוז התיקים שנפתחו בין בני הזוג ביחס לסה"כ התיקים שנפתחו באותה שנה:

2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
4%	4.1%	4.4%	4.6%	5%	5%	5.6%	5.6%	5.9%	6.2%

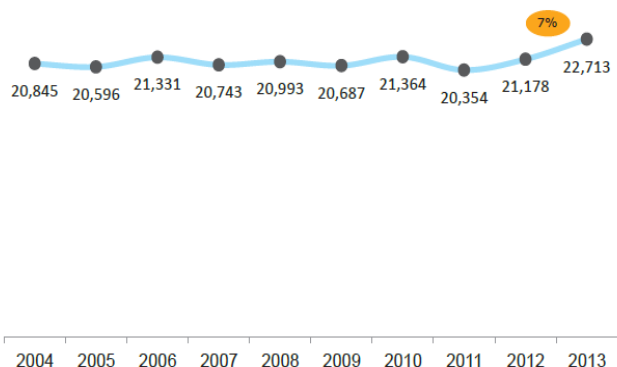
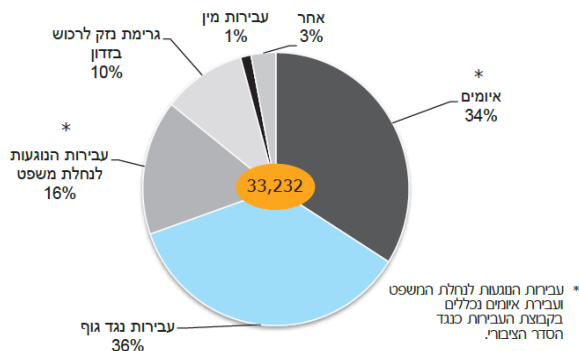
13. על פי נתוני הדו"ח, בשנת 2013 נרשמו 33,232 סוגי עבירות פליליות, מתוך 22,713 תיקים בעבירות בין בני זוג, והתפלגותם, כלהלן: עבירות איומים – 34%, עבירות נגד גוף – 36%, עבירות הנוגעות לנחלת המשפט – 16%, גרימת נזק לרכוש – 10%, אחר – 3%, עבירות מין – 1%. עבירות הנוגעות לנחלת המשפט ועבירות איומים נכללות בקבוצת העבירות כנגד הסדר הציבורי.

התפלגות סוגי העבירות בין בני זוג בשנת 2013

תרשים: התפלגות עבירות בין בני זוג משנת 2004

התרשים הבא מציג את התפלגות סוגי העבירות בין בני זוג בשנת 2013. הספירה לפי כל העבירות בתיק.

עבירות בין בני זוג (אלמ"ב)

בשנת 2013 חלה עלייה של 7% במספר התיקים שכללו עבירות בין בני זוג.

מרבית העבירות הן עבירות נגד גוף (36%) ועבירות איומים (34%).

14. בדו"ח אין בנמצא כל מידע לגבי מספר כתבי האישום שנפתחו כנגד החשודים בעבירות. וכן, אין כל מידע מהו מספר הנאשמים שזוכו ו/או הואשמו בגין אותם כתבי התביעה.

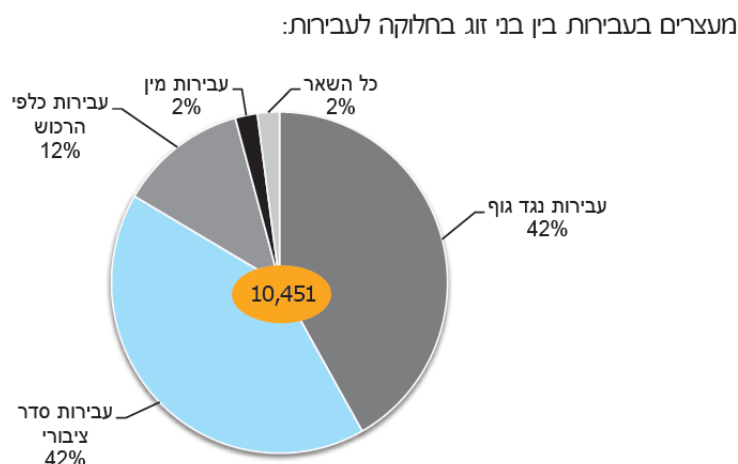
15. **מעצרים בעבירות בין בני זוג** – במהלך שנת 2013 בוצעו 10,451 מעצרים בגין אותם עבירות בין בני הזוג בהתאם לחלוקה לסוגי העבירות: עבירות סדר ציבור – 42%, עבירות נגד גוף – 42%, עבירות כלפי הרכוש – 12%, עבירות מין – 2%, כל השאר – 2%.

16. מהנתונים עולות העובדות הבאות: -

16.1. מתוך 22,713 תלונות שהוגשו בגין אלימות במשפחה נרשמו 16,616 עבירות פליליות בגין איומים ועבירות הנוגעות לנחלת המשפט (11,300 עבירות איומים, 5,316 עבירות הנוגעות לנחלת המשפט).

16.2. מתוך 22,713 תלונות אלימות במשפחה נעצרו 10,451 חשודים המהווים 46%. משתמע, שמתוך כל 2 גברים חשודים שמוגשים כנגדם תלונות נעצר חשוד. לעומת זאת, מתוך 365,137 תלונות פליליות שנפתחו במהלך שנת 2013, בוצעו 61,049 מעצרים כנגד חשודים, כלומר 16.7% גברים נעצרו במהלך כל השנה.

תרשים: התפלגות מעצרים בעבירות בין בני זוג

16.3. עולה מתוך הנתונים, כי למרות שמספר התלונות באלימות במשפחה מהווה 6.2% מסך כל התלונות שהוגשו בשנה, מספר הגברים העצורים בגין אלימות במשפחה הוא פי 3 ביחס לכל התלונות הפליליות המוגשות באותה השנה.

16.4. נתון נוסף העולה מתוך הדו"ח, בכל יום בשנה (קלנדרית, 365 יום) נעצרים בין 28 עד 29 גברים. חשוב לציין, כי אותם גברים נעצרים עוד בטרם נפתחו כנגדם כתבי אישום.

ה.2.ב. דו"ח משטרת ישראל לשנת 2014

17. בהתאם לדו"ח לשנת 2014, להלן פרוט מספר התיקים שנפתחו בין השנים 2009 ועד 2014 :
בשנת 2014 נפתחו 354,606 תיקים בגין עבירות פליליות, לעומת 364,403 תיקים במהלך שנת 2013. ירידה של 2.6%.

2009	2010	2011	2012	2013	2014
407,416	381,893	363,693	358,678	364,403	354,606
407,461	381,932	363,778	358,849	365,137	*

* נתונים על פי דו"ח שנת 2013 לצורך השוואה.

18. התפלגות הפשיעה המדווחת לפי עבירות - ספירת הנתונים כוללת תיקים ברזולוציה של קבוצה סטטיסטית. קבוצה סטטיסטית כוללת סוגי עבירות שונים הנקראים סוג סטטיסטי. להלן פירוט הקבוצות הסטטיסטיות כפי שמסווגות במאגרי המשטרה :

18.1. 'עבירות רכוש' - כוללות את הסוגים הסטטיסטיים: שוד, התפרצויות לבתי דירה ולבתי עסק, גניבות רכב, גניבות מתוך רכב, גניבות חלקי רכב, גרימת נזק לרכוש בזדון, הצתה, החזקת רכוש גנוב, גניבות אופניים, כייסות, גניבות אחרות ועוד.

18.2. 'עבירות כנגד חיי אדם' - כוללות רצח, ניסיון לרצח, הריגה, גרימת מוות ברשלנות.

18.3. 'עבירות כנגד גוף אדם' - כוללות עבירות חבלה גופנית חמורה, תקיפה ושאר עבירות כנגד גוף אדם.

18.4. 'עבירות מין' - כוללות עבירות אינוס, מעשה מגונה, הטרדה מינית.

18.5. 'עבירות מוסר' - כוללות עבירות סרסרות ושידול למעשה זנות, שימוש וסחר בסמים.

18.6. 'עבירות סדר ציבורי' - כוללות עבירות כנגד הסדר הציבורי, הכשלת עובד ציבור, תקיפה והכשלת שוטר, קטטות והפרעות ברחובות ובמוסדות, איומים, שוחד, התקהלות או התאגדות, מטרד רעש וחסימת דרך, הסגות גבול ועבירות כנגד חוק הכניסה לישראל.

18.7. 'עבירות מרמה' - כוללות עבירות זיוף, מרמה ועושיק, עבירות הנוגעות לכרטיסי חיוב, עבירות כלכליות.

18.8. 'עבירות ביטחון' - כוללות עבירות מרד, הסתה, הסתננות, יידוי אבנים, עבירות אמל"ח (אמצעי לחימה).

18.9. 'עבירות מנהליות' - כוללות עבירות כנגד חוקי עזר עירוניים, עבירות הקשורות בדיני עבודה ועוד.

19. בטבלה הבאה מוצגים נתוני התפלגות העבירות בשנים 2010-2014. בשורה הראשונה של הטבלה מוצגים מספר התיקים בפועל. בכל אחת מהשורות הנוספות מוצגים מספר התיקים בקבוצת עבירה לאורך השנים. אם בתיק אחד יש מספר עבירות מקבוצות סטטיסטיות שונות, התיק ייספר כמספר הקבוצות הסטטיסטיות המופיעות בו.

2014	2013	2012	2011	2010	תאור קבוצה סטטיסטית
354,606	364,403	358,678	363,693	381,893	סך תיקים
157,113	170,396	174,079	177,723	182,845	עבירות כלפי הרכוש
128,989	125,786	121,036	120,605	129,581	עבירות סדר ציבורי
60,607	59,128	56,121	54,614	57,607	עבירות נגד גוף
28,422	29,323	28,679	31,437	30,343	עבירות כלפי המוסר
16,250	16,410	15,447	16,184	16,849	עבירות מרמה
15,643	14,369	10,247	9,386	11,003	עבירות ביטחון
5,975	5,602	5,348	4,821	5,260	עבירות מין
4,215	2,591	2,308	2,411	2,563	עבירות נגד אדם
12,107	11,662	9,368	9,655	9,569	עבירות אחרות

הערה: קיים שוני מהותי בין כמות העבירות אשר דווחה בדו"ח 2013 (503,857) לבין כמות העבירות לאותה שנה שדווחה בדו"ח 2014 (435,267). הפרש של 68,590 עבירות, פער של 15.7%.

20. בשנת 2014 דווחו 429,321 סוגי עבירות בהתפלגות הבאה: **רכוש** – 36.7%, **סדר ציבורי** – 30%, נגד גוף – 14%, כלפי המוסר – 6.6%, מרמה – 3.7%, בטחון – 3.6%, מין – 1.4%, נגד אדם – 1%, אחרות – 2.8%.

בהתאם לדו"ח 2014, בשנת 2013 דווחו 435,267 סוגי עבירות בהתפלגות הבאה: **רכוש** – 39.1%, **סדר ציבורי** – 28.9%, **נגד גוף** – 13.6%, **כלפי המוסר** – 6.7%, **מרמה** – 3.7%, **בטחון** – 3.3%, **מין** – 1.2%, **נגד אדם** – 0.6%, **אחרות** – 2.6%.

21. **עבירות בין בני זוג** – הנתונים בטבלה מתארים את התפלגות עבירות באלימות במשפחה בין השנים 2004-2014.

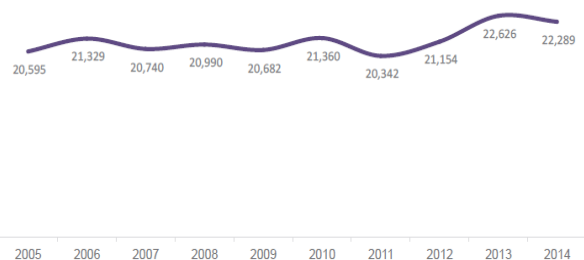
2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
20,845	20,596	21,331	20,743	20,993	20,687	21,364	20,354	21,178	22,713	22,289
	20,595	21,329	20,740	20,990	20,682	21,360	20,342	21,154	22,626	*

* נתונים על פי דו"ח 2013

עבירות בין בני זוג (אלמ"ב)

הנתונים מייצגים תיקים שבהם הזיקה בין הקורבן לחשוד היא בן זוג (אשה/בעל, בן/בת זוג, גרוש/גרשה).

2014	2013	2012	2011	2010	ראור קבצה סטטיסטית
22,289	22,626	21,154	20,342	21,360	סה"כ תיקים
15,698	15,965	14,836	14,164	15,024	עבירות סדר ציבורי
12,119	11,663	10,872	10,284	10,594	עבירות נגד גוף
3,839	3,795	3,489	3,186	3,208	עבירות כלפי הרכוש
460	393	336	395	354	עבירות מין
50	54	43	32	39	עבירות בטחון
182	211	193	176	204	עבירות מרמה
254	216	161	145	119	עבירות כלפי המוסר
45	35	31	36	34	עבירות נגד אדם
102	141	104	105	80	שאר עבירות

בשנת 2014 חלה ירידה של 1.5% במספר התיקים בעבירות בין בני זוג לעומת שנת 2013.

תרשים: מספר העבירות בין בני זוג (אלימות במשפחה) נתוני התפלגות העבירות בין בני זוג בשנים 2010-2014, בפילוח הקבוצות הסטטיסטיות

22. על פי נתוני הדו"ח, בשנת 2014 הוגשו 32,749 סוגי עבירות פליליות מתוך 22,289 תיקים בעבירות בין בני זוג, כאשר התפלגותם, כלהלן: **עבירות איומים** – 34%, **עבירות נגד גוף** – 36%, **עבירות הנוגעות לנחלת המשפט** – 16%, **גרימת נזק לרכוש** – 10%, **אחר** – 3%, **עבירות מין** – 1%.

ה.2.ג. נתונים מתוך מחקר הכנסת³⁵ – אלימות כלפי נשים – ריכוז נתונים לשנת 2011

סטטוס הטיפול בתיקים שנפתחו בגין תלונות נשים על אלימות במשפחה, 2010-2011 (עד 1.11.2011)

תקופה	מספר התיקים שנפתחו	תיקים פתוחים	תיקים שהועברו לתביעה המשטרתית/לפרקליטות	תיקונו שנדונו	תיקים שנסגרו			
					היעדר אשמה	חוסר ראיות	חוסר עניין לציבור	סיבות אחרות
ינואר-אוקטובר 2011	12,620	2,895	4,846	263	10	2,973	1,492	141
2010	15,726	800	3,863	1,542	344	6,049	2,889	239
								4,616
								9,521

23. מהטבלה עולה כי כמחצית התיקים (47.5%) שנפתחו בחודשים ינואר-אוקטובר 2011 ואינם בקטגוריה של תיקים פתוחים (4,616 מתוך 9,725) – נסגרו. בדו"ח צוין, כי כ- 64% מהם מחוסר ראיות וכשליש מחוסר עניין לציבור. התפלגות העילות לסגירת התיקים דומה להתפלגות בשנת 2010. מתוך 12,620 תיקים שנפתחו, הועברו רק 4,846 תיקים לתביעה המשטרתית/לפרקליטות – 38%.

24. מנתוני שנת 2010 עולה, כי 64% מהתיקים שנפתחו באותם חודשי ינואר עד אוקטובר ואינם בקטגוריה של תיקים פתוחים (9,521 מתוך 14,926) – נסגרו. מתוך 14,926 תיקים שנפתחו, הועברו לפרקליטות 3,863 תיקים – 26% בלבד.

25. עוד עולה מתוך הדו"ח, בחודשים ינואר-אוקטובר 2011 ביצעה המשטרה 4,013 מעצרים של גברים בגין עבירות של אלימות במשפחה (ו- 156 מעצרים של נשים), לעומת 3,925 מעצרים בתקופה המקבילה בשנת 2010, ו- 3,609 מעצרים בתקופה המקבילה בשנת 2009. בכל שנת 2010 היו בסה"כ 4,768 מעצרים של גברים (ו- 170 מעצרים של נשים) בגין אלימות במשפחה.

ה.3. טיפול המשטרה בתלונות השווא

26. משטרת ישראל פועלת בנושא תלונות על אלימות ומין במשפחה בהתאם להנחיות פרקליט המדינה. במשטרה קיימת הוראה המיישמת את הנחיית פרקליט המדינה, הוראת משטרה שמספרה 30.300.226³⁶. יצוין, כי לא עלה בידי הח"מ, למרות מאמצים בלתי נלאים, להשיג נוהל זה.

27. בטרם נסקור את התנהלות המשטרה, בפועל, במקרים בהם מוגשת תלונה על עבירת אלימות במשפחה, תובא תשובתו של השר דאז לבטחון פנים, חה"כ לשעבר יצחק אהרונוביץ, לשאלת³⁷ שהופנתה אליו בהקשר לתופעה של בני זוג מגישים תלונות במשטרה אחד כנגד האחר, כהי לישראל:

"... ההנחיה המקצועית ליחידות החקירה – הן בנוגע לסכסוכים בין בני זוג והן בנוגע לכל תלונה אחרת היא, כי במקום בו קיימות ראיות לכך שהוגשה תלונה שווא למשטרה, יש לפתוח בחקירה כנגד מגיש תלונת השווא, בין אם הוא גבר ובין אם אישה...
אציין, כי לא תמיד ניתן ללמוד באמצעות המערכות הממוחשבות של המשטרה מהו הרקע לפתיחת התיק או להגשת התלונה בגין תלונת שווא והאם אכן מדובר בתלונה שהוגשה על רקע סכסוך בין בני זוג.
בנוסף, העובדה, שאישה הגישה תלונה כנגד בן זוגה והתיק נסגר בעילה של חוסר ראיות ואף בעילה של חוסר אשמה, אין משמעות הדבר כי ניתן להסיק באופן אוטומטי שמדובר בתלונת שווא של אישה וכי יש לשקול פתיחה בחקירה כנגדה.

³⁵ ראה הערה 16

³⁶ בג"ץ 6731/12 גיא שמיר נ' היוהמ"ש לממשלה ואח' (פורסם האתר – נבו), 14 בספטמבר 2012.

³⁷ שאלתא לשר לבטחון פנים דאז, חה"כ לשעבר יצחק אהרונוביץ: תלונות שווא בין בני זוג שהוגשה מטעם חה"כ דאז מאיר שטרית, 14 במרץ 2012, כי באדר תשע"ב.

סגירת התיק כנגד הבעל משמעותה היא, כי מסיבות שונות לא נמצאה תשתית ראיתית מספקת להגשת כתב אישום. לא ניתן להסיק מן האמור כי התלונה המקורית הייתה שקרית ולפיכך, אין בסגירת התיק כנגד הגבר כשלעצמה תשתית המצדיקה פתיחה בחקירה פלילית כנגד האישה בגין תלונת שווא.

על מנת שתהיה הצדקה לפתיחה בחקירה כנגד האישה, נדרשות ראיות נוספות לכך שהתלונה המקורית הייתה כוזבת. אותו הדין חל ביחס לתלונה של גבר נגד זוגתו. כמו כן, בדומה לטיפול בתחומים אחרים, על אף שלעיתים ישנה תשתית ראיתית בתיק על תלונת שווא, לעיתים ישנה הצדקה לסגירת התיק בעילה של חוסר ענין לציבור.

יש לזכור כי מדובר בתיקים רגישים המשפיעים פעמים רבות על הליכי גירושין, ישנה בהם מעורבות ילדים ועוד, כך שבראית מכלול השיקולים, לעיתים נכון יותר שלא לנהל הליך פלילי באותו מקרה.

באשר לנתונים ספציפיים – כאמור לעיל, קיים קושי במתן נתון מדויק בנוגע לתיקי תלונות שווא בין בני זוג. עם זאת, מבדיקה שנערכה עלה, כי נפתחו עשרות מעטות של תיקים בגין הודעה כוזבת, שהרקע להן הוא בני זוג. בשנת 2011 עולה כי לא קיים הבדל מספרי ממשי בין תלונות שווא של נשים לעומת גברים...". [ההדגשה אינה במקור – מ.ע.].

28. ברי ונהיר, כי תשובתו של השר לשאילתא, מלמדת על המצב דה פקטו בכל הקשור להתייחסות המשטרה לתלונת השווא, קרי החלטה מערכתית שלא להעמיד את המתלוננת לדין על הגשת תלונת שווא, וזו, לדיו, מהווה עיוות דין.

29. בדיון שהתקיים בועדת הפנים והגנת הסביבה בכנסת ביום 25 בנובמבר 2014³⁸, בנושא תלונות השווא, הציג ר' אגף חקירות ומודיעין במשרד לבטחון פנים, ניצב מני יצחקי, את תפקודה של המשטרה וחוקריה בתחום האלימות במשפחה, במענה לפנייתה של יו"ר הועדה:

יו"ר הועדה:

אז נוצר מצב שבתלונות שווא הגברים מורחקים מהבית והילדים סובלים מזה. זה מן מצב של כוחניות, כמו שהציגה לשכת עורכי הדין. אסור לנו שיקרה מצב שמישהי תרצח, חס וחלילה. ברור שמזה אתם הכי חוששים, כי האצבע המאשימה תהיה על המשטרה. כדי שהאצבע המאשימה לא תהיה על המשטרה, אתם אומרים שאם יש תלונה, עוצרים את כולם".

תשובת ניצב יצחקי:

"את צריכה להבין, חברת הכנסת רגב, שמבחינתנו יש חשיבות שאם אישה או גבר מגיעים ואומרים שיש אלימות בתוך התא משפחתי, אנחנו חייבים לעשות מעשה. כך אנחנו אומרים למפקדים. אנחנו לא רוצים להרפות את ידי המפקדים, אבל אנחנו מזהירים אותם - ... אנחנו רואים בנקודה הזאת של האלימות במשפחה משימה שהיא חשובה מעין כמוה. אלה עניינים שאנחנו חייבים לטפל בהם במהירות וביעילות. סביר שישנם מקרים שצריך לבדוק. אנחנו כל הזמן צריכים לבדוק את עצמנו. אני חייב לומר שזה עלה. בעל זורק בוך לכיוון בת זוגו והילדים באמצע. צד א' אומר כך, צד ב' אומר כך. אנחנו בשיקול הדעת שלנו צריכים להחליט ולתת מענה. אני מעריך שהחבר'ה שלנו, עם הניסיון הרב שהם צוברים - אלה אנשים מאוד מקצועיים. מדובר ב-100 אנשים שמקבלים כל הזמן הכשרות. זאת העבודה שלהם, זאת המסירות שלהם. את צריכה לראות איזו מסירות. שווה לפגוש אותם. הם פשוט מדהימים. הם עובדים יום וליל. אם הם מקבלים בשתיים בלילה הודעה שכרגע הגיע מישהו מתחת לחלון או מישהי והילד אמור להיפגע, הם קופצים מהמיטה ועושים את המטלות שלהם. את החבר'ה האלה אנחנו מחנכים לזה. אנחנו מלמדים אותם לטפל בדיוק בבעיות שאת מתארת. אם יבוא x או y וימצא נקודה מסוימת או אירוע מסוים, תמיד נהיה מוכנים לבדוק. יש צוות בקרה שבדוק אצל ברקו. כל התפקיד שלו זה לבקר אירוע אחרי אירוע.

המשטרה היא סוג של חדר מיון. אם בשתיים או בשלוש לפנות בוקר קורה אירוע, אנחנו חדר המיון. אני חושב שזה עניין מערכתי של הרווחה, משרד הבריאות וכל הארגונים האחרים. נוח

³⁸ פרוטוקול דיון מספר 418 מיישיבת ועדת הפנים והגנת הסביבה מיום 25 בנובמבר 2014.

לבוא ולהגיד: משטרה, משטרה, משטרה. נאמר פה שהשוטר הגיב ככה, השוטר הגיב אחרת. נכון, זה באחריותנו שהוא יגיב כפי שצריך ובאופן מקצועי. לשם אנחנו מתכוונים ומחנכים. צריך להבין שבאירוע כזה צריכים לשבת סביב השולחן כלל המוסדות הממשלתיים. מדובר בבעיה לאומית. זאת לא בעיה נקודתית של המשטרה, למרות שהמשטרה מובילה ולוקחת את זה בצורה רצינית. אני הגעתי הנה היום על מנת לומר את הדברים. זאת האחריות שלי, זאת האחריות של כל חטיבת החקירות, זאת האחריות של אותם 100 חוקרים ומפקדים בעניין הזה.

לגבי הנתונים על ידיעות כוזבות. אנחנו נמצאים עם נתון של כ-220 ידיעות כוזבות, לא דווקא מגברים כלפי נשים או מנשים כלפי גברים, אלא בכלל. הם נחקרו. ישנם כ-20 תיקים שהגיעו לידי כתבי אישום". [ההדגשה אינה במקור – מ.ע.]

30. צא ולמד: במקרים של חשד לאלימות במשפחה, ניצבת המשטרה לעיתים קרובות בפני מצב של בחירה בין חלופות, הכרוכות בניבוי תוך לקיחת סיכון.³⁹ קיימים גורמים חיצוניים רבים אשר משפיעים על קבלת ההחלטות של המשטרה ומונעים ממנה מלהפעיל את שיקול דעת הראוי, השפעה חיצונית זו גורמת למשטרה לנקוט באסטרטגיה שמרנית, אשר מגדילה ביחס ישר את מספר תלונות השווא ולרבות הרחקת אנשים מבתיהם גם כאשר אינם אלימים באמת. באותו מאמר נטען, כי אותה מערכת תגמולים סביבתית, עלולה ליצור נטיה חזקה ל"אזעקת שווא", קרי, להרחקות מוטעות של אנשים מבתיהם במקרים של תלונות על אלימות במשפחה.

31. באותה נקודת הזמן בעת הגשת התלונה, ניצבת המשטרה בפני החלטה על הרחקה או על אי הרחקה מהבית, עומדת בפניה אותה מערכת התגמולים, מחשש לאפשרות לתוצאות פטאליות – רצח. על כן המשטרה מעדיפה להטות לכיוון נשים. במצב כזה, יעדיף השוטר ו/או קצין המשטרה המטפל בדבר להחליט על הרחקה, כבר כאשר קיים חשד קל ביותר לאלימות. שכן האווירה הציבורית הקיימת, אם אכן יסתבר, שהאדם אלים, מוטב לה למשטרה, להגדיל את סיכוייה "לקלוע", קרי להרחיק בצדק, ובלבד שלא "להחטיא", קרי שלא להרחיק שלא בצדק.

32. בעיה זו קשה במיוחד, שכן סכסוכים משפחתיים לרוב מתרחשים בין כותלי הבית. ברוב המקרים למשטרה אין תמיד בנמצא מידע ו/או ראיות מוצקות, היכולות להוות תמיכה בגרסה זו או אחרת של מי מהצדדים. ברי ונהיר, כי להרחקה שכזו, קל וחומר למעצר, עלולות להיות השלכות מרחיקות לכת בהמשך. בהיבט המשפטי – טקטי (למשל, ניצול אקט זה בשלב מאוחר יותר, במהלך הדיונים המשפטיים בהליך הגירושין, וזאת גם אם יתברר כי טענת האלימות היתה חסרת כל בסיס) והן מההיבט המשפחתי – פסיכולוגי (למשל, התפתחות סרבנות ליצירת קשר בקרב ילדי הבעל המורחק עם האב ה"אלים").

33. אופן הפעולה בה נוקטת המשטרה כלפי הגברים, רומס למעשה ברגל גסה את הזכויות הבסיסיות של הגבר נקי הכפיים במדינה דמוקרטית, כמדינת ישראל. כך בפועל נוצר, אפוא, אזור אפור של ענישה ללא-משפט, שאליו מגיעים גברים רבים שהם חפים מכל פשע. באזור האפור הזה של אמת ושקר נמצאים דברים רבים, שמוצאים עצמם במאסר של ממש או שהם מורחקים מילדיהם בהוראות צווים של בית המשפט, בעקבות תלונה כוזבת על אלימות.

34. כפי שיפורט להלן, מרבית התיקים נסגרים בסופו של דבר, כאמור, ובמקביל נוצרת אצל גברים אלה תחושות של עוול, תסכול וכעס. חמור מכך, מאסר של גבר או הרחקתו מילדיו יוצרים נתק פיזי, מידי ואמיתי מהילדים, נתק שמהווה, לעיתים קרובות, תחילתו של נתק עקשני והרסני של הורה מילדיו.

35. הפיתוי להשתמש בתלונות שווא על אלימות הוא חזק במיוחד, מאחר וכמעט אין כל סנקציות בגין השימוש הכוזב בהן, ובה בשעה הן אפקטיביות מאוד, מאחר וכמעט תמיד הן מצליחות להרחיק אב מילדיו, "הנשק" הטוב ביותר כנגד הגבר.

³⁹ הבעייתיות של הרחקה מהבית במקרים של חשד לאלימות נגד בני זוג במשפחה; פרספקטיבה של לקיחת סיכונים, מיכאל בר-אלי, מאיר בר-מוחא ודוד פרנקל, משטרה וחברה, 2004, גיליון 8, עמ' 37-53.

ה. תופעת ההתאבדויות גברים במהלך הליך גירושין ולאחריו

36. בנסיבות אלו אין תימה, כי האמירה שאוכלוסיית הגברים הגרושים היא האוכלוסייה הנוטה ביותר להתאבדות, אין זו אמירה בעלמא; לצערנו, יש לה תימוכין. בסקר שפורסם על-ידי משרד הבריאות "אבדנות בישראל"⁴⁰, מוצג היקף תופעת האובדנות בכלל אוכלוסיית ישראל ובקבוצות בסיכון, וכולל מגמות מתחילת שנות השמונים, נתוני ההתאבדות מתייחסים לשנים 1981-2011 ונתוני נסיונות ההתאבדות לשנים 2004-2012. המידע על מספר ההתאבדויות מבוסס על קבצי סיבות המוות, והמידע על נסיונות ההתאבדות מבוסס על פניות למחלקות לרפואה דחופה בבתי החולים לאשפוז כללי עקב נסיונות ההתאבדות.

37. להלן טבלה המציגה את תוצאות הסקר:

התאבדות לפי גיל, נקבות							התאבדות לפי גיל, זכרים						
מספרים מוחלטים							מספרים מוחלטים						
קבוצות גיל							קבוצות גיל						
75+	65-74	45-64	25-44	15-24	-14	סה"כ	75+	65-74	45-64	25-44	15-24	-14	סה"כ
10	24	34	46	18		132	9	22	18	17	12	1	79
24	28	42	46	19		159	10	18	17	23	7		75
28	28	51	49	25	1	182	14	11	29	26	16		96
35	29	57	62	31	1	215	19	13	20	24	7	1	84
23	25	57	72	36	1	214	14	13	28	26	8		89
45	29	65	82	25	2	248	25	18	19	28	14	1	105
29	30	49	82	28	2	220	12	14	20	25	13		84
35	32	62	81	49	3	262	20	18	29	21	9		97
27	37	69	87	54	5	279	14	18	30	29	11	1	103
38	34	60	86	54		272	18	22	19	32	7	1	99
39	31	67	107	57	3	304	29	16	31	26	8	2	112
33	28	68	77	49	3	258	27	15	23	16	20	1	102
39	26	47	72	44	3	231	20	7	19	20	9		75
44	32	58	99	66	2	301	21	15	10	24	8		78
33	23	57	72	52	2	239	15	12	18	20	13	1	79
31	18	79	101	62	6	297	16	12	20	16	7		71
39	19	66	117	65	1	307	13	15	23	26	10		87
38	26	79	103	76	1	323	17	7	23	17	9	2	75
28	21	74	108	60		291	14	9	22	30	14	2	91
28	30	105	117	62	3	345	10	13	26	18	5		72
30	25	93	103	68	1	320	16	5	28	29	11	2	91
35	20	86	95	66	2	304	23	10	44	30	13	1	121
22	24	77	95	61		279	13	5	25	26	18	1	88
29	19	65	102	45	3	263	7	8	20	18	10		63
43	19	82	83	65	2	294	11	9	11	20	7	2	60
23	21	95	119	48	4	310	8	6	32	34	13	1	94
40	33	123	133	63	2	394	9	14	28	22	10	3	86
44	28	113	95	41	1	322	7	8	33	27	12		87

38. מנתוני הסקר עולות עובדות ברורות: במהלך השנים 2000-2011, התאבדו 4,762 אנשים, מתוכם 3,752 גברים.

שיעור ההתאבדויות בקרב הגברים עמד על 79% לעומת 21% מקרב הנשים. בקרב קבוצת הגילאים 25-44 התאבדו 1,270 גברים שהם 34%, ובקרב הגילאים 45-64 התאבדו 1,058 גברים המהווים 28%.

39. כאמור, אוכלוסיית הגברים הגרושים היא האוכלוסייה הנוטה ביותר להתאבדות, תימוכין לכך ניתן למצוא בטבלה המתארת את ההתאבדויות לפי מצב משפחתי ומגדר בגילאים 25-64, בשיעור ל - 100,000 נפש ממוצע נע תלת שנותי, להלן:

⁴⁰ "ידו"ח אובדנות", התאבדויות בין השנים 1981-2012 ונסיונות התאבדות בין השנים 2004-2012, משרד הבריאות, אפריל 2014;

התאבדותות לפי מצב משפחתי ומגדרי
גיל 64-25
שיעור ל-100,000 נפש
ממוצע גיל תולת-שנתי

התאבדותות לפי גיל, סה"כ
מספרים מוחלטים

קבוצות גיל							סה"כ	
75+	65-74	45-64	25-44	15-24	-14			
19	46	52	63	30	1	211	1981	
34	46	59	69	26		234	1985	
42	39	80	75	41	1	278	1986	
54	42	77	86	38	2	299	1987	
37	38	85	98	44	1	303	1988	
70	47	84	110	39	3	353	1989	
41	44	69	107	41	2	304	1990	
55	50	91	102	58	3	359	1991	
41	55	99	116	65	6	382	1992	
56	56	79	118	61	1	371	1993	
68	47	98	133	65	5	416	1994	
60	43	91	93	69	4	360	1995	
59	33	66	92	53	3	306	1996	
65	47	68	123	74	2	379	1997	
48	35	75	92	65	3	318	1998	
47	30	99	117	69	6	368	1999	
52	34	89	143	75	1	394	2000	
55	33	102	120	85	3	398	2001	
42	30	96	138	74	2	382	2002	
38	43	131	135	67	3	417	2003	
46	30	121	132	79	3	411	2004	
58	30	130	125	79	3	425	2005	
35	29	102	121	79	1	367	2006	
36	27	85	120	55	3	326	2007	
54	28	93	103	72	4	354	2008	
31	27	127	153	61	5	404	2009	
49	47	151	155	73	5	480	2010	
51	36	146	122	53	1	409	2011	

זכרים			נקבות		
חלוקים	נשואים	בזוג	חלוקות	נשואות	בזוגות
גיל 25-44					
1997	21.6	5.4	54.4	1.5	(5.6)
1998	21.6	6.5	49.1	1.5	(5.3)
1999	24.0	6.2	43.0	1.3	(8.0)
2000	25.6	6.6	42.9	1.4	(4.7)
2001	24.6	6.4	44.9	1.6	9.5
2002	22.1	6.5	45.2	1.4	(4.1)
2003	21.4	6.5	39.7	1.3	9.7
2004	19.6	6.2	36.6	1.3	(8.2)
2005	18.5	5.8	28.4	1.4	(7.6)
2006	18.6	5.1	31.1	1.2	(6.6)
2007	19.7	4.3	22.3	1.0	(4.1)
2008	19.9	4.6	26.4	0.9	(4.9)
2009	20.7	5.1	29.2	1.1	(4.1)
2010	20.3	4.7	38.4	1.1	(5.8)
גיל 45-64					
1997	34.5	8.6	33.9	1.9	(8.3)
1998	40.5	9.2	50.6	2.0	(9.8)
1999	32.2	9.4	45.1	2.3	(9.7)
2000	39.0	10.3	41.5	2.5	(11.4)
2001	51.3	9.6	31.3	2.6	(8.4)
2002	59.0	10.6	36.0	2.4	(7.2)
2003	45.3	10.6	44.8	2.3	(7.8)
2004	37.2	11.1	42.7	3.1	(13.2)
2005	28.7	9.9	36.2	3.3	(13.5)
2006	40.9	8.0	29.9	2.9	(10.3)
2007	40.1	7.7	26.9	1.6	(5.8)
2008	42.8	7.4	31.6	2.0	(4.6)
2009	39.0	9.3	37.7	2.4	(7.0)
2010	38.6	9.5	43.6	3.0	(9.7)

נ' ממוצע גיל חלוקת ג' - 20 מקרים
... חלוקת ג' - 5 מקרים

39.1. מעיון בנתונים עולה כי שיעור ההתאבדות בקרב גרושים בגיל 25-44 גבוה בהשוואה לנשואים ולרווקים, **פי 8.2**, ופי 1.9 לגברים ופי 5.6 ופי 0.9 לנשים, בהתאמה, בשנים 2009-2011.

39.2. שיעור ההתאבדות של גרושים בגיל 45-64 גבוה בהשוואה לנשואים, **פי 4.6** גברים ופי 2.2 לנשים בשנים 2009-2011.

39.3. בממוצע השנים 2009-2011, השיעור בקרב גרושים היה גבוה יותר, 43.6 ל- 100,000 נפש בהשוואה ל- 38.6 בקרב רווקים.

40. ברי ונהיר, כי נתונים סטטיסטיים נחיצותם ראשונה במעלה. יחד עם זאת, דומה כי קריאה של סיפוריהם האישיים של עשרות מנפגעי תלונות השווא, שבחרנו לאגד⁴¹ אך חלקם בקובץ הקרוי "זעקת הגברים והילדים: מקבץ אנושי של סיפורים אישיים", אין ספיקא כי יש בו להעיד על היקפה וחומרתה של התופעה, והנחיצות בפתרונה המידי.

ו. דיון בסוגיות נשוא חוות הדעת

1.1. נוסח הנחיה מספר 2.5 של פרקליט המדינה

1. מפאת חשיבותה של הנחיה מספר 2.5 לדיון, יובא נוסחה במלואו:

"1. לא פעם קורה כי עד שנתן עדות במשטרה חוזר בו ממנה במשפט עצמו או מעיד עדות הסותרת את עדותו במשטרה. לעניין זה קובע סעיף 240(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, כי:

"המוסר הודעות או עדויות בעניין אחד בפני רשויות שונות והודעותיו או עדויותיו סותרות זו את זו בשאלה עובדתית שהיא מהותית לגבי העניין, ועושה כן בכוונה להטעות, דינו – מאסר חמש שנים".

2. בהתחשב באמור לעיל יש להקפיד ולהזהיר את העד ולהעמידו על חומרת מעשיו, הן לפני הדיון והן במהלכו, בין אם הוא מוכרז כעד עויין ובין אם לאו. אם על אף האזהרה עד עדיין דבק העד

⁴¹ ראו: נספח א'

בגרסתו, מבלי שבידו לתת לכך הסבר משכנע, יש לשקול הגשת כתב אישום נגדו, בהתאם לקבוע בהנחיה זו. הדבר נכון מכוח קל וחומר כאשר משנה הגרסה הינו המתלונן בתיק, עד המדינה או עובד ציבור.

3. במקרים בהם קיימות ראיות חיצוניות ממשיות לכך שמלכתחילה נמסרה עדות שקרית מתוך מגמה להפליל את הנאשם, קיים, ככלל, אינטרס ציבורי במיצוי הדין ולעתים אף ראוי לשקול העמדה לדין בגין עבירה של מסירת ידיעה כוזבת לפי סעיף 243 לחוק העונשין.
4. במקרים שבהם ניכר כי היה זדון במתן הגרסאות הסותרות, ניתן אף לעשות שימוש בסעיף 81 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, המאפשר לבית המשפט לפסוק פיצויים נגד המתלונן שהגיש את תלונתו בקלות ראש או לשם קינטור או ללא יסוד.
5. בקבלת החלטה בדבר נקיטה בהליכים נגד עד שמסר עדויות סותרות, יש לשקול את הקריטריונים הבאים:

א. השפעת העדות הסותרות על ההליך הפלילי במסגרתו ניתנה – ככל שלעדות הסותרות השלכה על תוצאות ההליך המשפטי, הרי שהאינטרס הציבורי שבמיצוי הדין גובר.

ב. מהות ההליך הפלילי במסגרתו ניתנו העדויות הסותרות מבחינת חומרת העבירות ועוצמת האינטרס הציבורי בניהולו – ככל שעניינו של ההליך הפלילי במסגרתו ניתנו העדויות הסותרות הוא בעבירות חמורות, האינטרס הציבורי שבמיצוי הדין גובר.

ג. טיב ההצדקות שמסר העד למתן עדויותיו הסותרות – שונה מקרה בו עד משנה גרסתו כתוצאה מחשש או פחד מפגיעה או מהתנכלות עקב עדותו המקורית, ממקרה בו שינוי הגרסה הנובע מרצון לסייע לחבר, כמו במקרה של שותף שהפליל את חברו וחוזר בו מעדותו כדי "להציל את עורו" של החבר. בהקשר זה ראוי להדגיש את ייחודן של עבירות המין והאלימות, וביתר שאת, כשאלו מבוצעות בין בני-זוג או בתוך המשפחה (לעניין זה ראה/י סעיפים 9-10 להנחיה).

ד. התייחסות בית המשפט אל עד שמסר את העדויות הסותרות ואל העדות עצמה – במקרים בהם מתייחס בית המשפט מפורשות לצורך לחקור את העד בחשד לעדויות סותרות, קיים, ככלל, אינטרס ציבורי במיצוי הדין. יחד עם זאת, ראוי לסייג קריטריון זה, במקרים בהם בית המשפט נעדר מידע באשר למניעי החזרה של העד מגרסתו הראשונית (כגון במקרים של חשש מעדות בבית-המשפט בפני הנאשם), שאז אין די בהמלצתו של בית המשפט כדי להצדיק כשלעצמה את מיצוי הדין עם העד.

ה. עבר פלילי רלוונטי של העד – עבר פלילי בעבירות הקשורות בשיבוש הליכי משפט יצדיק, ככלל, מיצוי הדין עם העד.

6. יודגש, כי רשימת הקריטריונים המנחים שלעיל אינה ממצה, וכי במקרים כגון דא עשויים מטיבם להתאפיין בנסיבות ייחודיות, המצריכות שקילת שיקולים נוספים על אלה המנויים לעיל. ברי, כי במקרים אלה יש מקום להביא בחשבון את אותם שיקולים נוספים הרלוונטיים לקבלת ההחלטה בדבר נקיטה בהליכים נגד עד שמסר עדויות סותרות. מכל מקום, החלטה על פתיחה בחקירה בנסיבות כאלה תתקבל רק באישור פרקליט מחוז, או מי שהוא שהסמך לכך.

7. ככלל, מן הראוי הוא כי כתבי-אישום בגין עבירה של מתן עדויות סותרות יוגשו רק מקום שמתקיימים מרבית הקריטריונים שצוינו לעיל ומדיניות התביעה בעבירות אלו תהא מדיניות זהירה ומרוסנת.

8. ככלל, פתיחת חקירה כנגד עד בחשד לעבירה של עדויות סותרות, יכולה להשליך על הממצאים שייקבעו על ידי השופט בהליך פלילי בו העיד העד. כמו כן, בקבלת ההחלטה בדבר פתיחה בחקירה ישנו צורך לבחון את קביעות ביהמ"ש בהכרעת הדין, ככל שאלו נוגעות לעדותו של אותו עד. אשר על כן, ככלל, פתיחה בחקירה והחלטה בדבר העמדה לדין יעשו עם סיום ההליך המתנהל בביהמ"ש, אלא אם ישנן נסיבות מיוחדות המצדיקות פתיחת חקירה באופן מיידי.

עד שהיה קורבן לעבירות מין או אלימות

9. בעת קבלת החלטה בדבר נקיטת הליכים נגד עד שהיה קורבן לעבירות מין או אלימות ראוי לקחת בחשבון את מצבו הנפשי של העד בעת המשפט (במיוחד כשמדובר בקורבן שהוא קטין, האמור להעיד נגד קרוב משפחה) ולבחון האם העדות המקורית היא עדות אמת והסתירה נובעת מחשש מהנאשם, מרצון להשכין שלום בית, מקיומן של רגשות אשם כלפי הנאשם, נעדר כוח הנפשי הנדרש כדי להעיד נגדו בבית המשפט עדות מפלילה, וכדומה. במקרים אלה, יש לנקוט גישה זהירה ולהימנע, ככלל, מהעמדת הקורבן לדין בגין מתן עדותו הסותרת.

10. לפיכך, רק במקרים נדירים ביותר יש מקום לניהול הליכים פליליים נגד העד במקרה שכזה, ובוודאי שאין מקום לעצרו לצרכי חקירה. יחד עם זאת, מובן, כי עדיין יש מקום לנהל חקירה שתחשוף האם הודח הקורבן לחזור בו מעדותו במשטרה, ואם כן – מי אחראי לכך".

2. ודוק: קריאת ההנחיה מעלה, ללא צלו של ספק, כי טמונה בה אמביוולנטיות; מחד, מוקנית הזכות לקורבן תלונת שווא להגיש תלונה ו/או תביעה על תלונת שווא, אולם שלל ההסתייגויות המפורטות בה גורמות לאי-בהירותה ולקושי ביישומה, באופן המקשה על עבודת הרשות המבצעת, עד להפיכתה לבלתי אפשרית, מאידך; הכל – כפי שיפורט להלן.

2.1. הפרקליטות כקובעת מדיניות אכיפת החוק

3. ברי ונהיר, כי הסמכויות המוענקות לפרקליט המדינה מאפשרות לו לקבוע ולהתוות את המדיניות הרצויה בכלל התחומים עליו אחראי מתוקף תפקידו ומעמדו. סמכויותיה של הפרקליטות בתחום הפלילי, קבועות בחסד"פ, וכוללות בין היתר, הכרעה בשאלה אם להעמיד לדין אדם שנוהלה נגדו חקירה פלילית (על יסוד חומר הראיות שבתיק החקירה ועל יסוד שאלת העניין הציבורי בהעמדה לדין); הכרעה בערר על סגירת תיק חקירה; החלטה על חזרה מאישום שהוגש; והחלטה בדבר הגשת בקשה לעיכוב הליכים נגד מי שנפתחו נגדו הליכים.

4. אחד ממרכיבי תפקידו הרבים של פרקליט המדינה הוא הנחיית הפרקליטים הכפופים לו. במסגרת 'הנחיות פרקליט המדינה' קובע פרקליט המדינה את המדיניות הכללית של התביעה בשאלות נכבדות; מהם השיקולים לסגירת תיק בשל היעדר עניין לציבור; מה תהא מדיניות התביעה בקשר להעמדה לדין בעבירות שונות, דוגמת גרימת מוות התעללות בילדים ועוד.

5. הנחיות אלו נועדו לסייע בהתמודדות עם הבעיות העולות במהלך העבודה היומיומית בפרקליטות, ויש בהן כדי להבטיח מדיניות אחידה של התביעה הכללית.

6. בנוסף, פרקליטות המדינה משמשת גורם מלווה ומייעץ למשטרת ישראל בתחום הפלילי, ולפיכך משפיעות הנחיות פרקליט המדינה גם על מדיניות המשטרה.

3.1. הנחיה מספר 2.5 - מדיניות התביעה בהעמדה לדין של עד תביעה ו/או מתלונן שחזר בו במשפט מעדותו במשטרה

7. ביום 14 באוקטובר 1993, הוציא פרקליט המדינה דאז תחת ידיו את הנחיה מספר 2.5 אשר נועדה במקור, לקבוע את "מדיניות התביעה בהעמדה לדין של עד תביעה ו/או מתלונן שחזר בו במשפט מעדותו במשטרה". מתוך עיון בהנחיה מספר 2.5, בגרסתה מיום 1.1.2003, אנו למדים, כי יסודה ומהותה של הנחיה זו נועדה בעיקר לגבי אוכלוסיית הקטינים שהגישו תלונה נגד קרוב משפחה בנושאי אלימות ועבירות מין כדי למנוע אפשרות הפעלת לחץ עליהם לחזור בהם מעדותם.

8. במהלך השנים, 1.8.2002, 1.1.2003⁴² ו-16.5.2006⁴³, עודכנה ההנחיה והוספו בה סעיפים נוספים, כאשר המהותיים שבהם והרלוונטיים לענייננו, כלהלן:

8.1. בסעיף 5 בהנחיה, בו נקבעו הקריטריונים שעל הפרקליט לשקול בעת קבלה ההחלטה בדבר נקיטת ההליכים נגד העד, בפרט בסעיף קטן ג', קובע:

"טיב ההצדקות שמסר העד למתן עדויותיו הסותרות - שונה מקרה בו עד משנה גרסתו כתוצאה מחשש או פחד מפגיעה או מהתנכלות עקב עדותו המקורית, ממקרה בו שינוי הגרסה נובע מרצון לסייע לחבר, כמו במקרה של שותף שהפליל את חברו וחוזר בו מעדותו כדי "להציל את עורו" של החבר. בהקשר זה ראוי להדגיש את ייחודן של עבירות המין והאלימות, וביתר שאת, כשאלו מבוצעות בין בני זוג או בתוך המשפחה (לעניין זה ראה/י סעיפים 9-10 להנחיה)".

⁴² הנחיית פרקליט המדינה, הנחיה מס' 2.5 – מדיניות התביעה בהעמדה לדין של עד תביעה ו/או מתלונן שחזר בו במשפט מעדותו במשטרה, עדכון מיום 1 בינואר 2003, כ"ז בטבת תשס"ו.

⁴³ ראה הערה 7.

8.2. סעיף 7 בהנחיה קובע:

"7. ככלל, מן הראוי הוא כי כתבי אישום בגין עבירה של מתן עדויות סותרות יוגשו רק מקום שמתקיימים מרבית הקריטריונים שצוינו לעיל ומדיניות התביעה בעבירות אלו תהא מדיניות זהירה ומרוסנת".

8.3. סעיפים 9 ו-10 בהנחיה מתייחסים למקרים בהם העד היה קורבן לעבירת מין או אלימות:

"9. בעת קבלת החלטה בדבר נקיטת הליכים נגד עד שהיה קורבן לעבירת מין או אלימות ראוי לקחת בחשבון את מצבו הנפשי של העד בעת המשפט (במיוחד כשמדובר בקורבן שהוא קטין, האמור להעיד נגד קרוב משפחה) ולבחון האם העדות המקורית היא עדות אמת והסתירה נובעת מחשש מהנאשם, מרצון להשכין שלום בית, מקיומן של רגשות אשם כלפי הנאשם, מהעדר כוח הנפשי הנדרש כדי להעיד נגדו בבית המשפט עדות מפלילה, וכדומה. במקרים אלה, יש לנקוט גישה זהירה ולהימנע, ככלל, מהעמדת הקורבן לדין בגין מתן עדותו הסותרת".

"10. לפיכך, רק במקרים נדירים ביותר יש מקום לניהול הליכים פליליים נגד העד במקרה שכזה, ובוודאי שאין מקום לעצרו לצרכי חקירה. יחד עם זאת, מובן, כי עדיין יש מקום לנהל חקירה שתחשוף האם הודח הקורבן לחזור בו מעדותו במשטרה, ואם כן - מי האחראי לכך".

8.4. בסעיפים 3 ו-4 בהנחיה, קיימת הנחיה של פרקליט המדינה המפנה את הפרקליטים לאותם סעיפים בהם יש להעמיד את העד, ככל שימצע שנמסרה עדות שקרית מתוך מגמה להפליל את הנאשם;

סעיף 243 לחוק העונשין: **"המוסר לשוטר או למי שמוסמך להגיש תביעה פלילית, ידיעה על עבירה כשהוא יודע שהידיעה כוזבת, דינו – מאסר שלוש שנים, ואם העבירה היא פשע – מאסר חמש שנים; ואין נפקא מינה אם הוגשה תביעה פלילית בעקבות הידיעה ואם לאו".**

במקרים שבהם ניכר כי היה זדון במתן הגרסאות הסותרות, ניתן אף לעשות שימוש בסעיף 81 לחוק העונשין, קרי מתן פיצויים נגד המתלונן: **"(א) זיכה בית המשפט את הנאשם לאחר שראה כי התלונה שגורמה למשפט הוגשה בקלות ראש או לשם קינטור או ללא יסוד, רשאי הוא לחייב את המתלונן, לאחר שנתן לו הזדמנות סבירה לטעון טענותיו לענין זה, בתשלום הוצאות הגנתו של הנאשם והוצאות התביעה, כפי שיקבע בית המשפט. (ב) לענין ערעור על חיוב לפי סעיף קטן (א), דין המתלונן כדין נאשם שהורשע, ולענין גביית ההוצאות רואים את החיוב בהן כפסק דין של אותו בית משפט שניתן בתובענה אזרחית לטובת הזכאי נגד המתלונן".**

4.1. האם נוסח הנחיה מספר 2.5 מונע הגשת תלונה ו/או תביעה בגין עדות כוזבת?

9. על פניו נראה, כי אין מניעה להעמיד לדין את העד שהעיד עדות כוזבת בהתאם להנחיה הקיימת. אלא מאי, מתוך עיון מעמיק לגבי ניסוחם של סעיפים 9 ו-10 עולה כי הסיכויים ו/או ההסתברות לכך, נמוכים עד מאוד ושואפים לאפס. יתרה מכך, סעיפים אלה, כחלק מההנחיה כולה, אינם נותנים כלל מענה לתופעה השכיחה והכאובה בעת שבני הזוג נמצאים ו/או מנהלים הליך גירושין.

במה דברים אמורים?

10. ראשית, בחינת נוסח סעיפים 9 ו-10 מעלה כי קיימות התניות ו/או הנחיות בסעיפים אשר מקשות מאוד על הפרקליטים להגיש תביעה כנגד אותו עד.

11. כך, בסעיף 9: **"...ראוי לקחת את מצבו הנפשי של העד בעת המשפט... (במיוחד כשמדובר בקורבן שהוא קטין, האמור להעיד נגד המשפחה)...".** אין כל התייחסות ו/או הפרדה למקרים בהם אין מדובר כלל בהליך משפטי. בנוסף, מצב נפשי הינו מדד סובייקטיבי, שאמור להיקבע בידי איש מקצוע ולא בידי פרקליט.

12. בנוסף, אין בנמצא התייחסות למועד הגשת התביעה ו/או לעיתוי בו מוגשות התביעות. ודוק: דין הגשת תלונות בעת הליך גירושין בין הצדדים, אינו אותו דין כאשר מתנהלים חיי משפחה סבירים וקיימת התנהגות חריגה הגובלת בפלילים בין בני הזוג.

13. זאת ועוד, הסיפא של סעיף 9 בהנחיה, "יש לנקוט גישה זהירה ולהימנע, ככלל, מהעמדת הקורבן לדין בגין מתן עדותו הסותרת". הנחת היסוד ו/או ברירת המחדל שנקבעה בסעיף זה יוצרת בעיה וחמור מכך, אפליה כנגד הקורבן. נשאלת השאלה מי הקורבן?

14. כמו כן, הרישא בסעיף 10: "לפיכך, רק במקרים נדירים ביותר יש מקום לניהול הליכים פליליים נגד העד במקרה שכזה, ובוודאי שאין מקום לעצור לצרכי חקירה". נוסחו של סעיף זה מעיד כי קיימת אפליה בלתי מידתית ושאינה סבירה במעמדו של העד שהגיש תלונת כזב לבין הקורבן בפועל.

15. ודוק: במכתב רשמי שהוצא על-ידי לשכת פרקליט המדינה⁴⁴, ביום 21 בדצמבר 2014, שכותרתו: "הוצאות הנחיות חדשות למשטרה בנושא תלונות שווא", קיימת הבהרה ברורה לפיה יש ליישם ההנחיה, ונרשם כהי לישנא:

1" תלונות שעניינן אלימות במשפחה מצדיקות התייחסות קפדנית מצד גורמי האכיפה, ובהתאם ננקטת בנושא מדיניות זהירה. התלונות נבחנות במשטרה לעומק, והחלטות לגבי המשך ההליכים מתקבלות על בסיס הפעלת שיקול דעת, תוך התחשבות בכלל נסיבות העניין.

2. הנחיית פרקליט המדינה מס' 2.5 בדבר מדיניות התביעה בהעמדה לדין של עד תביעה ו/או מתלונן שחזר בו במשפט מעדותו במשטרה, מעגנת את מדיניות התביעה במקרים של תלונות שווא. הנחיה זו קובעת כי בעת קבלת החלטה בדבר נקיטת הליכים נגד מתלונן או עד שטען להיותו קורבן לעבירת מין או אלימות במשפחה, יש לנקוט במדיניות שקולה ומרוסנת, זאת על מנת שלא לפגוע באינטרס הציבורי הטמון בחשיפת עבירות ונוכח הרגישות המאפיינת מקרים מסוג זה. יחד עם זאת, יש לציין כי הנחיה זו אינה מונעת הגשת כתב אישום בגין תלונות שווא במקרים מתאימים, לאחר בחינת מכלול הראיות והעניין הציבורי בתיק.

3. נוסף על כן, ברצוני לעדכן כי בימים אלו מבוצעת עבודת מטה שמטרתה לבחון האם יש צורך בשינוי הנחיה זו. השינוי הנבחן מבקש להבהיר כי יש לבחון כל מקרה לגופו, ובמקרים המתאימים, כשהתשתית הראייתית מלמדת בבירור שהתלונה הנה תלונת שווא, יש לשקול את אכיפת הדין על המתלונן/ת השווא. זאת במיוחד, במקרים בהם תלונת השווא גרמה למעצר החשוד, להרחקתו מילדיו או לכל הגבלה אחרת עליו, שהסתברה כבלתי מוצדקת".

יחד עם זאת, כותרתו של המכתב, לפיה פרקליט המדינה פועל להוצאת הנחיות חדשות למשטרה, יש בה כדי להעיד כאלף מילין כי נוכח הבעיות הטמונות בנוסח ההנחיה, אין רשות האכיפה מיישמת את "אי המניעה"; והיפוכם של דברים - מיישמת מניעה מוחלטת של הגשת תביעות כנגד מתלוננות שווא.

5.1. האם על-פי הדין דהיום ניתן להעמיד מתלונן/ת שווא לדין; והאם הכלים הקיימים בדין יש בהם ליתן מענה אפקטיבי לצורך הרתעה?

16. כמפורט לעיל, על-פי הדין הקיים עומדת לכל אדם אשר הוגשה כנגדו תלונות שווא ו/או נתנה עדות שקר בהליך משפטי שהתנהל בעניינו, הזכות להגיש תלונה למשטרת ישראל, למעט הגשת קובלנה.

⁴⁴ מכתב לשכת פרקליט המדינה (עו"ד ענת גולדשטיין), בנושא הוצאות הנחיות חדשות למשטרה בנושא תלונות שווא, מיום 21 בדצמבר 2014;

17. כמו כן, עומדת לפרקליטות הסמכות, בהתאם להנחיה מספר 2.5, להעמיד לדין מתלונן/נת שווא שמסרה/ה ידיעה כוזבת במשטרה או העידה/ה בבית משפט עדות שקר בהליך פלילי.
18. אלא מאי, הלכה למעשה, הסנקציות המשפטיות העומדות לרשות האכיפה בפרק ט' בחוק העונשין, אינן נותנות מענה מלא ואפקטיבי לתלונות שווא במשפחה, בפרט בכל הקשור לנזקים שנגרמו למדינה ו/או לנפגע מתלונת השווא ו/או לילדיו.
- ברי ונהיר, כי תופעת הגשת תלונות שווא במשפחה גורמת לרשויות האכיפה לנטל ועומס רב, תוך השקעת משאבים רבים, חלף השקעתם במקרים בהן הוגשו תביעות אמת. כך גם נגרמים נזקים קשים לנפגע מתלונת השווא; פגיעה בחירותו, בשמו, בפרנסתו, בקשר עם ילדיו ובני משפחתו וכיו"ב.
19. בנסיבות אלה, על המדינה חלה האחריות להעמיד את מתלונן/נת השווא באלימות במשפחה, תוך היקש מהמשפט המשווה, ולהשית על מתלונן השווא; הוצאות לטובת המדינה, ופיצוי כספי לנפגע מתלונת השווא עקב הנזקים שנגרמו לו, ללא הוכחת הנזק.
20. בנוסף, סעיף 68 לחסד"פ מאפשר לכל אדם להגיש קובלנה פלילית בגין רשימה סגורה של עבירות המפורטות בתוספת השנייה לחסד"פ. דא עקא, הסעיפים המנויים בפרק ט' בחוק העונשין; שענינם הגשת תלונת שווא ו/או עדות שקר, אינם נכללים בתוספת השנייה לחסד"פ.
21. יובהר, כי לעניין הגשת בקשות לבית משפט למתן צו הגנה, התמונה שונה; במקרה זה, בסעיף 11 לחוק למניעת אלימות במשפחה "הוצאות ופיצויים בפניית סרק", נקבעו סנקציות של הוצאות לטובת המדינה ולצד שנפגע, וכן פיצוי נאות למי שנפגע מהגשת הבקשה.

ז. דיון ומסקנות

1. במסגרת חוות הדעת הוצגו ההתפתחויות בהתמודדות עם תופעת תלונות שווא בתחום האלימות והמין במשפחה, מנקודת המבט המשפטית, תוך מתן התייחסות מיוחדת לתרומתה של הנחיה מספר 2.5 למצב דה פקטו.
2. הסקירה לעיל מלמדת, כי שינויים בחקיקה אשר נבעו מעליה במודעות החברתית לתופעה של אלימות במשפחה שנעשו מתוך כוונה לסייע בפתרון הבעיה, לא זו בלבד שאינם מספיקים, אלא שיצרו תופעת לוואי חמורה שיש לתת עליה את הדעת - תופעת תלונות שווא בתחום האלימות במשפחה בין בני זוג. הבעייתיות טמונה בכך, שאין בכוחה של מערכת אכיפת החוק לבדה לפתור הבעיה.
3. בחלוף שני עשורים מהמלצות ועדת קרפ, נראה כי גם המאמץ בתחום זה השיג הרבה פחות מן המקווה. למרות מאמץ יוצא דופן מצד גורמי אכיפת החוק, לא רק שאין במאמץ זה להשיג אפקטיביות, אלא שמחירו האלטרנטיבי אינו פשוט כלל ועיקר. זאת, מן הטעם, שהפתרונות שיושמו יוצרים בעיות חדשות.
4. בקרב העוסקים בתופעה קיימת תחושה, כי רשויות אכיפת החוק מנוצלות לרעה, לעיתים, על-פי צרכים משתנים של צדדים לסכסוך המשפחתי. במצב זה הופכת המשטרה, בעל כורחה, לחלק מהבעיה, דבר המחליש את יכולתה להוות חלק מן הפתרון.
5. בצד הסטטיסטיקה הקשה של ריבוי הקורבנות בתחום האלימות במשפחה, ישנם מקרים רבים, רבים מדי, שלגביהם איש לא טורח לכמת את מספר הנפגעים או הנפגעים שלא במידה, כתוצאה מתלונות שווא.
6. מתוך עיון בנתונים שהוצגו בדו"חות משטרת ישראל ו/או במסמכים שהוכנו על-ידי מרכז המחקר והמידע שבכנסת, ולמרות אי האחידות בהצגת הנושאים והנתונים ולמרות השונות הגבוהה

בנתונים המוצגים באותם מסמכים, עולה תמונה מדאיגה של תופעת ריבוי תלונות שווא, שרובן הגדול מוגשות על-ידי נשים כנגד בעליהם או בני זוגם במהלך הליכי הגירושין ולאחריהם.

7. אין במקורות המידע, כל תיאור אלו פעולות משפטיות ננקטות אם בכלל על מנת למנוע ו/או למזער את התופעה החריגה. אין כל מאגר מידע הכולל מעקב אחר סטטוס תלונות השווא ופרוט העילות בגין נסגרו אותן תלונות שווא.
8. העדר בנתונים עובדתיים אלה של תלונות השווא, משליך על אפשרות הוכחת הטענות שהובאו לעיל, וכפועל יוצא, על הבניית דרכים לטיפול בה. אשר על כן, עולה הצורך למנות צוותי מחקר וצוותי בדיקה ובקרה שיחקרו את אומדן תופעת תלונות השווא, על מנת שניתן יהיה להפיק לקחים ובהתאם לעדכן נהלים ו/או חוקים ברורים על מנת להתמודדות עם התופעה, תוך גיבוש והעמדת כלים הולמים והנחיות ברורות בדבר טיפול במתלוננים/ות שווא, שיעדם צמצום מימדי התופעה.
9. מאידך, מתוך הנתונים הקיימים עולה תמונה מדאיגה לגבי כמות המעצרים המבוצעת כנגד אותם גברים שבגין נפתחות תלונות השווא; ניתן אף לומר "היד קלה על ההדק", שפוגעת בגבר החשוד, בעצור או בנאשם, תוך פגיעה בחירותו האישית, באוטונומיה האישית שלו, ובזכות היסוד לכבוד וחירות.
10. מקרים אלה חמורים שבעתיים, מאחר וההשלכות הנובעות בגין תלונות השווא, פוגעות לא רק בזכויות היסוד של כבוד האדם וחירותם של בחשודים, עצורים והנאשמים, אלא גם בילדים הנתקים מאבותיהם. וכן, מנביעות תופעות קשות בהמשך, לרבות ניכור הורי, סרבנות קשר ועוד.
11. חשוב לציין, כי החשש של פרקליטות המדינה ומשטרת ישראל מחשיפה תקשורתית בכל אותם אירועים של אלימות במשפחה, שתוצאותיהם קשות, אינה צריכה להוות שיקול בהעדפתם לנקוט דפוסי פעולה קשיחים, קרי, מעצרים ו/או הגשת כתבי אישום, ולהימנע מהפעלת שיקול דעת ענייני בהתבסס על ראיות, התואמים את המקרה הרלוונטי בעת הגשת התלונות.
12. קל וחומר, שאנו סבורים שנוסח הנחיה מספר 2.5, בגרסתה האחרונה, מאפשר לאכוף על אותם/ן מתלוננים/ות תביעות ודרישה לפיצוי בגין הגשת תלונות שווא.
- אלא מאי, הסבירות לכך נמוכה מאוד עקב ההתניות ו/או ההוראות המפורטות בסעיפים 9 ו-10 בהנחיה. אין ספק, שבהנחיה טמונה אמביוולנטיות; מחד, מוקנית הזכות לקורבן תלונת שווא להגיש תלונה ו/או תביעה על תלונת שווא, אולם שלל ההסתייגויות המפורטות בה גורמות לאי בהירותה ולקושי ביישומה, באופן המקשה על עבודת הרשות המבצעת, עד להפיכתה לבלתי אפשרית, מאידך.
13. בנסיבות אלה, מחויבת הערכת מצב מחודשת, לרבות בחינה מחודשת של הטעויות בנקודת המוצא, המנחות את מערכת האכיפה, מחד, ושל המחיר האלטרנטיבי המשולם על-ידי החברה, ובראש ובראשונה, הילדים, מאידך.
14. אשר על כן, במסגרת חוות הדעת נדרשנו גם לגיבוש המתווה המשפטי למיגור תופעת תלונות השווא, ולמצער, צמצומה.

ח. המתווים לפתרון כולל

במטרה ליתן מענה משפטי ומעשי לתופעת ריבוי תלונות השווא באלימות ומין במשפחה, המלצתנו הינה לפעול בשלושה מתווים במקביל, לצורך מתן פתרון שלם וכוללני ולתופעה. יובהר, יש לקרוא את המתווים המוצעים לאור הפרקים הקודמים של חוות הדעת.

ח.1. מתווה לטווח הקצר

1. פתרון זה מבוסס על המסקנות אשר פורטו בהרחבה לעיל, לפיהן על אף הבעייתיות הגלומה בנוסח הנחיה מספר 2.5, אין זו מונעת הגשת תלונות ו/או תביעות בגין תלונות שווא, ולפיכך חלה על המשטרה והפרקליטות חובה לטפל בהן על-פי הדין.

2. יחד עם זאת, אין מנוס מעדכון נוסח ההנחיה, כמפורט לעיל, על מנת למנוע שימוש לרעה בתכליתה וניצולה של רשות האכיפה על-ידי בני הזוג המצויים בהליכי גירושין או לאחריהם. יש להידרש ולחדד בהנחיה, כי במקרים בהם קיימת תשתית ראייתית המלמדת באופן ברור כי התלונה הינה תלונת שווא חובה לאכוף את הדין על מתלונן/ת השווא.

3. זאת ועוד: נדרשת התוויית מדיניות חדשה ומעודכנת על-ידי פרקליט המדינה לפרקליטים (בפרט לפרקליטי המחוז) ולמשטרת ישראל בכל הקשור להתייחסותם וטיפולם בתלונות שווא אשר הוגשו למשטרת ישראל, ויצירת כלים למעקב אחר אכיפתה בפועל.

4. במקביל, להבהרה מידית של ההנחיה כאמור, יש להידרש לתיקונים של סעיפים 7, 8, 9 ו-10 בהנחיה. להלן יובא נוסח מוצע לתיקון – הנחיה מספר 2.5, כלהלן:

4.1. **בסיפא סעיף 7, במקום המילים: "זהירה ומרוסנת" יבוא: "שקולה, ובהתאם לנסיבות המקרה, בשים לב להליכים המתנהלים בין הצדדים".**

4.2. **סעיף 8 נדרש שינוי נוסחו, כך שקבלת ההחלטה לחקור ולהעמיד מתלונן שווא לדין תבוצע במקביל להליך בו מעיד ולא בסיומו, בפרט במקרים בהן ישנן נסיבות מיוחדות המצדיקות פתיחת חקירה באופן מיידי.**

4.3. **בסעיף 9 יש למחוק הסיפא: "במקרים אלה, יש לנקוט גישה זהירה ולהימנע, ככלל, מהעמדת הקורבן לדין בגין מתן עדותו הסותרת", ולהוסיף: "מצבו הנפשי של העד יהיה קריטריון אחד, מבין כלל הקריטריונים המנחים, כמו גם, באם מתנהלים הליכים משפטיים בין הצדדים ו/או מבני המשפחה בבית במשפט לענייני משפחה ו/או בטריבונל שיפוטי אחר".**

4.4. **חשוב להדגיש כי השיקול המרכזי ובעל החשיבות בקבלת ההחלטות הינו – "טובת הילד והימנעות מפגיעה בזכות הנפגע ליצירת קשר של מי מהצדדים עם הילד ו/או בני משפחתו".**

4.5. **מומלץ לבטל את סעיף 10 בהנחיה.**

5. ככל שיידרש, עדכון הוראת משטרה שמספרה 30.300.226 המיישמת את הנחיית פרקליט המדינה – הנחיה מספר 2.5. כאמור, לא עלה בידינו לאתר את הנוהל, למרות מאמצינו הרבים.

6. כמו כן, יש להידרש להקמת מערך מקצועי משותף של נציגי הפרקליטות והמשטרה, שיפעל ליישום נכון של ההנחיה והנוהל על-ידי המשטרה.

2.ח. מתווה לטווח הביניים: הקמת מאגר מידע ומערך מקצועי ברשות האכיפה

7. ברי ונהיר, כי המצב דהיום מלמד בעיקר על מגבלות מערכת האכיפה והחוק, אשר אינה מסוגלת לבדה להתמודד עם תופעה זו, ואין כל סיכוי שתצליח לבדה למגר את הנגע. למשטרה יש כלים טובים לטפל בעבירות אלימות כלליות, אולם כלים אלו אינם קיימים כאשר מדובר בעבירות אלימות בין בני זוג, לרבות הגשת תלונות שווא.
8. לפיכך, כצעד ראשוני, יש לקבוע נהלים ברורים ואחידים לצורך איסוף נתונים בתחום אלימות במשפחה ומעקב אחר תופעת תלונות השווא. וכן, הקמת צוותי מחקר וצוותי בדיקה ובקרה שיחקרו את אומדן תופעת תלונות השווא, ותלונות השווא על פי המודל האמריקאי.
9. יש להידרש ולבחון שילוב נושא תלונות השווא במשפחה כחלק אינטגרלי בתוכנית העבודה של משטרת ישראל. לצורך כך, נדרש להגדיר את ההתמודדות בתלונות השווא במשפחה כמטרה, תוך קביעת יעדים ומדדים למיגור, ולמצער, צמצום מספר תלונות השווא.
10. זאת ועוד: עולה הצורך בפיתוח ו/או שימוש במודל של התמקצעות אנשי מקצוע ובעלי התפקידים בסמכויות החוק. גישה זאת צריכה לבוא לידי ביטוי בכלל הרבדים ותחומי העיסוק. גישה מקצועית זו צריכה להיות משטרתית – טיפולית, תוך שילוב עם גישה אבחונית – טיפולית של עובדים סוציאליים ושל פסיכולוגים מומחים לעניין.
11. כמו כן, גם על הרשות השיפוטית לשכלל את טיפולה בנושא, תוך הקפדה על הלכה פסוקה עקבית וברורה, ושמירה על איזון מידתי וראוי כלפי שני המגדרים; המתלונן/ת מצד אחד ועל החשוד או העצור או הנאשם בצד השני.
12. זאת ועוד: כמוצע בפרוטוקול הדיון⁴⁵, בעניין הועדה הבין-משרדית, ראוי לשלב את נושא תלונות השווא במשפחה כחלק אינטגרלי בהתמודדות המדינה בטיפול והמניעה של אלימות במשפחה.

3.ח. מתווה לטווח הארוך: תיקון חקיקת

13. במסגרת פתרון כוללני ושלם, אין מנוס מתיקון קונסטיטוציוני של סעיפים בחוק העונשין ובחסד"פ במטרה לטפל באופן אפקטיבי ובנסיון למגר את תופעת תלונות ותביעות השווא.
14. תיקון סעיף 243 לחוק העונשין – "ידיעה כוזבת", באופן של הטלת סנקציות כספיות וענישה מחמירה – במקרים של תלונות שווא.
- בזמנו, בכנסת השמונה-עשרה, הוגשה הצעת חוק על-ידי חה"כ יוליה שמאלוב-ברקוביץ⁴⁶, בה גלום הרעיון שעל המדינה להעמיד לדין מתלונן שווא, תחת העיקרון הקבוע במשפט העברי של עד זומם, לפיו "ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו". הוצע, לקבוע בחוק כי העונש שיושת על מעליל השווא יהיה זהה לאותו העונש אשר קורבנו עשוי היה להיענש במידה שהיה נמצא אשם. בנוסף, יושת על המעליל קנס כספי משמעותי לטובת המדינה בשיעור שימצא לנכון על ידי בית המשפט ובלבד שלא יפחת מ- 15,000 ₪, ופיצוי לנפגע מהגשת התלונה, ובלבד ששכום הפיצוי לא יפחת מ- 10,000 ₪, ללא צורך בהתדיינות משפטית נוספת.
15. תיקון סעיף 62 לחסד"פ – "העמדה לדין", הטלת סנקציות ועילות לסגירת תיק – במקרים של תלונות שווא. יובהר, כי מעת שנמצא כי אין להעמיד לדין נילון, קרי, להגיש כנגדו כתב אישום, עילת הסגירה תהיה מחוסר אשמה בלבד. סגירת תיק בעילת חוסר ראיות תעודד נשים להמשיך ולהגיש תלונות שווא, מאחר ולא תמחק מרישומי המשטרה ותהווה פגיעה אישית בנפגע. אגב, בהיותה נגזרת טריוויאלית של חזקת החפות, תמוה שאין היא מתממשת בדין הקיים.

⁴⁵ ראה הערה 30.

⁴⁶ הצעת חוק, פ/3353/18 הצעת חוק העונשין (תיקון – ידיעות כוזבות), התשע"א-2011.

בזמנו, בכנסת התשע-עשרה, הוגשה הצעת חוק על-ידי חה"כ משולם נהרי⁴⁷, לפיה במקום בו קיים חוסר בראיות מספיקות להגשת כתב אישום כנגד חשוד, התיק יסגר מחוסר אשמה, ולא כפי שמופיע כיום בחוסר ראיות. יובהר, המשמעות המעשית של סגירת תיק חקירה בעילה של היעדר ראיות היא שלא נמצאו ראיות מספיקות להגשת כתב אישום כנגד חשוד ובכל זאת כתם החשדות ממשיך להתנוסס במרשם הפלילי כנגד החשוד ורישומו לא נמחק. באופן פרדוקסלי, מצבו של חשוד שלא נמצאו ראיות מספיקות לאישומו חמור ממצבו של חשוד שנמצאו ראיות מספיקות להגשת אישום נגדו אך הן לא צלחו במשפט את רף ההרשעה מעבר לכל ספק סביר. הראשון ממשיך לשאת על גבו רישום פלילי בעוד האחרון, שהראיות נגדו מוצקות יותר, נותר חופשי מרישום.

16. במקרים בהם תלונת השווא גרמה למעצרו של החשוד, ומשמשת כאמצעי לפגוע בגבר באוטונומיה האישית שלו, ובפרט בקשר עם ילדיו ובני משפחתו ו/או בעסקו ו/או בכל הגבלה אחרת, יש לאכוף על המתלוננת סנקציות כספיות כפיצוי לנזק שנגרם לחשוד או לעצור או לנאשם שזוכה.

זאת, ללא אבחנה בעילה בה נסגרה התלונה: חוסר אשמה/חוסר עניין לציבור/חוסר בראיות; שאם לא כן, קיים חשש רב כי רשות האכיפה תעקוף את ההוראה באמצעות קביעה גורפת, ללא אבחנה, של סגירת תיקים בעילות של חוסר ראיות/חוסר עניין לציבור.

17. תיקון סעיף 68 לחסד"פ – "קובלנה"; הוספת סעיפים: סעיף מספר 239 – "שבועת שקר" וסעיף 243 – "ידיעות כוזבות" לחוק העונשין, לתוספת השניה לחסד"פ, בנוסף לעבירות המנויות בה. באופן זה, יתאפשר לקובל להגיש קובלנה במקרים של הגשת תביעות שווא כנגדו.

18. לבסוף - מומלץ לשנות את שם הוועדה לקידום מעמד האישה, לוועדה לקידום השוויון המגדרי, בה יטלו חלק נציגי מגוון הגורמים הקשורים לנושא.

ט. סוף דבר

1. אם עד היום היה צילו של ספק למאן דהוא, כי אנו במדרון חלקלק, שסופו יהיה הרה אסון, דומה כי עתה אין חולק, שיש לעצור את כדור השלג המתגלגל לאלתר, ויפה שעה אחת קודם.

2. נדרש במייד להדביר את הנגע החברתי הנוראי הזה, תופעת הגשת תלונות השווא בתחום אלימות במשפחה; תופעה פסולה הפוגעת בזכויותיו של הנפגע מתלונת השווא; בזכות היסוד של כבוד האדם וחירותו, באוטונומיה האישית, בחופש העיסוק, והחמור מכל פוגעת בטובת הילדים.

3. על מנת להתמודד עם תופעת תלונות השווא, יש להפנים בראש ובראשונה, כי קיים פתרון. אולם, רק הבנה כי נדרש פתרון מערכתי הנוגע לכלל הרשויות במדינה, הרשות המחוקקת, הרשות השופטת והרשות האוכפת, תביא למיגורה של התופעה, ולמצער, הפחתתה.

4. במטרה ליתן מענה מידי לתופעה הפסולה יש להידרש לפעולה אינטנסיבית באמצעות המתווים אשר פורטו בחוות דעת זו, במקביל, הבהרה ו/או תיקון של הנחיה מספר 2.5; הקמת מערך איסוף נתונים, מערך מקצועי-משטרי, ומערך משטרי-טיפול; ותיקון קונסטיטוציוני של הדין הפלילי.

5. ההחלטה באשר לקביעת המדיניות להתמודדות עם תופעת תלונות השווא נתונה לפרקליט המדינה. לפיכך, באחריות ובסמכות פרקליט המדינה לעדכן את פרקליטיו ומשטרת ישראל, לגבי שינוי המדיניות בהקשר להנחיה 2.5, ובמקביל לפעול לעדכונה, כפי שפורט בחוות דעתנו.

6. על משטרת ישראל, בהתאם להנחיית פרקליט המדינה, לעדכן את נוהל 30.300.226, אך חשוב מכך לדאוג ליישומו של הנוהל בפועל. בהתאם לכך, על מערכת אכיפת החוק לגבש אסטרטגיה

⁴⁷ הצעת חוק, פ/1943/19 חוק סדר הדין הפלילי (תיקון – מחיקת רישום פלילי בהעדר ראיות), התשע"ד-2013.

כיצד עליה להתנהל בכל הקשור לתופעה של הגשת תלונות השווא, קרי, אילו פעולות נחוצות לצורך צמצום מספר תלונות השווא.

7. זאת ועוד: לצורך גיבושה של האסטרטגיה נדרש להקים מאגר מידע המכיל את כל אותם נתונים חיוניים והכרחיים שעל בסיסם ניתן יהיה לנתח ולחקור את התופעה ולגבש דירקטיבות לפתרון, ובנוסף מערך מקצועי אשר יתרום להתמקצעות המשטרה בטיפול באלימות במשפחה, הכולל גישה טיפולית וגישה אבחונית של עובדים סוציאליים, פסיכולוגים מומחים לענין.
8. המלצתנו ללמוד היקש מאנגליה, ובהתאם להוציא הנחיות מפורטות ביותר שמטרתן לסנן מתלוננות/ות שווא ממניעי זדון ונקמה ו/או ממניעים פסולים. בסופו של יום, היכולת של המערכת לוודא שמתלוננות/ות השווא לא מנצלים את אימון המערכת תלויה ביכולת להבהיר למתלוננים/ות שבסופו של הליך, ייתכן ותהיה סנקציה עונשית על ניצול לרעה של המערכת והשחתת משאבי המשטרה והפרקליטות.
9. צא ולמד: על מנת להתמודד באופן אפקטיבי וכוללני עם תופעת ריבוי הגשת תלונות השווא במשפחה, נדרש תיקון קונסטיטוציוני, נוכח הצורך שעולה בהפעלת אמצעי הרתעה אפקטיביים כנגד מתלונני השווא, וזאת באמצעות הוספת כלים עונשיים אפקטיביים לסעיפים המנויים בפרק ט' בחוק העונשין, תוך הטלת סנקציות כספיות לטובת המדינה, הנפגע וילדיו, בנוסף לעונשי המאסר הקבועים בהם.
10. אין חולק, כי המלחמה באלימות במשפחה חייבת להמשיך ובכל העוז, אולם אין מנוס מלהחזיר את האיזון המתחייב בין - האפשרות הבלתי המוגבלת, הקלה עד גיחוך, לחשוף גברים לתלונות שווא של אלימות כאמצעי לחץ במהלך הגירושין ולאחריהם לצורך השגת יתרונות כאלו ואחרים; לבין – הגנה על אותן נשים המגישות תלונות אמת, הגנה המגעת לעיתים עד להגנה על חייהן.
11. אין ספיקא, כי זהו אינטרס משותף של שני המגדרים – לטובת ילדי ישראל, הנפגעים המשניים, כביכול, אך הראשונים במעלה.
12. לסיום, אין חולק כי עקרון השוויון הוא מעקרונות היסוד בשיטת המשפט של מדינת ישראל ומעמודי התווך של כל חברה דמוקרטית באשר היא; לפיכך, הרשות המחוקקת האמונה על הדמוקרטיה במדינת ישראל מחויבת לטיפול ותיקון של התופעה, באמצעות החלת שוויון מהותי (אריסטוטלי) בין המגדרים, לטובת שני המינים, ובראש בראשונה, לטובת ילדי ישראל.

1. האמנה בדבר זכויות הילד, 1989, כרך 31, 1038, (221-248).
2. אמנה בינלאומית בדבר זכויות כלכליות, חברתיות ותרבותיות, 1966, כרך 31, 1037, (205-219).
3. האמנה בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות, 1966, כרך 31, 1040, (269-296).
4. חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001.
5. חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.
6. חוק העונשין, התשל"ז-1977.
7. חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991.
8. הנחיית פרקליט המדינה, הנחיה מס' 2.5 – "מדיניות התביעה בהעמדה לדין של עד תביעה ו/או מתלונן שחזר בו במשפט מעדותו במשטרה", עדכון מיום 1.1.2003, כ"ז בטבת תשס"ו.
9. הנחיית פרקליט המדינה, הנחיה מס' 2.5 – "מדיניות התביעה בהעמדה לדין של עד תביעה ו/או מתלונן שחזר בו במשפט מעדותו במשטרה", עדכון מיום 16.5.2006, י"ח באייר תשס"ו.
10. דו"חות סטטיסטיים של משטרת ישראל, לשנים 2013, 2014.
11. מחקרים של מרכז המחקר והמידע של הכנסת, "אלימות כלפי נשים – ריכוז נתונים לשנת 2011", הוגש לוועדה לקידום מעמד האשה.
12. דו"ח הכנסת, "אלימות כלפי נשים – ריכוז נתונים לשנת 2013", הוגש לוועדה לקידום מעמד האשה.
13. הועדה הבין-משרדית לטיפול בבעיית "האלימות במשפחה", דו"ח מספר 1, "אלימות נגד נשים במשפחה", נובמבר, 1998.
14. "חוסר אונים", המכללה לבטחון לאומי, גיליון 187, נצ"מ (בדימוס) ד"ר פני יחזקאלי.
15. "מגמות בחקיקה בתחום האלימות בין בני זוג" של כב' השופט זלוצ'ובר (הוגש כעבודה לקבלת תואר מוסמך באוניברסיטת בר אילן בשנת 2004).
16. "הבעייתיות של הרחקה מהבית במקרים של חשד לאלימות נגד בני זוג: פרספקטיבה של לקיחת סיכונים" של פרופ' מיכאל בר אלי, עו"ד מאיר בר-מוחא ועו"ד-פרופ' דוד פרנקל.
17. "גברים כקורבנות של פרוצדורה פלילית 2007", אבי חימי, חנה חימי, משה וייס, ומיכל רביד (2007), מתוך: קיס, י, בר-זוהר, י. ולוי, ע. (עורכים). קורבנות – אכיפת החוק, מין וחברה. הוצאת מסדה, עמ' 133-156.
18. מכתב לשכת פרקליט המדינה, מיום 21 בדצמבר 2014.
19. פרוטוקול דיון מספר 418, משיבת ועדת הפנים והגנת הסביבה, הכנסת התשע-עשרה, מיום 25 בנובמבר 2014.
20. "דו"ח אובדנות", התאבדויות בין השנים 1981-2012 ונסיונות התאבדות בין השנים 2004-2012, משרד הבריאות, אפריל 2014.
21. דו"ח סטטיסטי, "נישואין, גירושין, לידות חי", הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לשנת 2012.

22. ראיון עם עו"ד ד"ר קארין מרידור שפורסם באתר גלובס, "יש עליה מטאורית בכמות המעצרים למרות הירידה בפשיעה", דין וחשבון, 17 ביולי 2015.
23. "אשמה בלי דרך חזרה", מאמר עיתון הארץ, חדשות משפט ופלילים, 27 בפברואר 2015.
24. בג"ץ 6731/12 גיא שמיר נ' היוהמ"ש לממשלה ואח' (פורסם באתר – נבו), 14 בספטמבר 2012.
25. Avalos, Lisa, "False Reports of Sexual Assault: Findings on Police Practices, Laws, and Advocacy Options", An Advocacy Paper Prepared for Women Against Rape (2013).
26. Cooke, G & Cooke, M (1991) "Dealing with sexual abuse allegations in the context of custody evaluation". American Journal of Forensic Psychology, 9 (3) 55-67.
27. Faller, K.C. (1994), "Child sexual abuse allegations – how to decide when they are true". Violence Update, 4 (6).
28. Rutledge, Njeri Mathis, "Turning a Blind Eye: Perjury in Domestic Violence Cases", New Mexico Law Review, 2009 p. 190.
29. The Crown Prosecution Service (CPS), "Guidance for Charging Perverting the Course of Justice and Wasting Police Time in Cases involving Allegedly False Allegations of Rape and / or domestic Abuse"

נספח "א"

מוקדש בהוקרה לכל אלו אשר בחרו למען
המטרה המקודשת לחשוף בפניי את
סיפוריהם האישיים, סייעו בליקוט סיפורים
רבים ונוספים, חומר משפטי ומחקרים.
בתקווה כי חוות דעת זו תשתמש אבן דרך
ראשונה בהפלתה של "החומה המגדרית".

"זעקת הגברים והילדים;

מקבץ אנושי של סיפורים אישיים"

1. סיפורים אישיים

- 1.1.1. א.א.
- 1.1.2. א.ז.
- 1.3. מר אלי גוזלן
- 1.1.4. י.כ.
- 1.1.5. מ.ז.
- 1.6. מר סמי אבניסן
- 1.7. ע.פ.
- 1.8. מר רפאל קרדוניס
- 1.9. ש.פ.
- 1.10. מר תומר מאור
- 1.11. מ.א.
- 1.12. ר.מ.
- 1.13. פרסומים מעמוד פייסבוק בשם "תלונות שווא – עדויות"

2. כתבות שפורסמו במדיום העיתונות ובמדיום האינטרנט

- 2.1. 4,200 תיקים על אלימות נשים נגד גברים, ערוץ 7, מיום 5 בדצמבר 2014.
- 2.2. תלונות שווא במשטרה נגד חבר שלי, פורום עורכי דין, חקירות ומשטרה, מיום 2 ביולי 2015.
- 2.3. עוזרת הבית התלוננה נגד ניצב המשטרה: "הוא לא רוצה אותי, החלטתי לנקום", צילום כתבה.
- 2.4. תלונות שווא בעת גירושין: "פגיעה אנושה בקלות בלתי נסבלת", עו"ד אלינור בר סופיר, 7.8.14.
- 2.5. מאמר על החלטה של הש' גורביץ לענייני משפחה נצרת – דחתה תביעת לשון הרע של גבר נגד גרושתו על תלונה כוזבת במשטרה: "יש לציין כי הוראה זו פורשה בפסיקה כמעמידה הגנה גם למי שמסר מידע כוזב בזדון", תמ"ש 1772-12-09, מאת אילנה סתיו.
- 2.6. "טיפול משטרה בתלונות המוגשות בין בני זוג בגין אלימות במשפחה", מכתב תשובה של השר (דאז) יצחק אהרנובitch, מיום 21 בדצמבר 2014.
- 2.7. "יש עלייה מטאורית בכמות המעצרים למרות הירידה בפשיעה", עו"ד ד"ר קארין מרידור, גלובס, מיום 17 ביולי 2015.
- 2.8. "מכונת האמת גילתה: האם בדתה את אלימות הבעל", נצחיה יעקב, מיום 29 במאי 2011.
- 2.9. מחקר מפתיע: "נשים אלימות בזוגיות לפחות כמו גברים", ד"ר שמואל גבעון, מומחה ברפואת משפחה, אתר כללית, מיום 14 ביוני 2006.
- 2.10. "למה לנשים קל יותר להגיש תלונות שווא נגד גברים?", יצחק הלפרין, זמן ירושלים, מיום 7 במרץ 2012.

- 2.11. "אשמה בלי דרך חזרה", הארץ, רויטל חובל, 27 בפברואר 2015.
- 2.12. "תלונות שווא של נשים נגש בעליהן – תחום פרוץ לגמרי", עו"ד רועי קורץ ועו"ד דלית לומיאנסקי, גלובס, 21 בנובמבר 2011.
- 2.13. "3 חודשים בכלא בגלל תלונות שווא של אשתו", ידיעות אחרונות, מיכל גולדברג, מיום 2.7.2015.
- 2.14. "משטרה, תלונות שווא, 2.5 ופוליגרף", מאמר מהאינטרנט.
- 2.15. "אשם עד שהוכח אחרת, אלכס סרקוב", ידיעות אחרונות, גיא ליברמן.
- 2.16. "השופטים קבעו: זיכוי מלא מאונס. המדינה: לא לפרסם ביקורת על המתלוננת והמשטרה", Ynet, נעמה כהן פרידמן, מיום 15 ביולי 2015.
- 2.17. "הגברים בוכים בלילה – בגלל תלונות שווא", אתר וואלה, הילה נאווי, מיום 13.8.2013.
- 2.18. "האם יש מגיפה של תלונות שווא על עבירות מין?", עו"ד יערה רשף, מיום 27 במרץ 2014.
- 2.19. "אלימות במשפחה – תופעת תלונות השווא", מיום 30 באפריל 2013.
- 2.20. "בית המשפט השלום בתל אביב גזר מאסר בפועל לאם ל-6 ילדים, אשר הגישה תלונת שווא במשטרה נגד בעלה!",
- 2.21. "יש שופטים שלא יודעים מה זה זיכוי", הארץ, תומר זרחין, מיום 14 במרץ 2008.
- 2.22. Domestic Violence against Men: "**Women More Likely to Be 'Intimate Terrorists' With Controlling Behavior in Relationships**", Bates E et al. Women more likely to be aggressive than men in relationships. British Psychological Society's Division of Forensic Psychology annual conference in Glasgow. Lizette Borreli @lizcelineb, Jun 30, 2014.

3.8.2015

תלונות שווא - Gmail

<miritalaw@gmail.com> Mirit Antebi

תלונות שווא

29 ביולי 2015 בשעה 12:11

אל: miritalaw@gmail.com

לפני 9 שנים, לקחתי את בנותיי (5,8) לביקור.
בדרכי ללונה פארק קיבלתי שיחת טלפון מתחנת משטרת בית שמש והתבקשתי להגיע דחוף. אמרתי לשוטר שאני עם הבנות, ענה שיועד זה קשור בהן והתעקש שאגיע.
כמובן שהגעתי הבנות חיכו מחוץ לתחנה. לדברי החוקר גרושתי התקשרה והתלוננה שחייגתי אליה ואימתי לרצוח אותה...
החוקר גבה ממני עדות וציין שמכיר תלונות מעין אלה... הוכחתי שלא חייגתי לגרושתי ועזבתי את התחנה.
לאחר כשלוש שנים הוזמנתי לבית המשפט, למרות שגרושתי רצתה להעיד שזו היתה תלונת שווא... הפרקליטות הגיעה איתי להסכמה שאקח על עצמי תיק של "הפרעה בציבור" וקנס על סך 500 ש"ח. יש לציין שלא היה משפט כלל... השופט קיבל את ההסכמה.
שילמתי את הקנס ועד היום תלוי נגדי תיק פלילי על "הפרעה בציבור" שמפריע פעמים רבות בפנייתי למקומות עבודה שונים... ואפילו כשניידת תנועה עוצרת אותי אני נשאל בנושא.
מיותר לציין שמעולם לא אימתי על גרושתי ברצח!!!

הצעת לגבי מקרים מעין אלו היא לחכות זמן מה ולתחקר שנית את התלונה על מנת להחליט אם לפעול בגינה ואם לאו!

א.א.

3.8.2015

Gmail - תלונות שווא-אבקש להישאר בעילום שם - Gmail

<miritalaw@gmail.com> Mirit Antebi

תלונות שווא-אבקש להישאר בעילום שם!!!

28 ביולי 2015 בשעה 21:22

אל: miritalaw@gmail.com

נכבדתי,

שמי, [REDACTED], מזרחן בעל תואר שני בהצטיינות מאוניברסיטת תל אביב ומורה בחטיבת ביניים.

לפני כשנתיים נישואי עלו על שרטון (הייתי נשוי תקופה קצרה) ומאז אשתי לשעבר שהיא אף עורכת דין במקצועה עושה הכל ביכולתה לרדוף אותי באמצעות תלונות שווא.

תלונות אלו גרמו לי להיות מקוטלג כ"אדם מסוכן" על ידיה ואך מנעה ממני עד לעצם היום הזה הסדרי ראייה תקינים עם בני בן השנתיים ופגיעה כללית ונפשית.

לקראת סוף נישואי שחשתי כי היא עלולה להגיש נגדי תלונת שווא הקלטתי למזלי את הקטע שבהוא היא מאיימת עלי בפתיחה של הל"ך כזה וכל הערב שבוא בסופו של דבר הייצת מעוקב בתחנת נתניה מקולט כולל הודעת "ווסצאפ" המפלילה אותה משעתיים לפני תלונתה המצהירה על אהבתה כלפי כולל הצהרה כי תלונת משטרה אינן צריכות להיות בנינו. יחד עם זאת הוגש תסקיר שווא ע"י משרדה של עינת טירר שבו היא טוענת כי תקפתי את פרודתי חטפתי את בני ונהגתי באלומות.

כציד מונע הראתי לבית המשפט הוכחת חותכת בתצורת סרט של מצלמות האבטחה שבו רואים את ההפיך וזאת לאחר 2 שעות בו השופט בנימין יזרעאלי מורה לגרשתי לא להגיע כלל להסדרי הראייה.

הסדרי ראייה אלה נערכים בתנאים לא תמימים וגורמים לי נזק נפשי. יתר על כן לא אחת הופיעו כל מני דמויות שהפרו את זכויותי הבסיסיות בתור אדם על כדור הארץ. כל האירועים שאני מונה מולכם מגובה על ידי תצלומים והקלטות.

אשמח לסייע בכל דרך אפשרית כדי שהאבל הנוראי הזה יתוקן בצורה הפשוטה שהמשטרה תעמיד לדן כל אדם המגיש תלונת שווא למען יראו...

תודה

[REDACTED]
פלאפון

אישור קבלת מכתב

Page 1 of 1

govForms
שירות הטפסים הלאומי

ממשלת ישראל
משרד המשפטים

אישור קבלת מכתב

פרטים כלליים			
יחידה	תחנת נתניה שרון	מס' תיק	2013
תאריך	04/01/2015	סיווג תיק	כללי
מס' תיק מסוף	9	מס' מסמך בחיך	5110 - 10458 - 2013
טלפון	09-8864322	פקס	09-8864320
כתובת	נחמה ונר 6, נתניה		

לכבוד סגל-שמחיוב משרד עורכי דין פקס 035251961
א.ג.1.

אנו מאשרים קבלת מכתבך מיום 04/01/2015

בנושא: שינוי עילת סגירה

☐ אנו מספקים בעניין ועם סיום הטיפול נודיעך.

☒ הרינו להודיעך כי

פנייתך התקבלה ושונתה עילת הסגירה לאין חדש לעבורה כלפי הלקוח שלך

בתשובה נא להזכיר מס' פ"א 2013 / 406305
בכבוד רב

פרטי החוקר			
מ"א	דרגה	שם משפחה	שם פרטי
1122910	פקד	אהרן	דורון
חתימה			

04/01/2015 15:49:03

חוק לא תעמוד על דם רעך, התשנ"ח 1998

לכבוד: פרקליטות המדינה לשכת הפרקליט מר: שי ניצן
והמחלקה לחקירות שוטרים.

הנדון: עירעור על החלטתכם שלא לפתוח בחקירה עקב תלונתי מתאריך: 10\6\2015.

העתקים:

תיקנו: 2803\2015

לשכת הנשיא כבוד נשיא המדינה מר ראובן רובי ריבלין

כבוד ראש הממשלה ושר התקשורת מר בנימין נתניהו

מנכ"ל משרד ראש הממשלה מר אלי גרונר

פרקליט המדינה מר שי ניצן

היועץ המשפטי לממשלה מר יהודה ויינשטיין

מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור

משרד המשפטים

שרת המשפטים הגברת איילת שקד

השרה לשיוויון מגדרי הגברת גילה גמליאל

השר לבטחון פנים מר גלעד ארדן

מפכ"ל המשטרה ניצב בני סאו

שר הרווחה מר חיים כץ

חבר הכנסת מר יואב קיש

מנהל רשות המיסים מר משה אשר

נשיאת בית המשפט העליון כבוד השופטת מרים נאור

השופטת בדימוס חנה בן עמי

התנועה לאיכות השלטון בישראל

המועצה הלאומית לשלום הילד

האגודה לזכויות האזרח בישראל

נציבות לביקורת על מערך התביעה ומייצגי המדינה בערכאות

בפתח דבריי אצוטט קטעים מהעתונות:

המחלקה לחקירות שוטרים דוחה 93% מהתלונות שמגישים אזרחים

יותר מ-11 אלף תלונות הוגשו ב-3 השנים האחרונות נגד שוטרים. במקרה הטוב, הן נסגרות מחוסר ראיות או עניין לציבור. במקרה הרע, כלל לא נחקרו

השופט אמנון כהן מתח בהחלטתו ביקורת על התנהלות המחלקה לחקירות שוטרים

השופט מוקי לנדמן מתח ביקורת קשה על התנהלות המחלקה לחקירות שוטרים (מח"ש), שסגרה את התלונה מבלי לחקור את הנושא.

השופט מתח ביקורת על מח"ש: "סוגרים תיקים ללא כל חקירה

וכמו במקרה דנן לא רק שלא טופלו אפילו לא הגיעו לכלל מסקנה כי הונחה תשתית לביצוע עבירות ואף לא נפתחה חקירה עילת הסגירה על כנה, לא זו בלבד שתסב לי סבל כל יסוער גם תסמל חוסר צדק משווע.

אי מניעת פשע היא עבירה פלילית מסוג "עוון", המופיעה בחוק העונשין בישראל. בסעיף 262 לחוק העונשין^[1] נאמר: "מי שידע כי פלוני זומם לעשות מעשה פשע ולא נקט כל האמצעים הסבירים למנוע את עשייתו או את השלמתו, דינו - מאסר שנתיים."

וכי סבור אדוני הפרקליט כי אם היה לי אמון במחלקת חקירות שוטרים לאור המקרים שיפורטו בהמשך היית אתה ומשרד המשפטים מכותבים מלכתחילה?

ועל כן מצער ותמוה כאחד העניין שהלנתי בפניך על מספר נושאים והתייחסת רק לתלונה אחת מצורף בזאת מכתבך מיום ה-25 ליוני 2015 המסתפק בתגובת מח"ש והוא מצורף לעירעור כמוצג מספר: 1.

מזה זמן רב שהייתי נתון לאיומיה של שלי גוזלן (אישתי ואחותו של אבי טובי השוטר) אשר הינם מוצגים לפניכם כראיות ומספרם: 2א-12

ובהעדר ענישה והרתעה עלתה מדרגה והוקלטה "יא חתיכת בן אפס אתה בן זונה ואני אומרת לך שאתה היום הפרוייקט של חיי זה להרוס את החיים שלך ובת כלבה אם לא הבנת?.....".

"תמיד אתה חושב שאתה התחמן היחידי פה בבית הזה, אז אתה כנראה לא הבנת שאתה למדת מהמאסטרית, הבנת?"

"אלי, אלי, תן לי להתמודד עם התלונות שווא."

"איזה תיק תפרתי לך"

"כי אני לא רואה אותך ממטר. כי על אנשים כמוך אני דורכת. כי אתה זבלה."

ועוד פנינים הרי הם מוצגים לפניכם בדיסק אודיו כמוצג מס:3 תחת התיקיה:"איומים".

ובמסמכי תימלולי השיחות כמוצגים:4א.4ב.4ג.4ד.

והרני להפנותכם ללשון החוק והרי היא כדילקמן:

עבירת איומים - סעיף 192 לחוק העונשין

המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקיטו, דינו - מאסר שלוש שנים."

ולאחר יומיים משסירבתי להיכנע לתכתיביה הרכושיים ושוב בהעדר הרתעה וענישה מימשה זו את איומיה ואכן זימנה לי משטרה בתלונת שווא כמו שהבטיחה וסרט המעצר הראשון (שהוקלט בעזרת עט מצלמה ללא ידיעתה) הרי הוא לפניכם ומסומן כמוצג מספר 5 תחת התיקיה:"מעצר שווא 1".

כמו כן מצורף טופס אישור הפקדה במשטרת ישראל על אותו האקדח בו אני:"חמוש ומאיים עליה" שהופקד שנתיים לערך לפני אותו "מקרה" ומסומן כמוצג מספר 6.

למצער נשמע בבירור שאני מעיר לשלי גוזלן כמה וכמה פעמים שהתינוק מסתובב עם חיתול מלוכלך ואני מבקש להחליף לו והיא לא מרשה לי ועד שהיא מועילה בטובה להחליף לו עוברת כרבע שעה בקירוב!!!.

ועוד היא אומרת לילדים שסבא וסבתא (הורי היקרים) אינם רוצים אותם וזה לאחר שבזה הרגע ממש חזרנו מארוחת צהרים אצלם.

הלזה יקרא טובת הילד?.

יתרה מזאת מצ"ב הודעת וואצ אפ שבה היא מודה בפירוש שבסך הכל רצתה רק שקט עד יום ראשון וביטלה את התלונה והרי הוא מוצג פה לפניכם כראיה מספר 7.

והרני להפנותכם ללשון החוק והרי היא כדילקמן:

ידיעות כוזבות: אדם המוסר ידיעה כוזבת על עבירה במשטרה או לידי שוטר, או לידי כל מי שמוסמך להגיש עבירות פליליות, דינו עד שלוש שנות מאסר. כמו כן, ידיעה כוזבת על עבירה שהנהה בגדר פשע דינה עד חמש שנות מאסר.

האיסור על עדות שקר מופיע בעשרת הדברות: "לא תענה ברעך עד שקר" (שמות, כ', י"ב). (מתן עדות שקר נקבע כעבירה פלילית בהרבה מדינות בעולם. בישראל, נקבע בסעיף 237 לחוק העונשין שהעונש על עדות שקר הוא מאסר של עד 7 שנים.

למצער כל הראיות שהוצגו פה בפניכם הוגשו במשטרת ישראל בפני החוקר עודד מהתבי חברו של השוטר אבי טובי הלא הוא אחיה של שלי גוזלן ולא רק שמשטרת ישראל לא זימנה את שלי גוזלן להעמדה לדין והגשת כתב אישום או קובלנה פלילית אלא שמשטרת ישראל אפילו לא זימנה אותה לחקירה והתיק נסגר בעילת חוסר ראיות.

האומנם?

ברצוני לציין כי את הרעיון המטופש להגיש תלונת שווא במשטרה הגו רוני טובי אחיה של שלי וחברם יהודה פורת בכיר בבזק אשר כשזו סיפרה להם שברצונה להתגרש דבר שנודע לי מבעלה של ליאת בת דודתם רועי אליאסין וכשרוני הבין שנודע לי הדבר החל לאיים עליי במסרונים כי הוא ויהודה פורת יקשרו קשר ויביאו למאסרי (מצורף כמוצג מספר 8) ואף ניצל את קשריו עם יהודה פורת והכניסו טכנאים של בזק ללא ידיעתי או נוכחותי לתוך ביתי על מנת להתקין ציוד ציתות לשיחותי וזה גם עקב חששו של יהודה פורת שבאותו יום ממש יצא עם שלי גוזלן להרים כוסית במועדון בעוד כאמור אני מורחק באיומי תלונת שווא למשטרה והרי התמונות לפניכם כראיות מספר: 9 ו10.

(ממש אישה מוכה)

אציין כי אינני נמנה על לקוחותיה של בזק בכל צורה או דרך שהיא ובכל זאת באותו הזמן עבדו אותם טכנאים בביתי ולראיה מובאת בפניכם חשבונית בזק עבור: "סיוע בדיקת תקשורת" על כותבת מגורי ומוצגת כראיה מספר: 11

ושוב בביתו של אדם שכלל לא נמנה על לקוחותיה וללא ידיעתו \רצונו\הסכמתו.

יש לשים לב כי חשבוניות אלו מונפקות על ידי מחלקת ביטחון ובאישורו של מר יהודה פורת עבור עסקים(צד ימין למעלה: מספר עוסק מורשה של הלקוח אשר במקרה זה ת.ז. של שלי גוזלן שהיא כאמור איננה חברה\תאגיד\עוסק מורשה)

או שגרירויות זרות\קונסוליות (ולידו המדינה: IL ולא עבור שירותים הניתנים לבתים ואו פרטיים!!!!).

כמו כן התשלום התקבל במזומן ב: 25\5 כארבע ימים לפני מתן השירות בבנק הדואר אשר למיטב ידעתי גם לשם מפקיד יהודה פורת את כספי השכירות משלל דירותיו הפזורות בירושלים.

והרני להפנותכם ללשון החוק והרי היא כדילקמן:

המשפט הפלילי מתייחס לאחריות לא רק של המבצע העיקרי של העבירה אלא גם לאחרים המהווים צדדים לעבירה. סוגיית האחריות של מי שנוטל תפקיד במסגרת ביצוע המעשה האסור לחוק שאינו בהכרח המבצע העיקרי מוסדרת בסימן ב' לחוק העונשין תשל"ז-1977.

סעיף 29 לחוק העונשין מתייחס לסוגיה של שותפות לדבר עבירה המכונה בלשון החוק ביצוע בצוותא. סעיף 29(א) קובע שההגדרה של מבצע העבירה כוללת גם את מי שביצע אותה מטעם אדם אחר וגם את אלו המצבעים בצוותא.

סעיף 29(ב) קובע שמבצעים בצוותא הם אלו המשתתפים בביצוע העבירה תוך עשיית פעולות לצורך ביצועה ואין הבדל אם כל הפעולות נעשו יחד או שחלק נעשו על ידי פרט מסוים וחלק על ידי אדם אחר

בסעיף 245(א) נקבע שמי שמנסה או מניע פרט שימסור הודעה שקרית, יחזור בו מהודעה שמסר או לא ימסור כלל הודעה במהלך חקירה שהנה לפי דין, דינו **מאסר** לתקופה של חמש שנים

סעיף 245(ב) קובע שמי שמנסה מניע את אותו פרט לחזור בו מהודעה, לא למסור כלל הודעה או לתת הודעה שקרית במהלך חקירה שנעשת בהתאם לחוק באמצעות הטעייה, **איומים**, כוח, טובת הנאה, הפחדה או כל דרך אחרת פסולה דינו מאסר לתקופה של תשע שנים.

הסגת גבול: סעיף 447 לחוק העונשין מגדיר הסגת גבול כדלקמן:

(א) העושה אחת מאלה כדי להפחיד מחזיק בנכס, להעליבו, להקניטו או לעבור עבירה, דינו - מאסר שנתיים.

[תיקון: תשנ"ה] האזנת סתר שלא כדין ושימוש שלא כדין בהאזנה

המאזין האזנת סתר שלא על פי היתר כדין, דינו – מאסר חמש שנים

המציב או המתקין מכשיר למטרת האזנת סתר שלא כדין או כדי לאפשר שימוש בו למטרה האמורה, דינו – מאסר חמש שנים.

קשירת קשר לביצוע פשע: העבירה קבועה בסעיף 499. היא חלה על הקושר קשר עם אדם לעשות מעשה פשע או עוון בישראל או במקום שמחוץ לישראל, והמעשה הוא עבירה גם לפי דין המקום הזר. במידה והעבירה שלשמה נקשר הקשר היא מסוג פשע, קרי עבירה שנקבע לה עונש חמור ממאסר למשך שלוש שנים, דין המורשע יהיה שבע שנות מאסר. לחלופין, העונש הקבוע לצד אותה עבירה, לפי העונש הקל מבין השניים. במידה והעבירה היא עוון ,

סעיף 500 מפרט שורת מטרות, שאם לשמן נקשר הקשר, דין המורשע יהיה עונש מאסר שנתיים: למנוע או להכשיל ביצועו של דין או אכיפתו; לגרום נזק לגופו של אחר או לשמו הטוב; להביא לירידת ערך בנכסו של אחר; למנוע או להפריע לאדם להעביר באופן חופשי וכדין נכס שלו בערכו הראוי; להזיק לאדם במשלח ידו; להשיג מטרה אסורה או להשיג מטרה כשרה באמצעים אסורים. יש לציין כי על פי סעיף 499 וסעיף 500, אין הכרח לכך שהעבירה עצמה, שלשמה נקשר הקשר, תבוצע במלואה .

בנוסף ואולי החמור מכל הוא: חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

פנייתי לחברת "בזק" העלו חרס והרי מכתבי הראשון אליהם והוא מוצג כראיה מספר 12 ותגובתם כמוצג מספר 13.

פניתי לחברת בזק היתה ביום 25\1 בשעה 17:22 לאחר כשעתיים וחצי בקירוב וככל הנראה הועברה למחלקת הביטחון ולאור חששו פנה אליי יהודה פורת באותו היום ממש וזאת שלאחר ששנה בקירוב אני ויהודה פורת לא דיברנו ומשלא עניתי פנה אליי בוואצ אפ ומוצגים לפניכם (ומסומנים בעיגול היום והשעה של התכתובות) כראיות מספר: 14+15.

בצירוף ראיות אלו ובצירוף עוד חומרים ותמונות של יהודה פורת ושלי גוזלן בבילוי משותף בשעה שאני מורחק באיומי תלונות שווא ובצירוף פניה ליחידה לאכיפה חמורה של משרד התקשורת (אשר כפי הנראה חברת בזק חרגו מהאישורים וההתרים של משרד התקשורת כמפעיל) ובו צירפתי הוכחות חותכות לקשירת קשר ישיר של בכיר במחלקת הביטחון בתגובתם השניה "שמטו" את נושא הגירוש ואף סירבו להגיד איזה שירות ניתן אין בהודעתם זו כהודאה בדבר מעורבותם ושל אחד מבחירי האירגון העומד בראשנה תוך ניצול כוחו וסמכותו לדבר ביצוע עבירה

והרי תגובתם השניה כראיה מספר: 16

למצער לנוכח עובדות אלו עד היום חברת בזק לא נטלה אחריות וגם כאן התיק נסגר מחוסר ראיות ולפני שחוקרי המז"פ הגיעו לביתי לקחת טביעות אצבעות שעובדי בזק השאירו על קירות ביתי ועל שולחן מחשבי האישי ועליו כמו שבקשתי!!!!!!

וכך שוב בהעדר ענישה והרתעה ואל מול אוזלת ידה של משטרת ישראל שיכורה מהכח שניתן לה (ויש שיאמרו בגיבוי אחיה השוטר) המשיכה שוב שלי גוזלן והרהיבה אומץ והפעם פצעה היא את עצמה וכאשר היא מוקלטת הפעם אני הוא זה שזימנתי את המשטרה ושוב הקלטה זו מוצגת כאן בפניכם כראיה בדיסק מספר 3 תחת התיקיה תלונת שווא שניה.

תלונת שווא זו נידונה בבית המשפט בירושלים לאחר ששלי הוציאה צו הגנה והורחקתי מילדי האהובים וביתי. בהליך השיפוט נתפסה בשקריה פעם אחר פעם הצו הגנה בוטל ושלי אף נקנסה בגין שקריה מצ"ב החלטה שיפוטית כראיה מספר: 18

כמובן שגם תלונה זו נסגרה במשטרה בטענת: "חוסר ראיות" למרות כל ההוכחות שהוצגו בפניהם כולל החלטה שיפוטית שבמהלכה נמצאה והוכחה כשקרנית ויש פסק דין ופרוטוקול המעיד על כך שהתלוננה תלונת שווא כנקמה בי בעקבות שלאחר שפצעה את עצמה והחלה לדבר עם הילדים כשאינם בבית דיווחתי על התנהלותה ב: "מרכז לבריאות הנפש".

וכן חששה של הגננת של בנותי מתרחיש שמא שלי גוזלן תפגע באחד מילדי ותעליל עליה בעקבות דין ודברים שהיו בין שלי לבין הגננת הגישה במחלקת הרווחה כחודש לפני המקרה הנ"ל!!! עמד לנגד עיני (בעקבות התנהגות בלתי הולמת בלשון המעטה) והרי תוכן השיחה המוקלטת מוצגת לפניכם כראיה מספר: 19

ותמלול השיחה כראיה מספר: 20

על כמה נשים מתלוננות הגננות ברווחה?

לאחר שהגננת התלוננה על שלי ברווחה כי פחדה שתפגע באחד מילדי ותעליל עליה ולאחר ששלי השאירה פעוטה בת 4 במקלחת לבד עם מים זורמים תוך סכנת חנק והחלקה (מצורף כראיה מספר: 21) ולאחר שפצעה את עצמה חששו הרבנים שאם זו מסגולת לפצוע את עצמה מחר תפצע את אחד הילדים והוציאו צו המורה עליו ללון בבית עם הילדים חטפה שלי את ילדי ללא אומר השכירה דירה והלינה אותם שם

באשר כך הוצא על ידי הרבנות צו המורה לשלי להחזיר את הילדים לביתי לאלתר המצורף בזאת כראיה מספר 22:

וכך בליווי שוטר החזירה שלי את הילדים לביתי והתקשרה לעורכת דינה ליאת זך אשר לא ידעו את נפשם עקב צו זה.

לאחר התייעצות בין עורכות הדין חזרו אל שלי גוזלן והורו לה להתלונן תלונת שווא (שלישית במספר) בטענה כי אימתי עליה. מצ"ב סרט ווידאו כראיה מספר: 23

שבו בדקה: 10:30 נשמעת בבירור כאשר היא אומרת שהיא: "עדיין ממתינה"

גם במקרה זה הכל תועד בווידאו וכך אותו שוטר ששעה לפני הגיע על מנת לאכוף את הצו הגיע שוב הפעם על מנת לעצור אותי.

כמובן שהשוטר ראה את הצו ואת סרט הווידאו והבין שעליו לעצור את שלי גוזלן ולא אותי ואף ירד לדבר איתה חזר שוב והביע התנצלות תוך ידיעה שמדובר בעלילת דם מרושעת אך לדבריו קיבל: "הוראה מלמעלה". מצ"ב כסרט ווידאו כראיה מספר: 24.

האין משטרת ישראל רשות אכיפה האם משטרת ישראל היא גם רשות שיפוטית?

האם שוטר שבא לאכוף צו יכול לחתור תחתיו??

ובכן במקרה דנן משטרת ישראל חתרה תחת צו שיפוטי אותו הגיע לאכוף כשעה לפני!

וכך למרות חששותיה של הגנת של בנותי התאומות חששותיו של בית הדין הרבני ושלי בניגוד גמור לצו הופקרו ילדי לחסדיה של שלי גוזלן בעודי מורחק בתלונת שווא ואינני יכול להגונן עליהם מפרצי הזעם והתנהגותה המפחידה.

ואכן חששותיהם של כל האמורים לעי"ל התממשו כאשר נשמעת בבירור זיו בוכה ואומרת: "אמא משכה לי בשערות והרביצה לי" הוגשה תלונה במשטרת ישראל בגין התעללות בחסר ישע בצירוף דיסק ההקלטה. (מצ"ב כראיה מספר: 25)

במהלך החקירה בקשתי מהחוקרת כי תדווח ותערב עובדת סוציאלית והחוקרת אמרה שאין צורך לבקש זוהי חובתה לדווח ולערב את רשויות הרווחה והעובדות סוציאליות.

הגיע למשטרה מידע לפי סעיף זה, תעביר אותו לפקיד סעד, ולא תפעל לפני שתיוועץ בפקיד הסעד, אלא אם כן נדרשת פעולה מיידית שאינה סובלת דיחוי; אין בפעולה מיידית כאמור כדי לשלול את חובת העברת המידע לפקיד סעד וההתייעצות עמו לאחר מכן אלא אם כן נדרשת פעולה מיידית שאינה סובלת דיחוי; אין בפעולה מיידית כאמור כדי לשלול את חובת העברת המידע לפקיד סעד וההתייעצות עמו לאחר מכן.

למצער גם תלונה זו נסגרה בעילת "חוסר ראיות" ומבלי שנפתחה חקירה ואף לא דיווחה זו לרשויות הרווחה כמתחייב על פי חוק ושלי כמובן אף לא זומנה לחקירה.

ושוב בהעדר אכיפה והרתעה נתנה שלי גוזלן לבני דויד בן השנתיים לשחק בסכין מטבח!!!!!!(מצ"ב כראיה מספר:26)

לאחר שראתה שאני מתעד הזדרזה וניסתה לפתותו בכפית פלסטיק מצ"ב כראיה מספר:27.

ובנוסף נתנה לרותם בתי לישון עם כדור ג'לי מתחת לראשה אשר לקח לי למעלה משעתיים לנסות ולהוציא אותו משערה ומשלא הצלחתי להסירו נאלצנו לספרה מצ"ב כראיה מספר:28+29.

ושוב בהעדר אכיפה והרתעה וענישה ואחרי שנהגה ברכבה ברשלנות עם הילדים ובעקבות כך אף הוזהרה בעבר על ידי בית המשפט נמצאת הוא שוב נוהגת ברכב פעם אחר פעם כאשר אין ברכבה כיסאות בטיחות והילדים אפילו לא קשורים סרט וידיאו מצ"ב כדוגמא לנהיגת הרשלנית כראיה מספר:30.

כל אלו כאמור בנוסף לעובדה שהשאירה לבדה פעוטה בת 4 להתקלח לבדה באמבטיה עם מים זורמים נתונה לסכנת החלקה וטביעה (ראיה מספר:21).

הלזה יקרא טובת הילד??????

על כמה נשים מתלוננות הגננות ברווחה?

האם טובתה האישית של שלי גוזלן עולה על טובת ילדי והזכות טבעית לשימחה ובטחון?

זה גם המקום להפנותכם בחזרה לראיות 19 ו20 שהגננת אומרת במפורש שאני הוא ההורה הדומיננטי והילדות תמיד אומרות רק אבא ואבא ושאפילו הגננת של התאומות לא יכולה להתמודד איתה.

ברצוני לציין פרט חשוב ונוסף והוא עם הוודע הסיפור לחברותיה של שלי גוזלן סיפרו לי הנ"ל כי כבר בתיכון חיפשה תשומת לב והמציאה הלוויה לחייל דימוני שכלל לא היה קיים והמקרה טופל עפ פסיכולוג בית הספר

אייל שאול 0505627781

והרני להפנותכם ללשון החוק והרי היא כדילקמן:

"חוק הגנה על קטינים וחסרי ישע" הוא תיקון מספר 26 לחוק העונשין

- חבלה לעניין - סעיף זה קובע כי אדם התוקף קטין או חסר ישע וגורם לו חבלה של ממש חבלה לעניין זה יכולה להיות דינו 5 שנות מאסר. אם התוקף הנו מי שהיה אחראי על הקטין או (הן חבלה גופנית והן חבלה נפשית זה יכולה להיות חסר הישע - דינו שבע שנות מאסר.

- עוד קובע הסעיף כי אדם שהורשע בעבירות אלה לא יוכל לקבל את כל העונש על תנאי, אלא יאלץ לשבת בכלא בפועל, אלא אם התרחשו נסיבות מיוחדות שהביאו את בית המשפט לחרוג מקביעה זו
-

מציין ביהמ"ש 3 בפס"ד 2266/93 פלוני, קטיין נ' פלוני.

הפרת חובה מחובותיו של הורה כלפי המדינה, אלא משום הפרת החובה כלפי ילדו; המדינה מתערבת כשהיא נחלצת להגן על הילד (237) "להגן על אלו מאזרחיה שאינם מסוגלים להגן על עצמם (237 PARENS PATRIAE-א-ב). כוחה של המדינה להתערב נעוץ בחובתה כ (ב). השופט שמגר מוסיף בפס"ד את ס' 14 לאמנה לזכויות הילד: "המדינות החברות יכבדו את זכות הילד לחופש מחשבה, מצפון ודת". האמנה רואה בילד כבעל זכויות מתוקף היותו אדם. אין הילד "רכוש" הוריו, היכולים לעשות בו כרצונם, אלא אדם (אמנם קטן אך) בעל 4 זכויות

- **אני שב ומבהיר כי דמי ודם ילדי אינו הפקר וזכותם לביטחון ואושר אשר אתם מכובדי המכותבים מחוייבים להם כמו לכל שאר ילדי ישראל ועל כן אבקש לנצל במה זו ולפנות אליך כבוד הפרקליט אשר תורה על מספר סעדים הכרחיים בהקדם האפשרי על מנת להבטיח את שלום ילדי ואת שלומי ועל כך נתונה לך תודתי מראש.**

כאשר התוודע לעורכת הדין רות דיין שמעצר השווא השלישי שייעצה עצתה עליו תועד נלחצה והחלה להעליל עלי כאילו שיחדתי את הדיינים בבית הדין הרבני מצ"ב תגובת בית הדין יחד עם מכתבי כראיה מספר: 31+32. ושוב בהעדר ענישה והרתעה וללא מורא ופחד הגישה עורכת הדין רות דיין בשם מרשתה שלי גוזלן מסמכים פקטיבים ומזוייפים בדבר הכנסותיה לכאורה לבית משפט.

מסמכים בעלי חתימה וחתימת "התקבל" במס הכנסה הנושאים את מספר תעודת זהותה של שלי אשר אין ולא נמצאים רישומים כאלו במס הכנסה ואין שום עוסק מורשה\זעיר\חברה\תאגיד תחת אותו מספר תעודת זהות והם מוצגים כראיה מספר 33 וראיה מספר: 34

יש לשים לב לתאריך בין החותמת "התקבל" (12\05\14) לבין תאריך מילוי ההצרה שכן לפי מסמך זה הוא התקבל כחודש לפני שמולא בפועל (10\6\14)

עוד אנו למדים מהמכתב כי מולא (לכאורה) על ידי בלס יוקל פרובק - משרד רו"ח רואי חשבון תל אביב

ללא חתימת איש קשר וללא חתימת החברה והאם יוצא דו"ח רווח והפסד רשלני שכזה בכתב יד?

למרבה האירוניה מסמכים אלו הוצאו לאחר שנה דבר שכנראה השכיח מרוני טובי (אחיה העצמאי) ומשלי גוזלן כי חברו השנים יחד על מנת למשוך כספים במרמה מהביטוח הלאומי ורוני הוציא לשלי תלושי שכר פקטיבי ום על 100% משרה ואישור העסקה בשעה שזאת "שכחה" שבאותה תקופה אשתקד הייתה "מועסקת" אצלו והרי הם מוצגים לפניכם כראיות: 35 ו: 36.

ושוב בהעידר דין ענישה והתרעה קפצו השניים שוב מדרגה ולאחר שקיבלה מכתב התראה מעורך הדין של בנק הפועלים בגין חוב על הלוואה עס"ך 10,000 ש"ח המוצג לפניכם כראיה מספר: 37.

קפצו השניים שוב מדרגה ועל אותו חשבון בנק פרטי הרשום על שמה של שלי גוזלן ניתנה הלוואה של רבע מיליון ₪ בקירוב ומתבצעות משם הפקדות ומשיכות של מאות אלפי ₪ בכל חודש וזאת למרות ש: "הצהירה" על הכנסות של 20.000 ש"ח בשנה שלמה (מיותר לציין שגם על 2014 היתה אמורה לדווח על הכנסותיה) והרי תדפיס הבנק כראיה מספר: 38.

עוד אציין כי אין חשבון זה חשבונה העיקרי וכי את כספי המזונות ואת משכורתה מעבירה לבנק דיסקונט.

איסור הלבנת הון

א. העושה פעולה ברכוש, שהוא רכוש כאמור בפסקאות (1) עד (3) (בחוק זה - רכוש אסור), במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו, דינו - מאסר עשר שנים או קנס פי עשרים מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין(1) -

ב. רכוש שמקורו, במישרין או בעקיפין, בעבירה (2); רכוש ששימש לביצוע עבירה (3); רכוש שאיפשר ביצוע עבירה (ב). העושה פעולה ברכוש או המוסר מידע כוזב, במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 7 או כדי שלא לדווח לפי סעיף 9, או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון, לפי הסעיפים האמורים, דינו - העונש הקבוע בסעיף קטן (א); לענין סעיף זה, "מסירת מידע כוזב" - לרבות אי מסירת עדכון של פרט החייב בדיווח .

וזאת שוב ולאחר ששלי גוזלן גנבה את כרטיס האשראי שלי והתחזתה לאלי גוזלן וביצעה "בשמי" רכישות באלפי ₪ ללא ידעתי והסכמתי כאשר בכל העיסקאות לא הוצג כרטיס אשראי כולל התחזות בחברת פלאפון אשר אינני נמנה או נמנתי על לקוחותיה.

כמובן שגם במקרה זה נמסרה תלונה במחלקת הונאה במשטרת ישראל בגין גניבה זיוף מרמה הונאה והתחזות המוצג לפניכם כראיה מספר: 39 אשר נסגרה גם היא בעילת "חוסר הוכחות".....האומנם?

עבירות מס הכנסה מהותיות הינן העבירות המוגדרות בחוק כעבירות מס חמורות כגון העלמת מס, השמטת הכנסות, ניהול פנקסי חשבונות כוזבים, הגשת דו"חות כוזבים וסיוע לאחר בביצוע עבירות מס

העלמת מס והשמטת הכנסות נחשבות בישראל לעבירת פלילית חמורה, ואדם המבצע עבירה מסוג זה, צפוי לקנסות בסכומים משמעותיים ועונש מאסר בפועל של עד שבע שנים

בשנים האחרונות בתי המשפט נוטים להחמיר במדיניות הענישה בעבירות מס, ובפסקי דין רבים מציינים שופטים כי עבירות מס הפכו למכת מדינה והן עבירות של הונאת האוצר הפוגעות בקופה הציבורית ובכל אזורי המדינה. על כן בתי המשפט נלחמים בתופעה בדרך של הטלת עונשים מרתיעים, על מנת שעבריינים פוטנציאליים יבחרו שלא לטמון ידם בצלחת.

והרי לפניכם תקבול שקיבלה שלי גוזלן עבור שמרטפות ולא הוציאה חשבונית לקבלה בגינו ואף זייפה מסמך של מס הכנסה שללא מורא ופחד הוגש לבית המשפט ומסומן כראיה מספר: 40.

והרני להפנותכם ללשון החוק והרי היא כדילקמן:

אחת מן העבירות החמורות ביותר בספר החוקים הינה עבירת זיוף

אדם אשר משתמש במסמך אשר הוא יודע כי הוא מזויף מסתכן בעבירה נוספת שהינה "שימוש במסמך מזויף". שימוש על פי הגדרת החוק יכול להיות הנפקה, הגשה, קריאה ואף ניסיון שימוש שלא יצא מהמחשבה אל הפועל. העונש הצפוי על עבירה זו יכול להגיע עד שנה מאסר בפועל בנסיבות רגילות ושלוש שנים בנסיבות במידה ומדובר בשימוש למטרת השגת דבר.

כמו כן, שימוש במסמך מזויף בנסיבות חמורות יכול לגרור עונש מאסר של חמש שנות מאסר בפועל

סעיפי החוק המגדירים זיוף: סעיף 414 לחוק מגדיר זאת באופן כללי וקובע שזיוף הוא מסמך שנראה כמו משהו שאיננו ולכן יכול ליצור הטעיה, חתימה על מסמך בשם בדיוני או בשמו של אחר שלא כדין באופן שיכול לעשות רושם שהאחר חתם על המסמך.

סעיף 418 לחוק מתייחס לעבירת זיוף מסמך

לעניין הענישה והאחריות קובע **סעיף 420** שדינו של מי שמנפיק, מגיש או משתמש בזיוף בדרך כלשהי כדין המזייף עצמו ולכן העונשים יהיו בהתאם לעבירת הזיוף הרלבנטית ולא יהיה הבדל בין המעורבים.

העבירה קבועה בסעיף 244 לחוק העונשין. על פי הסעיף, העושה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, דינו מאסר שלוש שנים.

באשר לעורכת הדין רות דיין קבע המחוקק:

הטעייה של בית המשפט המהווה עבירה לפי כלל 34 לכללי האתיקה מתרחשת במובנה הברור ביותר כאשר עורך הדין עצמו מעלה טענה לא נכונה בבית המשפט. כך לדוגמא, עורך דין המציין ביודעין עובדות לא נכונות בבקשה המוגשת לבית המשפט, או עורך דין המשקר, פשוטו כמשמעו, לבית המשפט. ראו על"ע 19/88 אייזמן, עורך דין נ' הועד המחוזי, פ"ד מב (4) 377.

הפרת החובה לעזור לבית משפט לעשות משפט, עבירה על פי סעיפים 54 ו- 61(1) לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א – 1961 (להלן: "החוק").

העלאת טענה בידיעה שאינה נכונה, עבירה על פי כלל 34 של כללי לשכת עורכי הדין 4.2. (אתיקה מקצועית), התשמ"ו – 1986

❖ איסור על הטעיית בית המשפט: אסור לעו"ד להעלות בעל פה או בכתב טענה עובדתית או משפטית בידיעה שאינה נכונה. אסור לו לאמת תצהיר ביודעו כי תוכנו הוא שקרי (אתיקה מקצועית 15). אסור להסתמך על עדויות שהוא יודע כי הן שקריות (עט ואתיקה 43) אסור לעו"ד להסתמך על חוק שבוטל או על פסק דין בטל או לטעון טענות עובדתיות ביודעו שהן שקריות. לא תהיה לו הגנה אם יטען שבטיעונו הכוזב הוא רק חזר על דברי לקוחו... אסור לו גם אם הוא מביאם בשם לקוחו⁴⁸. אסור לו לכלול הפנייה לפסק דין שבוטל בערעור או לדעת מיעוט מבלי לציין שהיא כזו⁴⁹. אסור לעו"ד להטעות ביודעין את בית המשפט. ובלשון הסעיף - 34. (א) לא יעלה עורך דין, בין בעל פה ובין בכתב, טענה עובדתית או

משפטית ביודעין** שאינה נכונה. **הכלל**

⁴⁸ ע"פ 236/88 אייזמן נ' מ"י, פ"ד מד (3) 485, 511

⁴⁹ קלינג 362

אם כן ולאור כל האמור לעיל מוצאים אנו פעם אחר פעם את הגברת שלי גוזלן ובני בריתה (עו"ד רות דיין. מנהל מחלקת בטחון בבזק יהודה פורת. רוני טובי אחיה).

עוברים בזדון ובכוונה תחילה על העבירות הבאות:

איומים

התעללות בחסר ישע

סחיטה וסחיטה באיומים

תלונות שווא

הונאה

זיוף ומרמה

מסירת עדות שקר (הן למערכת החוק והאכיפה והן לבית המשפט)

קשירת קשר לביצוע פשע

האזנת סתר

השגת גבול

התחזות

פעם אחר פעם מוגשות תלונות במשטרה על כל הסעיפים הנ"ל אשר מגובות ומתועדות בכל המסמכים והנספחים אשר הובאו בפניכם וכך פעם אחר פעם גם נסגרות בעילת "חוסר ראיות" ומבלי שזומנו ולו רק פעם אחת לחקירה.

ההיתכן כי אדם הנתפס פעם אחר פעם בשקריו אל מול כל ארכאה אפשרית לרבות במשטרה ובבית המשפט לא ישלם על כך ולא יועמד לדין?

אין עוולות אלו זועקות לשמים וכי יש מקום לעורערין עם מי עסקינן?

דפוס התנהלות עברני זו ובהעדר ענישה משכר את חושיה ילדי ואני לא נהיה בגדר: "הכתובת היתה על הקיר"

הייתכן כי שלי גוזלן ובני בריתה לא יועמדו לדין ולא יפתח הליך פלילי לקובלנה פלילית כנגדם לאור הממצאים הנ"ל?

הייתכן כי כל 7 המקרים שכבר דווחו ושאר המקרים שאירעו לאחרונה יסגרו "מחוסר ראיות"?

אי מניעת פשע היא עבירה פלילית מסוג "עוון", המופיעה בחוק העונשין בישראל. בסעיף 262 לחוק העונשין^[1] נאמר: "מי שידע כי פלוני זומם לעשות מעשה פשע ולא נקט כל האמצעים הסבירים למנוע את עשייתו או את השלמתו, דינו - מאסר שנתיים."

ברצוני לציין כי אינני מלין על משטרת ישראל אשר עוד סבור אני כי עתה ביחד עם שאר הגורמים הרלוונטיים אשר מכותבים בעירעור זה ידאגו להשיב את הסדר על כנו ואכן יפתחו חיש מהר בחקירות לאור הממצאים הנ"ל אשר כבר מצויים בידי משטרת ישראל ולאור עלית המדרגות פעם אחר פעם של שלי גוזלן ובני בריתה בהעדר ענישה והרתעה וימוצא הדין עד תום למען לא ישנו מקרים כאלה בעתיד ולשם הגנה על ילדי ועלי

בעירעורי זה אבקש להתייחס לכל הסעיפים ולא רק לחקירת מח"ש שכן ברצוני להאמין שאין זו באמת פרצופה של המשטרה אלה שבאמת מדובר אך ורק בשני שוטרים שסרחו ואין מקומם בין שוטרי ישראל.

עוד מאמין אני כי כל גורם\גוף המכותב בעירעור זה וחרוט על דיגלו הגינות חוק צדק וסדר יפעל להשבת הדין ומעגל הטירוף שמסביבי יפסק אך באותה נשימה אבהיר מעל לכל ספק כי אמשיך לסרב בכל תוקף להיות קורבן ודמי ודם ילדי אינו הפקר ועל כך לא אוותר ועוד כל כולי תקווה כי סיפור קפקאי זה יסתיים במהרה בין כותלי מדינתנו ולא אצטרך למסור מסמך זה אשר כבר תורגם בצירוף טופס תלונה לשפה האנגלית למסירה ידנית באומות המאוחדות בז'נבה (או"ם) על ידי נציגה ממשלחת אנגליה ובמקביל לדוברות לתקשורות לכתבי המדינה והפלילים וכן באמצעות האינטרנט והפייסבוק על מנת לממש את זכות ילדיי וזכותי לחופש חירות וצדק

בצער רב ובשארית כוחתי האחרונים

רותם זיו דויד והאבא שלא התייאש

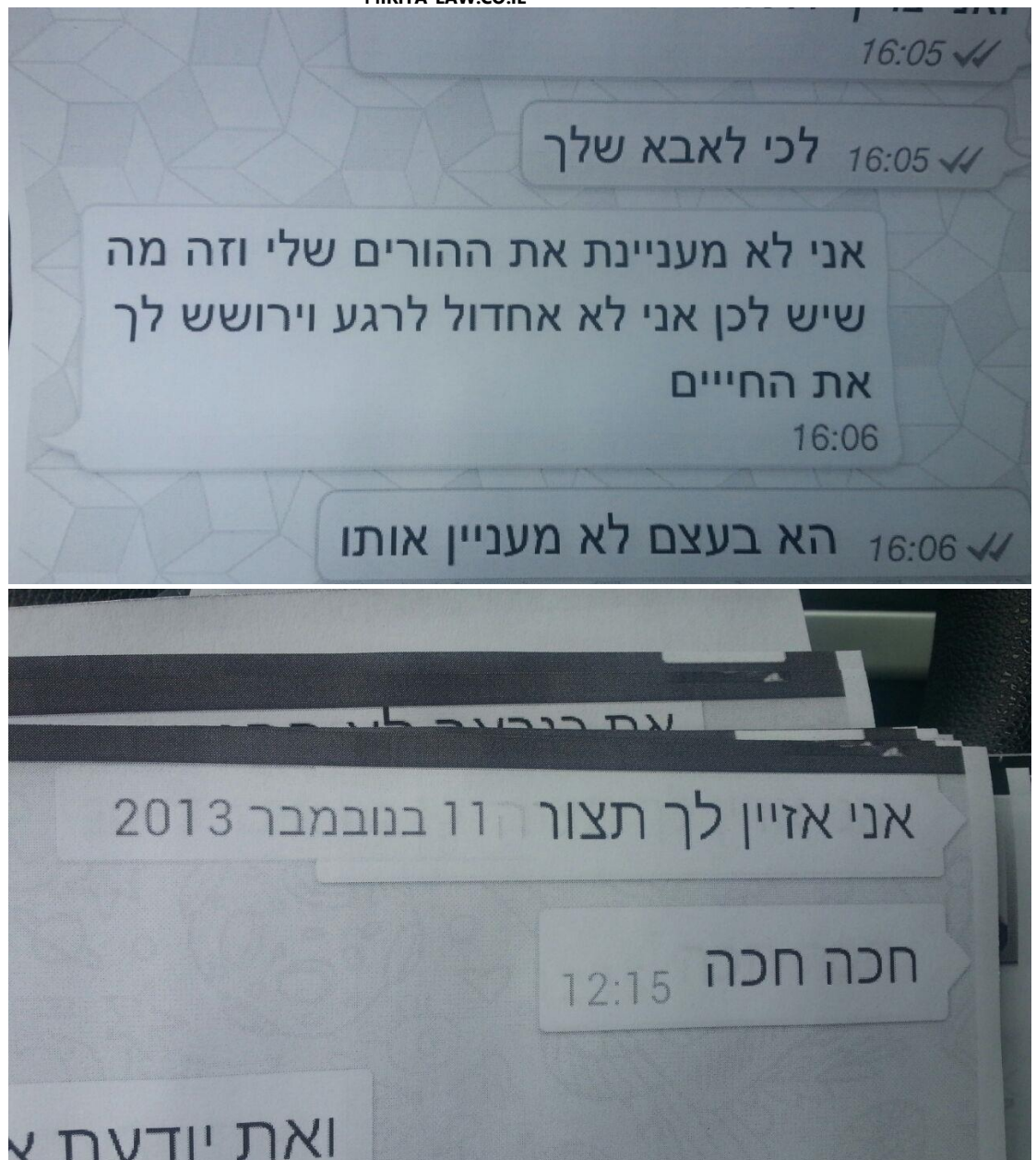
אלי גוזלן

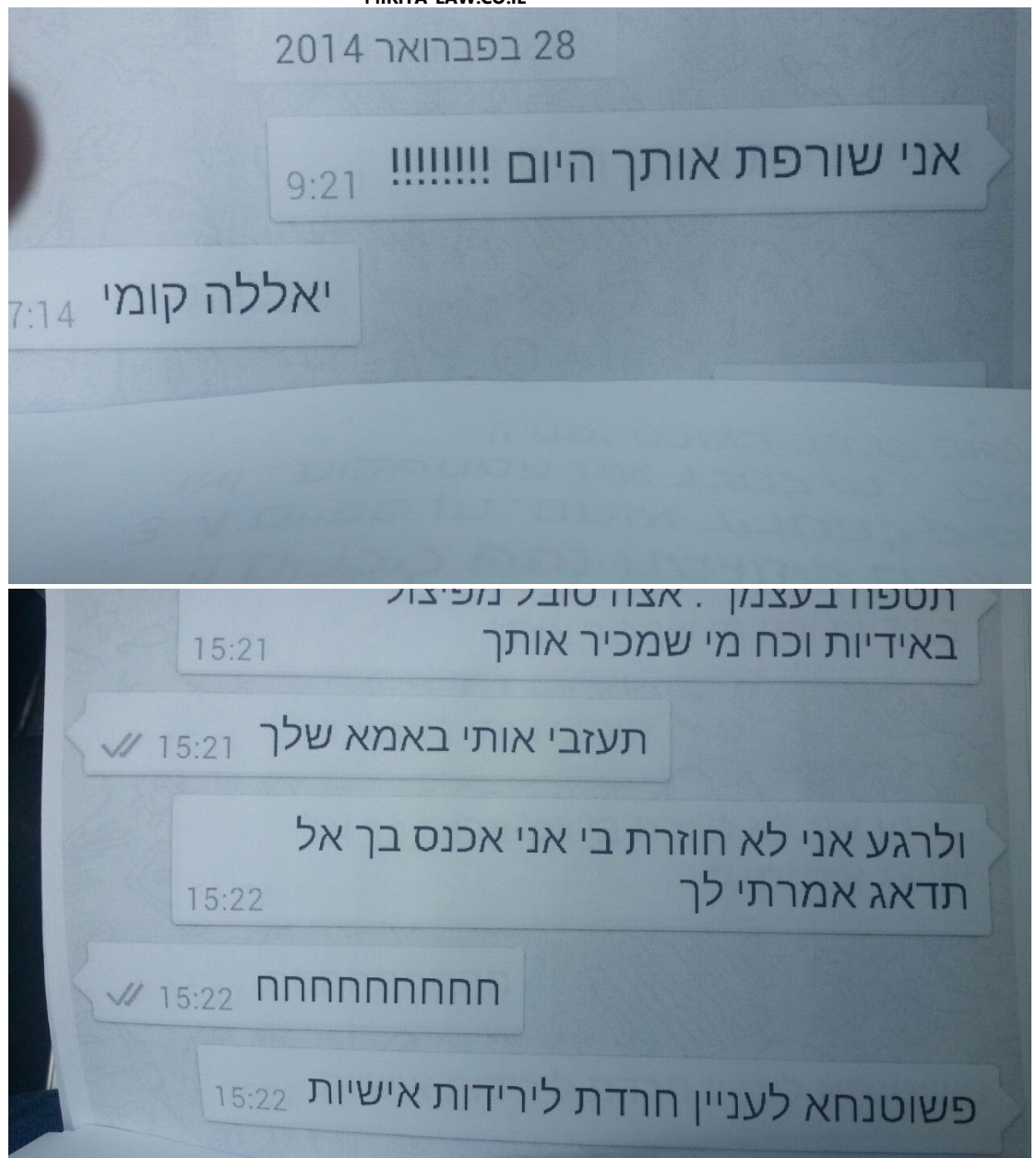
נלסון גליק 14

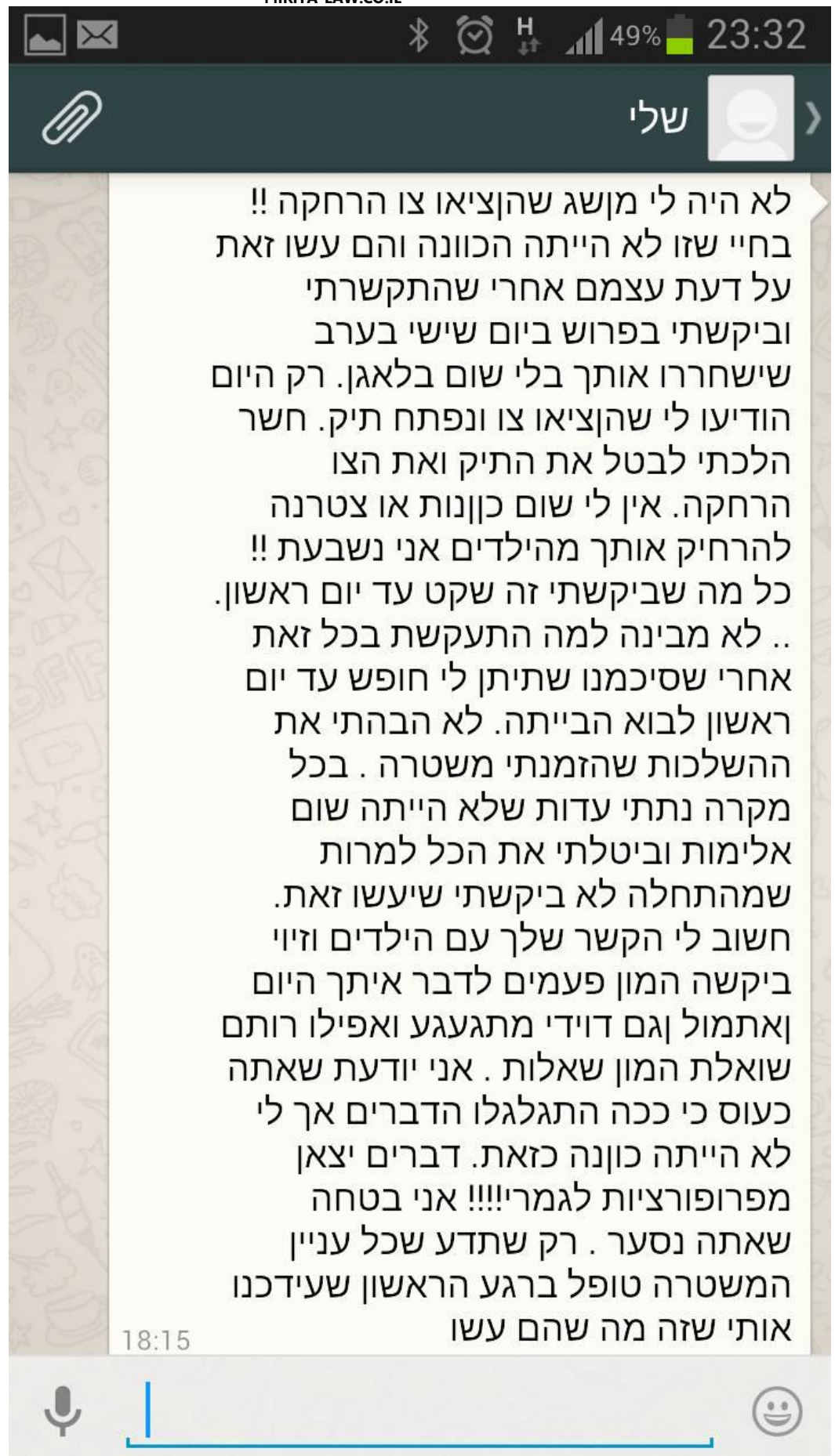
רמות ב'

ירושלים

0546996607

צווים אחרים

הבהרה וצו

לבקשת הבעל בית הדין מבהיר כי על האם להחזיר את הילדים לאלתר לדירת המגורים של הצדדים ברחוב א [REDACTED] ים, והם ישהו בדירה זו עם אביהם וגם האם רשאית לשהות בדירה הנ"ל וזאת עד להחלטה אחרת מבית הדין.

תן ביום ה' בתמוז התשע"ד
(03/07/2014)

צחק אלמליח - אב"ד

"הטרדה מאיימת".

11. נראה כי לא בכדי זנחה המבקשת בסיכומיה את טענותה לאלימות מינית. בבקשתה נטענה כי: "המשיב ביצע במבקשת עבירות מין ביום 4.5.14 וכמעט כל יום". ואילו בחקירתה העידה כי אינה זוכרת תאריך מדויק וכמענה לשאלת בית המשפט השיבה כי היא ממכוננת לאמצע חודש אפריל ופרוטוקול יעני 12 שורות 1-2).

2 מתוך 10

14 בסכנה ממשית לחייה. כן נחת דעתי כי לא מדובר במשיב אשר מתעלל בבני משפחתו באופן
15 שאינו מאפשר למבקשת ניתוח סביר. הדיון של חייכם באופן קיצוני וחריג, כפי שנדרש ע"י
16 הפסיקה, לצורך הרחקתו ממנו.
17
18 39. אשר על כן הבקשה נדחת.
19 בנסיבות העניין מוצאת אני להזהיר את המשיב ולסלקו עליהם להשתמש באלימות פיזית,
20 מילולית או בהתנהגות האחד כלפי השני ובכלל זה לא להחזיר או להסריד בכל דרך שהיא,
21 ובכל מקום שהוא, בין בעצמם ובין באמצעות אחרים.
22
23 המבקשת תשלם תוצאות המשיב בסך של 3,000 ₪ כאשר הקצוים ישולם הפרטי ריבית
24 והצמודה מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

הנדון: החזקת ילדים/ר
ראיה, צווים אר

החלטה - צו

בית הדין מורה בצו לגב' [REDACTED] להחזיר את הילדים למקום
מגוריהם הקבוע כל עוד לא התקבל תסקיר משירותי הרווחה בעניינם של הילדים
בהתאם להחלטת בית הדין, וכן עליה להחזיר את המטלטלין שלקחה מהבית ללא
כל דיחוי, ועל הגורמים המוסמכים לסייע בביצוע צו זה.

יום ד' בתמוז התשע"ד
(02/07)

אלמליח - אב"ד

3.8.2015

Gmail - דוגמאות לתלונות שווא לבקשתך

<miritalaw@gmail.com> Mirit Antebi

דוגמאות לתלונות שווא לבקשתך

29 ביולי 2015 בשעה 11:49

miritalaw@gmail.com : 7x

מירית שלום
עוקב אחרי הפעילות החשובה שלך ומודה לך עליה
בהתאם למקשתך שולח מתוך דיון שהיה לי לפני כמעט שנתיים בתלונה על אלימות נגד הילדים שהוגשה במקביל לבקשה לשלום
בית ברבני (מדובר בסציפי)
למרות הזיכוי קיבלתי את הילדים רק לארבע שעות בשבוע עם הארכה ל שש שעות חצי שנה אחרי כשיכנס שעון הקיץ! עדיין יש
תלונות שואו ובקורים של המשטרה בביתי מדי פעם....
מתוך דיון

בברכה

- 24 כל האמור לציל מקים בליבי חשש לבד, כי יש לכאורה בסיס למענת האב. לפיה כל החתשית
25 העובדתית כפי שהוצגה בבקשת האס, הוצגה על ידיה באופן מגמתי ולא מדויק, על מנת לבסס
26 את חגשת הבקשה למתן צו הגנה כנגדו, ועל מנת להרחיקו מילדיו.

43. האם תשא בהוצאות משפט בסך 500 ₪, בצירוף מע"מ כחוק.

3.8.2015

דוגמאות לתלונות שווא לבקשתך - Gmail

<miritalaw@gmail.com> Mirit Antebi

דוגמאות לתלונות שווא לבקשתך

29 ביולי 2015 בשעה 11:49

miritalaw@gmail.com :7x

מירית שלום
עוקב אחרי הפעילות החשובה שלך ומודה לך עליה
בהתאם לבקשתך שלוח מתוך דיון שהיה לי לפני כמעט שנתיים בתלונה על אלימות נגד הילדים שהוגשה במקביל לבקשה לשלום
בית ברבי (מדור ספציפי)
למרות הזיכוי קיבלתי את הילדים רק לארבע שעות בשבוע עם הארכה ל שש שעות חצי שנה אחרי כשיכנס שעון הקיץ! עדיין יש
תלונות שאוב וביקורים של המשטרה בביתי מדי פעם....
מתוך דיון

בברכה

24 כל האמור לעיל מקים בליבי חשש לבד, כי יש לאורח בסיס לטענת האב, לפיה כל חתשיות
25 המבוססות כפי שהוצגה בבקשת האם, הוצגה על ידיה באופן מגמתי ולא מדויק, על מנת לבסס
26 את הגשת הבקשה לטען צו הגנה כגוד, ועל מנת להרחיקו מילדיו.

43. האם תשא בהוצאות משפט בסך 500 ₪, בצירוף מע"מ כחוק.

3.8.2015

תלונות שווא הסיפור החלקי שלי - Gmail

<miritalaw@gmail.com> Mirit Antebi

תלונות שווא הסיפור החלקי שלי

29 ביולי 2015 בשעה 9:44

<avnisan@gmail.com> Sammy Avnisan
מירית ענתבי ושות' אל: miritalaw@gmail.com

היי מירית כפי שהבטחתי אני מצרף את הסיפור החלקי שלי, ישנם עוד תלונות אבל זה ארוך. מקווה שזה יעזור ושוב איך צורך להסתיר את שמי ושמה של גרושתי תמר פרמן אבניסן

יום שישי בערב השעה 23:50 גרושתי אצל דודתה ברחוב הסמוך, יש שם כינוס של כל חברותיה ברובם גרושות בשנות החמישים.

אני נמצא בבית עם הילדים, אריאל בן ה-4 ישן בחדרו ואני ושתי בנותי 6 ו-9 ישנים בחדר השינה על המיטה הזוגית.

לפתע האור נדלק ושני שוטרים בליווי גרושתי עומדים בפתח, גרושתי מעירה אותי, המחשבה הראשונה שעוברת בראשי היא, רק שהילדים לא יתעוררו ויראו משטרה בבית, שלא יהיה להם מפח נפש ממה שהם רואים, שלא ישאר משהו בזיכרון.

אני קם מהמיטה ויוצא בשקט לסלון ומכבה את האור, שואל את גרושתי "למה יש פה שוטרים, האם קרה משהו" ואז אחד השוטרים עונה "אסור לך לדבר איתה אתה חשוד שאימת עליה בטלפון" אני בהלם, אני? איזו יומים? הרי כולם יודעים שאני חנון, פוחד מכל דבר,

מעולם לא הרמתי יד על אף אחד ובטח לא איימתי על אף אחד, איך אני קשור לאיזמים? משטרה? הפעם האחרונה שפגשתי משטרה זה כאשר התנדבתי במשמר האזרחי בגיל 16.

מה גם שאותו שישי גם לא דיברנו בטלפון, התלונות לשני השוטרים לניידת כאשר אני בבגדי בלבד, בדרך, שאלתי את השוטר, למה אתם עוצרים אותי, איך אתם יודעים אם איימתי עליה? יש ציטוט לשיחות? אשמח לשמוע את ההקלטה.

השוטר אמר "אין לנו צורך בציטוט, ברגע שאשתך התקשרה והתלוננה, אין לנו שיקול דעת בעניין אנחנו קודם כל עוצרים"

"אתה לא המקרה הראשון ולא האחרון, ברור לנו שלא עשית כלום, את לא ניראה כאדם אלים, אבל אתה כנראה עומד בפני תהליך גרושין כי זה התהליך כדי להרחיק אותך מהבית, ואם אתה פה בניידת כנראה שהיא שכרה עורך דין וזה בעצתו"

כשהגעתי לתחנת המשטרה נחקרתי מול הקצין והוא הודיע לי שאני מורחק ל 5 ימים מהבית ולאחר מכן אני אעמוד בפני שופט"

קשה לתאר את ההלם, מפח הנפש, גועל הנפש, והחרדה ממה שעומד לקרות שחשתי באותם רגעים, המחשבות הראשונות שלי היו הילדים, ניתוק פתאומי לחמישה ימים כאשר בלילה אני משכיב אותם לישון וישן איתם במיטה ובבוקר אבא נעלם לחמישה ימים בלי שום הסבר עם צו הרחקה וללא יכולת לדבר עם הילדים. (בדיעבד התברר לי מהילדים שבבוקר יום שבת הם שאלו את גרושתי "איפה אבא"

<https://mail.google.com/mail/u/0/?ui=2&ik=156a0ac18a&view=pt&cat=%D7%A0%D7%95%D7%A0%D7%95%D7%AA%20%D7%A9%D7%95...> 1/2

3.8.2015

תלונות שווא הסיפור החלקי שלי - Gmail

גרושתי אמרה להם שהיא לא יודעת, ואז הם אמרו " אבל אנחנו אמורים לנסוע איתו לירושלים" והיא אמרה " ככה זה אבא שלכם"

לאחר חמישה ימים שישנתי ברכב כי לא רציתי שאף אחד ידע, התבישתי. השופט החזיר אותי הביתה לאחר ששילמתי 1000 ש"ח עבור בדיקה במכונת אמת ויצאתי דובר אמת, לה דרך אגב, לא עשו כלום.

אחרי שבועיים היא עשתה את אותו תרגיל שוב, ושוב נעצרתי והורחקתי, ונפתח לי תיק פלילי במשטרה, הפעם הורחקתי ל-10 ימים.

בברכה
סמי אבניסן
050-8873126

015

לגבי הבקשה שלך - Gmail

miritalaw@gmail.com> Mirit Antebi

לגבי הבקשה שלך

28 ביולי 2015 בשעה 2:04

אל: miritalaw@gmail.com

אשמח אם תקחי את הפרטים הרלוונטים בלבד וכמובן בלי שמות,
לפרטים נוספים אפשר לפנות אלי, הפרטים בחתימה.

קורות חיים (3) (1).pdf
199K

3.8.2015

לגבי הבקשה שלך - Gmail

<miritalaw@gmail.com> Mirit Antebi

לגבי הבקשה שלך

28 ביולי 2015 בשעה 22:09

אל: <miritalaw@gmail.com> Mirit Antebi

חשוב לציין, כתבתי את מה שקיבלת לפני שנה כשפניתי לפקידת הסעד.
היום בדיעבד אני יודע שכל המטרה היתה לנסות להתיש אותי ולהצדיק את החטיפה של הילדות ע"י תלונות שווא.
בית המשפט אפשר לה שוב ושוב לעבור מבית סבתה לבית הוריה ולכפר אודמים וחזרה לבית הוריה.
בנותי עברו בתקופה הזאת 5 מעברים, בשנה! והכל בגלל האבסורד של תלונות השווא.

משראתה האם שזה לא עוזר, וויתרה על המשך ההתנהלות הנ"ל ואני קיבלתי משמורת משותפת ע"י בית המשפט.
[סקסט מצוטט מוסתר]

סיפור חיי

שנים מוקדמות

נולדתי בשנת 1988 בקיבוץ [REDACTED] בגיל 3 עברנו לקיבוץ [REDACTED] והורי גרים שם עד היום. למדתי בבי"ס יסודי [REDACTED] ובתיכון למדתי בישיבת [REDACTED]. קיבוץ [REDACTED] הינו קיבוץ דתי לאומי, שם השתתפתי בפעילויות [REDACTED] השונות ואף הדרכתי במשך 3 שנים. כבר בתקופת התיכון התחלתי עם 2 העיסוקים המרכזיים שלי: תכנות אתרי אינטרנט ומוסיקה. לאחר התיכון למדתי במכינה קדם צבאית ביישוב עלי במשך שנה וחצי.

שירות צבאי

לא גויסתי לצבא מכיוון שבגיל 16 נמצאה אצלי דלקת כרונית בכליות. בחרתי להתנדב לשירות משמעותי בצבא והתקבלתי לממ"ם - יחידת המחשוב של צה"ל. במשך חצי שנה עברתי הכשרה כמתכנת ולאחר מכן שירותי כמפתח סימולטורים בחיל הים.

עבודה

לאורך כל התקופה, מכיתה י"א ועד היום הרמתי עסק שנקרא [REDACTED] (בעבר נקרא [REDACTED]) ומתמחה בהקמת אתרי אינטרנט ואפליקציות. אני עובד מהבית רוב הזמן, למעט פגישות עם לקוחות חדשים. במקביל לעבודת התכנות אני גם כותב, מלחין ומבצע שירים. עד היום הוצאתי 2 אלבומי אולפן והופעתי מדי פעם.

קשרים קודמים

לפני אשתי היה לי קשר אחד משמעותי, יצאתי עם בחורה בשם [REDACTED] במשך כשנה.

נישואין

בתקופה שבניתי אתר ל [REDACTED], יצא לי לעבוד הרבה מול המעצבת שלהם ודיברנו הרבה. יום אחד היא התקשרה אלי ואמרה לי שיש להם עובדת חדשה שמתאימה לי מאוד, בהתחלה לא ממש רציתי כי זה היה יחסית קרוב לפרידה מחברתי הקודמת אבל היא לחצה ובסוף הסכמתי. ואני יצאנו במשך כחודש באופן מאוד אינטנסיבי, היה לנו כיף והיתה הרגשה טובה. לאחר חודש הציעה לי נישואין והסכמתי, חודשיים לאחר מכן התחתנו. בהתחלה, גרנו בקיבוץ [REDACTED], אני דווקא רציתי להתרחק מההורים בהתחלה ולגור ביישוב [REDACTED] אבל [REDACTED] אמרה שנוח לה יותר ב [REDACTED].

תחילת הקשר לווה בקשיי הסתגלות, בנוסף גרנו בדירת חדר קטנה מאוד שממנה גם עבדתי אבל לאחר כמה שבועות התגברנו והיתה לנו תקופה מאוד טובה.

שבועיים לאחר החתונה נכנסנו להריון הראשון, בתקופה הזאת [REDACTED] עבדה בבית הילדים ביישוב לתקופה קצרה. בקיבוץ [REDACTED] לא הרגשנו כ"כ מתאימים וחיפשנו מקום אחר לגור בו, באותה תקופה גרו חברים שלנו ביישוב [REDACTED] ולאחר שביקרנו אותם מספר פעמים [REDACTED] אמרה שהיא מעדיפה את [REDACTED] ועברנו לגור בסמוך אליהם. בתקופה הזאת [REDACTED] היתה כבר בהריון מתקדם ותוך כמה חודשים נולדה [REDACTED] הבת הבכורה, זו היתה תקופה טובה מאוד מבחינת הקשר שלנו, שנינו היינו בבית לטפל ב [REDACTED] וחלקנו בכל נושא הטיפול.

לאחר תקופה הפריע ל [REDACTED] שאין לה עבודה, ניסיתי לעזור לה למצוא עבודה בתחום של עיצוב אירועים (היא עברה קורס לפני הנישואין) אבל זה לא עניין אותה. במשך תקופה ארוכה [REDACTED] לא עבדה וזה גרם לה תיסכול רב והיא

הפכה להיות מאוד מרירה, אני ניסיתי לכוון אותה לכל מיני כיוונים כדי שתוכל להתחיל לפתח מקצוע. בסופו של דבר הצעתי לה לקחת קורס עיצוב גרפי, בהתחלה היא לא כל כך רצתה אבל היא ראתה שאין לה משהו טוב יותר לעשות בינתיים ולבסוף הסכימה. במשך תקופה של 8 חודשים היא למדה במכללת [REDACTED] וכשהייתה מוכנה עזרתי לה למצוא עבודה, בהתחלה העברתי לה לקוחות שלי שהיו צריכים עיצוב, אפילו שהתוצאות בהתחלה לא היו טובות וקיבלתי ביקורת מלקוחות ואף איבדתי כמה לקוחות חשובים, אבל היה חשוב לי שיהיה לה נסיון אמיתי. במהלך הקורס נכנסנו להריון נוסף ובשלב מסוים היא הקפידה את המשך הלימודים שלה. באוגוסט נולדה הבת הקטנה, [REDACTED]. מאז חלה הידרדרות בהתנהגות של [REDACTED]. היא הפכה עצבנית וכעסה יותר. היו תקופות טובות והיו פחות אבל התמודדנו ביחד עם המשבר ולקחתי על עצמי יותר אחריות בטיפול ב2 הילדות, וכך הייתי היחיד שהחליף להן טיטולים, קילח, השכיב לישון וכו' במשך תקופה ארוכה.

חינוך

היו ביננו ויכוחים רבים בנוגע לחינוך הבנות. לדוגמא, איכות התכנים, לי היה מאוד חשוב שאם כבר הן רואות סרטים שיהיה בהם ערך מוסף ולא יהיו בהם ערכים שליליים. ל[REDACTED] זה היה פחות חשוב כל עוד הן לא מפריעות לה. וכשלא הייתי לידן היא היתה שמה להן תכנים שאני לא הרשיתי לראות (כמו "תותית" לדוגמא) והרגשתי שהיא פוגעת ביכולת שלי להשפיע על הבנות. ניסיתי לגמול את [REDACTED] ממוצץ תקופה ארוכה והיא הפסיקה, אבל היתה פחות עקשנית ולכן [REDACTED] חזרה למוצץ ועד היום (היא כבר בת 3 וחצי!) היא עם מוצץ. היה מאוד חשוב לי שנאכל אוכל בריא בבית, אבל [REDACTED] לא שיתפה עם זה פעולה. הסברתי לבנות כל פעם שאכלו האם זה אוכל בריא או לא ומה המשמעות של זה אבל כשלא הייתי לידן [REDACTED] היתה נותנת להן חטיפים כדי שלא יפריעו לה לעבוד. הרבה פעמים בשעות [REDACTED] היתה אחראית על הבנות היא היתה הולכת לשכנה ([REDACTED]) ומשאירה אותן שם, הבנות היו אוכלות אצלה, רואות אצלה סרטים ומשחקות עם הבת שלה, הרבה פעמים היא היתה קוראת לי שאקח אותן.

היתה תקופה שהמקלחות עם הבנות היו ממש קשות, הן היו צורחות ונכנסות להסטריה, ו[REDACTED] היתה צורחת עליהן בחזרה ומגבירה את הדרמה. לפעמים הייתי מבקש ממנה לצאת מהמקלחת והחלפתי אותה כי לא יכולתי לראות את זה. ל[REDACTED] גם יש רגישות לנקיון והיו פעמים שהבנות לכלכו את הרצפה או הבגדים שלהן בזמן שאכלו ו[REDACTED] היתה צורחת עליהן עד שהיו בוכות. הרגשתי במשך תקופה ארוכה שלים חסרים כלים בסיסיים בעבודה עם הילדות ולכן הסכמנו שהיא תלך לקורס הורים (לנשים), בתקופה הזאת באמת חל שיפור זמני בתפקוד שלה כאם. אבל לצערי לאחר מספר חודשים הכל חזר. היתה מאוד מושפעת מהמצב הכלכלי, כשהיה טוב היתה רגועה יחסית אבל כשהיינו במינוס ובשנה האחרונה המינוס הלך ותפח כי העסק הפך פחות רווחי ובנוסף היו לנו מספר הוצאות לא צפויות, [REDACTED] התחילה להיות לחוצה ומרירה וזה התבטא בכל מה שנעשה בבית, היא העדיפה להדחיק ולצאת מהבית כל הזמן לקפה עם חברות או לימי קניות וכו'.

המשבר

[REDACTED] התלוננה הרבה שהיא רוצה לעבוד מחוץ לבית כי היא לא מצליחה להתרכז. באחת השבתות ראיתי בעלון של היישוב שמחפשים מחליפה למזכירה במשרד של היישוב והצעתי לה שתלך לראיון, [REDACTED] לא חשבה שתתקבל ועודדתי אותה כי ידעתי שזה יעשה לה טוב לצאת קצת מהבית.

התקבלה לעבודה, אך מאז הדברים לא שבו להיות כפי שהיו קודם. היתה חזרת עייפה מהמשרד והיתה הולכת לישון ולאחר מכן היתה יוצאת עם חברות מהמשרד בערבים ובלילות, לפעמים היו גם ישיבות ועד שבהן היתה צריכה להיות נוכחת. היו מצבים ש[] לא היתה בבית בערב במשך שבוע שלם. אני ראיית איך שהקשר שלנו מתמעט והופך טכני, כמעט לא יצאנו בתקופה הזאת וכמעט לא דיברנו, היתה תחושה ש[] רק רוצה לברוח מהבית. בתקופה הזאת טיפולי בבנות כמעט לבדי. ניסיתי עשרות פעמים לדבר עם [] על זה ועל איך שזה משפיע על הבית אבל היא תמיד התחמקה. בשלב מסוים ביקשתי ממנה לעזוב את העבודה, הרגשתי נוח לבקש כי בעצמה ביקשה ממני כמה חודשים לפני כן לעזוב עבודה שאהבתי ב[] (עבדתי שם תקופה של חודשיים וחצי 3 ימים בשבוע) כי הפריע לה שאני לוקח את הרכב ובאותו יום שהיא ביקשה הגשתי מכתב התפטרות. התעצבנה עלי מאוד ואימה בגירושין, היא אמרה לי שאני לא אבא שלה ואני לא אחליט לה וכל מיני דברים בסגנון הזה, התגובה שלה היתה נראית לי מאוד מוזרה, כי בכל מקרה מדובר היה במשרה זמנית למספר חודשים ולא נשאר לה הרבה זמן להיות שם. בשלב הזה הבנתי מחברים משותפים שהיא דיברה איתם, שהיא כבר לא אוהבת אותי וחושבת להתגרש. אבל המשכתי להתנהג כרגיל כי אהבתי אותה וחששתי לגורל הבנות. לא הצלחתי לדמיין שנפרק את המשפחה. אחרי ש[] סיימה את העבודה שם היא חזרה לעבודה בגראפיקה וקיוויתי שהדברים ייסתדרו אבל המצב רק החריף, היתה נעלמת כל ערב בטענה שהיא נפגשת עם חברות והולכת לשיעורי תורה. בתקופה הזאת היתה ל[] חברה מהמשרד, שמה דגנית, שידעתי שהקשר בינה לבין בעלה לא טוב. כל פעם שהיא היתה הולכת אליה הרגשתי איך היא חוזרת ומשליכה על הקשר שלנו את כל מה שהיא רואה שם. התחננתי ל[] שתיקח את הדברים שהיא רואה שם בפרופורציה ושתנסה לצמצם את הפגישות איתה, אך [] בחרה להמשיך. כל אותה תקופה [] פשוט לא התעניינה לא בי ולא בבנות, היא השאירה אותנו לבד בבית וכשהיתה חוזרת, היא היתה עובדת או הולכת לישון. כשכן הצלחנו לדבר היא אמרה שהיא לא מעוניינת לפתוח את זה ושנחנו לא מצליחים לדבר והיא רוצה שנלך לטיפול זוגי, אמרתי לה שאני לא פוסל את האפשרות אבל ביקשתי שקודם ננסה לדבר ביננו והיא לא הסכימה. היא דרשה ממני לעשות ולשנות בי כל מיני דברים והתנתה את זה בכניסה להריון שלישי שאני מאוד רציתי.

לפני כחודשיים [] ובעלה [] התגרשו ו[] היתה עדה של [] ברבנות. שבועיים לאחר מכן היה לי [] ולי ריב, היו אמורים להגיע אלינו חברים לשבת וביום שישי קמתי מאוחר כי עבדתי כל הלילה, [] צעקה עלי שאקום וקראה לי עצלן, נכה וטיפש. האמת שעד עכשיו אני לא ממש זוכר איך התגלגלו העניינים כי זה היה מאוד מהיר עד שהגענו לשלב שהיא אמרה לי "מתחילים איתי גברים כל הזמן, אני לא צריכה אותך!" ולאחר מכן שאלה את [] "באיזה בית את מעדיפה לגור? אצל אמא או אצל אבא?". בשלב הזה אמרתי לה שהיא עברה את הגבול מבחינתי ואני לא יכול להשאיר ככה לשבת ולהתנהג כאילו הכל בסדר מול החברים. אמרתי לה שאני אסע לאמא שלי לשבת, היא אמרה שהיא מעדיפה להשאיר לבד ושקח את הבנות לאמא שלי.

בדיעבד נודע לי שהיא שהתה באותו סופ"ש במלון בת"א עם הגרוש של [] - []. ביום ראשון [] חזרה ואמרה שהיא רוצה להתגרש, כמפלט אחרון התחננתי שנלך לטיפול זוגי אבל היא אמרה שהיא לא רוצה.

יום לאחר מכן היא אמרה שאם אני רוצה ללכת לטיפול זוגי אני צריך לחתום לה על מסמך שהיא כתבה, במסמך היא דרשה שאודה בכל מיני דברים הזויים שמעולם לא קרו ושאתחייב על כל מיני דברים שיקרו לאחר הגירושין. הבנתי שהכוונה שלה לא תמימה וכמובן שלא חתמתי, ניסיתי להסביר לה שאם רוצים טיפול זוגי אז זה צריך להיות הדדי וללא תנאים מקדימים. היא אמרה שהיא מבינה אבל בכל זאת חשוב שאחתום. וכמובן שלא הסכמתי.

בינתיים העניינים המשיכו כרגיל. ואני המשכנו לגור בבית ולמלא כל אחד את תפקידו למשך כמה ימים וכשניסיתי לדבר איתה ולשאול מה הציפיות שלה, אז היא אמרה שהיא רוצה לצאת עם סכום שיעזור לה להתחיל חיים חדשים וכמה שיותר מהר. שאלתי אותה לגבי הבנות, אמרתי לה שאני רוצה שתהיה לי משמורת על הילדות והיא אמרה שאין לה בעייה איתי בתור אבא אבל "איך זה יראה גרושה שהילדים שלה לא אצלה?", התשובה הזאת הבהירה לי בדיוק מה היא חושבת על כל העניין. בשלב הזה התחלתי להתייעץ עם דוד שלי שהוא גרוש ועו"ד במקצועו, סמכתי עליו שיכונן אותי לדרך של שלום כי אין לו אינטרס זר וחשוב לו באמת שיהיה לי טוב. הוא המליץ לי לקחת את כל המסמכים של חשבונות הבנק וההלוואות ולצלם אותם לפני שהם "יעלמו" פתאום וכך עשיתי.

ברגע שראתה שהמסמכים נעלמו היא התפרצה עלי וכעסה ובתגובה לקחה את הבנות ואת הרכב ואמרה שהיא נוסעת לסבתה. הסכמתי בתנאי שהן לא יוצאות מהבית של סבתה, וכמובן שהן חוזרות יום לאחר מכן עם הורי. שבועיים לפני זה קבענו עם ההורים שלי שהם ייקחו את הבנות ליום כיף בספארי. היתה מודעת לזה. יום לאחר מכן הורי באו לקחת את הבנות מבית סבתה, הם התקשרו 20 דקות לפני שבאו כדי לקבל הנחיות להגעה, אבל כשהגיעו והבנות כבר לא היו שם, הורי ראו את האוכל שלהם לא גמור וכוסות שתייה מלאות, הם חיו אצל סבתה של במשך כשעה אך לא חזרה והם נאלצו לחזור הביתה. היתה לי שיחה אחת עם סבתה של ועוד שיחה עם בנותי אבל לאחר מכן וסבתה ניתקו כל קשר ולא ענו לי לטלפונים, לא פתחו את הבית כשבאתי ולא נתנו לבנות להתקשר אלי.

במשך כשלושה שבועות לא ראיתי ולא שמעתי מהבנות בכלל!

באותם ימים הספיקה לסגור לי את חשבון הבנק, ללכת לעו"ד, להתלונן עלי במשטרה וברווחה על תקיפה, הטרדה ואלימות ושאר שקרים. מאז לא מפסיקים להתקשר אלי שוטרים גם בשעות הקטנות של הלילה ולזמן אותי למתן עדות וכל פעם התיקים כמובן נסגרים ללא כל הרשעה. עושה את כל הטריקים הידועים בגירושין, היא לקחה עו"ד נחשב שמתעלל בי ומעליל עלי עלילות בכל ערוץ אפשרי והחיים שלי מאז הפכו לסייט.

הבגידה

כשבוע לאחר שעזבה את הבית אנשים בשכונה שלנו התחילו לרמוז לי דברים, לאחר שביררתי הסתבר לי שהרבה אנשים ביישוב, במשרד ובשכונה שלי יודעים במשך כמעט שנה שמהלך קשר רומנטי עם (הגרוש של), עוד בתקופה שהם היו נשואים. היו נפגשים בלילות בכל מיני מקומות מבודדים והיו אפילו אנשים שתפסו אותם בשעת מעשה, אני מצידי האמנתי לה שהיא נפגשת עם או עם חברות שלה אבל מסתבר שרוב הפעמים זה היה שקר והיא למעשה ניהלה חיים כפולים. בהתחלה לא רציתי להאמין ובדקתי את הנושא לעומק, אבל ככל שהצטברו הראיות נאלצתי בעצמי להודות שחייתי בשקר בשנה האחרונה. לאחרונה אף מצאתי מכתבי אהבה מל שבהן היא משכנעת אותי שזה צעד טוב להתגרש מ ולפרק את המשפחה כדי להיות איתה ושכנעה אותי שמגיע לו טוב יותר.

פירוק 2 משפחות.

4 ילדים השתנו החיים מקצה אל קצה בגלל חוסר ההתחשבות וחוסר האחריות של לפני מספר שבועות התקשרה אלי בבכי, ואמרה שהיא גם שמעה על זה רק עכשיו ושהיא לא מאמינה שזה קרה לה, במקרה שלה זו בגידה כפולה כי היתה חברתה הטובה ואף היתה העדה שלה בבית הדין בגירושין. **לידיעתכם בלבד:** סיפרה לי שגבר אלים שהיה מאיים דרך קבע עליה ועדיין מאיים עליה שלא תדבר איתי, בנוסף הוא גם לא משלם לה מזונות והיא מפחדת לדרוש. אני לא מסוגל לדמיין שגבר כזה יגדל את בנותי.

ההליך המשפטי

הלכתי לעו"ד אלינור לייבוויץ ע"מ שתעזור לי להחזיר את הבנות הביתה והיא הגישה תביעה לבית המשפט. השופטת הפנתה אותנו ליחידת הסיוע ב- [] מאיה בלור היתה העו"סית שלנו. לפגישה [] הגיעה מתודרכת היטב, בהתחלה דרשה שלפני כל הסכם אני אעבור טיפול הורי, היא הסכימה בהתחלה שאראה אותן יום אחד בשבוע ללא לינה וכל שבת שנייה עם מבוגר אחראי!! בנוסף היא אמרה שאני מטריד אותה והיא מפחדת על החיים שלה ושל הבנות, הדרישות שלה היו פוגעות ולא הגיוניות ולא הצלחנו להגיע להסכמה, יום לאחר מכן מאיה המשיכה לנסות ותודות לה הגענו להסכמות זמניות שבהחלט לא מקובלות עלי לטווח הארוך אבל נאלצתי להסכים כדי שהבנות סוף סוף יראו את אבא שלהן. ההסכמות הן 3 ימים בשבוע ללא לינה וכל שבת שנייה. בכל התקופה הזאת [] בחרה מתי לתת לי לדבר עם הבנות ומתי לא, בעיקר כשהיא היתה צריכה משהו מהבית היא התקשרה ונתנה לי לדבר איתן אבל לא מעבר לזה. כל הזמן הזה היא גם לא נתנה לי להשתמש ברכב שלי, היא היתה סוגרת אותן מאחורי השער בבית סבתה, מה שהגביל אותי מבחינת פגישות עם לקוחות, נסיעות לעו"ד ואפילו כשבאתי להיות עם הבנות, נאלצתי לבוא במוניות או לקחת רכב מההורים שלי בימים שהוא היה פנוי כדי לא לאחר להסדרים שנקבעו. בכל פעם שהגעתי היה קרקס מצלמות, אלכס (סבה החורג של []) כל פעם צעק עלי שאסתלק מול הבנות המפחדות. בחלק מהפעמים הוא אף הזמין משטרה בטענה שאני מטריד אותן ומסיג גבול, זה הפך בלתי נסבל ומשפיל שכל פעם שבאתי לקחת את הבנות ע"פ ההסכם שלנו נאלצתי לעבור קבלת פנים שכזו ועוד מול הבנות.

ביום שישי שעבר החזרתי את הבנות לאחר ש- [] ביקשה ממני שהן יישארו לישון אצלי כי היה לה סידורים בלילה, וכשהגעתי היא [] חיכו לי עם מצלמות וניסו ליצור פרובוקציה, [] צרחה עלי מול הבנות שאני מאחר [] דחף לי את המצלמה בפנים בתקווה שאגיב בצורה לא נאותה. הבנות מאוד נלחצו וביקשתי מ- [] להפסיק את התנהגותו הפרועה מול הבנות אבל הוא לא הפסיק ואף איים שיזמין משטרה. באותו מוצ"ש [] התארח אצל אחותה ביישוב [] נסעתי לשם ולקחתי את הרכב (לאחר שוהדעתי לה ולסבתה בסמס) ומאז [] התחילה לזלזל בהסדרים. כשבאתי לקחת את הבנות ביום שני האחרון היא בכלל לא היתה ב- [] היא נסעה להוריה ב- [] (דרום הר []) והודיעה למאיה שהיא לא מתכוונת להביא את הבנות ולכבד את ההסכם, כמובן שצילמתי את כל האירוע ע"מ שיהיה תיעוד למעשה, ובאותו יום [] הגיש נגדי תלונה במשטרה על הטרדה, התלונה לא התקבלה.

ביום רביעי באתי שוב לקחת את הבנות (בליווי דוד שלי - []) וגם אז [] לא הוציאה אלי את הבנות, חיקיתי עד 15:10 ועזבתי את המקום, בדרך חזרה התקשרה אלי העו"ד שלי ואמרה שהיא דיברה עם העו"ד שלי [] ושהם יוציאו אלי את הבנות וביקשה שאחזור לקחת אותן. חזרתי והבנות אכן היו שם אבל חיכו שם גם 2 שוטרים, הבנתי שעבדו עלי, השוטרים ביקשו ממני לבוא לתחנת המשטרה. התחננתי אליהם שידחו את זה לערב כי לא ראיתי את בנותי כבר מספר ימים ועכשיו אני שוב לא אראה אותן, הם התעלמו ממני ולקחו אותי לתחנת המשטרה. במשטרה עימתו אותי ואת [] מול שוטר שאחראי על התחנה (שמו []), הוא שאל את [] מה התלונה והיא אמרה שבאתי וצילמתי עם דוד שלי וזה מפחיד אותה ולכן היא זימנה שוטרים וחיקתה עד שהם באו, השוטר הבין שהיא מנסה לעבוד עליו ואמר לה שהמשטרה זה לא גננת ושהוא בעצמו היה מדריך אותי לעשות את אותו דבר. הוא אמר שהוא לא רואה תלונה ושנחנו חופשיים. ביקשתי מ- [] שתתן לי להיות עוד כמה שעות עם הבנות כי לא נשאר כמעט זמן והיא אמרה שהיא לא מסכימה ושנעבוד "לפי ההסכם" שהיא בעצמה לא מכבדת. הלכתי לקחת את הבנות וגם אז [] צרח עלי שאסתלק ושאעוף משם מול הבנות! בסופו של דבר נשארו לי שתיים וחצי להיות עם הבנות ו- [] שוב לא כיבדה את ההסכמים שלנו.

מספר פעמים ■ לא הביאה לי את התיק של הבנות (טיטולים, בגדים להחלפה ומשחות) וכשיקשתי את התיק היא אמרה לי "לפנות לעורך הדין שלה".

אני כמובן רוצה משמורת על הבנות ורוצה להחזיר אותן ליישוב שבו הן נולדו וחונכו אבל מרוב ייאוש מהמצב כבר הספקתי ללכת לחפש גן ל ■ ■ ■, כדי שתיכנס למסגרת באופן זמני עד להחלטה, אבל גם את זה ■ ■ ■ מנסה לעכב, היא שלחה תביעה לבית משפט שייתנו לה להחליט לבד על גן כי אני "מעכב" את הכניסה של ■ ■ ■ לגן.

פניתי ל ■ ■ ■ ולסבתה כבר מספר פעמים בבקשה שנסגור את זה בצורה יפה ונסה לדבר אך כל פעם שביקשתי קיבלתי אימים מהעו"ד שלה "שאפסיק לאיים ולהטריד את ■ ■ ■".

ההרגשה שלי היא ש ■ ■ ■ לא חושבת על טובת הבנות ודואגת רק לעצמה בדיוק כמו שהיא בשנה האחרונה בבית. אני ממש מפחד מההשלכות של התהליך והבחירות של ■ ■ ■ על הנפש הרכה של הבנות, ■ ■ ■ לא מוכנה להקל על התהליך אפילו לרגע וממשיכה את הפגיעה בבנות.

■ ■ ■ הבכורה הפכה סגורה ושקטה ורואים ששמחת החיים שלה נעלמת לאט לאט,

■ ■ ■ הצעירה בוכה הרבה ולא רוצה לעזוב אותי כשאני מחזיר אותה לבית סבתה של ■ ■ ■

לצערי ■ ■ ■ לא תמיד באה לקבל את הבנות כשאני מחזיר אותן, לפעמים בא ■ ■ ■ (שהוא אפילו לא סבא שלהן, הוא בעל של סבתה של ■ ■ ■) והן פוחדות ממנו ובוכות ולפעמים באה סבתה של ■ ■ ■

המעבר ל ■ ■ ■

לאחר מספר ימים ■ ■ ■ עזבה את בית סבתה, ועברה עם הבנות לבית הוריה ש ■ ■ ■.

ההחלטה החד צדדית שלה, שמתעלמת מהחלטת בית המשפט, בעצם לא איפשרה לי לראות את הבנות בכלל. במשך שבועיים נוספים לא ראיתי את בנותיי.

לאחר שבועיים מאיה נכנסה לתמונה ועזרה להגיע להסדר חדש שבו אני לוקח את הבנות אחת לשבועיים בסופ"ש מיום שישי עד מוצאי שבת.

חשוב לציין שהנסיעה בין קיבוץ ■ ■ ■ (בית הורי, שם אני מתגורר כעת) ל ■ ■ ■ אורכת כ-3 שעות לכל כיוון!

אחרי תקופה קצרה ■ ■ ■ אמרה לי שהיא מבינה שקשה לי עם ההסדר הזה ושאקח את הבנות לסופ"ש ארוך.

שמחתי מאוד ובאתי לקחת את הבנות, כמובן לאחר שיעדכנתי את מאיה מיחידת הסיוע בנושא, היא אמרה שתפעל לאשר את זה עם ■ ■ ■ ושאני יכול לצאת לקחת את הבנות.

ביום שישי חיכתה לי הפתעה.

על הבוקר קיבלתי טלפון מהמשטרה והם שאלו אותי למה אני לא מחזיר את הבנות ל ■ ■ ■. אמרתי להם שהיה לנו סיכום בע"פ שהבנות יהיו אצלי בסופ"ש.

מאוחר יותר הגיעו 2 שוטרים לבית הורי ובדקו שהילדות בסדר, דיווחו שהכל בסדר והלכו.

לאחר שעתיים הגיעו 2 שוטרי מג"ב עם רובים ארוכים בדרישה לקבל את הילדות, ביקשתי מהם להזדהות ולהציג תעודת שוטר, הם בחרו לא להציג לי.

בשלב הזה אחד השוטרים איים עלי שהוא יפעיל עלי אלימות, אמרתי לו שבלי צו ועובדת סוציאלית ע"פ החוק הוא לא יקבל את הבנות,

הוא דחף אותי וניסה להתפרץ לבית, בשלב הזה הוצאתי מצלמה וצילמתי אותו ואז הוא נסוג לאחור ונרגע.

אז התחילה הידברות עם השוטרים, והסברתי להם את המצב.

לאחר מכן הם קיבלו הוראה להקפיא הכל עד שתגיע עובדת סוציאלית, לאחר שהגיעה העוסי"ת, היא הסבירה לי שהיא מבינה את הסיטואציה ושעבדו עלי אבל כרגע להסכם שלנו אין תוקף משפטי ולכן אין מה לעשות ואני חייב להחזיר את הבנות ל ■ ■ ■

נפרדתי מהילדות בכאב ומסרתי אותן למשטרה ■ ■ ■.

ביום ראשון שלאחר מכן ■ הגישה בקשה לצו הגנה.
היא טענה שם טענות הזויות שהרבעתי לשוטרים וקיללתי ואיימתי וכו'. אין טיפה של אמת בדברים והיו מעל 10 עדים במקום.
נקבע דיון דחוף בבית המשפט, בדיון השופטת בחרה להתעלם לגמרי מבקשת הצו ופנתה לדבר על נושא הסדרי הראייה הבלתי אפשריים.
היא הפנתה אותנו ליחידת הסיוע פעם נוספת וקבעה דיון לשבוע לאחר מכן.
ביחידת הסיוע ■ לא היתה מעוניינת לדבר איתי או עם מאיה בכלל, הגיעה באיחור של שעה וחצי מה שלא אפשר לנו בכלל להגיע להסכמות.
ההחלטה הועברה לידי השופטת והיא קבעה הסדרי ראייה עד סוף חודש אפריל בתקווה שעד אז פקידת הסעד תכנס לתמונה.
בדיון העליתי את הבקשה שלפחות כרגע במצב הנכחי שהמרחק בינינו רב, ואי אפשר להוציא את הבנות מהמסגרות, אראה את הבנות לסופי שבוע ארוכים בהסדר של 3 פעמים או פעמיים רצופים ופעם אחת ל ■.
השופטת אמרה שזה נשמע לה הגיוני בהחלט.
בגלל החג השופטת חילקה את החודש בצורה של אחת לשבועיים אבל עם יותר זמן בשבוע של החג.

לאחר מכן נסעתי להביא את הבנות מ ■ ואמה של ■ היתה אמורה להביא אותן, לצערי חיקיתי בכניסה ליישוב קרוב לשעה שלמה (לאחר 3 שעות נסיעה!) עד שנפגשתי עם הבנות.

נקבע שאחזיר אותן למסגרות ע"פ הצהרתה של ■ שהבנות נמצאות כבר תקופה ארוכה במסגרות, ע"מ לזרז את החלטת המזונות.
ביום ראשון לאחר מכן הגעתי ל ■ ע"מ להחזיר את הבנות, מכיון ש ■ לא הסכימה להגיד לי ביחידת הסיוע באיזה מסגרות הבנות נמצאות, הלכנו לחפש את הגן של ■ עברנו מספר גנים עד שהגענו לגן של ■ החוויה היתה משפילה לילדות והיה דרך למנוע אותה.
לאחר מכן דיברתי עם הגננת של ■ הבנתי ממנה שהיא לא מודעת בכלל לסיפור שמתרחש, הוריה של ■ כנראה התביישו לספר לה שאנחנו בהליך גירושין ושהמצב רגיש. זה אבסורד. הגננת חייבת להיות רגישה לילדה במיוחד לאור הסיפור המטורף שעובר עליה. סיפרתי לגננת קצת ממה שעובר על הבנות בתקופה האחרונה וביקשתי ממנה שאחיה דרכה בקשר עם הבנות מכיון שאין לי דרך אחרת ליצור איתן קשר והיא הסכימה.

לאחר מכן לקחתי את ■ לפעוטון של היישוב, גם שם חיפשנו מעט עד שמצאנו, הגעתי לפעוטון וקיבלה אותי הגננת של ■ היא אמרה, "הנה ■ הילדה החדשה, גם לבת שלי קוראים ■, את תהיי הפייבוטריטית שלי...". ■ בכתה הרבה וחשבתי לעצמי שהפרידה ממני קשה לה, לאחר מספר דקות עזבתי את המקום ונסעתי בחזרה הביתה.
אחרי קצת זמן הבנתי מה בעצם קרה פה, זה היה היום הראשון של ■ בפעוטון!! ואני השארתי אותה שם לבד! מילא ש ■ שיקרה בבית המשפט ע"מ להגיש מה שרצתה, אבל היא יכולה לפחות להגיד לי אחר כך שזה היום הראשון של הילדה במסגרת (לאחר שלא היתה במסגרת כמעט 3 חודשים - זה יותר מהחופש הגדול!).
אם הייתי יודעת היתי נשאר איתה לשעה ע"מ שתתרגל.
מעציב אותי מאוד ש ■ לא חושבת ולא מבינה את גודל הפגיעה בילדות.
עדכנתי את מאיה מיחידת הסיוע והיא אמרה שתדבר עם ■ בנושא.

לצערי הרב, ■ משתמשת בבנות בכל התקופה הזאת ככלי לניגוח וזה נורא! בכל פעם שהיה בינינו משבר, כמו המסכים או הרכב לדוגמה היא היתה "מענישה" אותי דרך הבנות. היא לא דואגת לצרכים שלהן והן היו כמעט שלושה חודשים מחוץ למסגרות. מה גם שלא ניתנה להן האפשרות להיפרד מהמסגרות ומהחברות שלהן בעל.

הערות

אני חייב לציין שקראתי את כתב התביעה של [] והוא הזוי, אני רוצה להאמין שאלו המצאות של העו"ד שלה ולא של []. עברתי סעיף סעיף ובאמת 90% זה פשוט שקר מוחלט. אני מעולם לא נהגתי באלימות כלכלית, ל [] היה כרטיס אשראי משלה והיא עשתה בו כרצונה, זו גם אחת הסיבות שאנחנו במינוס כ"כ גדול, ל [] לא היתה אחריות כלכלית מעולם והיא קנתה מה שהיא רוצה, לא סתם היא טוענת שהורגלה ודורשת 40,000 ש"ח מזונות בחודש!! לגבי אלימות מילולית, הייתי מציע ל [] לחשוב קצת לאחור ולהיזכר שהיא זו שהייתה מקללת אותי בלי סוף, צורחת עלי ועל הבנות, הייתה אומרת ל [] שהיא "מכוערת כמוני" ועל [] צורחת שהיא "מפגרת", לי היא היתה קוראת "נכה", עלוב, מפגר", הייתה משפילה אותי דרך קבע ליד חברים ומשפחה ואני הייתי שותק ולא מגיב ובהרבה פעמים מגבה אותה מול אנשים שנתנו לי ביקורת עליה ועל ההתנהגות שלה לילדות אפילו שידעתי שהיא מתנהגת בצורה לא ראויה.

ל [] לא היה אכפת להתנהג בצורה מבישה מול שכנים, חברים משפחה או כל אחד בעצם ורבים יעידו על זה. מעולם לא הכרתי אותה להשאר בבית, תמיד עוודתי אותה לבנות מקצוע וקריירה, עבדתי קשה מאוד כדי לממן לה קורס גראפיקה, אנגלית, עוודתי אותה ללמוד נהיגה, קונדיטוריה, הקמתי לה אתר, העברתי לה לקוחות ואפילו שכנעתי אותה לנסות להתקבל לעבודה במשרד שבדיעבד שם היא הכירה את [] ומאותו שלב החיים שלנו נהרסו.

לצערי מרגע שהמצב הכלכלי בבית היה פחות טוב משהתרגלה, היא הפכה להיות כפויית טובה והתחילה להתעלל בי ובבנות וחיפשה חיים במקום אחר וכשמצאה לי כבר לא היה סיכוי לשנות את החלטתה.

לסיכום

אני חושב שאני אבא טוב שמשקיע את כל המשאבים בחינוך הבנות, תמיד העדפתי לעבוד בבית כדי להיות קרוב אליהן ולהיות איתן כמה שיותר זמן, חשוב לי לציין שבמשך כל תקופת ההורות שלנו אני התוויתי את הדרך, את הערכים ואת החינוך של הבנות וחשוב לי שהחיים של בנותיי יהיו כמה שיותר קרובים לשגרה שהיתה להן עד היום, חשוב לי שיחזרו מהר ככל האפשר למסגרות קבע ולסביבה חמה ואוהבת עד כמה שניתן, חשוב לי שיחזרו לבית משלהן ולחדר שלהן, שישנו במיטות שלהן ושירגישו בבית ולא אורחות בבית של מישהו אחר.

הבנות צריכות ביטחון ויציבות והרבה אהבה והן יקבלו את כל הדברים האלו אצלי, אני כמובן מצידי אוריד בכמות העבודה כדי שאוכל להיות פנוי אפילו יותר ולהשלים לבנות את החסר.

ברור לי שילד צריך את אמא ואת אבא שלו, וחשוב לי שהן יהיו בקשר רציף עם שני הצדדים אבל אני חושב שטובת הבנות כרגע היא להיות עד דמות אחראית ודואגת ובהמשך גם לחזור לסביבה המוכרת להן, כל השכונה שגרת בה ביישוב עלי מתגייסת לעזור וכל המשפחה שלי תומכת בי מאוד ועוזרת לי בכל מה שצריך.

* בנוסף מאיה [] מיחידת הסיוע ביקשה שאתן לה לדבר איתכם, אז אם צריך לחתום על ויתור סודיות אני כמובן מסכים.

בתקווה לעתיד טוב יותר, לבנות ולכולנו.
תודה,
[]

מר רפאל קרדוניס

3.8.2015

תלונת שוא מרפאל קרדוניס - Gmail

<miritalaw@gmail.com> Mirit Antebi

תלונת שוא מרפאל קרדוניס

28 ביולי 2015 בשעה 22:00

רפאל קרדוניס <avinis68@outlook.com>

אל: "miritalaw@gmail.com" <miritalaw@gmail.com>

ערב טוב מירית

ראשית אלף תודות על פעלך- את מעוררת פליאה והשראה.

אספר על מקרה אחד מיני רבים שאירע לי (ואם מדובר בשימוש ראוי אין לי התנגדות גם לפרסום שמי תחתיו):

כשנה מתחילת ההליכים המשפטיים, ערב פסח 2013, פרודתי באה לאסוף את איתמר(3 החולה מביתי, ואוריה(בן שנה) היה עימה באוטו בשעה זו. מסרתי לה את איתמר בידה תוך שהיא מאיימת וצועקת- "אתה מרביץ לי אתה מכה אותי איי איי", "אני מצלמת אותך" "אני מקליטה אותך" ועוד שאר ירקות. לתדהמתי, לשמע הדברים, ניסיתי להפרד מהילדים בנשיקה ואז החלה מירי לבעוט בי ולדחוף אותי ולבסוף נכנסה לאוטו ונסעה.

נדמה לי שלמחרת הגיע צו ב"מש לדין על הרחקה בשל הטרדה מאיימת, וזה היה בעצם ערב הפסח, בו טענה כי הכיתי אותה ועוד כל מיני טענות הזויות, ובידה גם הקלטות ועדויות.

בדיון הזהירה אותנו השופטת, המוכשרת עד כאב, אורית בן דור ליבל, שמי שיימצא משקר ייענש- ולאחר עדותי(בלא ייצוג משפטי לאיש מאיתנו) על שהתרחש, ולאחר שביקשתי שתציג ראיותיה, לפתע פנתה אלינו בנימה מפייסת: אתם שניכם אנשים נורמטיביים(אני מחנך ביסודי ומירי דוקטור לעבודה סוציאלית) ואתם רוצים בטובת הילדים שלכם. אז תפסיקו לריב ותרגיעו. ושלחה אותנו הביתה כלעומת שבאנו.

היש צורך לספר על החרדות שתקפוני לקראת אותו דיון שמא אעצר ואושלך לכלא בבגד פנים- והיאך ישלך הדבר על עבודתי?! פחד אימים ליווני באותם ימים, ועד היום, שמא כל דבר שאומר אעשה או ארמוז יוליכי למצבים הזויים, קפקאיים.

היש צורך לספר על הבושה העמוקה שאני חש כלפי ילדיי על שהיו עדים לאירועים מסוג זה?!

או על נשיאת "אבן" כבדה זאת על הלב עד אחרית ימי ולהאמין שזה הדבר הנכון עבור ילדיי.

מאז, ואף לפני, אירוע זה היו עוד מקרים מסוג זה, לא כל שכן, ואף בחריפות עצומה פי כמה, בזמן נישואינו, של אלימות של מירי כלפיי.

הדבר המפחיד ביותר הוא: שמא אלימות זאת תופנה יום אחד כלפי הבנים- באין רואים באין אונים.

פרט אחרון שהשופטת, המוכשרת עד כאב, שמעה והתעלמה ממנו הוא שכן זוגה, היחיד בחייה, מלבדי, התאבד ביריית אקדח לראשו, לאחר שבע שנות זוגיות- עמה.

עובדה מזרה אימה כל אימת שאני חושב על ילדיי בגיל העשרה והיותם תחת חסותה.

תודה רבה

רפאל קרדוניס

3.8.2015

תלונת שוא מרפאל קרדוניס - Gmail

<miritalaw@gmail.com> Mirit Antebi

תלונת שוא מרפאל קרדוניס

28 ביולי 2015 בשעה 23:13

רפאל קרדוניס <avinis68@outlook.com>
אל: Mirit Antebi <miritalaw@gmail.com>

ערב טוב מירית

ובכן, בבקשה הזוהר זו, נפרדו דרכנו...

אוריה זה אך נולד, והוא בן שלושה חודשים, אח לאיתמר בן השנתיים, ומירי בחופשת לידה, די בדיכאון, כפי שהיתה מרבית חייה (יעידו התרופות, ומחלת הסרטן שתקפה אותה שלוש פעמים בגיל שלוש ושלוש, בטרם הופעת בחייה), ומבקשת שאעזוב לאלתר את הבית באופן דחוף ביותר.

אני בסיום שנת לימודים- כתיבת הערכות לתלמידים, הכנת מסיבת סיום, מפגשים עם הורים...מירי חכי רגע עוד מעט יוני, את חוזרת לעבוד, אני עם אוריה בבית בחופש הגדול...יהיה בסדר נתגבר על המשבר.

אמי גססה מסרטן ובאחד במאי נפטרה והכל שואלים אותי- מדוע אינך יושב שבעה על אמא? ואני משיב מירי חולה ואני מטפל בילדים ואיני יכול להשאיר בבית, אך בסתר לבי יודע שמשהו מתבשל.

וכך שבועיים לאחר השבעה אני חוזר הביתה מאוחר מהעבודה ואין איש. בטלפון אומרת מירי שרצתה לנוח אצל ההורים שלה.

24:00 למשמע דפיקות חזקות בדלת אני מקבל מצמד שוטרים הזמנה לדיון על בקשה להרחקת מהבית!

בדיון למחרת, המום הזוי ומסויט אני פוגש אותה ולא מבין שאני רואה מולי רוח רפאים- אין עם מי לדבר.

השופט פלקס דן באיזון ובייחוד ובהקשבה עמוקה לשינוי ומצא שלא דברים ולא זמנים והשיבו לביתנו. אך מירי לא הסתפקה בזה. היא החליפה מנעולים לאחר כמה ימים והותירה אותי מחוץ לבית.

באתי בבוקר יום ראשון ודפקתי בדלת לראות הילדים בין היתר- או אז הזמינה משטרה וטענה שאימתי לרצח!!!

הם כמוך הרחיקוני לשבועיים ומאז לא שבתי.

התלונה במשטרה נסגרה כעבור כחצי שנה משלא נמצאו מספיק ראיות...

אני כמוך איבדתי את מקום עבודתי- איך אפשר לעבוד בעת שחיך מתהפכים כך?! בקושי הצלחתי להגיע בשבוע או בשבועיים האחרונים של יוני להיות עם כתתי (עתי הייתי מחנך כיתה ד' בנה שלום).

אני מצרף את הדיון והפסיקה של השופט נמרוד פלקס (פתאום אני גם שם לב לעריכת הפרוטוקול המגמתית של אורית בן דור המוכשרת אשר מעלימה תדיר פרטים מאוד חשובים שהיו בדיונים אצלה), וגם את סגירת התלונה במשטרה.

אם אזכר ואמצא עוד מקרים אשלח לך

רפאל קרדוניס

From: avinis68@outlook.com

To: miritalaw@gmail.com

Subject: RE: תלונת שוא מרפאל קרדוניס

Date: Tue, 28 Jul 2015 19:13:20 +0000

[סקט מסמך מסתיר]

2 קבצים מצורפים

סגירת תלונה במשטרה.pdf
406K

בקשה להרחקה- פלקס.pdf
940K

https://mail.google.com/mail/u/0/?ui=2&ik=156a0ac18a&view=pt&cat=%D7%A0%D7%9C%D7%95%D7%A0%D7%95%D7%AA%20%D7%A9%D7%95...

1/2

בית משפט לענייני משפחה בירושלים
21 מאי 2012

תי"ט 12-05-36613 קרדוניס נ' קרדוניס

1

במני כבי השופט נמרוד מלקס

המבקשת

מירי קרדוניס ת.ז. 025507716

נגד

המשיב

רפאל קרדוניס ת.ז. 023631401

3

פסק דין

4

1. במני בקשה לזמן צו מגד המשיב האוסר עליו לאיים על המבקשת, לבלוש אחריה, לארוב
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27

2. המבקשת המנירה בקשתה בסותרת: "בקשה לזמן מגיעת הסדרה מאיימת בהתאם לחוק
לענינת הסדרה מאיימת, תשס"ב-2001".

3. המבקשת והמשיב נשואים ולחם שני ילדים, תאחד בן כשנתיים והאחר בן כשלושה
חודשים. הצדדים מתגוררים בדירה השייכת למבקשת והמשיב אינו מתיימר אף לטעון
לזכות קנינית כלשהי בדירה.

4. עיקר טענות המבקשת כלפי המשיב הן כדלקמן: המשיב טבח את המבקשת בכינויי גנאי
כגון - סוּגֵר, חולת נפש, משוגעת, המשיב מטפיל את המבקשת באופקרו "הסלסל דופק לך
בולתי" וכו', כי נטען שהמבקשת חלטה בסולת הסרטון והחליטה לגמרי לפני מספר שנים;
למשיב התפרצויות זעם שהובילו להשתתת רכוש באופן בו חתך המשיב את הכבלים של
מגור חלונותיה נוכח בקשת המבקשת שינוי עוצמת הרעש המבקשת מחמקט; המשיב
קילח את הבן הבן השנתיים שלא לצורך לאחר שהמבקשת קילחה אותו קודם לכן; המשיב
הסתגר עם הבן הבן הקטן בחדר העבודה וסירב לאפשר למבקשת לטפל בו; המשיב נותן לילד
הקטן (ועניוק בן שלוש חודשים) חלב פרח חלף תחליף חלב האם וכן מוחל את אבקת
תחליף חלב האם כמי ברו שלא חורחחו. המבקשת אף טוענת, כי בעבר נקט כלפיה המשיב
באלימות פיזית שת חסר אותה במבדג גורם לה חבלה (המבקשת אינה מפרטת מתי אירע
אירוע האלימות הנטען).

1 מתוך 4

- בית משפט לענייני משפחה בירושלים**
- 21 מאי 2012
- ת"ט 36613-05-12 קרונויס נ' קרונויס
- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
 - 33
 - 34
5. המשיב מכחיש את עיקר טענות המבקשת, לרבות הטענה בדבר אלימות פיזית, קריאה
בטעות נגד וועד. יחד עם האמור המשיב מודה שנתן לילד בן ארבעה חודשים לשתות חלב
פרח ולעיתים לא הקפיד על הרחפת מו הברז במרס מוזילתם בתחליף חלב והאם שנתן לבן
התניוק. המשיב חעיד, כי אינו רואה כל פסול במעשיו אלה.
6. המשיב אף טוען, כי המבקשת היא זו המקללת ומגדמת. יחד עם זאת המשיב מודה שאכן
חתך את כבלי ממיר הטלוויזיה לאחר שהמבקשת הפריעה לו לצפות בטלוויזיה.
7. אמנם המבקשת ביקשה סעד בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאיימת, התשי"ב – 2001
(להלן – "חוק הטרדה מאיימת"), אך דומת שהוראת הדין המתאימה יותר לנסיבות קא
עסקין היא: החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א – 1991 (להלן – "חוק אלימות
במשפחה"). בדיון שהתקיים במעמד החדרים הבדירה המבקשת, כי לשעשה הסעד העיקרי
אותו היא מבקשת הוא סילוק דין של המשיב מבית המגורים המשותף.
8. המשיב הסכים לפנות את בית המגורים המשותף ואף הסכים, כי יעזב צ המורה למשטרת
ישראל לפעול, וזאת ככל ש... תפצה בכוחות עצמו עד ליום 15.7.12. הסעד האופרטיבי
העיקרי מוסכם, ברם, המבקשת עומדת על כך שהמשיב יתפצה לאלתר ואילו המשיב מבקש
שהות בת כחדשים כאמור לששת כן.
9. נוכח המחלוקת בדבר חשדות אותה מבקש המשיב בטרם יפנה את בית המגורים המשותף,
יש לבחון האם קמה עילה לפתח צו חגזה המונע מהמשיב לחיכנס לדירת מגוריו.
10. אכן לאורח ניתן ליתן צו המונע מאדם לחיכנס לבית מגוריו אף מכוח חוק הטרדה
מאיימת, ברם, סבורני, כי כאשר עסקין במערכת יחסים בין בוגי זוג, המתגוררים יחדיו
תחת קורת גג אחת, ח"י, שיש לראות את חוק אלימות במשפחה כהוראת דין מיוחדת
המסדירה את הדיון בעניינים כגון דא. טעף (נ2) לחוק אלימות במשפחה פתיחה פרטנית
למצב עניינים בו ניתן סעד כלפי אדם האוסר עליו לחיכנס אל בית מגוריו. התייחסות
פרטנית כאמור אינה קיימת בחוק הטרדה מאיימת.
11. התייחסות פרטנית כאמור נדרשת החליל ועסקין בסעד חריף המפנה מהותית את שגרת
ימיו של אדם ופוגע בדלת אמותיו עד כדי סילוקו מבית המגורים בו התגורר עובר למתן
הסעד על פי חוק אלימות במשפחה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2012

ה"פ 36613-05-12 קרונוים נ' קרונוים

12. נוכח המגיעה המסוימת בבית הדין אשר ניתן כנגדו צו הגנה המביא לסילוק ידו מבית מגוריו,
13. יש לערוך טענה וזירות ולבחון בקפדנות האם מתקיימות העילות לטות חצ, כמפורט
14. בסעיף 3 לחוק אלימות במשפחה.
15. אין חולק, כי לא מתקיימות עילה לטות צו הגנה בהתאם להוראות סעיפים 11(2)-(12) לחוק
16. אלימות במשפחה. לא נטען, כי בסמוך להגשת הבקשה דן המשיב ביצע עבירה מין, ביצע
17. מעשה אלימות ממשית, כלא אותה שלא כדון, או שקיים חשש ממשי לכך. לענין זה יוער,
18. כי תשש ממשי שהמבקשת תבצע מעשה אלימות אינו מצדיק את סילוק המשיב דווקא
19. מבית מגוריו.
20. אמנם, כאמור, נטענה המבקשת כי המשיב חס אותה עם מברג וגרם לה לחבלה. המשיב
21. מבריש טענה זו. המבקשת לא סרחה לפרט מני אורע אותו אירוע אלימות נטען, ולפיכך לא
22. ניתן לקבוע שאתו אירעו אלימות, ככל שאירע, אכן אירע בסמוך להגשת הבקשה.
23. לכאורה עשויות העובדות המתוארות בבקשה לבסס עילה לטות צו הגנה בהתאם להוראות
24. סעיף 3(3) לחוק אלימות במשפחה, וזאת ככל שיקבע שהמשיב התעלל במבקשת התעללות
25. נפשית מתמשכת, או התנהג באופן שאינו מאפשר לה ניהול סביר ותקין של חייה. ברם, יש
26. לבחון את אותה התעללות נטענת, או סיכול אזורן חיים סביר ותקין, על רקע הסכסוך בין
27. הצדדים. מטבע הדברים אין לצפות לשלילה והזמנה בין בני זוג בהליכי פירוד. דומה כי רק
28. התעללות נפשית ממשית ומגיעה ברורה באורח-החיים הסביר ותקין, אשר האשמה רובת
29. באופן מובהק על אחד הצדדים תצדיק את הרחקתו מבית מגוריו.
30. סבורי, כי דווקא העניינים אותם בחרה המבקשת להדגיש מובילים אותנו למסקנה, כי אין
31. מקום לטות צו הגנה שמטענותיו סילוק המשיב לאלתר מבית מגוריו.
32. המבקשת ראתה בתומרה רבה את התנהגות המשיב כלפי חילדים, כאשר הוא קילח מי פהם
33. שלא לצורך, כאשר הואיל את התינוק בחלב פרה ולא הקפיד לזרועו את המים לשם הכנת
34. תחליף תחלב. דווקא טענה זו של המבקשת מצביע על כך שהמבקשת מפריזה בתומרה
35. התנהגותו והטענת של המשיב.
36. עם כל ההבנה לראגונה וחששה של המבקשת לילדיה חרבים, חרי, שלא ניתן לראות ברחצת
37. ילד, פהם אחת, במתן חלב פרה לתינוק ובהכנת תחליף חלב עם מו בדו שלא הורחתו,
38. בהתעללות נפשית, או כמגיעה ממשית באורח חיים סביר ותקין.

3 מתוך 4

<http://www.court.gov.il/EPDefault/FlashReader/print.asp>

22/05/2012

בית משפט לענייני משפחה בירושלים
21 מאי 2012
ח"ט 12-05-36613 קרוניס נ' קרוניס

19. בשולי הדברים יאמר, כי העובדה שלמשיב קיימת אפשרות לעבוד לגור בעיר אחרת, בדירה
2 השייכת לעובדן אמו המנוחה, אינה מעדיפה מותו או הגנה. אכן יש מקום לשקול את מאן
3 הנזרה בעת מותו או הגנה. ככל שיעד זמני, קיים צורך בעמידה ברף מינימלי של
4 הוכחה שילה למתן או הגנה, בבדי שיוחה מקום ליותו או כמבוקש. השוו: רע"א 706/09 קופת
5 חולים ממוחזות נ' המרכז הכירורגי ירושלים (מורסם בנאגרים) – פסקה 8 להחלטה; רע"א
6 2826/06 שלמה אליהו נ' ישעיהו למדא (מורסם בנאגרים) – פסקה 3 להחלטה.
7
8
9
20. אשר על כן נדחית בזה הבקשה למתן או הגנה.
10
21. יחד עם האמון, נכח הסכמות המשיב הגן מורה למשיב לשלם את ידן מהכית בר"ח קדוש
11 לז' 32/6, ירושלים, וזאת לא יאוחר מיום 15.7.12, שאם לא יעשה כן יפנה באמצעות
12 משרדו ישראלי.
13
14
22. אין באמור כדי לגרוע מכך. מלכת הצדדים להסכים בבית על שובו של המשיב אל הבית
15 האמור, בין לשם ביקור ובין לשם מגורים.
16
23. לסיום הגני שב ומפת את הצדדים אל יחידת השוה לשם ניסיון להגיע להסכמות
17 במחלוקת שביניהם. לענין זה אעיר, כי יש הצורך בהצעת ביב המשיב לפיה, בתקופת
18 הביניים, עד לטיבת המבקש את הבית לצמיתות ישתנה הצדדים עם חקטינים בבית תוך
19 חלוקת זמני שהייה ביניהם וכן הוצעה זו היתה אך אחת מהאפשרויות להסדר וטעני.
20
21
22
23
24
ניתן היום, כ"ט אייר תשע"ב, 21 מאי 2012, בהעדר הצדדים.

25
נמרוד פלקס, שופט

לכבוד:

רפאל ורד קרדוניס קרדוניס
23 פטריה, ירושלים

הודעה בדבר החלטה שלא להעמיד לדין

פרטים כלליים

יחידה מרחב מוריה ירושלים מס' תיק 2012 / 231634
תאריך 02/04/2013 כ"ב ניסן תשע"ג סיווג תיק פ.א.
מס' תיק מסוף 7 - 2012 - 4413 - 6130 מס' מסמך בתיק
טלפון פקס
כתובת

1. הריני להודיע כי החקירה בעניינך שנפתחה בתאריך 01/06/2012 בגין חשד לביצוע עבירה:

עבירה נגזרת	האשמה	סמל ושם החוק	סעיף	חומרה
	איומים	חוק העונשין, תשל"ז - 1977	192	עוון
תקיפה סתם - בן זוג	חוק העונשין, תשל"ז - 1977	382 (ב)	פשע	

נסתיימה בשלב זה.

2. התיק נסגר בתביעות.

3. עילת הסגירה היא: לא נמצאו ראיות מספיקות להעמדתך לדין.

4. לתשומת ליבך:

- רישום תיק שנסגר מהעילה שבסעיף 3-אין אשמה פלילית-לעיל, יבוטל מרישומי המשטרה.
- רישום תיק שנסגר מאחת העילות האחרות שבסעיף 3 לעיל לא יכלל במרשם הפלילי, המנוהל לפי סעיף 2 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים תשמ"א, 1981 (להלן-החוק).
- אולם ישאר ברישומיה הפנימיים של המשטרה, המנוהלים לצרכיה מכוח סעיף 1 (ג) לחוק.
- עפ"י סעיף 11א לחוק, רישומים אלה לא ימסרו אלא למספר מועט של גופים, המפורטים בתוספת השלישית לחוק.
- אם ברצונך לבקש לשנות את עילת הסגירה שסומנה בסעיף 3 לעיל, תוכל להעלות את בקשתך בצירוף נימוקים מפורטים בכתב, בפני הגורם שסגר את התיק.
- אם הגורם שסגר את התיק, ידחה את בקשתך, תהיה רשאי להשיג על החלטה זו, בפני קצין אגף החקירות ומודיעין של מחוז ירושלים.
- ההשגה תוגש באמצעות הגורם שסגר את התיק.
- א. הינך רשאי להגיש בקשה לביטול רישומו של תיק שנסגר, מרישומיה הפנימיים של המשטרה, אם חלפה התקופה הקבועה בתקנות המרשם הפלילי ותקנת השבים (אמות מידה לביטול רישומי משטרה), התשס"ט-2009.
- (ממועד האירוע נושא החקירה: 5 שנים בעבירת עוון או 7 שנים בעבירת פשע)
- ב. בקשה זו תוגש בכתב, בצירוף נימוקים מפורטים, לראש האגף לחקירות ולמודיעין, באמצעות ראש חטיבת החקירות במטה הארצי.

בכבוד רב,

שם פרטי	שם משפחה	מ"א
סל	בן דוד	478214
מקום השירות	תפקיד	עובד רישום פלילי
מוריה	אח"מ	

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 מרץ 2013

ה"ט 13-03-38590 ורד קרדוניס

בפני כב' השופטת אורית בן דור ליבל

המבקשת

מירי ורד קרדוניס ת.ז. 6

נגד

המשיב

רפאל קרדוניס ת.ז. 1401

נוכחים:
הצדדים

פרוטוקול

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

המשיב לאחר שהוזהר כדין: קיבלתי את הבקשה והחלטתי לגבי האשמות היה כתוב שהרצתי ועוד כמה דברים ולא הרבצתי, נהפוך הוא, היא הרביצה לי. גם בנוסף איימה עלי תוך כדי שמצלמת אותי שתוציא נגדי צו הרחקה. היא צילמה את הארוע אז שתראה את הצילום. היא דחפה אותי איימה עלי. תוך כדי שאני מנסה להיפרד מאיתמר שהיה חולה. במשך כל ה... צעקה כדי להשמיע, צועקת תעזוב אותי ולא נעתי בה.

לשאלת בית משפט אני משיב שזה נכון שדרשתי ממנה להגיע לאסוף את איתמר כיוון שלא מצויין בהחלטה שאני צריך להשיבו. זה גם נכון שהלכתי אחריה בשביל, הילד היה חולה טבעי שארצה ללוות אותו עד לרגע אחרון שאראה אותו. לא מנעתי ממנה לנסוע.

המבקשת: כל מה שאמרתי זו האמת. הוא גם עקב אחרי וגם ביקשתי ממנו לעזוב אותי הוא גדול וחכם אותי להגיע לאוטו וגם חסם את הנסיעה שלי כשעמד בדלת הפתוחה. כששמתי את איתמר בכיסא הוא אחז אותי חזק בזרוע. דחף אותי. הלכתי למשטרה וגם לפה כי זה לא ארוע אחד, זה ארוע אחרי ארוע, כל מעבר של הילדים זה דרמה. כל פעם פיצוץ. או שמאיים או חוסם לי את הדרך

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

ה"ט 03-13-38590 ורד קרדוניס 24 מרץ 2013

1 או לוקח את הילד הקטן שאסור לו ללכת אליו לוקח אותו ואני לא יודעת מתי יחזירו. כמה שאני
2 מנסה להבליג הוא בא בכוחניות.

3
4 **הצדדים:** מבלי להודות באף טענה ומבלי לגרוע באף טענה, הגענו להסכמה כלהלן:
5 אנו מתחייבים להימנע מאלימות מכל סוג האחד כלפי השני, ובכלל זה לא לארוב, לא להטריד, לא
6 לקלל, לא להשפיל, לא להקניט, לא בעל פה ולא בכתב, ולא בכל דרך אחרת ובכל מקום.
7 ככל הניתן העברות הילדים מאחד לשני יעשו במסגרת הגן ואו בנוכחות צד ג', וכאשר הדבר לא
8 יהיה אפשרי אנו מתחייבים להימנע מכל אלימות ופרובוקציה כאמור.

9 בימים בהם אוסף המשיב-האב את הקטין איתמר בלבד ישירות מהמסגרת ה- יגיע המשיב-
10 האב למסגרת החינוכית עד לשעה 15:00, הוא יוכל לשהות בגן עם הקטין אוריה עד לשעה 15:50.
11 המבקשת-האם מתחייבת לא להגיע לגן לאסוף את אוריה לפני השעה 15:50.
12 המשיב-האב מתחייב לעזוב את הגן מספר דקות קודם לכן.

13 מבלי שיהיה בכך אינדיקציה או הסכמה לפסק דין הסופי, מוסכם כי המשיב-האב יהיה אחראי על
14 איסוף והחזרת הקטינים לצורך הביקורים.

15 מוסכם כי בחופשים או בימים שבהם הילדים לא במסגרות חינוך, הסדרי הראיה בין המשיב-האב
16 לקטין איתמר יהיו בין השעות 16:00 עד למחרת ב- 16:00.

17 מוסכם עלינו כי בחג הפסח שיחל מחר הסדרי הראיה בין האב לקטינים יתקיימו כדלקמן:

18 מחר 25.3.13 ליל הסדר יאסוף המשיב-האב את איתמר, הוא ילון אצלו, והוא ישיב ב- בשעה
19 16:00 לבית המבקשת-האם.

20 ביום רביעי חוה"מ 27.3.13 יקח המשיב-האב את הקטינים בשעה 08:00 מבית המבקשת וישיבם
21 לבית המבקשת-האם בשעה 19:00.

22 ביום שבת 30.3.13 יאסוף המשיב-האב את הקטינים מבית המבקשת בשעה 08:00. המבקשת-האם

23 תאסוף את הקטין אוריה מבית המשיב-האב בשעה 08:00 משיב-האב ישיב את הקטין איתמר
24 לבית המבקשת-האם ביום ראשון 31.3.13 בשעה 08:00.

25

26 המשך הסדרי הראיה ימשיכו להתקיים כרגיל.

27

28 מבקשים תוקף של החלטה להסכמה שלעיל.

29

30

31

32

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

ה"ט 13-03-38590 ורד קרדוניס 24 מרץ 2013

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15

החלטה

ניתן תוקף של החלטה להסכמות אליהם הגיעו הצדדים שלעיל.

המזכירות תסגור את התיק.

ניתנה והודעה היום י"ג ניסן תשע"ג, 24/03/2013 במעמד הנוכחים.

אורית בן דור ליבל, שופטת

16

סיפור בתמונות:

הייתי נשוי כ-20 שנה ואב ל-5 ילדים. אני אקדמאי ונורמטיבי לחלוטין. בשנים האחרונות לנישואי התגלו בקיעים בזוגיות שלנו ואשתי דאז בקשה להתגרש. כל חיי הייתי הורה ושותף מלא בזוגיות בחובות ובזכויות הקשורות לגידול הילדים.

אני רציתי לקבל משמורת משותפת וגרושתי לעומת זאת רצתה למחוק את זכרי מלב ומראש ילדי !!!

עם פריצת הקרע החליטה גרושתי שהכל כשר בדרך לסלקני מביתי ומילדי.

עשרות תלונות שווא הוגשו כנגדי. רובן נגמרו באזהרה של המשטרה, ב-נו נו !! ובאמירה של "למה אתה צריך את זה? בסוף נצטרך להרחיק אותך !!!" וזה כשהיה להם ברור שאין לה כל עילה לתלונה. 4 מהתלונות התפתחו לתיקים במשטרה.

תלונה ראשונה-

שפרצה בגלל התנהגותה האלימה (זרקה חולצות לחצר, אני רק צילמתי והיא תקפה אותי בניסיון לקחת את החולצות). נגשתי להתלונן במשטרה. היא הזמינה שוטרים הביתה. אבל אני זה שהורחק באופן אוטומטי ל-21 יום מביתי ומילדי. בתום ההרחקה היא הגישה בקשה לצו הגנה, במעמד צד אחד הורחבה ההרחקה, ובמשפט שהיה היא נמצאה כאחראית לכל האירוע ואני הוחזרתי לביתי!!!

הוצא ב (מקום) _____	תאריך התקנה _____	בתוקף עד סארי המעורב עד _____
לא להיכנס ל- _____	לתיקוף של _____	ימים _____
עם הדחל אל _____	לתיקוף של _____	ימים _____
לא ליצור קשר בכל דרך שהיא או להיפגש עם _____	לתיקוף של _____	ימים _____
עם الاتصال באי שכל או מקבילה _____	לתיקוף של _____	ימים _____
לנור או להימצא ב- _____	לתיקוף של _____	ימים _____
לשכן או התואד פי _____	לתיקוף של _____	ימים _____
להתייבב ביחידת המשטרה _____	בפני _____	ימים _____
השול במרכז الشرطة _____	אמ _____	ימים _____

יחידת המשטרה _____
وحدة الشرطة _____
184633/11 מספר התיק _____
رقم الملف _____

ישראל _____
إسرائيل _____
משטרת _____
شرطة _____

כתב ערובה סנד קפאלה

תלונה זו התפתחה בהמשך לכתב תביעה שהוגש כנגדי ע"י המדינה:

כתב אישום

הנאשם מואשם בזאת כדלקמן:

א. העובדות

כמובן שהגברת הגישה בקשה לצו הגנה – ובמשפט נמצאה כאשמה במגע ובקשתה נדחתה (כמובן שבתחילה הורחקתי באופן אוטומטי):

החלטה

לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה ושמעתי את המבקשת אני סבורה שחתמלאו התנאים למתן צו הגנה זמני עפ"י חוק למניעת אלימות במשפחה.

ובמשפט עצמו אחרי 2 דיוני חקירות נחשפה ערוותה:

אכן, בין הצדדים התפתח אירוע אלים ביום [REDACTED]. אולם לא שוכנעתי כי באירוע זה פעל המשיב באלימות מכוונת כלפי המבקשת וכי היכה בראשה באגרופים במכוון. הקרבה הפיסית בין הצדדים הייתה ביוזמת המבקשת שניסתה, ככל הנראה, להוציא את הסמארט פון מידיו של המשיב. המשיב, אף לדבריה של המבקשת, רק ביקש להדוף את המבקשת מעל פניו. ניסיון זה שלא עלה תחילה יפה, הביא בסוף של דבר לכך שהמשיב נאלץ לפשוט מעליו את חולצתו. איני שוללת את האפשרות, כי במהלך האירוע ספגה המבקשת מכה בראשה. אך, כאמור, לא שוכנעתי כי המשיב פעל במכוון להכות את המבקשת בראשה. נראה, כי המבקשת גם הפריזה בתיאור מצבה לאחר האירוע. כך, בעוד שבעדותה ביום [REDACTED] היא סיפרה, שהיא התעלפה, בדיון היום היא הסתפקה באמירה, כי לא תפקדה עד חצות. המסמך הרפואי שהציגה מיום [REDACTED] מדבר על תלונות כאבים בראש, סחרחורת, בחילות והקאות, אך לא על עילפון. תלונות אלה יכולות להיות מוסברות כתגובה למכה בראש, אך גם כתגובה לסערת רגשות ולמצבה הרגשי של המבקשת בעקבות האירוע ובעקבות המתח שהיא חווה בתקופה זו. מכל מקום, אין בתיעוד הרפואי כדי ללמד על אלימות מכוונת של המשיב כלפי המבקשת.

שלושה שבועות, שבמהלכם הוא כבר מורחק מהבית. איני סבורה, כי נשקפת למבקשת סכנה של אלימות בעתיד מצד המשיב. לא כל שכן, שהוא מהווה סכנה לילדיו. גם ההתנהלות של המבקשת באולם בית המשפט וגם התנהלותה לאחר האירוע ביום 10/5/11 אינם מלמדים על כך שהמבקשת חנושה מפני המשיב. במהלך הדיונים המבקשת לא הותירה רושם של אישה מפוחדת. היא לא

במקרה דנן, לא שוכנעתי, כי ההתנהגות המיוחסת למשיב, אינה מאפשרת למבקשת ניהול סביר ותקין של חייה באופן המצדיק שימוש בסעד חריף של הרחקת המשיב מהבית. אמנם, ניתן להניח שהימצאותו של המשיב בבית גורמת למבקשת חוסר נוחות ומביאה אותה לידי כעס ורוגז. אך לא מצאתי, כי משקלם של אלה משתווה לפגיעה שתגרם למשיב, אם יוסיף להיות מורחק מביתו וילדיו. לפגיעה קשה זו לא מצאתי צידוק מספיק בנסיבות המקרה.

כמובן שהתיק נסגר בעילה של 'העדר ראיות':

ב. ☒ לא נמצאו ראיות מספיקות להעמדתך לדין.

ורק אחרי שהגשתי ערר על שינוי עילת הסגירה היא אכן שונתה:

הנדון : תשובה לפנייתך בעניין שינוי עילת הגניזה – פל"א 184633/11

1. קיבלתי את פנייתך בעניין שינוי עילת סגירת תיקך מחוסר ראיות לאין אשמה בתיק שבנדון מאירוע שהתרחש בינך ובין אשתך דאז ביום 10.5.11.
2. לאחר בחינת בקשתך אל מול נסיבות התיקים, הריני להודיעך כי החלטתי להיעתר לבקשתך.
3. לאור האמור לעיל, תשונה עילת הגניזה בתיק ל"אין אשמה".
4. לידיעתך.

ומאוחר יותר נמשך כתב התביעה בעקבות מכתב הוכחות ששלח בא כוחי אשר הוכיח לתביעה שכתב התביעה עומד כל כרעי תרגולת:

פרוטוקול
ב"כ המאשימה:
נבקש לחזור מכתב, זו וישום לפני מענה.
פסק דין
נוכח עמדתה של ב"כ ו מאשימה לחזור: מכתב אישום לפני מענה, אני מורה על ביטול כתב האישום.
מוכירות בית המשפט: ושלח העותק פסק הדין לנאשם.

תלונה שנייה: - הסיפור חוזר על עצמו

שוב תלונת שווא ושוב הרחקה אוטומטית:

פרטי הטיפול באירוע

במהלך משמרת התקבל הארוע הנ"ל הגעתי למקום וחברתי למודיעה שסיפרה לי שהיא ובעלה בתהליכים של תיק מוזנות והוא הגיע לדירה שלהם המשותפת והוציא מהדירה את כל החפצים שעוברים לשניהם גביתי ממנה עדות מפורסת ששם היא מסרה שהיא מרגעשה מאוימת והוא תקף אותה

אסדר	תאריך האסדר	מנוקד עד
לא להיכנס ל- []	לתקופה של 3 ימים	מארי המפעול חתן התאריך
Not to enter []	for period of 3 days	
לא ליצור קשר בכל דרך שהיא או להיפגש עם []	לתקופה של 3 ימים	
عدم الاتصال بأي شكل أو مقابلة []	for period of 3 days	
לגור או להימצא ב- []	לתקופה של 3 ימים	
السكن أو التواجد في []	for period of 3 days	
להתייצב ביחידת המשטרה כנדרש []	במועדים הבאים:	
المثول بمرکز الشرطة []	בפני []	
To live or stay at []	for period of []	
To appear at the Police Unit []	before []	

ושוב בקשה לצו הגנה והחלטה במעמד צד אחד והפעם כבר לא נענתה בקשתה באופן אוטומטי:

החלטה

הדברים המתוארים בבקשה בכתב ובדבריה של המבקשת בעל-פה, נכנסים לכאורה בקטגוריה של סעיף 3 (3) לחוק למניעת אלימות במשפחה.

המבקשת אינה טוענת לאלימות פיזית, או להתנהגות שמהווה סכנה גופנית ממשית לה או למי מבני המשפחה.

על פי הוראות החוק, צו כאמור, בסעיף 3 (3) יינתן רק במעמד שני הצדדים.

אשר על כן, איני רואה אפשרות ליתן צו במעמד צד אחד.

ואחרי הדין:

לאחר שעיינתי בתצהירים ושמעתי את עדויותיהם של הצדדים בדיון לפניי (ביום [REDACTED])
באתי לכלל מסקנה כי אין מקום להרחקת המשיב מבית המגורים. כפי שציינתי בהחלטה
מיום [REDACTED], אין ספק כי בני הזוג מצויים בסכסוך חריף וקשה והיחסים ביניהם רווי
מתח. אך כפי שסברתי אז, גם היום סבורה אני כי אין הצדקה לנקוט בצער הדרסטי של
הרחקת המשיב מביתו.

ושב סגירה בעילה של 'חוסר ראיות':

3. עילת הסגירה היא:

א. ☐ נסיבות הענין אינן מצדיקות המשך חקירתן/העמדתן לדיון.

ב. ☒ לא נמצאו ראיות מספיקות להעמדתן לדיון.

ג. ☐ לא נמצאה אשמה פלילית במעשין.

ואחרי ערר שהגשתי על עילת הסגירה:

1. הריני להודיעך כי החקירה בעניינך שנפתחה בתאריך 26/06/2011 בגין חשד לביצוע עבירת:

עבירה נגזרת	האשמה	סמל ושם החוק	סעיף	חומרה
	תקיפה סתם - בן זוג	חוק העונשין, תשל"ז - 1977	382 (ב)	פשע

נסתיימה בשלב זה.

2. התיק נסגר במשטרה ע"י.

דרגה	שם פרטי	שם משפחה	כינוי	קצין חקירות
				תפקיד

3. עילת הסגירה היא: לא נמצאה אשמה פלילית במעשין.

תלונה שלישית:

ושב אלימות שספגתי בנוכחות ילדי וילדה שנלקחה ממני על ידה בוכה בכי קורע לב ונגשתי להתלונן והיא נגשה למחרת
וכמובן שהגישה תלונה נגדית. הורחקו זה מזו והיא עזבה עם ילדי להוריה ולא ראיתי אותם

Not to enter	בִּקְרָה	for period of	אִימָה	days	לתקופה של	13 ימים.
לא להיכנס קשר בכל דרך שהיא או להיפגש עם	☒	[REDACTED]				
عدم الاتصال بأي شكل أو مقابلة		Not to make any contact whatsoever with or to meet with				
לגור או להימצא ב-	☐	לתקופה של				

ואחרי שבמשך שבוע לא הצלחתי ליצור קשר עם ילדי הלכתי לרחוב בית הוריה וממרחק רב ללא הפרה של צו הרחקה צפיתי
בתקווה לראות את ילדי, הוגשו נגדי תלונות שווא על ידי גרושתי ואימה:

מאת: _____ אל: _____

דרגה _____ מס' אישי _____

יום משפחה _____

דו"ח פעולה

תאריך: 27/10/11

משטרת ישראל

ישראל

הודעתו של: **משרת** **ישראל**

הודעה מס' 1 עמוד מס' 1 3
 אعلان رقم صفحه رقم

מספר זהות	שם פרטי	שם משפחה	שם באותיות לטיניות	האם
رقم الهوية	اسم الشخصي	اسم العائلة	اسم العائلة	نوع

ואני, מישהו שמעולם לא ראנה תחנת משטרה מבפנים, נעצרתי לשווא כאחרון הפושעים עקב תלונות השווא ושחררתי אחרי יום:

המשיב [REDACTED] (עציר) – בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד [REDACTED]

פרוטוקול

ב"כ הצדדים:

הגענו להסכמה לפיה המשיב ישוחרר בתנאים כדלקמן:-

א. התייצבות במשטרה על פי דרישה.

ב. המשיב לא יצור קשר ישיר או עקיף עם המתלוננת אשתו הגברת [REDACTED] ולא יגיע לכתובתה, וזאת עד ליום 29.10.11 בשעה 12:00.

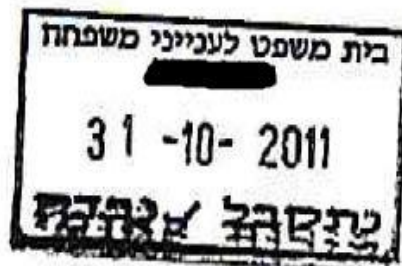
ג. להבטחת תנאי השחרור תיחתם התחייבות עצמית של המשיב בסך 5,000 ₪.

ד. תחתם ערבות צד ג' של אמו בסכום ערבות, [REDACTED] בסך 5,000 ₪. מבקשים לתת הסכמה ולתת לה תוקף של החלטה.

כמובן שהוגשה בקשה בהמשך לצו הגנה על ידי גרושתי:

בקשה לצו מניעה זמני שיאסור על הנתבע להיכנס לדירת המגורים

ובהמשך הוגשה בקשה לצו הגנה ע"י אימה:

בקשה לצו הגנה

(לפי סעיף 3 לחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א 1991)

ושתייהן חזרן בן משהגענו להסכמה על 'פירוק שיתוף' (פתאום הפסקתי להיות מסוכן) ומשכו את בקשותיהן:

ב"כ התובעת:

לאור העובדה שהבית עומד לפני מכירה אנו מבקשים למחוק את התובענה לצו מניעה.

ב"כ הנתבע:

יש כנגד הנתבע כתב אישום שאמרו לו שיוגש. זו פעם שלישית שמתוארות פה טענות.

ומשיכה על ידי אם גרושת:

החלטה

נוכח האמור בבקשת המבקשת ובשים לב לחסכם אליו הגיעו בתה של המבקשת והמשיב במסגרת חזיון שותפים ביום 1/11/2011 בתמוש 10-08-509, אני מורה על מחיקת הבקשה שבתיק זה.

בקשתי פיצויים עקב הגשת הבקשה ומשיכתה בטרם התבררה ונדחיתי:

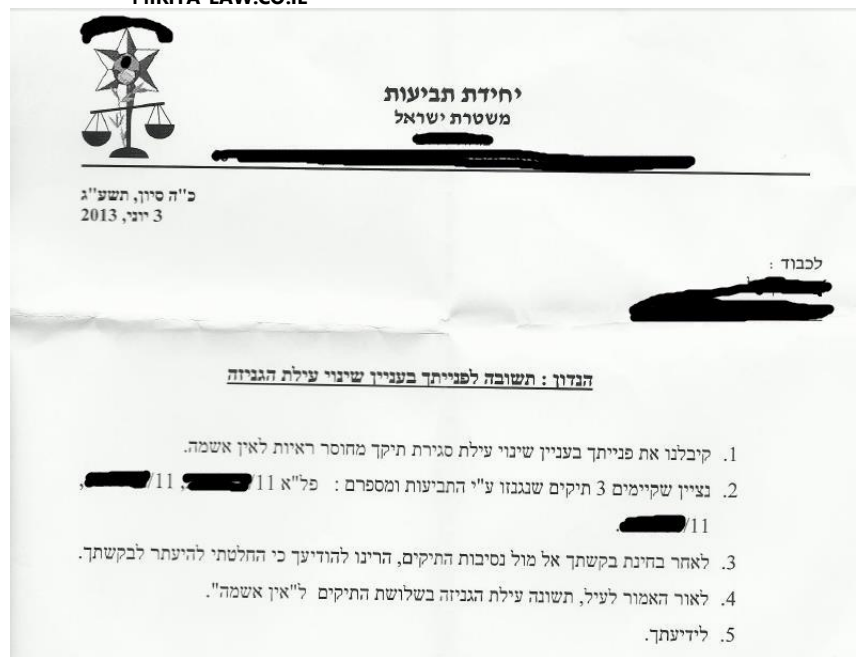
בקשת המשיב למתן פיצויים בשל צו ההגנה שניתן במעמד צד אחד, משיכת

הבקשה לצו ההגנה ומחיקת הבקשה בתיק.

ובקשתי נדחתה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה ונוכח מכלול הנסיבות, המוכרות לי גם מתיקים אחרים בעניינה של המשפחה, באתי לכלל מסקנה כי אין מקום להשית הוצאות על המשיבה, שהגישה את הבקשה לצו הגנה.

כל התיקים נסגרו בעילה של 'העדר ראיות' ואני נאלצתי להתאמץ והצלחתי להביא לשינוי עילת הסגירה ל"חוסר אשמה":

תלונות שווא בנוגע לגילוי עריות

ולאחר שהפסיכולוג בדו"ח מסוגלות המליץ על העברת משמורת ילדי מגרושתי אלי, מיהרה האחרונה ואימה להגיש תלונות כנגדי במשטרה על גילוי עריות עם בתי. **לא נקראתי כלל לחקירה**, הילדים נחקרו, המשטרה התייעצה עם הרווחה והתברר לכל שמדובר בעלילת דם במסגרת מסע גירושין מלוכלך.

תגובת המשטרה:

מרחב תחנת יועץ משפטי 09/03/2015 י"ת אדר, תשע"ה טלפון: פקס:		
לכבוד		
א, ג,		
הנדון: <u>תלונות שווא שהוגשו נגדך</u>		
1. בהמשך למכתבך שנמסר לי היום. 2. קראתי בעיון רב את פנייתך, ועיינתי בתיק החקירה פל"א 538535/12. 3. לא ברור מהיכן הגעת למסקנה כי בתך נחקרה על ידי שוטרים, עיון בתיק החקירה לימדני כי החקירה בתיק זה בוצעה על ידי חוקרת ילדים של משרד העבודה והרווחה. 4. בהתאם לחוק, חקירת ילד בגין חשד כי בוצעו כנגדו עבירות אלימות ואו מוסר, על ידי בן משפחה (בהתאמה), מבוצעות על ידי חוקר מוסמך של משרד העבודה והרווחה, וכך נהגה משטרת [REDACTED] במקרה דנן. 5. אין בכוונתי לפרט בפניך את הליכי החקירה, ואז את השאלות שנשאלו ילדיך. 6. בכל הקשור לנוכחות בחקירת ילדים המבוצעת על ידי חוקרת ילדים, החוק ברור מאוד, לכך אפנה אותך לסעיף 5 לחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), התשט"ו-1955. 7. בכל הקשור לבקשתך לקבל העתקים מתלונות גרושתך וחמתך, אבקש כי תגיש בקשה לגבי מספרי התלונות אותן ברצונך לצלם, ואת על מנת שאוכל לבחון את בקשתך בהתאם. 8. בברכה.		

תגובת גורמי הרווחה בבית המשפט לגבי תלונות אלה מתוך דיון בנושא העברת משמורת:

האם פנתה מסי' פעמים למשטרה ואמרה שהאב מתעסק מינית בילדה הצעירה, המשטרה פנו אלינו, פעמיים חקרו את הילדים ובחקירות לא נמצא ממש בטענות אלו. פנו לחוק הנוער לדעת מה קורה, חוק הנוער אומר שאם עשו חקירה, אסור לעשות שוב חקירה. אנו מגיעים לרמות של פגיעה מאוד קשה בילדים ואנו מודאגים ממצבם של הילדים.

המשטרה פנתה גם אליי ב- [REDACTED] בנוכחותן של פק' הסעד [REDACTED] וביקשו מאיתנו לבצע חקירת ילדים בעקבות תלונה שהוגשה טלפונית, בעניין של פגיעה מינית בקטינה, ואנו בהתייעצות משותפת עם חוק הנוער וסדרי דין, לא אפשרנו לחקור חקירה נוספת. נערכו חקירות ילדים בעבר, מתוך התרשמות של פקידות הסעד והמומחה מדובר בניכור הורי ולא פגיעה מינית, והמשך חקירה תפגע בקטינים, וזה חלק מאמצעי הסכסוך, לא רוצים להכניס את הילדים לסכסוך.

תגובת עובדת רווחה נוספת בבית המשפט:

גב' [REDACTED]

המשטרה פנתה גם אליי ב-25.12 בנוכחותן של פק' הסעד [REDACTED] וביקשו מאיתנו לבצע חקירת ילדים בעקבות תלונה שהוגשה טלפונית, בעניין של פגיעה מינית בקטינה, ואנו בהתייעצות משותפת עם חוק הנוער וסדרי דין, לא אפשרנו לחקור חקירה נוספת. נערכו חקירות ילדים בעבר, מתוך התרשמות של פקידות הסעד והמומחה מדובר בניכור הורי ולא פגיעה מינית, והמשך חקירה תפגע בקטינים, וזה חלק מאמצעי הסכסוך, לא רוצים להכניס את הילדים לסכסוך.

תגובת הפסיכולוג בבית המשפט משמע על תלונות השווא בנוגע לגילוי עריות:

אני המום מהתלונה, אם יוכח שהאם/הסבתא/מי מסביבה הגישה תלונה על פגיעה מינית בילדה ע"י האב, אני מביע את תדהמתי, מכל מה שראיתי לא אמרתי שהאב תמיד נהג בחוכמה בקשר עם ילדיו, אולי גם עשה טעויות מס', אבל הוא לא כלא אותם אז, אני חושב שהאם במידה רבה ליבנה מתחים בצורה מיותרת, כדי להרחיק הילדים מאביהם. אם אחר שהגשתי מה שהגשתי עם המלצתי, האם או מי מסביבתה הגישו תלונה על פגיעה מינית, בעיניי, זה לא סביר שהיתה פגיעה מינית, אני בהחלט רואה בזה סממן שיש סכנה שהאם לא בוחלת באמצעים בכדי לעכב החלטה של בימ"ש. לצערי. זה לא סביר, יש לנו ספרות על האשמות ותלונות בפגיעות מיניות שהן האשמות שווא, בסכסוכי גירושין, ולצערי יש חשש שאם היתה תלונה שכזו, היא נכנסת לקטגוריה הזו.

דחיקת בתי על ידי הסבתא להגשת תלונת שווא -

מקרה נוסף שבו בתי נלקחה על ידי סבתה למשטרה להגיש נגדי תלונה על אלימות כביכול. המשטרה לא קראה לי לחקיקה אפילו. בהתייעצות עם הרווחה הם סגרו הכל. הרווחה הוציאה תסקיר קשה נגד הסבים. הגשתי צו הרחקה כנגדם והם הורחקו ל 3 חודשים.

תצהיר

אני [REDACTED] החתום על בקשה זו מצהיר בפני בית המשפט שיודע אנוכי שהנני צפוי לעונשים הקבועים בחוק במידה ואעלה דבר שקר ולא אומר אמת בבקשה זו והנני מצהיר בזאת כי:

1. אני מבקש בזאת צו הרחקה עבור [REDACTED] מילדי [REDACTED] וממני התובע.

החלטה

לאחר ששמעתי את הצדדים בדיון היום ועיינתי בדיווח של שירותי הרווחה מיום 21.11.2013, אני מוצאת להאריך את צו ההגנה הזמני שניתן ביום 17.11.2013, לפיו ייאסר על המשיבים ליצור קשר עם הקטינים ■■■ ו ■■■.

התנהלות המשיבים והמשיבה בפרט, יש בה כדי להוות סיכון לרווחתה הרגשית של הקטינה ■■■ שגם כך מצויה במערכת משפחתית מורכבת ומתמודדת עם אתגרים רגשיים גדולים מאוד.

אבל המשטרה לא תבעה את הסבתא למרות שהתברר להם שמדובר בתלונת שווא !!!

הגשתי תלונה בגין כל אותן תלונות שווא:

בסופו של יום לפני כמה חודשים הגשתי תלונה בעקבות כל תלונות השווא נגד גרושתי ואימה:

אישור בדבר הגשת תלונה

פרטים כלליים	מס' תיק	493047 / 2014
יחידה	מס' תיק	פ א
תאריך	מס' מסמך בתיק	
מס' תיק מסמך	פקס	
טלפון	הוצ' 30	
כתובת		

כולל מכתבים עם מאות דפי נספחים והוכחה חד משמעית (כולל הקלטות) שהתלונות היו תלונות שווא וכי כל תיקי נסגרו בעילה של 'חוסר אשמה':

04/11/2014

לכבוד משטרת ישראל – מרחב
רי יחי תביעות
עו"ד
לידיעת:

הנדון: הגברת

בקשה לחקירתה והגשת כתב תביעה פלילי בגין הגשת תלונות שווא

אני מבקש ודורש ממשטרת ישראל להביא לחקירתה של גרושתי הלא היא הגברת
ולמעמדה לדין לפי הסעיפים המתאימים בחוק
העונשין עקב:

- מסירת עדות שקר
- מסירת תצהיר שקרי
- מתן עדויות סותרות
- מסירת ידיעות כוזבות

הודעה על החלטה שלא להוסיף לחקור או שלא להעמיד לדין

פרטים כלליים

יחידה	תחנת באר שבע נגב	מס' תיק	2014	493047 /
תאריך	10/03/2015	חיווב חוק	פא	
מס' תיק מסוף	3	מס' מסמך בתיק	3440 - 12820 - 2014 -	
טלפון	08-6462745	פקס	08-9781423	
כתובת	הרצל 30			

סימוכין:
תלונת מתאריך: 09/11/2014
שהוגשה ביחידה: תחנת באר שבע נגב

הדר:

נוסח סעיף חוק	מס' סעיף חוק	נוסח חוק	עבירה נגזרת
1362	מסירת ידיעה כוזבת	חוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952	
3855	ידיעה כוזבת על עבירה מסוג פשע	חוק העונשין, תשל"ז - 1977	

שם פרטי [REDACTED] **שם משפחה** [REDACTED] **הערות**

1. לאחר בדיקת תלונתך הוחלט לא להוסיף לחקור בתלונתך.
בתאריך 10/03/2015 על ידי פרקליטות מחוז הדרום.

חזאת מן הסיבה: לא נמצאו ראיות מספיקות להעמדה לדין.

אחרי כל התיאור לעיל המשטרה לא העלתה על דעתה להגיש תביעה כנגד גרושתי !!!!

למרות שהוכחתי להם באותות ובמופתים שכל תלונותיה היו תלונות שווא, אחרי שכל תיקי נסגרו בעילה של 'חוסר ראיות' !!!, אחרי שהגישה תלונות על גילוי עריות והמשטרה אפילו לא קראה לי לחקירה, המשטרה מעדיפה להתחבא מאחורי הנחייה 2.5 ולא לתבוע אותה !!

אבסורד!!!!

3.8.2015

תלונת שווא (תומר מאור) - Gmail

<miritalaw@gmail.com> Mirit Antebi

תלונות שווא (תומר מאור)

21:04 בשעה 2015 ביולי 29

<maorcomp@icloud.com> **TOMER MAOR**
אל: "Miritlaw@gmail.com" <Miritlaw@gmail.com>

היי מירית ,
לא מפריע לי להחשף וזהו סיפורי האישי :

הסיפור שלי החל כשהמטפלת הזוגית שהלכנו אליה הציעה פפירוד לצורך בחינת היחסים מחדש (שיטת הטיפול לטענתה : שוק (טראפי (הגרופה הציעה שתלך לבית הוריה ואילו אני אשאר בדירה המשותפת)
לאחר חצי יום חזרה לביתנו יחד עם אביה , בעוד אביה טוען בפני שעלי לעזוב את הדירה ולא למרמז את ביתו ולא להסתובב לה בין הרגליים אם אני לא סגור על עצמי .
אני , שהשבתי לו שחצה פה קו אדום , שנכנס לבייתי ודורש שאעזוב .
נענה בכעס ותגובות קיצוניות מצד האשה ... מאז , הכל הסטוריה .
גורשתי מבייתי בתלונת שווא שהמליצו עורכי דינה .

המנועלים בנתיים הוחלפו על ידי ואני נותרתי בחדר קטן בדירת הוריי .

המצב נמשך עד היום וכבר כשלוש שנים .

האשה מסרבת למכור ומסרבת לחלוק ולא משלמת דמי שכירות ראויים , גרה שם עם החבר ובנו .
אמנם התלונה התגלתה כשווא והוסרה על ידי השופטת מיד אך הנזק כבר נעשה .

מאז התווספו עוד שתי תלונות שווא נוספות והיד עוד נטויה .

3.8.2015

Gmail - א' זה אבא

<miritalaw@gmail.com> Mirit Antebi

א' זה אבא

28 ביולי 2015 בשעה 21:50

<miritalaw@gmail.com> "miritalaw@gmail.com" :7X

אבא / גבר גרוש

בבוא אספר לכם מה שווה גבר או יותר נכון אבא במדינת ישראל או תקחו את זה ככה כיצד מתנהלות מערכת המשפט והרשויות במדינת ישראל שאמורה בראש ובראשונה לשמור על היקר לנו מכל וזה הילדים.

תקופה ארוכה רציתי להתגרש מאישתי. חיקיתי עוד קצת שהילדים יגדלו רמזתי לה שכן אי אפשר לחיות... אפילו אמרתי שאני חוצה להתגרש.

אבל החלום הגדול שלי היה לעשות זאת באמצעות גישור בצורה מכובדת לכולם ללא מלחמות ללא הוצאות מיותרות. בלי כל הסיפורים ששמעתי בלי כל הכיעור. האמת גם כל כך האמתית שאולי? מלחמות? מה פתאום..אני איש של שלום אישית תעשה מלחמה תפגע באבי ילדיה וכמובן בילדים? מה פתאום.

גרושתי לקחה את הרמזים של רצוני להתגרש שמרה לעצמה בנתה קונספירציה.

מסתבר שחיסטה במייל שלי במסמכים שלי... ומאחורי גבי בעודי מרגיש שזוממים משהו ולמרות פניותי ושאלותיי כלפיה הכל הוכחש במרץ.

שוב ושוב פיתיתי אליה ואמרתיה לה שאני מרגיש שנעשים דברים מאחורי גבי ואני מוכן להתגרש בואי נעשה זאת בצורה מכובדת. גישור או הסכם ריניו

לצערי לאחר כשבוע קיבלתי תביעת גרושין מכוערת שפתחה מסכת מלחמות ויסורים לילדנו...

מסתבר שבגדתי. חבל שלא באמת.. העלמתי כספים.. פיזרתי על נשים סכומי עתק.

יש לי ילד מחוץ לנשואין..מימנתי הפלה למאהבת .

להפתעתי גילתי שאני מרוויח סכומי עתק..

מאזאתו רגע שקיבלתי את תביעת הגירושין חיי הפכו לגיהנום עלי אדמות עוברי ועבור ילדי. קודם כל נאמר לילדים אבא שלכם גנב ובוגד ואנחנו מתגרשים ללא שום הכנה ללא ליווי פסיכולוגי ללא יעוץ מקצועי ממש ברעונו!

לא בחלה בשום אמצעי על מנת לגרש אותי מהבית שלי..

לא היה לי טיפה של פרטיות לא יכלתי לישון לאכול והכל לי

זאת על מנת שאבד את עצמי לדעת וכמובן יהיה לה סיבה להגיש תלונה במשטרה אין לי ספק שזה היה בהנחיית עו"ד שלה. למרות כל זאת נשכתי שפתיים שמרתי על קור רוח התחננתי באי נעושה זאת כי אברהם מוכרס-

בנותקלתי בקיר אטום בקיר בטון בשנאה ויצר מקמה ברצון להשאיר אותי חסר כל.. ללא רכוש ללא בית ל

השיא הגיע בשבת. כמובן איך לא גם אני נכנסתי לסטיסטיקה של גבר שהוגשה נגדו תלונת שווא במשטרת ישראל

לחשכתל בראיות שהיו בידי" או אפילו בחתר שעל ברכי...למבוא קיבלתו צו הרחקה לחמישיה ימים...וכמבוא גבר מסביו ואליה חמיני

מלואה בניידת ושני שוטרים לארוז בכמה דקות חפצים אישיים בלבד. לגנדי עיני ילדי אני מלואה בשוטרים!!! מושפל אם דמעות כעניים כאשר אני חף מכל פשע!! צרי להסתכל לילדים בעניים ולהרגיע אותם.

לעולם לא יסלח לגרושתי ולמשטרת ישראל.

למרות כל בקשותי ובקשות השוטר שהאשה

לא ולא הרעות ויצר המקמה עולים על טובת הילדים...

לשמחתי הנשק שאני מחזיק ברשיון הופקד מבעוד מועד

אומרת לו בשיח הוצפתה בדבר האקדק ונכראה חזמת משהו בנושא. אולצתי לפתוח את הכספת ולהוכיח שאין ברשותי אקדק

עדיין" כי נדלקת מורה כלום אז מה? אז היא אמרה. אפילו קיבלה ביטחון. איך לא? משטרת ישראל נתנה לה סיבה טובה ודרשה כחוצפתה שירחקו אותו ממכון הכושר כי היא מפחדת ממני ולא משנה שהיא בכלל לא מניעה לשה.

אומנם אני משחיר פה את המטרה ולרוב בצדק.

כִּי הִרְחִיק בִּאֲוֶן אוֹטוֹמָטִי בְּבֶר זֶה קֶל...אֲבִל לְבִסּוֹף קָצַת עָשׂוּ צֶדֶק וּלְשִׁמְחָתִי לְמַחֲרַת שֶׁהִגַּעְתִּי לְתַחֲנָה וּדְרַשְׁתִּי לְחַקֹּר אוֹתָהּ וְהִיא יָאֵת שֶׁתִּקְפֶּה אוֹתִי פִּתְאוֹם בִּאֲוֶן מִפְתֵּי גִלּוֹ סִטְרוֹת בְּיִרְסָתָהּ וְאִף סוֹף סוֹף לְאַחֵר שֶׁהִתְעַשְׂתִּי פִּתְחוֹ אֶת הַמְּלִלִּי שֶׁלֹּא

להפתעתם היה צילום של אותו תקרית בה היא טענה כי דחפתי אותה ולכן הוחלט להרחיק אותה מהבית... אז למה לא יבדוק זאת יום קודם?

אני עדיין לא יכול לחזור הביתה למרות שהצו הרחוק שלי בוטל. לפני יממה הוחלט להרחיק אותי ואני מסוכן רוצח בפוטנציאל... אז שלחו אותי מלון ברייט.

מז היא עכשיו לא מסוכנת?

אני צריך לתת לה כמה שעות להתארגן לאט לאט לארוז את כל המסמכים וההפצים שהיא רוצה. כאשר אני את האיידל האיש שלי לא הורשתי לקחת...

נגדים בלבד!!

היא קיבלה את הזמן. שעת"ים!!

ללא ליווי של ניידת וכמובן לקחת את הילדים איתה...למה?

למרות פנייתו למשטרה להחזרת ילדיו נענתי בבוז גדול אין לנו מה לעשות...עוד השפלה חטפתי.

כך מנסה ישראל הגדולה משפילה את הגברים ואחרי זה עוד מתפלאים על אלימות של גברים? כמה כוחות נפשיים גבר צריך יכול על גנת להתמודד מול מערכת שעושה איפה ואיפה?

בני לאו דווקא מאשים את אותם נשים שמגישות תלונות שוא במשטרה.

<https://mail.google.com/mail/u/0/?ui=2&ik=150a0ae18a&view=pt&cat=%D7%AA%D7%9C%D7%95%D7%A0%D7%95%D7%AA%20%D7%A9%D7%95...> 1/2

MIRITA-LAW.CO.IL

מי שאשכח את המשפט המשטרה ובראש ובראשונה המדינה שעדיין תקועה בחוקים מ"מי התנ"ך..
אז למה שאותם נשים לא ינצלו זאת?
ועכשיו כמובן עליי שוב לשכור עויד לסגור את התלונות מחוסר אשמה ולא מחוסר ראיות וזאת למרות שהמשטרה קבעה שלא
עשיתי כלום וההיפך הוא הנכון!!

כבוד בית המשפט.
כמה כבוד יש לבית המשפט לגבר?
השופט מבחינתו ילה הסכם לגמור את התיק לא משנה מי יפגע. מי שיקר. איך התנהלו פה הדברים..
כבודו נכנס אל האולם כאשר מונח לפניו לא מעט חומר בדבר התנהלות האשה כגון לשון הרע התפרעות בעסק עלילת שוא
במשטרה...
ואלו מילותיו.. אתה אתה שלושה ימים מחוץ לבית...
מה כולי בהלם? מה?
לא מאמין על המכה שנחתה עליי..
והוא בשיא חוצפתו קום קום עמוד שניה בהשפלה עמוד על הרגליים..
ותאמינו לי לא זוכר מה הוא אמר לי מההלם וההשפלה שהייתי...
ולבסוף הוא אומר אני לי אפשרות להוציא אותך מהבית אבל מאוד מאוד כדאי לך לצאת מהבית..
זה שופט שאמור לעשות צדק?
מזה חצי שנה שאני נמצא בבית נושך שפתיים שומר על הילדים במאמצים אדירים..
וככה השופט מזלזל בי?
ואז הוא אומר הנה תצא מהבית ותקבל פירוק שותפות.
ועוד חודשיים נחליט היכן יהיו הילדים. אצל האמא או אצל האבא. וחברים זה היה בזילזול מופגן של שופט במדינת ישראל..
ואז שהוא רואה שאני עומד על כך שאיני מוכן לצאת מהבית ללא הילדים הוא נתן לי הצעה מאיימת אין בעיה אתה תשאר בבית
והיא תצא מהבית..
אבל רגע הפתעה.. היא תצא מהבית כאשר המשמורת שלה היא תצא מהבית עם הילדים.
למה? מה היא יותר טובה ממני? מי קבע?
רק לאחר שעמדתי על כך וגרשתי הבינה שאיני מתכוון לוותר על הילדים היא הסכימה שיהיה חלוקת זמן שווה בינינו על
הילדים. ובתנאי שאצא מהבית לפני שימכר.
כמובן שיתרתי על הון עתק.
התחייבתי לשלם מזונות למרות המשמורת המשותפת ולמען המשמורת המשותפת!!
היום לאחר שלוש שנים כמעט אני קוצר את הפירות של ההשקעה בילדים.
אהבה ללא גבולות..
אבל לא תמיד הכל ורוד כמובן שהתהליך הזה גבה מהילדים לפחות מהבת האמצעית מחיר רגשי קשה שאנחנו והיא משלמים
מחיר כבד.. עצוב וקשה..

4.8.2015

ניכור הורי - תלונת שווא במשטרה כאמצעי לפגיעה באב ולישיבוש החלטות בית המשפט - Gmail

<miritalaw@gmail.com> Mirit Antebi

ניכור הורי - תלונת שווא במשטרה כאמצעי לפגיעה באב ולישיבוש החלטות בית המשפט

4 באוגוסט 2015 בשעה 10:19

Miritalaw@gmail.com אל:

שלום רב

הי שמי [REDACTED] נעים מאד, התכתבנו בפייס בעניין של תלונת שווא במשטרה ואשמח להרתם, לתמוך ולסייע בכל דרך אפשרית למיגור התופעה

את מזמנת גם לשוחח עמי בפון [REDACTED], במייל או בכל דרך שתבחר וישמח להיות מעורב

ובהמשך להתכתבות בפייס, אני מצרף לכאן 2 קבצים רלבנטיים וחיוניים לשיקוף העובדה כי מדובר בתלונת שווא

האחת החלטת השופט בבית המשפט לענייני משפחה בעניין הסדרי הראיה בראש השנה (בדלתיים סגורות) והשני אישור הפרקליטות על סגירת התיק בחוסר אשמה

אני מבקש להדגיש כי הגשתי תביעה להסדרי ראיה, משמורת ונזקין בבית המשפט לענייני משפחה, התביעה וכל האמור בה מתנהלים בדלתיים סגורות ולכן יש לנהוג בכל האמור כאן בהתאם לכללים המתחייבים מכך.

קצת רקע:

אני אב ל 4 ילדים, 28,23,20,10 כאשר האם, גרושתי מזה 5 שנים, פעלה בהצלחה רבה לנכר אותי מילדי בחסות תלונת שווא שהוגשו דאז ב 2008 במשטרה

כאשר היא הגישה בעבר ב 2008 סמוך למועד בו יצאתי מהבית, תלונת שווא נגדי, אשר בזמנו כאשר עוד הייתי בהלם מהאירועים,

מחשש לפגיעה במעמדי ובעיסקי, קיבלתי על עצמי לבקשת חוקרי המשטרה (מעולם לא הייתי אצל שופט בעניין) הרחקה מרצון מבא שבע ומיילדי לתקופה של כמה שבועות ובהם היא "ישבה שבעה" עלי עם ילדיי ובעצם "אבא מת"

והיות וכאמור הייתי מורחק מרצון והיא גייסה את הילדים במעין "כת" מלוכדת נגדי ניכרה את ילדיי ועל אף ניסיונות רבים ומגוונים בשיטות שונות לא הצלחתי לפורר את הכת נגדי

בתי מכריזה בפורמים שונים שאביה "מת" כאמור לא השתתפתי בחתונתה, חתונת בתי הבכורה, ואיני מכיר את בנה, נכדי.

בחסות הסכם הגירושין ונחישות גבוהה הצלחתי לשמר קשר שוטף עם 2 ילדיי היותר קטנים עד הגיע הבן הגדול מבין 2 לצבא לאחרונה, לפני כשנתיים, בספט 2013 לאחר שמכחתי כי היא פועלת לנכר גם את הילדים הקטנים שלי ובעיקר את הילד היותר קטן שלי (כיום בן 10)

הגשתי כאמור תביעה לבית המשפט בענייני משפחה [REDACTED] (גרושתי עובדת בבית הדין לעבודה [REDACTED]) לאכיפת הסדרי ראיה, קבלת משמורת ותביעת נזקין

במהלך השנתיים לערך בהם מתנהל המשפט, גרושתי המשיכה לנסות בדרכים שונות לפגוע בקשר שלי ולבזות את החלטות בית המשפט, תוך שהיא נוהגת במנופוליטיות להציג כאילו הדבר נובע מהילד הוא שאינו רוצה..

לרבות שיבוש הסדרי ראיה, פגיעה והפסקת הדרכה הורית, מניעת תקשורת טלפונית של הילד איתי, הסתה, והעדר תקשורת מינימאלית של האם איתי בענייני הילד הקטין כמתחייב לצערי בית המשפט המודע היטב להתנהלות האם, נוהג עמה לפחות עד עתה בסלחנות רבה

השיא היה בראש השנה לפני כשנה לערך, לאחר שהעו"ס לסדרי דין שמונה ע"י בית המשפט ובהסכמת גרושתי סוכם כי הילד יהיה איתי בראש השנה

היא חיבלה בהחלטה זו שלבקשתי קיבלה תוקף של בית המשפט, (שימי לב לאמור בסעיף 2 בהחלטת השופטת) מנעה הדרכה הורית והילד לא היה איתי בראש השנה כאשר הגשנו בקשה לבזיון בית המשפט היא טענה שהתנהגתי באלימות כלפי הילד (שכמובן לא הייתה ולא נבראה) וכי בעקבות כך הוגשה על ידי תלונה במשטרה

4.8.2015

ניכר הורי - תלונת שווא במשטרה כאמצעי לפגיעה באב ולישיבוש החלטות בית המשפט - Gmail

ידוע לי ממקורות שונים לרבות מהבן שלי כי חוקרת ילדים הגיעה לבית הספר וגבתה ממנו עדות, ממה שאני מבין הוא אמר לחוקרת, מה שאמרו לו להגיד, אבל זה לא יצא לו טוב.

זומנתי למשטרה כנאשם "בתקיפת חסר ישע - הבן שלי" הסברתי והצגתי ראיות שתומכות בגרסתי שלא נגעתי בילד אך בהתאם לאופי העבירה התיק הועבר לפרקליטות

שבאופן אוטומטי מוציאה לנאשם הודעה לשימוע (עניין של כ 20,000 ש"ח לטובת שכירת עו"ד פלילי)

לא חששתי לרגע שכן נהרתי מאד ולא נגעתי בילד (בחזית הבית יש מצלמת אבטחה) ולאחר תלאות, פגיעה בכבוד, צילום, לקיחת טביעות אצבעות וכדומה

ושיחה טלפונית עם עו"ד שטיפל בתיק בפרקליטות, בוטל השימוע וכאמור קיבלתי המכתב המצ"ב על חוסר אשמה.)

יחסית קיבלתי תשובה מהירה מאד המעידה על חוזקם של החומרים שצרפתי בחקירה במשטרה לתיק.

ברם, השופטת בבית המשפט אשר דיווחנו לה על כך, לא נקטה בעניין זה כל עמדה או פעולה אקטיבית

ראוי לציין כי גרשתי איימה וממשיכה לאיים על כל הזמן בהגשת תלונות במשטרה שכן אני נושא תפקיד ניהולי בחברה ציבורית גדולה לתיק במשטרה יש השפעה מיידית על מעמדי ועיסוקי (בתקופות הגשת התלונה ע"י גרשתי הייתי מועמד לדירקטור בחברת [REDACTED])

אשמח לשמוע ממך ולשתף פעולה בכל דרך שתבחרי
נ.ב., חוזר ומזכיר את הצורך לעמוד בכללים מחייבים של שמירת סודיות של ההחלטה שהתקבלה בדלתיים סגורות כפי שצורפה למייל זה.

בתודה מראש

[REDACTED]

2 קבצים מצורפים

fax_000 (2).tif
13K

החלטות בנושא הסדרי ראייה 2.12.14 pdf.(1)
270K

בבית המשפט לענייני משפחה

תמ"ש
קבוע ליום 18/11/14
בפני כב' הש' פאני גילת כהן

המבקש:

ת.ז.

עייני בייכ עוה"ד היילי תן כהן ואור משה דן

החלטה	23/09/2014
בקשה 10 בתיק	
בשל העובדה כי מצויים אנו בערבו של ראש השנה, ובשים לב להסכמות אליהן הגיעו הצדדים, אני קובעת בנאמרה להסדר הראייה בחגי תשרי כדלקמן: 1. ניתן תוקף של החלטה להסכמות בין הצדדים אליהן הגיעו בסיועו של הסדר דין, ולמען הסר ספק קובעת כי האב, מר [שם], יאסוף את בנו הקטין, [שם] (להלן: "הקטין"), מבית מגורי האם גב' [שם] בערב ראש השנה, 24.9.2014 בשעה 12:00 וישיבו לבית מגורי האם למחרת היום ביום 25.9.2014 בשעה 16:00. 2. צד אשר יפר החלטה זו, וימנע קיומם של הסדרי הראייה בראש השנה ובסוכות, כמפורט לעיל, ייחשב כמנע שגובה עבירה של הפרת הוראה חוקית, על כל המשתמע מכך, ויחויב במקרה בו חלילה יפר מי מהצדדים החלטה זו, ישתמש בית המשפט בסמכותו על פי פקודת ביזיון בית המשפט ויחייבו, בין השאר, בקנס לטובת אוצר המדנה. 3. להחנות את הצדדים כבר עתה לבדיקות מסוגלות הורית במכון דעה.	

ולהורות על בדיקת

הורית

אור ניסיון העבר וגם לאור ההתנהלות
נקבעו להמשיך לרבות לחגי תשרי לא
אחיה אחרת של בית המשפט.

לממש את קיומם וייעדם של הסדרי הראייה
בנוגע לחלוקת הסדרי ראייה בסופי שבוע
סירבה ומנעה את קיום הסדרי הראייה של
את העיניים לסדרי דין (פסח ובחגי תשרי בשנה

של הסדרי הראייה תחויב בקנס של 1,500
יופקד לתוכנית חיסכון ע"ש הקטין וסך של-
מת הנפש חרבה שנגרמת לו בשל כך. מבוקש
קיומו המזונוות החודשיים.

שיוכל דעת בית המשפט הנכבד בגין הפרות של
החלטות מפורשות של בית המשפט הנכבד.

Q

בתי המשפט

בדלתיים סגורות

תביעה

בית משפט לענייני משפחה

10 דצמבר 2013

בפני: כב' סגנית הנשיא, השופטת אבירה אשקלוני

התלשט

- 1 כאמור בהסכמות הצדדים, בשלב זה ועד לחלטה אחרת, ולפרק זמן מוגבל וחל מועד
- 2 סוכנת הקטין והעמקת הקשר הרציף והקבוע עם אביו נקבע כדלקמן:
- 3 1. תאב יקח את הקטין פעמים בשבוע, בין השעות 17:00 עד השעה 19:00 בימים ב' וד'.
- 4 2. תאב יקח ויחזיר את הקטין לפתח ביתו האם.
- 5 3. מובחר בפנים כי יש לקיים הסדרים אלו ככתבם וכלשונם, ובמקרה של מגיעה
- 6 לקיים הסדרים אלו, יש לחזויע מוקדם ככל הניתן על דבר המגיעה, ולפחות 48
- 7 שעות מראש.
- 8 4. אי קיום הביקש בשל חלוצו של חילד טענה אישור רמאי.
- 9 כל האמור לעיל, לטעם המקרים של כח עליון.
- 10 5. אני מוסיבת את שני החוזרים לקבל חודרה חוריה במסגרת המח' לשירותים
- 11 חברתיים בעיריית [] וחם לצורך חודרה בנושא הקטין והסדרי חוריה,
- 12 והתחזקות החוריה בנושאים אלו.
- 13 6. עו"ס לסדרי דין בעיריית [] מתבקשת להקדם לבחמ"ש תוך 7 ימים, מתי ניתן
- 14 לחתול במפגשים של חודרה חוריה והינה מסתם.
- 15 7. ככל שיש עלות במסגרת חודרה זו, יישא בן הצדדים חלקים שווים.
- 16 8. יש לחזור ולחזויע כי יש לקיים הסדרים אלו, לרבות קיד טלפוני בין האב לקטין
- 17 ארות ליום בין השעות 19:00-20:00, האם תאשר שיה כמפורד ותדאג שמכשיר
- 18 חטלפן יחיה שמיש לקבלת השיחה האמורה.
- 19 כל התקשרות בנושא הקטין בלבד בין החורים, ותבצע באמצעות הסדונים או דואר
- 20 אלקטרוני. האם תאשר בחודעה חוריה כי קיבלה את החודעה.
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25

מדינת ישראל
משרד המשפטים

פרקליטות מחוז הדרום
טל' 086254674
פקס: 02- 6467759

תאריך: 12 מרץ 2015
ז' בשבט תשע"א

פמ"ד: [REDACTED]

לכבוד

באמצעות פקס מס': [REDACTED]

הנדון: סגירת תיק המשטרה

1. התיק שבנדון הגיע לטיפול.
2. לאחר בחינת חומר החקירה, הוחלט לגנוז את התיק נגד בעילה של חוסר אשמה פלילית.
3. הודעה מהיחידה החוקרת [REDACTED] על סגירת התיק, תועבר אליך בהמשך.
4. אני מאחל לך הצלחה בהמשך.
5. לבירורים ניתן לפנות אלי לטלפון נייד 0506217855

במסגרת רב,
ג'רארד ויא, עו"ד
פרקליטות מחוז דרום - פלילי

1. MyNet כפר סבא – ומדוע הפרקליטות לא גישה נגדה תביעה ???!!!

שנה מהגיהנום: "האקסית שיקרה שאנסתי אותה"

במשך שנה שלמה נלחם אבי (שם בדוי) כדי להוכיח את חפותו, לאחר שחברתו לשעבר בדתה כי אנס אותה. לאחר שזוכה הוא תבע אותה ובית המשפט פסק כי עליה לשלם לו פיצוי כספי

אמיר אזון

שתף

07.12.14, 07:43 פורסם :

"זו הייתה שנה מהגיהנום, לא הצלחתי לחשוב על העתיד", כך מספר אבי (שם בדוי), בן 31 מכפר סבא, שהואשם באונס חברתו לשעבר, לאחר שזו הגישה נגדו תלונת שווא במשטרה. רק לאחר שנסגר נגדו התיק מחוסר כל אשמה, ולאחר שזכה בתביעה אזרחית נגדה בגין לשון הרע, הוא מרגיש שכבודו הושב לו.

עוד ב: mynet-

- [קיבל צו הרחקה - והבריא את אשתו מהבית](#)
- [איים על חייו של מורה שלימד תוכן מיני: "הוא פגע בקוראן"](#)
- [כל הסיפורים גם בסלולרי: הורידו את האפליקציה החדשה של mynet](#)

בית משפט השלום בתל אביב פסק כי הנתבעת תשלם לו סך עשרת אלפים שקל, כפיצוי על עוגמת הנפש שנגרמה לו על ידה. סכום אותו העבירה אליו רק לאחרונה. קודם לכן, לאחר שהתנגדה להעביר את התשלום עליו נפסק, הוא פתח נגדה בהליכי הוצאה לפועל, והצעירה חויבה לאחרונה להעביר אליו את סכום הפיצוי.

"הנתבעת הוציאה דיבת התובע רעה בעצם הגשת התלונה השקרית במשטרה", נכתב בתביעה שהגיש אבי על ידי עו"ד ניר דוד. "היא עשתה זאת מזדון ליבה, תוך כוונה לפגוע בתובע, תוך ביזוי והשפלתו בקרב כל מי אשר שמע את דבר חקירתו."

אבי. "חשוב שהיא תבין איזו טעות עשתה" (צילום: יוגב עמרני)

סיפורו של אבי, שגדל בבית חרדי, מתחיל בשנת 2006, אז היה בן 23. הוא החל בקשר ידידותי עם בחורה צעירה, גם היא מבית דתי, ובמהלכו נפגשו השניים מספר פעמים בבתי מלון, בביתו ובבתים אחרים. לדבריו, במהלך התקופה נהגו השניים לקיים מגעים מיניים, בהסכמה ובשיתוף פעולה מלא.

"יצאנו שלושה-ארבעה חודשים", מספר אבי. "היינו יושבים שעות יחד. נהנינו זה עם זה ולאחר כמה חודשים היא ביקשה לקדם את הקשר הזה. לא הייתי מעוניין בקשר ארוך יותר, ונפרדנו. מסתבר שהיא מאוד נפגעה מזה, אבל לא חשבתי שמשוה דרמטי עלול לקרות."

שלוש שנים מאוחר יותר, ביוני 2009, צלצל הטלפון שלו ובצד השני היה נציג המשטרה שביקש ממנו להגיע לחקירה. "מעולם לא עברתי על החוק, הייתי בהלם שהוזמנתי לחקירה", הוא אומר. "הנחתי שאולי מדובר בטעות. כשהגעתי לחקירה הסתבר שאותה בחורה התלוננה שאנסתי אותה."

לטענתו, ההחלטה להתלונן כי אנס אותה, גמלה בראשה של הצעירה ככל הנראה לאחר נישואיה לגבר אחר ובשל רצונה להסתיר את העובדה שכבר קיימה מגע מיני עם גבר אחר.

"כשאמרו לי שאני חשוד באונס, קפאתי במקום. חשתי הכי רע שאפשר, שאני הולך למות. רצו לי מחשבות בראש שלא משנה מה אגיד, יאמינו לה. כל מה שהייתי

עד אותו רגע, מת", הוא מספר כשהוא משחזר את אותם רגעים בחדר החקירות.

אבי הכחיש כמובן את העבירה שיוחסה לו וסיפר לחוקרים כי הוא והמתלוננת נפגשו בהזדמנויות רבות לפני אירוע האונס לכאורה, ואף לאחריו, וכי המגע המיני ביניהם היה בהסכמתה. "בחקירה היא סיפרה שהכירה אותי היכרות קלושה ושאנסתי אותה באחד מהביקורים שלי", הוא מספר בכאב. "רק כשחברותיה ויועצת מקצועית איתה נהגה להיפגש בתכיפות, העידו במשטרה, התמונה התבהרה לגבי מה שאירע. הרי להן היא סיפרה עליו ואף התגאתה בכך שאני בן הזוג הקבוע שלה."

בעדותה של המתלוננת במשטרה, סיפרה הצעירה כי מצאה באבי דמות בוגרת שמבינה את שעובר עליה, וכי ביום האירוע הוא הגיע לבית בו שימשה בייביסיטר, לקח אותה לחדר השינה של ההורים, הפשיט אותה מבגדיה ולמרות ניסיונה להתנגד וצרחותיה, אנס אותה. עוד המשיכה הצעירה בעדות השקר, וסיפרה לחוקרים כי לאחר שסיים לבצע בה את זממו, הוא הודה על שהגיע לסיפוקו ויצא מהבית כשהיא בוכייה.

אבי מבחינתו, לא שוכח ומתקשה לסלוח לצעירה. "מבחינתי, עבירת אונס חמורה יותר מרצח", הוא אומר. "החקירה הייתה מלחיצה ובמשך תקופה ארוכה לאחריה התביישתי לצאת מהבית. אורח החיים שלי השתבש, הפסקתי להיות מרוכז בעבודה, חששתי שיצייעו עליי כאנס. היה לי מאוד קשה לתקשר עם בחורות והתקשיתי להגיע למצבים אינטימיים. ההרגשה שקוראים לך אנס מעליבה מאין כמוה."

רק בחלוף שנה מסיום החקירה, קיבל אבי הודעה מהמשטרה על סגירת התיק בשל "העדר אשמה", בה נכתב, כי "לא נמצאה אשמה פלילית" במעשיו והוא החליט לתבוע את הצעירה.

"רציתי להוציא את העוקץ מתביעה אפשרית ושיקרית שלה, וגם להרגיש טוב יותר עם עצמי", הוא מסביר. "במהלך המשפט ראיתי אותה בבית המשפט. החלפנו מבטים, אך לא שוחחנו."

"אני מלא בכעס עליה. היא כמעט והכניסה אותי לכלא. גם 200 אלף שקלים לא היו עוזרים להשכיח ממני את מה שהיה. זה רק אקט סמלי, סוג של ניצחון קטן. היה חשוב לי שתבין איזו טעות היא עשתה. המדינה חייבת להתערב לטובת אותם חפים מפשע ולקנוס באמצעות קנסות כבדים מאוד נשים שנמצאו דוברות שקר. את מה שאני עברתי אני לא מאחל לגדול אויביי. חדר חקירות זה לא משחק ילדים ולו לרגע אחד בלבד". אמיר אזון

2. מאתר מאקו

http://mobile.mako.co.il/news-law/crime-q1_2015/Article-75225d52e30ca41004.htm&Partner=facebook_share

האישה חשדה, חברה נעצר לשווא

תושבת הקריות שחשדה כי בן זוגה לשעבר השחית את מכוניתה, הגישה נגדו תלונה במשטרה - שם עצרו את הגבר, זאת למרות שלא נמצאו כל ראיות הקושרות אותו למעשה. בדיון להארכת מעצרו מתח השופט ביקורת על התנהלות המשטרה וכן הורה על שחרורו של האיש

פורסם 06.01.15 19:36 | חדשות 2 | אלון שני, כתב בחיפה והגליל

6א

6,463

נעצר גם ללא ראיות. אילוסטרציה

צילום: shutterstock

תושב נשר שנעצר אמש (שני) בחשד שהשחית את מכוניתה של זוגתו לשעבר, שוחרר בהוראת בית המשפט לאחר שהמשטרה לא הציגה כל ראיות הקושרות אותו למעשה. בנוסף מתח ביהמ"ש ביקורת חריפה על תפקודם של חוקרי מחוז חוף בניהול המעצר.

רוצים לקבל עדכונים נוספים? הצטרפו לחדשות 2 בפייסבוק

תושבת הקריות הגישה אמש תלונה במשטרה, לאחר שגילתה כי אלמונים חתכו את צמיגי מכוניתה. לשאלת החוקרים מי לדעתה עשוי לעמוד מאחורי המעשה, ציינה המשטרה את שמו של בן זוגה לשעבר כחשוד אפשרי בהשחתה, זאת למרות שהשניים פרודים זה שלוש שנים. בעקבות עדותה, עצרו שוטרי תחנת זבולון את הגבר לחקירה, שבמהלכה הכחיש כל קשר לביצוע המעשה. החוקרים של השתכנעו, החליטו להמשיך ולהחזיק באיש עד לדיון בהערכת מעצרו בבית המשפט בבוקר המחרת.

במהלך הדיון שנערך הבוקר בבית משפט השלום בקריות, נדהם השופט לגלות כי בידי המשטרה אין ולו ראייה אחת הקושרת את העצור לחשדות המיוחסים לו. "לא אוכל שלא להביע פליאה על העובדה שהחשוד נעצר ונכלא ללילה", אמר השופט יוסי טורס. "פליאה זו מתבססת על כך שאין בחומר החקירה תשתית ראייתית המספיקה למעצרו של אדם. מעבר לדברי המתלוננת אין בתיק החקירה דבר".

בהמשך דבריו, לא חסך השופט ביקורת משוטרי תחנת זבולון על התנהלותם. "מקרה זה מעורר דאגה באשר לאופן הפעלת שיקול הדעת וראוי שמפקד תחנת זבולון ייתן דעתו למעשה", אמר השופט. "חירותו של אדם אינה הפקר והסמכויות שניתנו לקציני משטרה אמורות להיות מופעלות תוך הפעלת שיקול דעת נכון וראוי, נראה שלא כך נעשה במקרה זה". בהמשך להחלטת השופט, שוחרר האיש ממעצר, ונאסר עליו להתקרב עד למרחק של 100 מטרים מביתה של המתלוננת למשך שלושה חודשים. "זה אינו מקרה יחיד ולצערנו אנחנו פוגשים מקרים רבים כאלה", אמרה בתגובה הסנגורית הציבורית המחוזית במחוז חיפה, עו"ד ענת מיסד-כנען. "לקצין משטרה ממונה סמכות בחוק לשחרר עצור בתנאים מגבילים אך אנחנו מבחינים ששיקול הדעת אינו מופעל בצורה ראויה ונעשה שימוש מופרז בכלי קיצוני של שלילת חירות. קיימנו שיחות עם בכירים במשטרה ואני מתרשמת שגם שם מבינים שיש מקום להפחית מעצרים מיותרים".

3.

MyNet

<http://www.mynet.co.il/articles/0,7340,L-4614352,00.html>

נהריה: תיק אונס נגד קצין נסגר מחוסר אשמה

קצין משטרה בדימוס מאזור נהריה, שאשה מהקריות, איתה קיים קשר מיני, העלילה עליו שאנס אותה, דרש כי עילת סגירת התיק תהיה חוסר אשמה ולא חוסר ראיות

אדי גל ✉

פורסם: 13.01.15, 07:54

שתף

פרקליטות המדינה החליטה לאחרונה לסגור את תיק החקירה מחוסר אשמה נגד קצין מודיעין בדימוס מאזור נהריה, שנעצר בחשד לביצוע אונס. זאת, לאחר מספר פניות של עו"ד אושרי שלוש, שביקש לשנות את עילת הסגירה מחוסר ראיות לחוסר אשמה.

קראו עוד ב-mynet:

[תושב הצפון חשוד באונס בתו בת ה-14](#)

[כל הסיפורים גם בסלולרי: הורידו את האפליקציה החדשה של mynet](#)

הקצין ניהל מאבק לטיהור שמו (צילום: shutterstock)

פרשת קצין המודיעין בדימוס נחשפה לפני שלוש שנים, לאחר שנעצר בחשד לביצוע אונס בתושבת קרית חיים. השניים הכירו, בשנת 2010, באמצעות האינטרנט,

והגבר הוזמן לביתה של המתלוננת. השניים קיימו מגע מיני, אבל לאחר מכן הקצין, שיצא לרכב לחפש את ארנקו, לא חזר לביתה של האשה. האשה, שנעלבה כנראה כי עזב בלי לומר שלום, שלחה לו שני מסרונים מאיימים. באחד טענה שהיא תאשים אותו בגניבת התיק שלה ובשני שהיא תפיץ שהוא אנס אותה.

הקצין לא התרשם מאיומיה של האשה, ולבסוף מצא את עצמו בתא המעצר של משטרת זבולון, שם נעצר בחשד לביצוע אונס. באמצעות עורך דינו אושרי שלוש, ניהל הקצין מאבק לטיהור שמו ובסופו של דבר, שנה וחצי לאחר אותו לילה טראומטי, החליטה הפרקליטות לסגור את התיק אבל רק מחוסר ראיות.

מאז ניהל עו"ד שלוש סדרה ארוכה של התכתבויות מול גורמים שונים בפרקליטות המדינה. לדבריו, מדובר בקצין בדימוס ללא רבב, ללא עבר פלילי, אב לילדים וסב לנכדים, בשנות ה-60 לחייו ואין כל הצדקה שהתיק שלו לא ייסגר מחוסר אשמה. עו"ד שלוש: "לא קיים ולו ספק סביר בדבר היותו של מרשי חף מפשע והתיק צריך להיסגר מחוסר אשמה", אמר.

בסופו של תהליך, קיבל עו"ד שלוש הודעה בשמו של המשנה לפרקליט המדינה, לפיה התבשר כי בקשתו התקבלה ועילת סגירת התיק שונתה מחוסר ראיות לחוסר אשמה.

השופט נדהם: האישה חשדה, חברה נעצר לשווא

תושבת הקריות שחשדה כי בן זוגה לשעבר השחית את מכוניתה, הגישה תלונה במשטרה – שם עצרו את הגבר, זאת למרות שלא נמצאו כל ראיות הקושרות אותו למעשה. כתב חדשות 2 אלון שני מדווח כי בדיון להארכת מעצרו מתח השופט ביקורת על התנהלות המשטרה וכן הורה על שחרורו של האיש

(בית משפט השלום בקריות) צילום ארכיון)

תושב נשר שנעצר בחשד שהשחית את מכוניתה של זוגתו לשעבר, תושבת הקריות, שוחרר בהוראת בית המשפט לאחר שהמשטרה לא הציגה כל ראיות הקושרות אותו למעשה. בנוסף מתח ביהמ"ש ביקורת חריפה על תפקודם של חוקרי מחוז חוף בניהול המעצר. כתב חדשות 2, אלון שני, דיווח כי תושבת הקריות הגישה תלונה במשטרה, לאחר שגילתה כי אלמונים חתכו את צמיגי מכוניתה. לשאלת החוקרים מי לדעתה עשוי לעמוד מאחורי המעשה, ציינה המשטרה את שמו של בן זוגה לשעבר כחשוד אפשרי בהשחתה, זאת למרות שהשניים פרודים זה שלוש שנים. בעקבות עדותה, עצרו שוטרי תחנת זבולון את הגבר לחקירה, שבמהלכה הכחיש כל קשר לביצוע המעשה. החוקרים של השתכנו, החליטו להמשיך ולהחזיק באיש עד לדיון בהערכת מעצרו בבית המשפט בבוקר המחרת.

במהלך הדיון שנערך בבית משפט השלום בקריות, נדהם השופט לגלות כי בידי המשטרה אין ולו ראייה אחת הקושרת את העצור לחשדות המיוחסים לו. "לא אוכל שלא להביע פליאה על העובדה שהחשוד נעצר ונכלא ללילה", אמר השופט יוסי טורס. "פליאה זו מתבססת על כך שאין בחומר החקירה תשתית ראייתית המספיקה למעצרו של אדם. מעבר לדברי המתלוננת אין בתיק החקירה דבר."

בהמשך דבריו, לא חסך השופט ביקורת משוטרי תחנת זבולון על התנהלותם. "מקרה זה מעורר דאגה באשר לאופן הפעלת שיקול הדעת וראוי שמפקד תחנת זבולון ייתן דעתו למעשה", אמר השופט. "חירותו של אדם אינה הפקר והסמכויות שניתנו לקציני משטרה אמורות להיות מופעלות תוך הפעלת שיקול דעת נכון וראוי, נראה שלא כך נעשה במקרה זה."

בהמשך להחלטת השופט, שוחרר האיש ממעצר, ונאסר עליו להתקרב עד למרחק של 100 מטרים מביתה של המתלוננת למשך שלושה חודשים. "זה אינו מקרה יחיד ולצערנו אנחנו פוגשים מקרים רבים כאלה", אמרה בתגובה הסנגורית הציבורית המחוזית במחוז חיפה, עו"ד ענת מיסד-כנען. "לקצין משטרה ממונה סמכות בחוק לשחרר עצור בתנאים מגבילים אך אנחנו מבחינים ששיקול הדעת אינו מופעל בצורה ראויה ונעשה שימוש מופרז בכלי קיצוני של שלילת חירות. קיימנו שיחות עם בכירים במשטרה ואני מתרשמת שגם שם מבינים שיש מקום להפחית מעצרים מיותרים."

3 חודשים בכלא בגלל תלונת שווא של אשתו

האישה התלוננה שבעלה אנס אותה לאחר שחשדה שהוא בוגד בה • במהלך המשפט הודתה ששיקרה

הודתה האישה בבית המשפט כי שיקרה במשטרה בקשר למרביית המעשים שייחסה לבעלה. היא הסבירה שפעלה בסערת רגש, אך מצפונה ייסר אותה. שתי אחיותיה הודו גם הן כי הדרכו על ידיה למסור עדות מפלילה נגד הבעל.

סגן נשיא בית המשפט המחוזי, צבי מנל, שישב בראש ההרכב, ביקש מר' לקום על רגליו והודיע לו שהוא מזוכה מאשמה בא' שר לחלק מהעבירות, והאחרות בוטלו, וכי הוא ישוחרר לאלתר. ר' פרץ בבכי.

מאוחר יותר אמר ר' ל"ידיעות אחרות" נות": "3 חודשים וחצי ישבתי עם רוצחים ופרופילים, לא יכולתי לראות את הילדות שלי ולא ירעתי מה לעשות עם הבושה וההשפלה. המדינה חייבת לבדוק את עצמה ולעשות חשבון נפש".

ממסדר המשפטים נמסר אמש: "הפרק' ליטות אכן נאלצה לחזור בה מהאישום נר' כח הודתה בה של המתלוננת מעיקר דבריה. שאלת העמדתה לדיון תיבטן בקרוב".

מאת מיכל גולדברג,
כתבת ידיעות אחרונות

בית המשפט המחוזי בירושלים הורה אתמול לשחרר לאלתר גבר שעצור זה שלושה חודשים וחצי באשמה שאנס את אשתו, חיבה אותה ואיים לרצוח אותה. הסיבה: האישה הודתה שהעלילה על בער' לה לאתר שחשדה בו שהוא בוגד בה. המיוס של ר', נשוי ואב לשתי פעוטות, התחיל באוגוסט השנה, כשאשתו גילתה הודעת טקסט בטלפון הסלולרי שלו שה' עלתה את חסדה שזא כוגר בה. המתת של האישה בערה, והיא החליטה לנקוט צעד מרחיק לכת: היא פנתה למשטרה והתלוננה שבעלה אנס אותה, נהג בה כאלומות קשה ואיים לרצוח אותה בסכין.

ר', שיוצג על ידי עו"ד אביבה רפ, נעצר מיד. הוא הכחיש את כל החשדות נגדו, אך לבקשת התביעה הורה בית המשפט לעצור את ר' עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. אחרי שישב 3 חודשים וחצי במעצר

6.

<https://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache%3Anews.walla.co.il%2Fitem%2F2841328>

לילות בתא עם פושעים, ללא מקלחת ואוכל - רק כדי להשתחרר בבוקר. "שוטרת אמרה לי: 'לא יודעת למה נתקענו איתך'"
תגיות:

- [משטרת ישראל](#)
- [מעצרים](#)
- [יוחנן דנינו](#)

יוסי אלי יום ראשון, 29 במרץ 2015, 07:30

• שתף

• הצטרפו אלינו לפייסבוק

לרוב מדובר במעצרים איכותיים בדרך למעצר עד תום ההליכים (צילום אילוסטרציה: נועם מושקוביץ)

בשנת 2014, כפי שפורסם בתחילת השבוע בוואלה חדשות, חלה [עלייה דרמטית בהיקף המעצרים](#) שביצעה משטרת ישראל לעומת השנה שקדמה לה. מבחינה סטטיסטית, לרוב מדובר במעצרים איכותיים בדרך למעצר עד תום ההליכים, לפי תכנית המפנה של מפכ"ל המשטרה רב-ניצב יוחנן דנינו. אך בתוך הנתונים הסטטיסטיים הללו, נכללים לא אחת גם מעצרי שווא.

אחד מהמקרים הללו היה מעצרו של ג', מורה בן 30, שחוזה, לדבריו, סיוט מתמשך בתא המעצר. ג' נעצר לפני ארבעה חודשים בחשד לתקיפת גרושתו וילדיו. "ביום בהיר אחד, הגיעו שני שוטרים לעצור אותי", סיפר ג' לוואלה חדשות. "הם הגיעו לבית של ההורים שלי בראשון לציון. אני הייתי עם הילדים שלי. בהתחלה הם אמרו לי שהם מעכבים אותי. לקחו אותי לתחנת המשטרה, ואחרי שעה נאמר לי שנעצרתי בעקבות אלימות במשפחה. חיכיתי שם יותר משלוש שעות עד שמישהו התפנה, אבל לא ידע מה לעשות איתי."

עוד בוואלה חדשות:

[משפחת הישראלי שנהרג: "איך נותנים לטייס כזה להטיס נוסעים"?](#)
[מצרים וערב הסעודית נערכות לפלוש לתימן: "עוד מדינות יצטרפו"](#)
[נחש צפע בגן ילדים: "זו לא הפעם הראשונה, העירייה מתעלמת"](#)

"אחרי שלוש שעות, בהחלטה של בלי דין ובלי דיין, ניתנה ההחלטה לעצור אותי, בלי לברר שום דבר לעומקו", תיאר. "אמרו לי שתקפתי את אשתי. הסברתי להם שאני גרוש יותר משנה. החוקר שחקר אותי בכלל לא ידע כלום. הוא רק קיבל את חומר החקירה ושמעתי אותם (השוטרים – י"א) אומרים שבכלל לא רצו לקחת את התיק הזה. אחת השוטרות אפילו אמרה לי 'לא יודעת למה נתקענו איתך'."

לדברי ג', 24 השעות שבהן היה נתון במעצר היו סיוט מתמשך. "אחרי שעה של חקירה, שבה הסברתי שלא ראיתי את גרושתי שנה והיא הגישה תלונה כדי להגדיל את המזונות, הודיע לי השוטר שאני הולך למעצר כל הלילה", המשיך ג'. "הגעתי למעצר כשאני בלי אוכל ובלי מקלחת במעצר ניצן. תקעו אותי עם פושעים. אני, כעובד הוראה ומורה ללא שום עבר פלילי, שמו אותי עם פושעים ועשו תחקיר מודיעיני אם אני מכיר ארגוני פשיעה. המעצר רחוק ממני מרחק מזרח ומערב. זה היה נורא משפיל. אם בהתחלה גילו השוטרים איזושהי אמפתיה כלפיי, השוטר שלקח אותי למעצר נורא רצה להתעלל בי. תקעו אותי עם איזה בחור מדמם, מלא ג'וקים וחולדות."

במהלך שנת 2014 בוצעו 69,118 מעצרים (צילום: ניב אהרונסון)

רק לאחר לילה שלם וחצי יום נוסף במעצר הובא ג' בפני שופטת תורנית בבית משפט השלום בראשון לציון. המשטרה ביקשה להאריך את מעצרו בחמישה ימים, אולם כשעיינה השופטת בחומר החקירה קבעה כי מדובר במעצר שווא. השופטת הוסיפה כי ג' אינו מהווה מסוכנות ואינו יכול לשבש הליכי חקירה, בעיקר משום שלא ראה את גרושתו כבר יותר משנה ושחררה אותו מיד. מיותר לציין כי כתב אישום נגד ג' לא הוגש מעולם. "מאז המעצר שלי, החיים הפכו לסייט אחד גדול", סיפר. "לא רק שנגרמה לי טראומה, זה הליך לא דמוקרטי, שכן לא ניתן להגיש תלונה משטרתית על תלונת שווא או מעצר שווא, בעקבות פסיקה של פרקליטת המדינה דאז, עדנה ארבל, שמונעת אפשרות לתלונות נגד. זה פשוט לא דמוקרטי."

מקרה נוסף של מעצר שווא אירע בשבוע שעבר. א', חסרת בית בת 63 מירושלים שנוהגת לרסס מדי פעם כתובות גרפיטי ברחבי העיר כחלק ממחאה על זיהום האוויר, נעצרה בחשד להשחתת פני מקרקעין וגרימת נזק לרכוש במזיד. לאחר 24 שעות במעצר, היא הובאה לדיון בפני שופטת בית משפט השלום בירושלים, ג'ויה סקפה שפירא, שהחליטה לשחררה באופן מיידי. השופטת אף מתחה ביקורת על פעולת המשטרה ועל מעצר השווא ש"לא היה לו מקום", והורתה לפצות את א' בסכום של 300 שקלים.

סיפורם של ג' ו-א' ממחיש היטב את מה שהתרחש בשטח בעקבות הרפורמה שיזם המפכ"ל דנינו להגדלת כמות המעצרים עד תום ההליכים. כפי שנחשף בשבוע שעבר בוואלה חדשות, במהלך שנת 2014 בוצעו 69,118 מעצרים. במשטרה מתגאים כי מתוך אותם מעצרים גובשו כתבי אישום ב-46,906 מקרים. אמנם לא ניתן לאמוד באופן מוחלט את הכמות המדויקת של מעצרי השווא מתוך יתר 22,212 החשודים שנעצרו ולא הוגש נגדם כתב אישום, מאחר שנגד חלקם עוד מתנהלים הליכים פליליים, אולם ייתכן שמדובר בכמות בלתי מבוטלת של מעצרים סתמיים.

בנוסף, מנתונים פנימיים של המשטרה עולה כי ישנם סעיפי מעצר רבים שאינם מוגדרים. כך למשל, במהלך 2014 נעצרו שישה חשודים בגין "עבירות בלתי טבעיות". 45 מעצרים נוספים נכנסו תחת סעיף של עבירות "אחרות".

תכנית המפנה שלו השיגה את מטרותיה. המפכ"ל יוחנן דנינו (צילום: יותם רונן)

למרות המדיניות הבלתי רשמית של אי הפללה, במשטרה ממשיכים לבצע גם מעצרים של חשודים בשימוש בסמים 1,949. אנשים נעצרו בחשד לשימוש בסמים מסוכנים במהלך 2014. 30 מהם נעצרו בחודש אפריל במהלך הפגנה למען לגליזציה של סמים. נגד רובם לא הוגשו עד היום כתבי אישום. בהקשר זה ניתן למצוא גם 9,158 מעצרים בשל חשד לעבירות נגד הסדר הציבורי, 302 מעצרים בגין מרד והסתה למרד ו-124 מעצרים בחשד להסתה. "רוב המעצרים שקשורים לסעיפים אלו מסתיימים בעיקר בשחרורים ואינם מתגבשים לכדי מעצר עד תום ההליכים. בטח ובטח שהם לא מתגבשים לידי כתב אישום, אז אפשר לומר בפה מלא שמדובר כאן בכמות נכבדה של מעצרי שווא", הסביר גורם משפטי בכיר.

גורמים משפטיים ששוחחו עם וואלה חדשות ציינו כי ההחלטה של המפכ"ל להגביר את כמות המעצרים במסגרת תכנית המפנה, יצרה מצב שבו המפקדים בשטח נמדדים על פי כמות המעצרים וכמות כתבי האישום שמוגשים - ולא לפי האיומות. לביקורת הצטרפה גם נשיאת בית משפט העליון לשעבר דורית ביניש שטענה כי "העלייה הגדולה במספר המעצרים קשורה בתכנית המשטרתית 'תכנית המפנה'. מעצר עד לתום ההליכים אינו הישג ואינו צריך להיכלל במדדים של איכות עבודת המשטרה. התוצאה היא ריבוי מעצרים מיותרים."

"המשטרה מעבירה את תפוח האדמה הלוהט לבית המשפט"

"נתונים מדאיגים". עו"ד עדי כרמלי (צילום: ראובן קסטרו)

"נתוני המשטרה הם מדאיגים כשלעצמם, אך לשיטתי, כמי שנמצא יום-יום בבתי המשפט, המצב אף גרוע מכפי שמציגים הנתונים", הסביר עו"ד עדי כרמלי, מומחה למשפט פלילי. "ניתן למפות את הבעיה ולחלק אותה לשני חלקים. הראשון: האצבע הקלה על ההדק של המשטרה". לדבריו, לא נלקחים בחשבון כל השיקולים הנדרשים בטרם מורה קצין על מעצרו של אדם, ונדמה כי ברוב המקרים מעדיפה המשטרה להעביר את תפוח האדמה הלוהט לפתחו של בית המשפט."

החלק השני לדבריו, הוא "כלי המדידה שבו מודדת המשטרה את עצמה והיעדים שהיא מציבה לעצמה כארגון. הנתונים לוקחים בחשבון את פתיחת התיקים, אך לא נתונים את הדעת על אופי סיומם של התיקים, לאמור, אין ניתוח אמיתי בדיעבד ובראייה לאחור כמה מהמעצרים לא היו מוצדקים ואיך הארגון יכול להתמודד עם תופעת מעצרי השווא."

"אם לא די בכל אלה, הרי שנתון מדאיג נוסף הגורם למעצרי שווא הינו הפיכת המשטרה לכלי שרת בידי גורמים אינטרסנטים בסכסוכים אזרחיים ותיקי משפחה 'המשסים' את המשטרה בנשוא תלונתם כדי שזו תהווה להם יתרון בהליכים למול הצד השני", הוסיף עו"ד כרמלי. "כמובן שהיום אחוז גבוה מהאנשים שנגדם מוגשת תלונה למשל בתחום המשפחה נעצרים ומובאים בפני שופט וזאת גם מפני חששה של המשטרה לקבל על עצמה החלטה על שחרור, מה שגורם למעצרים שלא לצורך של אנשים נעדרים עבר פלילי אשר חוות המעצר הראשון הופכת עבורם טראומה קשה ובמקרים רבים שלא לצורך". לדבריו, "חלק מהפתרון צריך לבוא על ידי מיצוי הדין עם מי שתלונתו הוכחה כתלונת שווא. לצערי לא מספיק כתבי אישום מוגשים נגד מי שמתלונן על אדם בתלונת שווא וגורם לו נזק בלתי הפיך."

המפכ"ל דנינו דוחה פעם אחר פעם ביקורת מסוג זה. בריאיון לוואלה חדשות אמר דנינו: "אנחנו רוצים להגדיל את סיכויי העברייין להיתפס. התמקדנו בעבירות המשפיעות על האזרח, פריצות, גניבות ואלימות, אירועי [ירי](#) ואמצעי לחימה. לא נכון שהכנסתי יעד להגדיל את מספר המעצרים, אלא מעצרים עד תום ההליכים. מדובר במעצרים אחרי שתפסת עברייין, אסיפת ראיות לכתב אישום ובית המשפט משתכנע שיש נגדו ראיות". לדברי דנינו, בשנה שעברה נמדדו הנתונים הנמוכים מזה 20 שנה בסוגים שונים של פשיעה, בהם פריצה וגניבת כלי רכב. "הרחקנו את העבריינים המסוכנים מהרחוב", הוסיף דנינו. "כל הביקורת היא ביקורת שבאה ממקום שלא מכירים את העובדות. אני מסכים לגמרי שכשיש מעצר ללא הצדקה - אנחנו צריכים לדאוג שזה לא יהיה."

למרות הביקורת על תכניתו של דנינו, לא ניתן להתעלם מהנתונים המעודדים שהגיעו בעקבותיה. בשנת 2014 הצליחה המשטרה להביא לירידה משמעותית בעבירות המשפיעות על האזרח והאיכויות ביותר, כאלה שמהן סובלים האזרחים ביום-יום. מהנתונים עולה כי בשנה זו אירעו 2,256 מעצרים בגין התפרצות לבית או לדירה, 1,305 מעצרים בגין חשד להתפרצויות לבתי עסק, 809 מעצרים בשל חשד ל[שוד](#) 668, מעצרים בגין שוד בנסיבות מחמירות ו-1,722 מעצרים בגין חשד לגניבת כלי רכב ושימוש בלתי חוקי בכלי הרכב.

29.5.15 יצחק
תהאנת סתן

נשק יום הדין

תלונת סרק שהגישה לפני ארבע שנים אשתו לשעבר של מתנדב ותיק במשטרה, הביאה להחרמת נשקו האישי • רק איום בפנייה לבג"ץ "שכנע" את המשרד לביטחון פנים להחזיר לו את הנשק

מרינה גולן

לפני כארבע שנים, א' מנתניה, בשנות ה-50 לחייו, מתגרב ותיק בשירות המשטרה ובעל עסק המספק שירותים למפעלים ביטחוניים, מצא את עצמו בחדר חקירות של משטרת נתניה. זאת לאחר שאשתו ראו, התלוננה נגדו על תקיפה. בסופו של דבר התגבר כי א' לא באמת תקף את אשתו והתיק נגדו נסגר.

כעבור זמן מה כולם שכחו מהפרשייה, כולל המתלוננת, אשתו לשעבר של א'. כולם שכחו, ותיק מא' עצמו, שנאלץ למסור את נשקו האישי למשטרה בעקבות אותה תלונה, איבד את רישיון הנשק שלו, שהוחזק כחוק במשך 20 שנה, ולמרות כל מאמציו לא הצליח להשיגו.

במשך ארבע השנים האחרונות כתב א' איג' ספור מכתבים למשרד לביטחון פנים, בהם הסביר כי הנשק שלו שימש אותו לצורכי פריוקסים שביצע עבור משרד הביטחון מעבר לקו הירוק, וכן לצורכי התגברותו במשטרה. אכל ההסברים לא ממש הועילו וא' נאלץ לפ' נות לעורך דין.

במכתב ששיגר עו"ד ארז רופא בשמו של א' בחדש ינואר השנה למשרד לביטחון פנים, כתב המנגנון "ההחלטה של המשרד לביטחון פנים, שלא להשיב את רישיון הנשק של א', מונעת קשה בחופש העיסוק שלו. זאת, מאחר שהוא זקוק לנשקו במהלך עבודתו במפע' לים בעלי רגישות ביטחונית כמו התעשייה האווירית והצבאית, רפא"ל ומפעלים נוספים.

א' חידוש הרישיון פגע במסדר הפרנסה של א'. החשדות בנינו נתבקש א' להפקיד את נשקו, ובשלחן החלטת גם שלא להשיב את רישיונו, התגברו כחסרות כל יסוד, דבר שהוביל למגרי רת התיק. למרות זאת, בקשתו של א' לחידוש הרישיון נדחתה על ידי משרד לביטחון פנים, וזה מבלי להסביר את נימוקי ההחלטה.

א' הוא כאמור מתגרב במשטרה למעלה מ-15 שנים. הוא שימש כסייר תנועה, היה ממקימי יחידת הפרשים של המשטרה בחוף השרון, התגרב במרכז השיטור באבן יהודה ובמשטרת התנועה במדרשת רופין ואף וק' דם להפקיד של קצין ההסברה. "מדובר בנכס אמיתי למשטרה ולמדינת ישראל", כתב מפקדו של א' במשטרה התנועה בחוות דעת שצורפה לבקשתו של עו"ד רופא. התערבותו של עורך הדין הובילה לתר' צאות מיידיות. "כבר כשבועות הראשונים לאחר שהמכתב שלנו התקבל במשרד לביט' חון פנים, הם יצרו עימנו קשר על מגת לכרד את הטענות שעלו במסגרת", אמר עו"ד ארז רופא. "הבהרתי להם, כי ל-א' נגרמו נזקים כספיים ונפשיים כבדים, וכי מדובר בפנייה האחרונה בהחלט לפני הגשת עתירה לבג"ץ. שבוע לאחר השיוה הזאת, התקבלה במשרדנו הודעה על כך שבקשתו של א' נענתה בחיוב ורישיון הנשק שלו הוחזר".

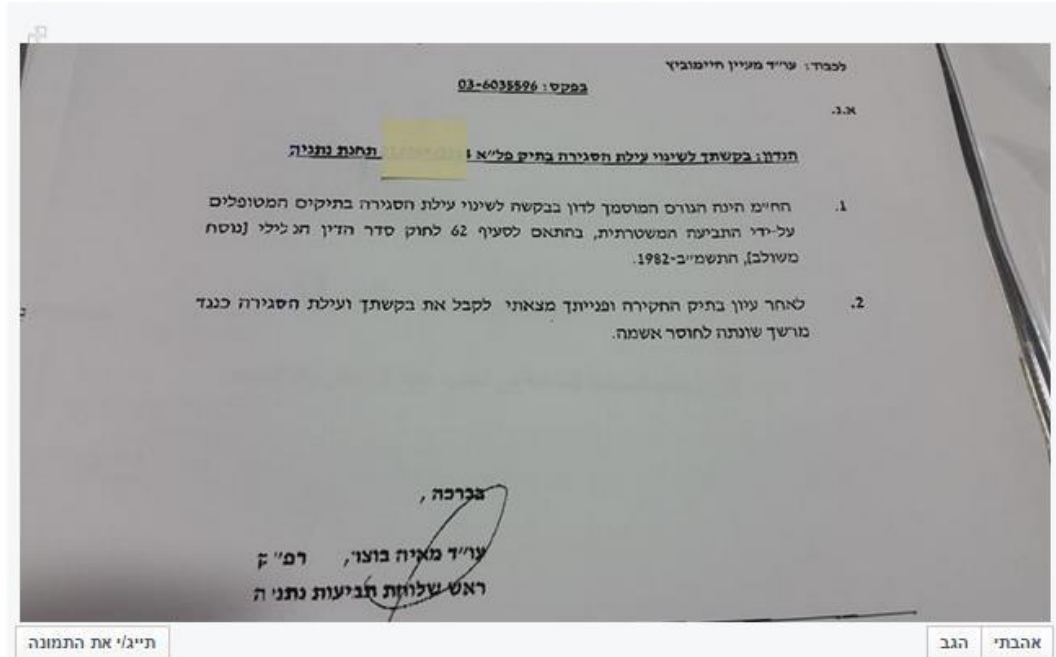
לפני כשבוע א' חזר למשטרת נתניה מצויר באישור להחזרת הנשק מטעם המשרד לביט' חון פנים וקיבל את נשקו בחזרה. ■

החשדות התגברו כחסרות כל יסוד, דבר שהוביל למגירת התיק. אילוסטרציה: הרצל יוסף

העלאות מהנייד

הקודם • הבא

חזרה לאלבום • התמונות של Maayan Sarit • ציר הזמן של Maayan Sarit

אלבום: העלאות מהנייד

שיתוף עם: ציבורי

תיוג תמונה זו

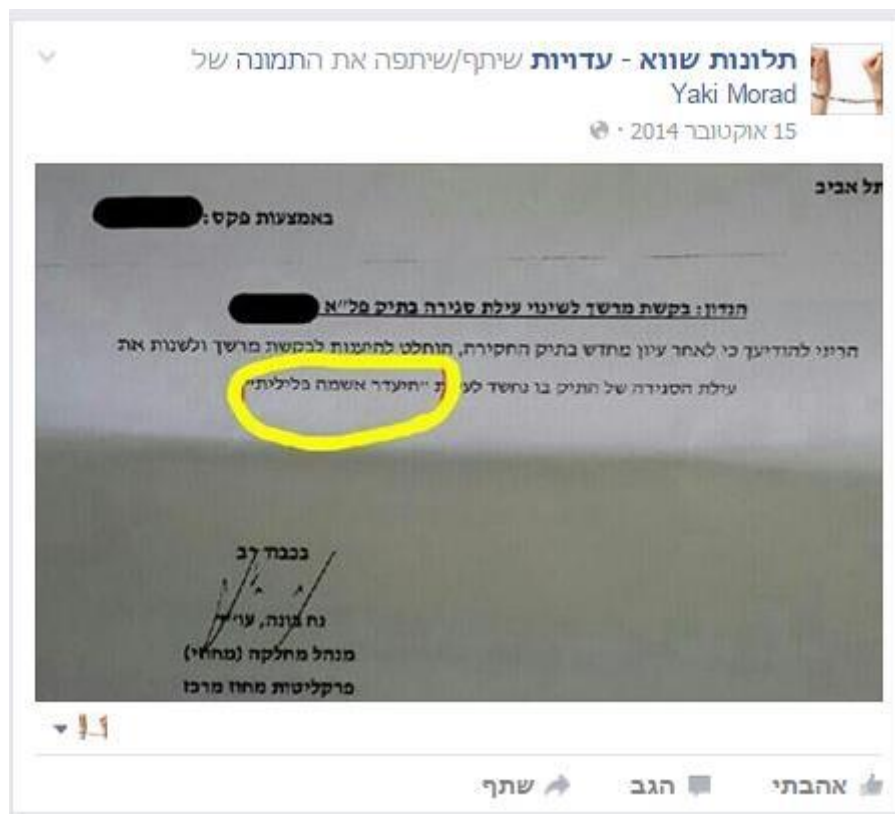
פתח את מציג התמונות

Maayan Sarit Haymovich

"תלונות שווא" - תופעה לא חדשה אך מקוממת באמריקתה. מדהים כמה בקלות יכולה אישה להרוס את הגבר שבחייה בשם הנקמה או בשביל ש"ילמד לקח". היום לקוח שלי שאשתו הגישה תלונה כוזבת לפיה הוא היכה, חנק והתעלל בה, הגיעה לסיומה ב"חוסר אשמה" - הזיכוי המיוחל לו המתין כה רבות.

אהבתי • הגב • שתף • 7 ספטמבר 2014

ולא עשו לה כלום

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4582483,00.html>

"בתקווה למות בעלי". המסמך שהוביל לזיכוי

בן 30 מהמרכז נלחם לטיהור שמו לאחר שהואשם בתקיפת אשתו ובאימים. הראיות שהביאה ההגנה, כולל מסמך "עשה ואל תעשה" שחיברה האישה בפרסית ומכתב שבו כתבה "איזה כיף שימות", הכריעו את הכף לטובתו

נעמה כהן פרידמן | פורסם: 21.10.14, 17:51

מסמך שכותרתו "בתקווה ליום שבו בעלי ימות" הוביל לזיכוי גבר, ארבע שנים אחרי פתיחת ההליכים נגדו: בית משפט השלום בראשון לציון זיכה אתמול (ב') גבר בן 30 ממרכז הארץ שהואשם בתקיפה, אימים, בעילה בכוח ועבירות נוספות נגד אשתו. השופט שמעון שטיין קבע כי האמין לגרסת הנאשם וזיכה אותו מכל העבירות.

עוד בחדשות:

- [צפו: חיילים חגגו במופע דראג, הרס"ר התנגד](#)
- [חשד: ניסיון לחסל את העד נגד אלון חסן](#)
- [תיעוד מחריד: אב סוקל את בתו בחסות דאעש](#)

לאורך כל הדרך טען הגבר לחפותו ונלחם במשך ארבע שנים לטיהור שמו. כתב האישום שהוגש נגדו בשנת 2010 תיאר מסכת התעללות של בעל באשתו. עיקר הראיות התבססו על עדותה של אשתו וכחיזוק הוגשו ממצאים רפואיים, תעודות, צילומים וראיה שהמתלוננת שהתה במעון לנשים מוכות.

עם זאת, לא הייתה עדות ישירה של אף אדם לאורך התיק שנכח בעת ביצוע העבירות לכאורה. במהלך המשפט טענה מחלקת תביעות משטרה כי הנאשם נקט גישה קנאית ואובססיבית כלפי המתלוננת, לא אפשר לה להיפגש עם הוריה וחברותיה, מנע ממנה לאכול מחשש שתשמין והיכה אותה. האישה טענה כי בעלה כפה עליה יחסי מין.

בזמן שהמתלוננת הציגה את עצמה כנערה שברירית ורזה ששוקלת 48 ק"ג לעומת משקל בעלה שעומד על 200 ק"ג, טענה באת כוחו של הנאשם, עו"ד טלי גוטליב מהסנגוריה הציבורית, כי דווקא המתלוננת היא זו שהכתיבה את מערכת היחסים ביניהם.

לדברי עו"ד גוטליב, המתלוננת היכתה את בעלה, הביעה תרעומת על ביצועיו המיניים והכתיבה את מערכת היחסים ביניהם. אחת הראיות שהציגה ההגנה הייתה מסמך שהוכן על ידי המתלוננת בשפה הפרסית שנכתב כחודש לפני האירועים שתוארו בכתב האישום נגד הבעל.

תחת הכותרת "בתקווה ליום שבו בעלי ימות", פירטה האישה הוראות לבעלה בגדר "עשה ואל תעשה" שעליהן נדרש לחתום על פי דרישתה. בין ההוראות שנדרש הבעל לבצע היו: "כשאני אומרת לך תשתוק, תשתוק. אם לא אתן לך סטירה", "לא תפריע לי כשאני מדברת", "גלח את זקנך יום כן ויום לא" ו"לא תפלוט נפירות".

השופט: גרסת הנאשם הייתה עקבית

ראיה נוספת שהציגה באת כוחו של הנאשם הייתה מכתב שכתבה המתלוננת במייל על בעלה. בהכרעת הדין בחר השופט להקריא את המכתב ואמר: "לנוכח חריפות הלשון ודרך הביטוי מצאתי לצטט אותו כלשון".

"זאת הבעיה שלי כשאני מקללת ומרביצה לו", היא כתבה. "אני צריכה לעבוד על עצמי ולעזוב את הבעיה שיש לי כשאני מרביצה יותר מדי. צריכה לעמוד על הרגליים שלי בלי העזרה של המניאק הזה. איזה כיף לי אם הוא ימות, כמה שיותר מהר. אין יום שאני לא אריב עם הזבל הזה. הלוואי שאלוהים ייקח אותו מהעולם הזה ושיביא אותו למצב שתמיד יהיה מושפל בעיניים שלי".

השופט שטיין קבע כי בחקירתה הנגדית ניסתה המתלוננת להתחמק מהאחריות לכתיבת המכתב. תחילה היא טענה שלא כתבה אותו ולאחר מכן טענה כי "אם כן כתבתי את זה, זה בגלל איום שהוא ירצח אותי. הוא רדף אחריי עם סכין".

השופט שטיין קבע בהכרעת הדין כי המסמכים מעלים תמונה שונה בתכלית מזו שניסתה המתלוננת להציג. "מאפייני אישיותה ודרך התנהגותה והתנהלותה של המתלוננת באו לידי ביטוי גם במהלך עדותה בבית המשפט", אמר שטיין.

השופט המשיך לתאר את מעשיה על אשת הנאשם. "היא הרבתה להרים את קולה, לצעוק ואף להחציף פנים בצורה בוטה נגד הסנגורית. היא התגלתה כאדם תקיף ואף תוקפני, ובמהלך עדותה העצימה את חומרת התנהגותו של הנאשם כלפיה והוסיפה דברים ופרטים שלא באו כלל בכתב האישום".

לסיום הבהיר השופט כי גרסת הנאשם הייתה עקבית לאורך כל הדרך. "הוא חזר ועמד על הכחשתו שלא פגע במתלוננת או איים עליה אלא הביע את אהבתו כלפיה. אל מול תיאורי האלימות הפיזית הקשה שאותה מתארת המתלוננת, הרי שהצילומים שהוצגו והתעודות הרפואיות מצביעים על פגיעות מינוריות וקלות שאינן מתיישבות עם תיאוריה של המתלוננת", קבע השופט.

תלונות שווא - עדויות שיתף/שיתפה את הפוסט של טלי

גוטליב.

21 אוקטובר 2014

טלי גוטליב

היא הגיעה לתחנת המשטרה, צעירה, בוכיה, עם שאריות שיער שנתלשו לדבריה מראשה על ידי בעלה. הם פרסים, עולים חדשים. הוא קמאי, היא מספרת, עוקב אחריה לכל מקום, מנתק אותה מהמשפחה שלה, היא לא ראתה אותם חודשים. והכי נורא הוא מקיים איתה יחסי מין בכפיה. והוא? טען לחפותו, טען שנוהג בה כבוד ושדווקא היא מתפרצת בזעם ובאלימות כלפיו.. משמע מוכר? ארבע שנים כמעט הלקוח שלי לא מקבל רישיון עריכת דין. "נמתין לתוצאות המשפט" אומרים לו בלשכת עו"ד. ארבע שנים מורטות עצבים. היום בהכרעת דין נדירה זוכה זיכוי מוחלט! נס? אולי. בעיקר ראיות שהבאנו כמו סרטונים בהם נציגת המתלוננת באקטים מיניים עם הלקוח שלי, לא כפיה ולא נעליים. (בעצם נעליים אולי כן).. הבאנו מסמך אותו כתבה המתלוננת בפרסית בו התחייבה להפסיק להכות את הנאשם, וכן דרשה ממנו להתנתק ממשפחתו... אחותה של המתלוננת סיפרה שהיתה מדברת עם המתלוננת כל יום וכי כל שבת שניה היתה מתארחת בבית ההורים, הרחקה וניתוק כבר אמרנו?.. והשיער התלש? אני שיער קש צבוע מזהה מקילומטר. על דוכן העדים בקשתי מהמתלוננת לאסוף את השיער, הקצוות המפוצלים זעקו אלי, הם נותרו בידיה של המתלוננת כמו השיער ה"תלש" שהראתה לשוטרים.. ארבע שנים. סוף ממש לא צפוי מראש. "תודה גוטליב אני לא מאמין" הוא אומר לי, האמת? גם אני לא.

http://news.nana10.co.il/Article/?ArticleID=1088452&utm_source=mivzakimnet&utm_medium=rss&utm_campaign=mivzakimnet

עוזרת הבית לשעבר של פריינטי חזרה בה: "המצאתי הטענות נגדו"

פלילים ומשפט |

עודכן 26/10/2014 07:41

חדשות nana10

חודש לאחר התפטרותו המפתיעה של מפקד מחוז ירושלים, פנתה העוזרת למשטרה ולמשרד לביטחון פנים בבקשה לחזור בה מהטענות, לפיהן נהג לנצל אותה מינית במהלך תקופת עבודתה. "הוא לא רצה אותי ואני הייתי מאוהבת בו, יש לי ייסורי מצפון", הסבירה לחוקרים. פריינטי: "שמח שהיא מודה באמת"

ניצב יוסי פריינטי, מפקד מחוז ירושלים במשטרה צילום: חטיבת דובר המשטרה

עוזרת הבית שהתלוננה בעבר כי יוסי פריינטי ניצל אותה מינית, חזרה בה הבוקר (ראשון) מטענותיה ואף אמרה לחוקרים כי "המציאה הכול". כך, נחשף לראשונה הבוקר ב"גלי צה"ל. לפני כחודש הודיע פריינטי במפתיע על התפטרותו מתפקידו כמפקד מחוז ירושלים במשטרה, אך הכחיש את טענות העוזרת נגדו.

עוזרת הבית, שעבדה בביתו של הניצב לשעבר במשך כשנתיים, טענה כי ניהלה עמו יחסים רומנטיים במהלך תקופת עבודתה וכי הוא נהג להטריד אותה מינית. בסוף השבוע התקשרה לגורמים שונים במשטרה ובמשרד לביטחון פנים וביקשה שיפרסמו כי בדתה את הדברים מלבה. לדבריה, "מצפונה ייסר אותה" והיא הייתה זאת שרצתה בפריינטי: "הוא לא רצה אותי ואני הייתי מאוהבת בו".

מהפרסום ב"גלי צה"ל" עולה כי העוזרת ביקשה לספר בעצמה לשר לביטחון פנים אהרונוביץ' את האמת, ולו כדי שיגן עליה מפני תביעת דיבה. פריינטי מסר בתגובה לפרסום, אותו הכחיש מכה וכה בעבר, כי הוא "שמח שהיא מודה באמת".

עוד כתבות במדור פלילים ומשפט

Maayan Sarit Haymovich
28 אוקטובר 2014

יש לי רק מילה אחת להיום:
זיכוי!!!!

עוד מסכת ארוכה, שלוש וחצי שנים כמעט, בהן
המתלוננת מתעללת בגבר שביקש להתגרש ממנה, אין
ספור צווי הרחקה ותלונות שווא, שאחת מהן התגבשה
לכתב אישום חמור - הגיעה לסיומה המיוחל, לצדק -
לזיכוי!! - בבית משפט השלום חיפה.

לא אהבתי י הגב י שתיף

אתה, Eyal Geva, פנינה יחזקאל עורכת דין, יוסף ויצמן
ו-61 אחרים אוהבים את זה.

28 שיתופים

הצג 25 תגובות נוספות

Mira Sayag שאפו אחותי זה מה שאני חושבת
שזה?
28 אוקטובר 2014 ב-18:15 • אהבתי 1

Yuval Shlomo כל הכבוד!!!!
28 אוקטובר 2014 ב-18:34 • אהבתי 1

משה מוש גבע כל הכבוד יקירה! ואיך הגברת
המעלילה הולכת לשלם על מעשיה??
28 אוקטובר 2014 ב-18:47 • אהבתי 1

דפנה לביא עורכת דין לא מפתיע!!!!
28 אוקטובר 2014 ב-19:02 • אהבתי 1

Maayan Sarit Haymovich
כן יקירה זה אכן מי שאת חושבת!! יום גדול Mira Sayag
לכוחותינו!!

משה מוש גבע יקירי הללוואי והיה פיתרון לתופעה או
ענישה מוסדרת לתלונות השווא... זה אכן עצוב, אבל גם

כתוב תגובה...

28 אוקטובר 2014

בית משפט השלום בחיפה

28 אוקטובר 2014

הכרעת דין

וגני מודיעין על זיכוי של הנאשם מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

לאחר ששמעתי את עדויות עדות התביעה, הסתירות שהתגלו בהן אינן מאפשרות לי לקבוע מסבא
עובדתי פוזיטיבי כלשהו, לא כל שכן, מסבא עובדתי פוזיטיבי במידת הודאות הנדרשות בחליץ כגון
זה.

קיימות סתירות מוחלטות בין עדותה של המתלוננת לבין עדותה של עדות התביעה הנגד עבד
שחאדה, אחות במחלקה באשר למעשים שיוחסו לנאשם - כך למשל מציינת האחות כי ראתה
שהנאשם אוחז בידה של המתלוננת ומסיר מטפחת בראשה, וזאת במסדרון המחלקה, ואילו
המתלוננת מציינת כי מדובר בכלל בכוכב, אינה מציינת כי הנאשם אוחז בידה, וטוענת כי האירוע
התרחש בחדר הטיפולים בו הייתה מאושפזת בתם של בני הזוג.

המתלוננת תיארה כאמור כי הנאשם הסיר מראשה כובע, אך הן עדת התביעה הנה והן עדת
התביעה שריתן מציינות כי מדובר במטפחת, לסתירה זו לא ניתן כל הסבר.

המתלוננת העידה כי ברחא למסדרון וחובקה רופאת אולם, רופאת זו לא זומנה לעדות עיי
מאשימה והימנעות זאת מתבאת עד שיש בו כדי לחזק את עמדת המאשימה, ואומרת דרשני לא זו
לכך שמחלישה את עמדת המאשימה אלא מחזקת את גרסת התנגד.

מתלוננת טענה בעדותה בבית המשפט כי נוקקה לטיפול רפואי, אותה קיבלה בחדר המיון. מדובר
רסה בכוש שזכרה לא בא אלא במועד הישיבה ההוכחות ביום 14/7/14 שעה שהאירוע הוטען אירע
תאריך 3/12/10.

34

תלונות שווא - עדויות
25 נובמבר 2014

עוד מקרה של גבר שסבל מתלונת שווא:

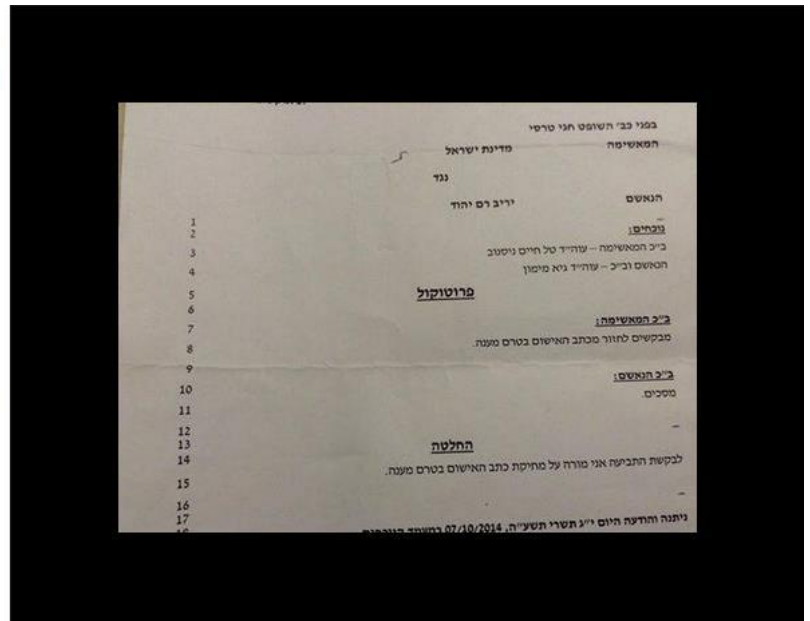
תלונת שווא (של הפרדה)
עם עדות שקר... (של אמה שלה)
לילה במעצר...
פרקליטות משועממת...
השארת אותם עם פה פעור..
חוסר מענה לא יכולתם לבדוק קודם
ועכשיו תביעת נזיקים

עריכה הוספת מיקום תיג' את התמונה

אהבתי · הגב · שתף

Moshe Or, אילן גניס 2-1 אחרים אוהבים את זה.

כתוב תגובה...

עו"ד שממליצה על הגשת תלונות במשטרה

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4595274,00.html>

לישון עם הגבר שמאיים לגמור אותך

לרגל יום המאבק באלימות כנגד נשים, עו"ד גילה ברזילי עם כל הסיבות שבגללן כדאי לך לשקול לבקש צו הגנה כבר במקרה האלימות הראשון

עו"ד גילה ברזילי | פורסם: 25.11.14 , 11:14

ארנון (השמות בכתבה בדויים) הוא איש הייטק ושלומית היא מורה בתיכון. הם התחתנו לפני כעשר שנים ונולדו להם שני ילדים. השנים חלפו ובמהלך משבר זמני שעבר על המשפחה, האידיליה עלתה על שרטון – והגיהנום התחיל.

עוד בנושא:

- [8 סימנים שאתה צריך לפנות לטיפול מקצועי](#)
- [אני האישה שניצלה מרצח על ידי בן זוגה](#)

ממריבה למריבה, ארנון החל להשתמש באיומים קשים כלפי שלומית, שעם הזמן הלכו והחריפו ושמאחר יותר כבר מומשו בסטירות ודחיפות, ולעיתים אף יותר. ואולם, למרות שלא אחת איים "לגמור אותה" ולמרות תחושת הפחד הגוברת, היא נמנעה במשך תקופה ארוכה מלפנות למשטרה או לבקש צו הגנה ("צו הרחקה" בשפה יומיומית).

קשה להסביר את האימה הבלתי פוסקת שמלווה נשים כמו שלומית - אמהות במשפחות לכאורה נורמטיביות, וקשה אף יותר להסביר מדוע רבות כל כך מקרבן אינן פונות לבקש צו הגנה גם כאשר האיום על חייהן נראה יותר מממשי.

מהיכרות איתן, הנשים האלה לא תמיד יודעות מה לעשות כיוון שמה שקורה בביתן נופל לגדר "תחום אפור" - הבעל, שנתפס כגבר נורמטיבי ואפילו "מצליח", מאיים "באוויר" או מחלק איזו סטירה פה ושם, אך לרוב מתנהג בצורה "שפויה"; לחילופין, הוא מתעלל באשתו באופן קבוע אך מתפקד כאב נהדר לילדים.

הכתובת שעל הקיר

אחת לתקופה עולה לכותרות סיפור נורא על רצח אישה בידי בן זוגה, כשנתוני ויצי"ו מדברים על למעלה מ-190 מקרים מאז תחילת 2004. יהיו הנתונים כאשר יהיו, תמיד מעציב לקרוא ציטוטים מפי השכנים והקרובים, שמדברים על הרצח בזעזוע שבדיעבד ומספרים על בני זוג "רגילים ומתפקדים לחלוטין".

כשהמקרים האלה עולים, מתברר - לא באופן גורף, אבל פעמים רבות מדי - שחרף העובדה שהאלימות שהנרצחת ספגה בחייה הובילה אותה למשטרה ואף להגשת תלונות נגד בן הזוג, היא סירבה להשתמש בזכותה לצו הגנה מפניו. לפעמים הגורם לכך הוא בושה ולפעמים זאת פשוט מחשבה תמימה, שלפיה די בהפרדת כוחות כדי למנוע את הפגיעה הבאה.

"לפעמים די בהפרדת כוחות כדי למנוע את הפגיעה" (shutterstock)

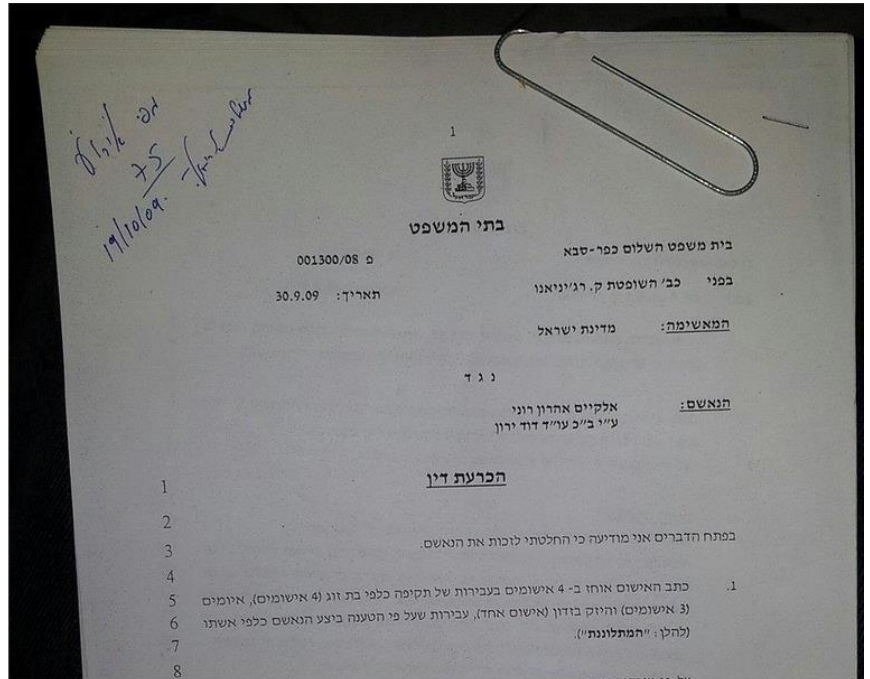
למרבה האבסורד, לא מעט מסיפורי האלימות במשפחה, כולל אלה שמסתיימים בטרגדיות, גוררים אצבע מאשימה מטעם החברה - לא רק כלפי הרוצח אלא גם כלפי הקורבן, שכביכול ראתה את הכתובת על הקיר. גם אם ההאשמות מעלות סלידה אוטומטית - והן מעלות, אי אפשר להימנע מהעובדה שצו ההגנה הוא כלי מניעתי אפקטיבי ביותר ולעתים קרובות גם היחיד שמסוגל לפתור את המצב החמור.

לפי החוק, לבתי המשפט יש סמכות רחבה במתן צו הגנה, שכן הם רשאים להגביל בהרחקה מהבית למשך שלושה חודשים לפחות. יותר מכך - אם האדם שהצו הוצא נגדו עובר עליו, הוא צפוי למעצר מיידי על ידי המשטרה מבלי שיהיה צורך בהוכחות כלשהן מטעם הצד הנפגע. במלים אחרות, מדובר בהרתעה בעלת ערך אמיתי ולראיה, רוב הגברים שבית המשפט מטיל עליהם צווים אכן עומדים בהם ומאוחר יותר אף מסכימים להגיע להסדרים שמקנים ביטחון לנשותיהם.

לצו ההגנה יש כוח מציל חיים ועובדה היא שנשים שעושות בו שימוש חיות בביטחון ומסוגלות להתנהל ללא חשש. עם זאת, ראוי שהגורמים שבכוחם לנפק את הצווים - המשטרה ובתי המשפט - יפעילו את המנגנון הזה לא רק במקרים של סכנת חיים מיידיית אלא גם באלה שנופלים בגדר אותו "תחום אפור", כאשר הגצים שעפים בין בני הזוג נראים בבירור. זה צעד מקדים למניעת התלקחויות שאת סופן רואים לעתים קרובות בעמודי החדשות, כשכבר מאוחר מדי.

הכותבת היא עו"ד לענייני משפחה.

ומה עשו לה?

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4599687,00.html>

בת ה-14 מפ"ת הודתה: בדיתי את האונס

יממה אחרי שהתלוננה שנגררה למכולה ליד ביתה על ידי אלמוני, חזרה בה הנערה בחקירת המשטרה. לדבריה, בדתה את התלונה בגלל "סיבות אישיות".
רענן בן צור, פורסם: 13:33 , 04.12.14

הנערה מפתח תקווה [שטענה שנאנסה](#) בקרוואן בשכונת אם המושבות הודתה היום (ה') שבדתה את התלונה. לאחר שזומנה לחקירה עימתו אותה השוטרים עם ממצאים בזירה, והיא החליטה להודות שבדתה את האונס, לדבריה "מסיבות אישיות". מהמשטרה נמסר שאין חשד לפלילים ולא ברור אם היא תחקר על מסירת ידיעה כוזבת.

הקרוואן שבו טענה הנערה שנאנסה (צילום: רענן בן צור)
הנערה, בת 14, התלוננה אתמול שביום שלישי חנק אותה גבר וגרר אותה למכולה, שם אנס אותה. הסיפור הופץ במהירות בין תושבי השכונה בפתח תקווה ובין הורים ותלמידים בבית ספרה.

לדבריה, בערב המקרה היא לוותה לביתה על ידי חבר, והגיעה בסביבות 21:30. היא טענה שאלמוני שעקב אחריהם המתין שהנער יעזוב ואז חסם את פיה וגרר אותה לקרוואן. שוטרים שהוזעקו למקום סרקו את המכולה אך לא מצאו את החשוד.

גורם במשטרה אמר ל-ynet: "מדובר בחקירה רגישה ועדינה. החוקרים עשו עבודת נמלים ובמקביל ניסו לאתר חשוד. בזכות העבודה הזאת התגלתה האמת".

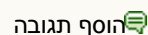
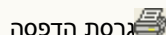
מאות תושבי שכונת אם המושבות הפגינו אתמול בטענה שביטחונם הופקר על רקע רצף אירועים בשכונה, בהם [הרצח הלאומני](#) של עובד הסנפלינג לפני כשלושה חודשים.

✉לפנייה לכתב/ת

<http://www.g-news.co.il/article.asp?news=2028&article=10731>

הנקמה: נער מצפת לא היה מוכן להפסיק את הקשר הרומנטי עם חברתו והגיש תלונת שווא על תקיפה כנגד אביה - כתב אישום כנגד האב בוטל

יום רביעי 31 דצמבר 2014 7:29

עו"ד לירון מלכה: "לצערי לעיתים נערים צעירים לא מבינים כמה השפעה ונזק גורמת תלונת שווא במשטרה"

תושב צפת שהתנגד ליחסים הרומנטיים של ביתו הקטינה בת ה-14 לנער בן 16, כמעט ועלה לו בפתיחת תיק פלילי על תקיפה.

האב מהמגזר החרדי ביקש מהנער להפסיק את הקשר עם ביתו ובתוך שעות עוכב לחקירה בחשד לתקיפתו. הנער הודה בפני המשטרה כי הגיש תלונת שווא אך בכל זאת הוגש כנגדו כתב אישום. רק לאחר מספר דיונים משפטיים בוטל כתב האישום. הסנגורית של האב, עו"ד לירון מלכה: "לצערי לעיתים נערים צעירים לא מבינים כמה השפעה ונזק גורמת תלונת שווא במשטרה".

האב בשנות ה-50 לחייו גילה כי ביתו הצעירה בת ה-14 החלה בקשר רומנטי עם נער בן 16 תושב צפת. האב שהתנגד לקשר שנרקם בין השניים ניגש אל ביתו של הנער ביחד עם בנו, שוחח עם אביו של הנער בנושא וכשפנה לצאת מהבית הגיע הנער. האב פנה אל הנער בתקיפות ואמר לו כי אינו מוכן שהנער ישוחח עם ביתו ושהקשר שלהם ימשך. לא חלפו מספר שעות והשוטרים עיכבו את האב ובנו לחקירה בחשד כי השניים הכו את הנער באגרופים ובבעיטות ושבעקבות כך הנער נזקק לטיפול רפואי.

האב ובנו כמובן הכחישו את הדברים וטענו כי הנער המציא את הדברים. חלפו עוד מספר ימים וגם הנער חזר בו מתלונתו אך בכל זאת הוגש כתב אישום כנגד האב ובנו בגין תקיפה הגורמת לחבלה של ממש.

סנגוריתו, עו"ד לירון מלכה טענה בתוקף בבית המשפט כי יש לבטל את כתב האישום מאחר והנער בעצמו מודה כי שיקר בעת הגשת התלונה. "אני שמחה שהתביעה היתה קשובה לטענותי וחזרה בה מכתב אישום זה ובכך מנעה דיונים משפטיים מיותרים ועוגמת נפש".

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4594602,00.html>

סקסולוג שנחשד באונס עובדת שוחרר ממעצר

במהלך חקירה נגדו ברשות המסים טענה עובדת שלו שתקף אותה מינית כמה פעמים. בחקירתו טען כי העובדת נקמה בו בגלל פיטוריה לאחר שנתפסה גונבת. היום החליטו במשטרה לקבל את גרסתו והוא

שוחרר

אלי סניור ~~פורסם~~: 21.11.14, 20:10

סקסולוג שנעצר בחשד לאונס עובדת שוחרר היום (ו') ממעצר לאחר שבמשטרה קיבלו את גרסתו. העובדת טענה כי במהלך השנים האחרונות הוא תקף אותה כמה פעמים.

החקירה החלה ברשות המסים בעקבות מידע שהועבר עליהם מידי העובדת שהסקסולוג משמיט הכנסות. זמן קצר לאחר מכן טענה כי תקף אותה והוא נעצר.

החשוד טען כי מדובר בעלילה שרקחה העובדת משום שרצתה לנקום בו כי שלח לה מכתב פיטורין לאחר שתפס אותה גונבת.

מעצרו של הסקסולוג הוארך עד ל-23 לנובמבר, אך היום החליטו במשטרה ככל הנראה לקבל את גרסתו ושחררו אותו ממעצר. סנגוריו של האיש, עורכי הדין ירון לונדון ועופר רחמני, הציגו בדיון מסרון ששלחה לו המתלוננת גם לאחר המקרים שהתרחשו לדבריה.

"אני מאמין שהמשטרה קיבלה את עמדתנו ובגלל זה הגיע השחרור", אמרו עורכי הדין. "טענו מלכתחילה שמדובר בעלילה וכעת אנו מקווים שגם המשטרה הבינה זאת. אני מקווה שהתיק ייסגר במהירות".

במשטרה אמרו כי תיק העדויות הועבר לפרקליטות לבחינה. עם זאת, חקירת רשות המסים נגד הסקסולוג בחשד להשמטת הכנסות נמשכת. מקורביו של האיש אמרו כי בכוונתו לתבוע את המתלוננת בגין הוצאת דיבה

ומה עם הגשת תביעה נגד האישה ע"י המדינה ?

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4493808,00.html>

תלונת שווא על הבעל תעלה לאישה 40 אלף ש'

במסגרת הליכי גירוש התלונה אישה שבן זוגה ניסה לדרוס אותה ואת בתם, ובעקבות זאת הוא שהה לילה במעצר ונשלח למעצר בית. בדיון על צו הרחקה שביקשה קבע השופט שהיא פעלה בחוסר תום לב

מערכת PsakDin פורסם: 02.03.14, 18:04

אישה שביקשה צו הרחקה נגד בעלה לשעבר בטענה שביקש להרוג אותה ואת בתם המשותפת, חויבה לשלם לו 40 אלף שקל לאחר שהתגלה שמדובר בטענות כוזבות.

- פסקי דין מעניינים נוספים - [בערוץ משפט](#) ב-ynet:
- [שף לקח מזון לנזקים – ופטר בטענה שגנב](#)
- [העליון: לא לחשוף שם של תובע חברת ביטוח](#)
- [העיריות חויבו: דואר כפול להורים הגרושים](#)
- [הוצאות משפט: צדק תרדוף, אבל זה יעלה לך](#)

בעקבות התלונה שהגישה האישה שהה הגבר לילה במעצר ושלושה ימים נוספים במעצר בית, אבל לבסוף המשטרה סגרה את התיק מחוסר ראיות. למרות זאת הגישה האישה בקשה למתן צו הגנה בטענה שהגרוש ניסה לדרוס אותה ואת בתה. משמעותו של צו הגנה היא הרחקת אדם אלים מבני המשפחה ולעיתים אף מביתו.

בית המשפט לענייני משפחה ברמת גן נעתר לבקשתה במעמד צד אחד, ובינתיים הורה על העברת הדיון לבית המשפט בראש"צ, שם התנהל הדיון בנוכחות שני הצדדים.

הגרוש, באמצעות עו"ד ליאת רוגל לוי, הכחיש את הטענות הקשות והביע מורת רוח על עצם העובדה שאשתו לשעבר הצליחה לכלוא אותו על לא עוול בכפו. במהלך הדיון סירבה האישה לכל הצעת פשרה והסדר, חרף העובדה שנקבע כי לא הצליחה לבסס את טענותיה ולהוכיח את אשמת הגבר.

שימוש ציני בזכויות

השופט נחשון פישר [קבע](#) שהאישה עשתה שימוש ציני וחסר תום לב בזכותה לבקש צו הגנה. הוא הדגיש שהצו, שמוענק בחסות החוק למניעת אלימות במשפחה, הוא בעל מעמד מיוחד ועדיפות עליונה בשל מטרתו החשובה לתת סעד מיידי למי שנפגעו מנחת זרועם של בני משפחתם. האישה, קבע, ניצלה מעמד מיוחד זה לרעה.

השופט פישר קבע שייחוס כוונת הריגה, שכל הנראה נועד להרחיק את הגרוש מביתם המשותפת, פגע בשמו הטוב. הוא צודד בעמדת המחוקק שלפיה מתן צו הגנה הוא צעד חריף ויש להרתיע את המבקשים להשתמש בו שלא לצורך.

לבסוף ביטל השופט את צו ההגנה שניתן על ידי בית המשפט ברמת גן וחייב את האישה לשלם לבעלה לשעבר פיצוי של 30 אלף שקל, בנוסף ל-10,000 שקל לטובת אוצר המדינה.

לדברי עו"ד ליאת שוורץ-חבר, העוסקת בדיני משפחה, החוק למניעת אלימות במשפחה הוא חשוב משום שהוא נועד להגן ולמנוע פגיעה בגוף ובנפש, אך אין להשתמש בו כחרב במהלך מאבקי גירושין. "בשל הרגישות הרבה של מערכת המשפט לבקשות לצווי הגנה, אלו ניתנים במעמד צד אחד עד שמתקיים דיון במעמד שני הצדדים כעבור כמה ימים", מסבירה עו"ד שוורץ-חבר. "בהחלטתו זו חידד בית המשפט את המסר שלפיו כל שימוש בחוק ובצווי הגנה כחלק מטקטיקת גירושין יוקע על ידי בית המשפט".

מכונת האמת גילתה: האם בדתה את אלימות הבעל

אישה מהצפון שטענה כי בעלה מכה את ילדיה חויבה בפיצוי הבעל בסך של 5,000 שקלים, כך החליט בית המשפט לענייני משפחה בטבריה לאחר ששתי בריקות פוליגרף גילו כי האישה משקרת, בעוד בעלה אשר הכחיש את המיוחס לו דובר אמת.

במהלך סכסוך גירושים בין השניים טענה האישה כי האב פגע פיזית בילדיהם וגם בה. נגד הגבר הוצא צו הרחקה מביתו, ונקבע כי הגבר יראה את שלד שתי ילדיו רק תחת פיקוח במי רכו הקשר של המחלקה לרווחה חברתית.

האב האשים בבית הדין את האם בעלילה ובגיסיון לזכות בהישגים משפטיים על ידי הפעלת לחצים לא הוגנים נגדו, תוך פגיעה בשמו הטוב והרחקתו מהילדים.

בבריקת הפוליגרף הראשונה דיווח הבורק כי האישה "חיבה" לה בבדיקה, הירבתה להתגרע, לעזוב, לצחקק ונהגה בניגוד להנחיות הבורק. על כן קבע השופט כי תיערך בדיקה נוספת, שחיוקה גם היא את הטענה כי האישה משקרת.

נצחיה יעקב

23. ומה לגבי הגשת כתב תביעה כנגדה?

<http://www.mynet.co.il/articles/0,7340,L-4617250,00.html>

צעירה בדתה אונס, נאשם יפוצה בחצי מיליון שקל

בן 32 הואשם באונס אכזרי של צעירה שהכיר בבר בתל אביב ונעצר עד תום ההליכים. במהלך המשפט התברר כי בדתה את האירוע.

המדינה תפצה אותו בחצי מיליון שקל

ארין הלל-מזרחי ✉

פורסם: 21.01.15, 08:01

שתף

יש מחיר לחופש: המדינה תפצה בחצי מיליון שקל בן 32 שהאשם באונס אכזרי של צעירה שהכיר בבר בנווה שאנן.

[שלמה שרף ישלם פיצוי?](#)

כתב האישום ייחס לצעיר עבירות של אינוס, מעשה סדום, מעשה מגונה בכוח וניסיון למעשה מגונה בכוח והוא נעצר עד לתום ההליכים. כעבור חמישה חודשים הוא שוחרר למעצר בית מלא כשלגופו הוצמד אזיק אלקטרוני.

במהלך המשפט עלו סתירות מהותיות בגרסת המתלוננת (צילום: shutterstock)

במהלך המשפט עלו סתירות מהותיות בגרסת המתלוננת, ולבסוף התברר כי בדתה את האירועים מליבה. השופטת נורית אחיטוב זיכתה את הנאשם וקבעה כי על

המדינה לפצותו ב-45 אלף שקל בגין הימים שבהם שהה במעצר.

לאחר זיכוי הגיש הצעיר תביעה בדרישה לפצותו על עוגמת הנפש והסבל. "לו בדקה המשטרה ולאחר מכן הפרקליטות את גרסתו של התובע, והיו מבצעים פעולות חקירה כנדרש מנסיבות גרסת האמת שזעק הנאשם, היה נמנע לבטח הצורך להעבירו ב'מדורי גיהנום', והושבתו בספסל הנאשמים בעבירות פשע חמור מסוג אינוס", נטען בתביעה שהוגשה על ידי עו"ד זאב משה בן דורי.

"עקב העוול הגדול שגרמה לו המשטרה, נותרו בתובע צלקות נפשיות ונזק נפשי, הן תפקודי והן בריאותי, משאינו מסוגל להתקבל למעגל העבודה עקב תסמיני חרדות... הוא נזקק לטיפול נפשי כדי להשתחרר מהמועקה, העלבון ורמיסת כבודו כאדם".

במסגרת פשרה נקבע לאחרונה כי הוא יפוצה על ידי המדינה בחצי מיליון שקל

<http://www.psakdin.co.il/Document/%D7%94%D7%AA%D7%9C%D7%95%D7%A0%D7%A0%D7%94-%D7%A9%D7%94%D7%92%D7%A8%D7%95%D7%A9-%D7%AA%D7%A7%D7%A3-%D7%90%D7%95%D7%AA%D7%94-%E2%80%93%D7%95%D7%94%D7%95%D7%A8%D7%97%D7%A7%D7%94-%D7%9E%D7%94%D7%91%D7%99%D7%AA#.Vbhgf6Sqqr>

התלוננה שהגרוש תקף אותה – והורחקה מהבית

מאת: עו"ד לורי גייזלר | תאריך פרסום: 10/02/2015 10:46:00 | גרסת הדפסה
Share on facebook Share on twitter Share on email Share on print More Sharing Services 17

ביהמ"ש לענייני משפחה בנצרת שוכנע כי האישה מגישה תלונות שווא נגד בעלה במטרה לפגוע בו – ולימד אותה לקח.

בני זוג מוסלמים התגרשו בבית הדין השרעי, והאישה חויבה לעזוב את הדירה בה התגוררו במהלך הנישואים, השייכת לבעלה לשעבר. בפועל, האישה המשיכה לגור בדירה עם בעלה ושתי בנותיהם.

לייעוץ בענייני משפחה:

פנה ל-**עורך דין דיני משפחה**

בנובמבר 2014, הגרוש הגיש לביהמ"ש לענייני משפחה בנצרת בקשה לצו הגנה נגד גרושתו. לדבריו, בתחילה הוא הסכים שתמשיך לגור עמו בדירתו גם לאחר הגירושין, אולם כעת הוא חושש שהיא תעליל עליו עלילות שווא ו"תתפור לו תיקים פליליים". עוד הוא טען, כי האישה איימה עליו בפטיש שתשבור נרגילה ושתתקשר למשטרה להתלונן שהוא נוהג כלפיה באלימות.

לטענת הגרוש, האישה – שבינתיים הכירה גבר אחר – מנסה להוציא מדירתו, ומאחר שכבר ריצה בעבר עונש מאסר בגין עבירות אלימות כלפיה, הוא חושש שאם תממש את איימה ותתלונן עליו, הוא ימצא את עצמו שוב מאחורי סורג ובריח, על לא עוול בכפו.

האישה הכחישה את ההאשמות כלפיה וטענה כי הגרוש נתן לה לגור בדירה והוא בכלל לא גר עמה. לטענת האישה, הגרוש הוא זה שמתפרץ בכוח ובאלימות לדירה, והיא לא איימה עליו אלא רק הודיעה לו שלא יגיע יותר לבית.

לאחר שהבנות של בני הזוג דיווחו ליחידת הסיוע של ביהמ"ש לענייני משפחה שהאב מתגורר בדירה בשנים האחרונות, **סגן הנשיא, השופט אסף זגורי**, קבע כי האישה שיקרה ואסר עליה ליצור עם הגרוש קשר, להטרידו, לאיים עליו או להעליל עליו עלילות שווא למשך 3 חודשים.

אלא שכחודש בלבד לאחר מכן, האישה הפרה את הצו והגישה נגד הגרוש תלונה במשטרה על אלימות. היא טענה שבמהלך ויכוח הוא זרק אותה בכוח על שולחן זכוכית שנשבר והיא נפגעה. הגרוש נעצר למשך יממה והורחק למספר ימים נוספים. הוא טען בחקירתו, כי האישה היא זו שתקפה אותו. כנגד אף אחד מהם לא הוגש כתב אישום בנוגע למקרה.

לאור העובדה שהפרה את הוראות פסק הדין שניתן והגישה נגדו תלונת שווא נוספת, הגרוש הגיש לביהמ"ש לענייני משפחה בקשה נוספת להרחיקה מביתו.

לוחצת על הכפתורים הנכונים

בדיון, שהתקיים גם הוא בפני סגן הנשיא זגורי, העיד גיסה של האישה ששהה בבית בעת האירוע ומסר כי טענותיה אינן נכונות, והיא מעדה על השולחן מבלי שהגרש דחף אותה. העד אישר, שדווקא האישה היא זו שירקה על בעלה לשעבר באותו אירוע.

למשמע עדות זו, קבע **השופט** כי האישה נוהגת בפרובוקטיביות ואלומות ו"לוחצת על הכפתורים הנכונים" על מנת לגרום לתגרה, במטרה להגיש לאחר מכן תלונה במשטרה – שהיא יודעת שתביא למעצרו של הגרוש. **השופט הורה על הרחקת האישה** מהדירה למשך 30 יום, ואסר עליה להיות בקרבת בעלה לשעבר או להטרידו למשך 6 חודשים.

משנקבע שהאישה עושה שימוש לרעה בחוק למניעת אלימות במשפחה, היא חויבה לשלם למבקש הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 5,000 שקל, ו-1,000 שקל נוספים לאוצר המדינה.

• שמות באי הכוח המייצגים לא צוינו בפסק הדין.

***עו"ד לורי גייזלר** עוסקת בדיני משפחה.

**הכותבת לא ייצגה בתיק .

***המידע המוצג במאמר זה הנו מידע כללי בלבד, ואין בו כדי להוות ייעוץ ו/או חוות דעת משפטית. המחברת ו/או המערכת אינם נושאים באחריות כלשהי כלפי הקוראים, ואלה נדרשים לקבל עצה מקצועית לפני כל פעולה המסתמכת על הדברים האמורים.

אתר המשפט הישראלי "פסקדין"

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

בפני כב' השופטת אסתר שטיין

המבקשת

נ ג ד

המשיב

נוכחים:

המבקשת וב"כ עו"ד

המשיב וב"כ עו"ד סגל

פרוטוקול

ב"כ המבקשת:

הבהרתי למבקשת שאין דחיית במועד צד במעמד צד אחד לנוכח ההרחקה באמצעות משטרת ישראל שהיא ל-15 יום.

מרשתי פרטה את כל החיטורים של הצדדים כדי להבהיר מדוע המעקבים מחוויים איום רציני כלפיה. לא מדובר בסדרה של מעקבים שבהם לא להתלונן, מדובר במקרים שבהם האישה היתה במקום מסוים ומגלה פתאום שהמשיב נמצא, מתצפת וכיו"ב.

זה קרה באותה תקופה של האירוע ב-22 לחודש. מה שקרה ב-22 לחודש זה שלא די שהיא יוצאת מהבית ורואה אותו עומד אלא שפתאום הוא מתחיל לנסוע עם הרכב אחריה, וכשהיא מבקשת מאחותה לעצור בצד, הוא גם עצר בצד, נעמד ומצלם. מדובר בבקשה להטרדה מאיימת.

ב"כ המשיב:

בפרוטוקול במעמד צד אחד כתוב האם הוא מהווה סכנה גופנית ממשית היא אמרה "לא, אבל בעבר הוא איים" זאת אומרת לפני מספר שנים. חברי פה מעלה טענה שיתייצר הדיון בגלל שיש צו מהמשטרה אבל בכל זאת הם פנו לקבל מבימ"ש ברמלה צו כי זה כל כך דחוף להם. זה בכלל לא היה דחוף. באותו יום והמבקשת שכחה לציין את זה, היו הסדרי ראייה, האב בכלל בא לראות את הילדים שלו. מה שקרה שהילדים לא רצו לראות את האבא. יש קונסטלציה מסוימת שהילדים מוסתים ולא רוצים לראות את אבא ומאחר והוא לא יכול בכח לקחת אותם, הוא מוותר ונכנס לאוטו ולפעמים גם בוכה עם עצמו. המבקשת יצאה מהבית ורואה פתאום שיש 5 ילדים מאחור, האמא נוסעת עם חמות עם 4 ילדים מאחור, וזה שורה של דברים שקורים.

ב"כ המבקשת:

מה שעשתה האישה באותו יום נגישה והגישה תלונה והיא הונחתה להגיש תלונה לבית המשפט, כשהיא באה אליי למשרד בשעה אחד או אחד ורבע היא אמרה שהנחו אותה לפנות לבית המשפט. היא ביקשה שאני אייצג אותה וניגשתי איתה.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

1 לשאלת בית המשפט: האישה גרה ליד ההורים שלה ובגלל זה כתבנו "ליד הבית של ההורים שלי".

2

3

4 **המשיב:**

5

6 בארבע וחצי באותו יום הודעתי למבקשת שאני מגיע בשעה חמש.

7

8

9 **המבקשת:**

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34 חוא התקשר אלי בארבע, לא בארבע וחצי. הילדים בוכים ולא רוצים ללכת אליו אז שאלתי את

35 הילד למה הוא לא רוצה ללכת אליו. הוא לא מפסיק לשאול אותם, לתחקר אותם, הילדים מרגישים

36 שהם בחדר חקירות אתו, זה לא פעם ראשונה. מה הסיבה שהילדים שלי לא ילכו אליו תמיד אני

37 אומרת להם שילכו אליו, זה אבא שלהם.

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54 **ב"כ המשיב:**

55 אני מרגיש עוינות מצד בית המשפט, בגלל שהיום היא גרה בבית הוריה מנסים לקשר את זה לדיון

56 הקודם... (לא מסיים).

57 **ב"כ המשיב (אגב החלטה):** אני מתנצל, לא מדובר בזילות. חס ושלום, שלא יובן שמדובר בזילות,

58 אני מכבד את בית המשפט במיוחד את מותב זה. רק ניסיתי להסביר שהסיבה שהיא לא גרה היום

59 באותה דירה כי בית המשפט החליט באותה החלטה שכל עוד היא תגור שם היא לא תקבל דמי

60 מדור, לכן היא חזרה לבית הוריה.

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92 **החלטה**

93 בפני בית המשפט בקשה עפ"י החוק למניעת אלימות במשפחה שטוב היה אילו לא הוגשה בכלל,

94 ובמתכונתה בפרט.

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

228

229

230

231

232

233

234

235

236

237

238

239

240

241

242

243

244

245

246

247

248

249

250

251

252

253

254

255

256

257

258

259

260

261

262

263

264

265

266

267

268

269

270

271

272

273

274

275

276

277

278

279

280

281

282

283

284

285

286

287

288

289

290

291

292

293

294

295

296

297

298

299

300

301

302

303

304

305

306

307

308

309

310

311

312

313

314

315

316

317

318

319

320

321

322

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

1 בעניינינו, כאמור לא היה מקרה חירום. למרות זאת נוצלה היכולת לפנות לבית משפט אחר עד תומה,
2 תוך הטרדה של שופטת תורנית ובזבוז זמנה לריק. גם עוה"ד הנכבד מצא כי מדובר בצו שלא לצורך,
3 כמפורט בפרוטוקול הדיון מיום 23/2/2015 עמ' 2 שורות 22-24.

4
5 באשר לעילה של הבקשה – למרות שעוה"ד הנכבד דיבר במושגים של הטרדה מאיימת, למרות
6 שעו"ד נלווה אל המבקשת למילוי הטפסים לא מדובר בבקשה למניעת הטרדה מאיימת מדובר
7 בבקשה לצו הגנה. לא בכדי הפריד המחוקק בין שני המונחים שכן, צו הגנה הינו בין בני משפחה
8 ובדרגת חומרה גבוהה יותר, באם קיימות דרגות של חומרה. לפיכך, משהוגשה בקשה לצו הגנה יש
9 לבחון תאם הוגשה בקשה חמורה לחוסר למניעת אלימות במשפחה.

10
11 מעיון בחקירת המבקשת עמ' 2 לפרוטוקול שורות 19-13 עולה כי לא קיימת כל עילה על פי החוק.
12 המבקשת נשאלה האם המשיב נהג בה באלימות או ביצע בה עבירה מין והשיבה בשלילה.
13 המבקשת נשאלה האם המשיב מחוץ סכנה גופנית ממשית או שהוא יכול לעשות בה עבירות מין
14 והיא השיבה בשלילה וציינה שבעבר הוא איים עליה.

15 כשנשאלה למספר השנים שחלפו מאז האיום השיבה "4 שנים".
16 המבקשת הוסיפה שזה מפרע לה שהוא עוקב אחריה. זו בעצם סיבת הפניה. ובכן, בדיון שהתקיים
17 היום הסתבר כי המידע שמסרה המבקשת אינו נקי מדו משמעותיות ואינו מפרט את האירועים על
18 פי הנסיבות בפועל: בעמ' 1 לפרוטוקול פרטה המבקשת שהפעם האחרונה שהיא ראתה את המשיב
19 עוקב אחריה היה יום לפני הפניה לבית המשפט ליד חבית של החורים שלה. המבקשת לא נתנה לבית
20 המשפט להבין שמדובר בכתובת מגוריה היא עצמה.

21 כך גם המבקשת לא ציינה כי המשיב לא הגיע באקראי לכתובת של בית הוריה אלא בא כדי לקיים
22 הסדרי ראייה. לא זו אף זו המשיב הודיע למבקשת שהוא יגיע לכתובת הזו. משסירבו הילדים לבוא
23 עמו בחר המשיב לראות לאן הם העדיפו ללכת אולי זה מעקב, אולי זה לא נעים, אולם לא מדובר
24 במעשה מסכן, לא מדובר במעשה פסול ובוודאי שלא מדובר במעשה ה"מוכה" אותנו בהגשת תלונה
25 במשטרה ובהבאת המשטרה לדלת ביתו כשבידיה זימון על פי החוק למניעת אלימות במשפחה.

26
27 יתר, כי לא בכדי בבימ"ש לענייני משפחה קיים הכלל של "שופט אחד למשפחה אחת" ובית המשפט
28 מכיר משפחה מלפני ולפנים ואינו צריך הקדמה ורקע. אין זו הפעם הראשונה שבית המשפט נתקל
29 בבעיה בבירור עובדות בכל הקשור למידע מפי המבקשת, וחשוב לציין את הדבר. שכן לא מדובר
30 בעוינות מצד בית משפט כדברי ב"כ המבקשת אלא מדובר במידע רלוונטי: במהלך דיון קודם
31 כשבית המשפט ניסה לברר האם המבקשת זכאית לקבל החזר הוצאות מדור קטינים המידע שנמסר
32 לבית המשפט בעניין הסכם השכירות של המבקשת עם אחותה, מגורי המבקשת בכתובת שנטענה,
33 לא היה נכון בלשון המעטה. המשיב הוא זה שהזכיר לבית המשפט שבעבר טענה המבקשת שהיא

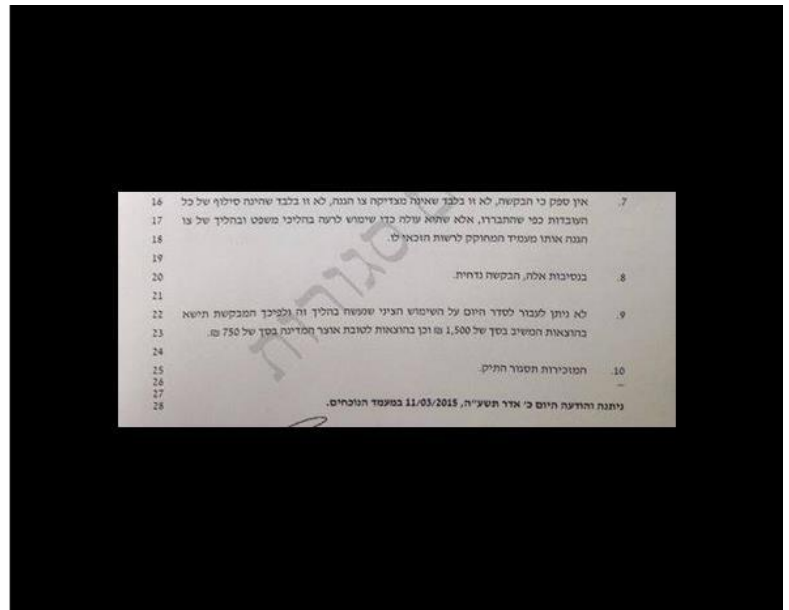
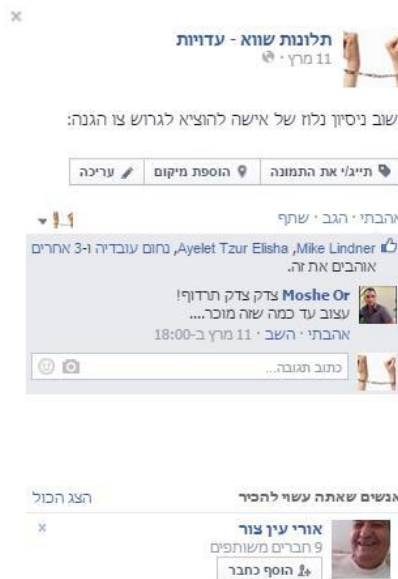
בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

1 גרה אצל אחותה ובפועל היום היא טוענת שהיא גרה אצל הוריה, על כל המשתמע מאי ההתאמות
2 אלה. ציון ההתייחסות של בית המשפט לאירועים שבפניו כ"עיונות" מצד בית המשפט הינה בבחינת
3 זילות בית המשפט.

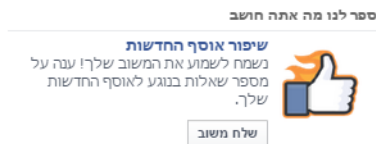
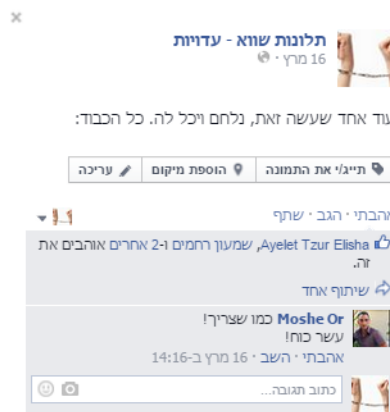
4
5 לסיכום: אינני סבורה שהמשיב מסוכן למבקשת, אינני סבורה שהמשיב מהווה איום על שלמות
6 גופה של המבקשת וכן אינני סבורה שהמשיב מטריד את המבקשת לשווא ואני סבורה שנעשה
7 שימוש בחוק למניעת אלימות במשפחה שלא לצורך, תוך הטרדה של 2 ערכאות שיפוטיות, משכך
8 הנני מחייבת את המבקשת בהוצאות בסך 3,000 ₪.
9 !!!

10
11 ניתנה והודעה היום י"א אדר תשע"ה, 02/03/2015 במעמד הנוכחים.
12

13
14
15
16
17
18
19
אסתר שטיין, שופטת

28. ומה לגבי הגשת תביעה נגד האישה?

מ ש ט ר ת י ש ר א ל
מטה מחוז תל-אביב
מפלג תביעות פליליות
דובנוב 10 תל-אביב
טל': 03-6948444
פקס: 03-6803617
כ"ב שבט תשע"ה
11 פברואר 2015

משרת ישראל

לכבוד
עו"ד סגל
בפקס

הנדון: בקשה לשינוי עילת סגירה פלא 368558/14 מנשה דלל

1. שלום רב.
2. צר לי על העיכוב שחל בתשובה לבקשתכם.
3. לאחר עיון בבקשה ובתיק ובדיסק באתי לכלל מסקנה כי ניתן לשנות את עילת הגזירה לחשוד לחוסר אשמה.
4. רישומי המחשב המשרתי יתעדכנו בהתאם.

בברכה,

רפ"ק עמוס כהן, עו"ד
ס' ר' יחי תביעות ת"א

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תיק חיצוני:

39. במחי יד, כהרף עין ובאי שימת לב יתרה, עלול קשר זה להחרס מבלי שתחא לו תקנה,
שכן לעיתים, את המנשה אין לחשיב.
40. את המחיר חיקר על ניתוק הקשר, ישלם בעיקר הקטין על לא עוול בכפו. ועל כך
נאמר, סוף מעשה במחשבה תחילה.
בעניין זה ראה דבריו של חברי כבוד השופט יעקב כהן, בתמ"ש 3960/01 פלוגי נ' פלוגית:

"קשה כשאול היא מגיעתה של עלילת שווא המוטחת באדם משאין ביכולתו להפריכה
לאלתר. הרחקתו של אדם... תוך כפיית ניתוקו ממגורים משותפים עם ילדיו, מהווה
פגיעה אנושה בזכויותיו האנושיות והאזרחיות הבסיסיות ביותר. הסדר הראיה
המוגבל עם הילדים הנכפה על הצד המורחק כפועל יוצא מההרחקה מבית המגורים
המשותף אף הוא רצוף תחושות כאב צער והחמצה ויש שהדברים מגיעים עד כדי
יצירת נתק בין הורה לבין ילדיו לאסונם של הילדים ואביהם.... הרחקתו של התובע
מביתו לפרק זמן כה ממושך והעמדתו לדין פלילי הושגו בדרך של נקיטת התגרות
מיותרת, ועשיית שימוש לרעה בהליכי משפט..."

סוף דבר

41. לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.
42. המבקשת תישא בהוצאות ההליך בסך של 2500 ש"ח.
תואיל המזכירות לשלוח העתק פסק הדין לצדדים ולסגור התיק.

ניתן היום, כ"ז אייר תשע"ה, 16 מאי 2015, בהעדר הצדדים.

יוכבד גרינולד-רנד, שופטת

נוגה ויזל - משרד עורכי דין פילי

הוא יושב אצלי במשרד וסיפר איך ברגע אחד נהרסו חייו, לאחר שחברתו התלוננה נגדו תלונת שווא. שלוש שנים אני מלווה אותו. שלוש שנים של מאבק משפטי, כסף רב, פיטורין מהעבודה, נתק מהילדים ומהמשפחה. כך הוא סיפר לי בפגישה הראשונה שלנו. הוא סיפר ואני הקשבתי. הנה הסיפור. מדהים. כואב. אמיתי. לא נגעתי!!!

הכל התחיל לפני שלוש שנים. הכרתי את ר' בבית קפה. היא יושבה עם חברתה והביטה בי. אני הייתי בתקופה קשה מאוד בחיי, אשתי לשעבר ואני התחלנו הליכי פרידה והייתי במצב נפשי קשה. העיניים שלה שהביטו בי בשלווה ובסקרנות לא נתנו לי מנוח. חייכתי חיוך עצוב והיא חייכה בחזרה. כך התחיל סיפור שנמשך שנתיים במקביל להליכי הפרידה שלי מאשתי. תחילה היא היתה תומכת ומכילה ומבינה. עזרה לי במצבי משבר, הצחיקה אותי כשכל מה שבא לי זה רק לבכות, הכינה לי אוכל, לקחה אותי לסרטים. אפשר לומר שבזכותה עברתי את הליך הפרידה המטלטל בשלום ועם צלקות מעטות יחסית.

אחרי שנפרדתי סופית מאשתי וחתמנו על הגט המיוחל החלטתי להתחיל דף חדש מכל הבחינות. רציתי להיפרד גם ממנה. לא האמנתי שהסיוט האמיתי בחיים שלי רק מתחיל.

אני זוכר שהפרידה היתה נעימה, היא לא כעסה מדי, רק היתה מאוכזבת ועצובה. אמרה שחשבה שזה למצא אבל איחלה לי בהצלחה ופתחה את הדלת. הלכתי. דקה לפני שיצאתי מהדלת היא הביטה בי במבט מוזר כזה וכשחייבתי אותה היא לחשה לי באוזן, "אני בטוחה שלא תשכח אותי".

כמה שהיא צדקה. היא לא חיכתה יותר מדי. יום למחרת הגיעו למקום העבודה שלי 2 שוטרים עם צו מעצר באשמת אונס. הטענה היתה כי אנסתי אותה ביום בו ביקשתי ממנה להיפרד. הטענה שלי כי לא נגעתי בה בכלל ורק חייבתי אותה ביציאה לא עזרה. נתבקשתי להתלוות לשוטרים לתחנת המשטרה ושם התחיל הסיוט שלי שנמשך עד עכשיו.

אנחנו יושבים במשרד שלי לאחר שהוחלט לזכות את ש' מחמת הספק ואת מה שהיה לו לומר לר' הוא כתב וביקש להקריא לשופט וכך כתב:
"אם היית חושבת דקה לפני שהגשתי את תלונת השווא שלך, היית מבינה איך במחי יד הרסת לאדם את החיים. ימים שלמים במעצר הוכיחו לי שיש גיהנום. הרצון שלך לנקמה הביא אותי לתחתית מכל הבחינות, איבדתי את ילדי, את מקום העבודה שלי, ואת נהנית מחזקת החיסיון ומהדיעה הברורה שאין לי כסף לתבוע אותך על תלונת שווא. העיקר שהרסת את חיי. אין מה לאמר הנקמה שלך הצליחה. נהרסו לי החיים ואת יכולה לצאת לדרך חדשה בלי שאף אחד ידע איזו מפלצת את. ועוד דבר, לא פגעת רק בי, פגעת בנשים שנפגעו באמת והתלונות שלהן אולי לא יקבלו את היחס המתאים."

6	
7	5. נראה כי האם אינה מבינה, חרף הצהרותיה, את מקומו של האב ואת חשיבות מקומו.
8	מהראיות שהוצגו בפניי במהלך הביקור שהתקיים לא חדלה האם מלהתקשר אל האב,
9	המדובר במספר רב מוגזם ובלתי סביר של שיחות, לרבות הודעות, אשר מהן נראה בבירור
10	כי האם אינה סומכת על האב וכי היא אף מאיימת על האב אם לא יחזיר את הקטין תערב
11	משטרה. כך אף נראה כי ההודעה שנשלחה ביום א' האחרון, בסמוך לשעת הביקור, ולפיו
12	האם והקטין בקופת החולים נועדה אף היא לסכל את הביקור.
13	
14	6. בנסיבות אלה, לאור התרשמות בית המשפט מהצדדים, הראיות שהוצגו בפניי, כמו גם
15	דיווח יחידת הסיוע והליכים קודמים בעניין צווי ההגנה שהגישה המבקשת, הבקשה נדחת.
16	
17	7. בנסיבות העניין, ולאור העובדה כי דומה, חרף החלטות קודמות, המבקשת אינה מפנימה
18	את החלטות בית המשפט, אינה מפנימה את מהותו של ההליך על פי החוק למניעת אלימות
19	במשפחה ועושה בו שימוש פסול וציני על מנת לעקוף החלטות בעניין הסדרי ראייה, יש ליתן
20	לכך ביטוי בהוצאות שייפסקו, ולפיכך המבקשת תישא בהוצאות המשיב בסך של 3,000 ₪.
21	
22	8. המזכירות תסגור את התיק.
23	
24	ניתנה והודעה היום ב' סיוון תשע"ה, 20/05/2015 במעמד הנוכחים.
25	

תזכירו לי בבקשה כמה כסף נשים משלמות כקנס על תלונות שווא?
ואילו אנו הגברים חותמים עם נישואינו על קנס שתלוי נגדנו!!!
(הערה: הכותב לא מצדיק כלל תלונות שווא לא של גברים ולא של נשים)

מאת: עו"ד ענת גוטליב שטיינמן | תאריך פרסום: 01/06/2015 17:34:00 | גרסת הדפסה
Share on facebook Share on twitter Share on email Share on print More Sharing Services 14

צילום: dollarphotoclub

הבעל עמד על טענתו כי גרושתו בגדה בו עם קרוב משפחה ודרש שתישלח לבדיקת פוליגרף. לאחר שהשניים נבדקו נמצאה האישה דוברת אמת. בית הדין הרבני בנתניה קבע כי האיש הכפיש את שמה של גרושתו לשווא, וחייב אותו לשלם לה את מלוא הכתובה.

הבעל עזב את הבית כשש שנים לאחר שנישא והותיר את אשתו בגפה עם שלושת ילדיהם הקטינים. במאי 2013 הוא הגיש נגד האישה תביעת גירושין בטענה שהיא אישה רעה שמזה כשלוש שנים לא נוהגת בו בכבוד.

זקוק לייעוץ בתחום המשפחה?

עורך דין דיני משפחה

כדוגמא הוא סיפר כי נתנה את הרכב שלהם לאחיה מה שאילץ אותו לצעוד מדי בוקר חמישה קילומטר ברגל כדי להגיע לעבודה. טענה נוספת שהעלה הייתה כי האישה הודתה שבגדה בו עם קרוב משפחה והוא ביקש לשלוח את האישה לפוליגרף בנושא.

בתגובה הגישה האישה תביעה לכתובה בסך 100 אלף שקל. היא טענה כי האיש פשוט עזב את הבית יום אחד והשאיר אותה ואת ילדיהם ללא תמיכה כלכלית. האישה טענה כי היא אישה נאמנה ועקרת בית למופת והכחישה שהייתה עם גבר אחר בזמן הנישואים.

היא אמרה שהחליטה להסכים לגירושין ולא לתבוע שלום בית של הטענות הכוזבות והקשות של בעלה על בגידה שלא הייתה, טענות שפגעו בכבודה ובשמה הטוב.

יש קלטות או אין קלטות?

לנוכח העובדה ששני הצדדים הביעו הסכמתם לסיים את הנישואים, בית הדין נתן פסק דין לגירושין ביולי 2014. לאחר מכן הדיינים הרב מיכאל עמוס (אב"ד), הרב שניאור פרדס והרב אריאל ינאי המשיכו לדון בשאלת הכתובה, שהבעל כמובן ביקש שלא לשלם לנוכח הסכמת האישה לגירושין ובגידתה בו.

הדיינים שלחו את הצדדים לבצע בדיקת פוליגרף – בהסכמתם המלאה כמובן. אלא שתוצאותיה היו מפתיעות: למרות ההתעקשות של הבעל כי אשתו בגדה בו ואף הודתה בכך, נמצא שדווקא הוא דובר שקר ואילו האישה דוברת אמת.

למרות זאת, המשיך הבעל לטעון כי יש בידיו הקלטות שמעידות על בגידה. בית הדין החליט לתת לו הזדמנות נוספת להוכיח את טענותיו וקיים דיון נוסף. אלא שהבעל לא הביא את הקלטות לדיון והודיע כי הוא "מקבל את הגזרה". בסוף הדיון הבעל שינה את דעתו וביקש לקיים עוד דיון כדי שיוכל להביא חומר ראיתי שיבסס את טענותיו נגד האישה.

הדיינים הסכימו לתת לו עוד "צ'אנס" לצורך בירור האמת וזימנו את הצדדים לדיון נוסף ואחרון. אלא שהבעל לא הופיע כלל לדיון, שהתקיים בינואר השנה, ובסופו של דבר הודה שאין בידו קלטות המוכיחות בגידה.

הדיינים החליטו שהגיעה השעה להכריע בתביעת הכתובה ובתוך כך ציינו כי אף שהבעל הוא שהגה את הרעיון להיבדק בפוליגרף, נמצא כי הוא דובר שקר והאישה לא בגדה בו מעולם. לכך מצטרפות גם טענותיו השקריות בדבר הקלטות שלא היו.

"הבעל פגע בכבודה של האישה והשמיץ אותה על בגידה בפני הכל ללא כל ביסוס", סיכמו הדיינים את **פסק הדין** שחייב את הבעל לשלם לאשתו את מלוא הכתובה ב-50 תשלומים.

עם זאת, הדיינים הבהירו כי כל סכום שהאישה קיבלה בבית המשפט לענייני משפחה, שם נדונה סוגית הרכוש המשותף, יקוזז מסכום הכתובה.

- ב"כ התובעת: **עו"ד אלנה יאמפולסקי**
- ב"כ הנתבע: לא צוין

***עו"ד ענת גוטליב שטיינמץ** עוסקת בדיני משפחה

**הכותבת לא ייצגה בתיק.

***המידע המוצג במאמר זה הנו מידע כללי בלבד, ואין בו כדי להוות ייעוץ ו/או חוות דעת משפטית. המחברת ו/או המערכת אינם נושאים באחריות כלשהי כלפי הקוראים, ואלה נדרשים לקבל עצה מקצועית לפני כל פעולה המסתמכת על הדברים האמורים.

<http://www.mynet.co.il/articles/0,7340,L-4669909,00.html>

בעלי נחקר בחשד לאלימות, ולי לא נתנו אף להניק

בעקבות תלונה על אלימות בין בני זוג בזמן נסיעה משותפת נעצרו השניים לחקירה ארוכה. הם הכחישו בתוקף וטענו ליחס משפיל בתחנה. המשטרה: יש הוכחות לאירוע אלים

עודד ברמאיר ✉

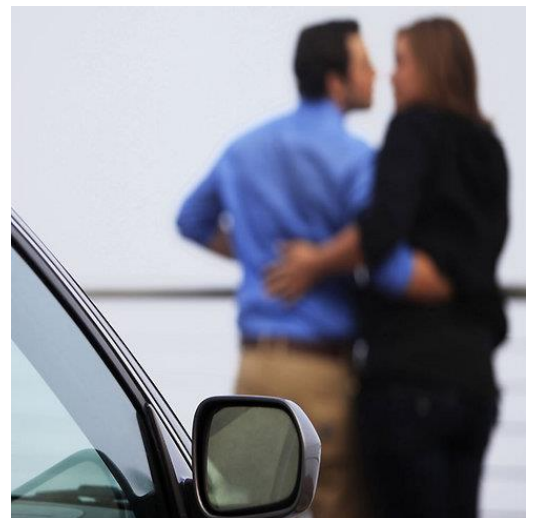
18.06.15, 14:31 פורסם :

שתף

נסיעה מהגיהנום. תושב **נתיבות** שנסע עם אשתו בשעות אחר הצהריים ביום שני בשבוע שעבר מביתו ל**באר שבע** לא האמין שאותה נסיעה תהפוך כמה שעות מאוחר יותר לסיט אחד גדול, כשהוא ורעייתו יסיימו את היום בתחנת המשטרה.

- **מאשימים: "בננו מת בגלל אלימות משטרתית"**
- **"שוטרים היכו אותנו בפטישים כאילו רצחנו מישהו"**
- **כל הסיפורים גם בסולרי: הורידו את האפליקציה החדשה של mynet**

"במהלך הנסיעה חזרה מבאר שבע לנתיבות", סיפר האיש (44) ל"ידיעות הנגב", "קבלתי לפתע טלפון ממשטרת נתיבות. התבקשתי להגיע בדחיפות לתחנה. נבהלתי וחשבתי שקרה משהו לאחד מילדיי. מהעבר השני לא הסכימו למסור לי מה פשר הזימון הדחוף הזה, ורק האיצו בי להגיע לתחנה. כשהגעתי סוף סוף לתחנת המשטרה בנתיבות עוכבתי מיד לחקירה בטענה שהכיתי נמרצות את אשתי במהלך נסיעתנו המשותפת לבאר שבע."

נהג אחר התלונן - אילוסטרציה (צילום: shutterstock)

"הטענה הזו", טען האיש, "כך אמרו לי השוטרים, נסמכה על עדות של מטלפן אלמוני למשטרה, שנסע ברכב אחרי ודיווח שהכיתי את אשתי. לפי מספר הרכב איתרו אותי, וזימנו אותי לחקירה על דבר שבכלל לא עשיתי. זה סיפור הזוי לחלוטין."

"מישהו שנסע מאחורי כנראה חמד לצון ודיווח מה שדיווח", הוסיף. "לאשתי אפילו אין שריטה או פגיעה כלשהי, ואת זה גם ראו השוטרים, אבל הם החליטו לחקור אותי במשך שעות, והתייחסו אליי כאילו אני עברייין צמרת. זה היה מטורף. בשנים האחרונות אני מתנדב במשטרה, ואפילו השוטרים בתחנה היו המומים מהסיטואציה הזו."

אשתו של האיש מכחישה כל גילוי אלימות מצד בעלה. "אין לי מושג מאיפה צץ כל הסיפור הזה", היא אמרה ל"ידיעות הנגב". "על סמך דיווח אנונימי למשטרה

עיכבו אותנו לחקירה על דבר שבכלל לא היה. גם התייחסו אלינו בצורה נורא משפילה. חקרו אותי כאילו שאני מסתירה משהו, ושאיני משבשת את החקירה. אפילו לשחרר אותי הביתה כדי להניק את התינוק שלי הם לא הסכימו בטרם סיימו את החקירה. נעשה לנו עוול נוראי."

לאחר כשש שעות של חקירה שוחררו בני הזוג, כאשר לדבריהם הובהר להם על ידי סגן מפקד התחנה כי הנושא עדיין בחקירה, והתיק טרם נסגר.

במשטרה מציגים תמונה שונה לחלוטין. "בעקבות דיווח למוקד 100 של המשטרה", ציינה דוברת משטרת מרחב הנגב, רפ"ק נאווה טבו, "מאזרח שנסע במקביל לרכבם של בני הזוג אודות גבר המכה אישה ברכב בצומת הסמוך לנתיבות, החלו בביצוע פעולות לאיתור הרכב באמצעות המספר שניתן למוקד. לאחר בירור עלה כי מדובר ברכב שכור, ובסיוע סוכנות הרכב אותרו השוכרים."

"הבעל סירב להגיע לחקירה, ורק לאחר שהגיעה אליו נידת הוא הגיע לתחנה", הוסיפו במשטרה. "בני הזוג שוחררו בתום חקירה במהלכה נעשו ניסיונות לשבשה. התיק הועבר ליחידת תביעות נגב להמשך טיפול. מדובר באירוע של אלימות, שיש לו תימוכין באמצעות עדותו של האזרח, שאף הגיע למשטרה ונחקר." 34.

http://www.flanter-law.co.il/case-study.asp?item_id=21&article_id=215

חלום הבלהות של היוצאים לדייטים | תלונת שווא במשטרה על תקיפה מינית | סגירת תיק פלילי בחוסר אשמה | הכרות שהחלה בטינדר, המשיכה בדייט בו קיימו מגע מיני בהסכמה והסתיימה בתלונת שווא במשטרה על אינוס ומעשה מגונה

תמצית עובדות המקרה – תלונת שווא כוזבת במשטרה המייחסת תקיפה מינית

- פרשה זו עוסקת בחלום הבלהות של כל היוצאים לדייטים בכלל ומשתמשי אפליקציית **טינדר** בפרט;
- לכל מי שלא מכיר - אפליקציית **טינדר** (Tinder) מתוארת בויקיפדיה כ"אפליקציית שידוכים, אשר מתחברת לחשבון הפייסבוק של המשתמש ומציגה את תמונותיו, גילו ונתונים בסיסיים נוספים. באמצעות טכנולוגיית gps משתמשים יכולים לבחור את טווח המרחק שבו הם מעוניינים לפגוש בני זוג פוטנציאליים. ביקורות על האפליקציה התמקדו בכך שתהליך השידוך מבוסס על קריטריון ההופעה החיצונית של המשתמש בלבד, ושהשימוש הנפוץ בה הוא מציאת פרטנר הנמצא קרוב למיקומו הפיזי של המשתמש לפגישה מינית חד פעמית".
- במקרה הנדון כאן, מדובר בסטודנט בן 24 אשר הכיר צעירה בת 19 באמצעות אפליקציית **טינדר**. השניים החלו להתכתב בטלפון הנייד, ולאחר ששוחחו טלפונית, קבעו לצאת לסרט.
- המפגש בין השניים החל כדייט שגרתי למדי; הצעיר אסף את הצעירה בסמוך לביתה, השניים ישבו לשוחח בבית קפה אולם כבר שם, יזמה הצעירה "נשיקה צרפתית".

- עם הגעתם לאולם הקולנוע, התלהטו העניינים והשניים קיימו מגע מיני בהסכמה הדדית וחופשית, תחילה באולם הקולנוע עצמו, ולאחר מכן גם ברכבו של הצעיר.
- לאחר שנפרדה ממנו בנשיקה, ואף קבעה להפגש עימו לפגישה נוספת בהמשך אותו שבוע, הגישה הצעירה [תלונת שווא](#) במשטרה כנגד הצעיר והאשימה אותו בכך שביצע בה מעשים מיניים בניגוד להסכמתה. הצעירה אף טענה כי נחבלה באיבר מינה, כתוצאה מהכח שהפעיל כנגדה הצעיר.
- עוד באותו ערב, קיבל הצעיר טלפון מחוקר משטרה, אשר דרש ממנו להתייצב מייד לחקירה בתחנת המשטרה, בגין תלונה על תקיפה מינית.
- תלונת השווא נפלה על הצעיר כרעם ביום בהיר. בחקירתו במשטרה, נחקר בחשד [לעבירות מין](#) - [אינוס](#) (בלשון חוק העונשין "[בעילה שלא בהסכמה חופשית](#)") ו**מעשה מגונה**.
- בחקירתו, זעק הצעיר את חפוטו אולם לא נחסכה ממנו המסכת המשפילה של צילום (לטובת "אלבום העבריינים"), לקחת טביעות אצבע ודגימת DNA, ובהמשך אף התבקש הצעיר להציג אישורים רפואיים המעידים על כך שאינו סובל ממחלות מין.

סגירת התיק על ידי הפרקליטות בעילה של חוסר אשמה

- [משרד עורך דין פיליפ גיא פלנטר](#) ליווה את חקירתו של הצעיר ביעוץ משפטי, העביר למשטרת ישראל ראיות חותכות לחפוטו של הצעיר וכן הפנה את משטרת ישראל לפעולות חקירה אשר יאפשרו למשטרה להגיע לחקר האמת בפרשה.
- במסגרת הליווי המשפטי של החקירה, הפנה משרדנו את הצעיר גם ל**בדיקת פוליגרף**, שם נמצא דובר אמת בכל נקודות המחלוקת עם המתלוננת, לרבות בשאלה האם המגע המיני בוצע בהסכמה חופשית.
- בבקשה לסגירת התיק בעילה של [חוסר אשמה](#), עמד משרדנו על כך שמדובר בתלונת שווא כוזבת ומאחר שהצעיר הפריך כליל את כל החשדות המיוחסים לו, באופן שלא נותר שמץ של ספק בחפוטו – ביקש משרדנו לסגור את התיק בעילה של העדר אשמה פלילית. למידע נוסף על עילות סגירת תיקי חקירה ראו בעמוד - [מחיקת רישום משטרת - ביטול רישום משטרת - תיקים סגורים](#).
- המאמצים להוכיח את חפוטו של הצעיר נשאו פרי; בהודעה מיום 19.4.15 שכותרתה "הודעה בדבר החלטה שלא להעמיד לדין" מסרה משטרת ישראל לצעיר כי החקירה שנפתחה כנגדו בחשד לביצוע עבירות של בעילה שלא בהסכמה חופשית ומעשה מגונה נסתיימה וכי התיק **נסגר** בפרקליטות מחוז ירושלים בעילה **שלא נמצאה אשמה פלילית במעשיו**.
- עוד נמסר לצעיר בהודעה זו, כי רישום תיק שנסגר בעילה של "אין אשמה פלילית", **לא יכלל ברישומיה הפנימיים של המשטרה**.
- בקביעת הפרקליטות כי לא נמצאה אשמה פלילית במעשיו של הצעיר, טוהר שמו של הצעיר מתלונת השווא שהוגשה כנגדו. יחד עם זאת, מדובר בסיוט שלעולם לא ישכח.

לכבוד: [REDACTED]

הודעה בדבר החלטה שלא להעמיד לדין

פרטים כלליים

יחידה	תחנת לב הבירה ציון	מס' תיק	2014
תאריך	19/04/2015 - ל' ניסן תשע"ה	סיווג תיק	פ.א.
מס' תיק מסוף	[REDACTED]	מס' מסמך בתיק	כב
טלפון	029902258	פקס	
כתובת	חשן 1 מגרש הרוסים ירושלים		

1. הריני להודיע כי התקירה בענייך שנפתחה בתאריך 01/10/2014 בגין חשד לביצוע עבירה/עבירות כמפורט מטה, נסתיימה בשלב זה:

עבירה נגזרת	האשמה	סמל ושם החוק	סעיף	חומרה
בעילה שלא בהסכמה חופשית	100- חוק העונשין, תשל"ז - 1977	345 (א)1	פשע	
מעשה מגונה באדם שלא ע"פ ס' 345	100- חוק העונשין, תשל"ז - 1977	348 (ג)2	עון	

2. התיק נסגר בפרקליטות מחוז ירושלים.

3. עלילת הסגירה היא: לא נמצאה אשמה סבירה במעשיך.

4. לתשומת ליבך:

א. אופן רישום התיק

1. רישום תיק שנסגר מהעילה המציינת בסעיף 3 למסמך זה, לא יהווה פרט רישום, להגדרתו בסעיף 2 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, ה"תשמ"א - 1981 [להלן: החוק] אולם יכלול ברישומים הפנימיים של המשטרה, המנהלים לצרכיה מכתב סעיף 1 (ג) לחוק [להלן: רישומיה הפנימיים של המשטרה]. מידע על רישומים אלה יימסר לגורמים מעטים המפורטים בתוספת השלישית לחוק.

2. על אף האמור לעיל, רישום תיק שנסגר מהעילה "אין אשמה פלילית", לא יכלול גם ברישומיה הפנימיים של המשטרה.

ב. שינוי עילת הסגירה

1. בבקשה לשנות את עילת הסגירה המציינת בסעיף 3 למסמך זה, יש לפתח בכתב, תוך פירוט נימוקים מתאימים, לגורם שסגר את התיק, אשר פרסיו מופיעים בסעיף 2 למסמך זה.

2. אם הגורם שסגר את התיק ידחה את בקשתך, ניתן להשיג על החלטתו זו, בפני קצין אגף החקירות והמודיעין המחוזי. ההשגה תוגש באמצעות הגורם שסגר את התיק.

ג. פתיחה מחדש

בסמכות המשטרה/הפרקליטות לפתוח מחדש את התיק וכן להחליט על הגשת כתב אישום, בכפוף להוראות החוק בדבר התיישנות עבירות.

ד. ביטול הרישום

1. בקשה לביטול הרישום מרישומיה הפנימיים של המשטרה, ניתן להגיש, רק אם חלפה ממועד האירוע נשוא החקירה, התקופה הקבועה בתקנות המרשם הפלילי ותקנת השבים (אמות מידה לביטול רישומי משטרה), התשס"ט - 2009 [5 שנים בעבירות עון 7-4 שנים בעבירות פשע; ולקטין - 3 שנים בעבירות עון 5-4 שנים בעבירות פשע].

2. את הבקשה לביטול הרישום, יש להפנות בכתב, תוך פירוט נימוקים מתאימים ובצירוף מסמכים תומכים, למדור מידע פלילי במטה הארצי של המשטרה.

בכבוד רב,

מ"א	שם משפחה	שם פרטי
[REDACTED]	שרף	סיגלית
	תפקיד	מקום השירות
	עובר רישום פלילי	תחנת לב הבירה ציון

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4675367,00.html>

חיילת תפצה כספית רס"ר שעליו ריכלה שהטריד מינית

הרס"ר תבע 100 אלף שקל, הסדר בין הצדדים קבע שהיא תשלם 5,000 שקל ותשלח מכתב התנצלות. "מעולם לא הייתי עדה להטרדה מצדו", כתבה החיילת. הוא מנהל הליך דומה נגד חיילת נוספת
מתן צורי פורסם: 02.07.15, 10:10

חיילת שריכלה על רס"ר בבסיס שלה וטענה שהוא מטריד מינית תפצה אותו ב-5,000 שקל. כך הוחלט בהסכם גישור לאחר שהרס"ר תבע 100 אלף שקלים. התובע מנהל תיק דומה מול חיילת אחרת, שאף היא ריכלה עליו.

הרס"ר המדובר הואשם בעבר בהטרדה מינית אך זוכה והתיק נגדו נסגר. החיילת, שהתגייסה לאחר האירוע, הפיצה כי הוא ממשיך להטריד מינית ובכך הוציאה את דיבתו. דבריה הגיעו לאוזניו של הרס"ר שהחליט לתבוע אותה באמצעות עו"ד לימור רוט-חזן, ולאחר שורה של דיונים היא הודתה כי ריכלה עליו. במסגרת ההסדר, היא תשלם לו אלפי שקלים בתשלומים, וכתבה לו מכתב התנצלות.

"אני החיילת ששירתה בבסיס בו תפקדת כרס"ר היחידה, מגישה התנצלות זאת לאחר שהוצאתי דיבתך רעה בקרב חיילי הבסיס", כתבה החיילת לרס"ר. "אני מבקשת שתקבל את התנצלותי על כך שאמרתי דברים קשים לרעתך בגין הטרדות מיניות, אונס ודברים קשים נוספים שאינם נכונים. אני מקווה שתקבל את התנצלותי הכנה. אני יודעת שגרמתי לך נזק קשה בעקבות דברי הקשים ומקווה מאוד שמכתב זה יעזור לך אפילו במקצת לתקן את השם הרע שהוצאתי לך בבסיס על דברים שלא היו ולא נבראו".

החיילת חיזקה את טיעוני הרס"ר כאשר ציינה במכתב: "אני רוצה לציין ולהבהיר כי מעולם לא הייתי נוכחת במקרה שבו הטרדת מינית חיילות. כל מה שתיארתי לא היה אמת, והכל נעשה מתוך טיפשות. אני מקווה שתקבל את התנצלותי ותצליח להתגבר על הנזקים שגרמתי לך".

שופט בית משפט השלום באשקלון, אמיר דהאן, קיבל את ההסדר בין הצדדים.

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4195434,00.html>

לא האמנתי, גרושתי האשימה אותי באונס

"אני, שעד אתמול הייתי אב כשיר, אוהב ומעורב, לוקח ומביא את הילדים ממוסדות החינוך, משחק איתם, מקלח ומשכיב אותם לישון, פתאום מואשם באונס. לא ידעתי אם לצחוק או לבכות"

אבא אחד ✉ פורסם: 27.02.12, 13:45

גם ברגעים אלו, בעודי כותב את השורות הללו, אני עדיין מתקשה להאמין שמדובר בחיים שלי, בחיים של ילדי, בדברים שנעשו ונעשים במדינת ישראל, כשאין אף אחד שיעצור את מחול השדים המטורף הזה.

עוד בנושא:

- [נשים ותלונות שווא: מה אומר החוק?](#)
- [סירוב גט, תלונות שווא, אלימות - עילות לפיצויים](#)
- [כאדון לעצמו שמאבד שליטה, האם אני אנס?](#)
- [הוא טען שציית לכללים, היא טענה שזה אונס](#)

במסגרת מלחמת החורמה בין הורים בהליכי גרושים, התפתחה בשנים האחרונות מערכת שלמה של תלונות שווא אשר מגישות אמהות כמהלך "מנצח" נגד האב. רק לאחרונה הבנתי עד כמה התופעה רחבה ונפוצה, עד שחלק מעורכי הדין ממליצים עליה ללקוחותיהם. ברגע שמוגשת תלונה כנגד האב - ההשפעה מיידית, והאב מורחק מביתו בצורה אוטומטית.

כשנולדה בתי הבכורה רצינו אמה ואני להעניק לה את כל החום, האהבה והטוב שהחיים יכולים להציע. היינו משפחה קטנה ומאושרת, עם הרבה חלומות ותוכניות לעתיד. כשנה לאחר מכן נולדו לנו תאומים. שלושה תינוקות ומגורים אצל הוריי, הכבידו על מערכת היחסים שהחלה לגלות עליות ומורדות.

מבחינתי, הכול הסתיים ברגע אחד של גילוי והבנה כי האשה שאיתה חלקתי את יצועי, שאיתה בחרתי לגדל ילדים, מנהלת רומן מאחורי גבי. גמרתי אומר להתגרש ועזבתי את הבית לאלתר. כל ניסיונות השכנוע מצידה עלו בתוהו.

מבחינתי, הבגידה סתמה את הגולל על נישואים כושלים ועל מאמצי הכושלים להצילם. אם ילדי שכרה עורך דין, והחלה לדוור במדרון חלקלק ומסוכן, בצורת תלונות שווא מכוונות ובלתי פוסקות.

התלונה הראשונה – תקיפה ואיומים

תלונת השווא הראשונה הוגשה על תקיפה ואיומים. היה ברור כי מטרתה להרחיקני מביתי ומילדיי ולהציגני כהורה בלתי ראוי הן בעיני הרשויות והן בעיני הילדים. בעקבות התלונה נחקרתי במשטרה, אך למרות שהכחשתי נמרצות את טענותיה הנלוות, הורחקתי, על לא עוול בכפי, מהבית ומהילדים.

לאחר חודשים של טרטורים ובעזרת הסנגוריה הציבורית, נקבעה לי פגישה עם התובעת המשטרתית ששערותיה סמרו למשמע סיפורי. היא ביקשה שאעבור בדיקת פוליגרף משטרתית. כמובן שהסכמתי. בדיקת הפוליגרף נמשכה שלוש שעות והייתה מתישה ונוקבת. לאחר שלושה ימים קיבלתי הודעה כי יצאתי דובר אמת בכל השאלות, וכי כתב האישום מבוטל לאלתר.

תוצאות הפוליגרף לא חסכו ממני הופעה בפני שופט, מכיוון שכבר הוגש כתב אישום ונקבע תאריך למשפט. בבית המשפט אולצתי לחתום על מסמך האוסר עלי לתבוע את המדינה בגין הנזקים שנגרמו לי בעקבות הגשת כתב האישום וההליכים שננקטו נגדי. במצב הדברים העדפתי פשוט לחתום ולסיים עם הסאגה הבלתי אפשרית, אליה נקלעתי שלא באשמתי.

תלונות שווא כתופעה משפטית מוכרת

נשים ותלונות שווא - מה אומר החוק?

מדוע רשויות החוק לא מטפלות בנשים הטופלות עלילת שווא נגד בעליהן? עורכי הדין רועי קורץ ודלית לומיאנסקי על אי הטיפול המשפטי בתופעה שעלולה לרסק את חייו של אדם, ולהרחיק אותו ממשפחתו

אני ובני משפחתי מואשמים באלימות

בשלב הבא מינה בית המשפט פקידת סעד, שלאחר בדיקות מקיפות המליצה על הסדר של משמורת משותפת. תגובת הגרושה לא אחרה לבוא, הפעם בדמות תלונת שווא על אלימות, כביכול, מצדי ומצד בני משפחתי כלפי הילדים. התלונה גרמה למצעד נחקרים שלי ושל כל בני משפחתי בחדרי החקירות של משטרת ישראל.

אני, שעד אתמול הייתי אב כשיר, אוהב ומעורב, לוקח ומביא את הילדים ממוסדות החינוך, משחק איתם, מאכיל, מקלח ומשכיב אותם לישון, פתאום מואשם בגרימת נזק לילדים! בסיום החקירה, ולאחר בדיקה מעמיקה, נסגרה התלונה. מיותר לתאר את עוגמת הנפש והבושה אשר נגרמו לבני משפחתי ולי בגין החקירה.

השופטת הורתה על אימוץ המלצות פקידת הסעד, פסקה על משמורת משותפת, לטובת ולרווחת הילדים, וקבעה כי הגרושה ואני נשהה עם הילדים, לסירוגין, בדירה המשותפת, עד להחלטה אחרת.

הבית נראה כמו זירת מלחמה

בחילוף המשמורות הראשון גיליתי לתדהמתי כי מרבית תכולת הבית, רהיטים ומוצרי החשמל, נעלמה, והבית נראה כמו זירת מלחמה. קראתי לפקידת הסעד לתעד את הדברים. הגרושה מצידה הגישה קובלנה לבית הדין הרבני כי אני הוא זה אשר גנב את התכולה. בית הדין הזהירני כי אני עלול לשאת בעונש על כך.

שמרתי על שתיקה וחייתי לדיון הקרוב, בו חזרה הגרושה על טענתה כי אני הוא זה אשר רוקן את הבית מתכולתו. לשאלת השופטת השבתי כי כל תכולת הבית נמצאת בבית משפחתי הגרושה וכי כל מעשיה נועדו לסכל את המשמורת המשותפת, ולהציג אותי כאשם.

משהסיקה השופטת כי יש אמת בדבריי היא הפסיקה את הדיון ושלחה את עורכי הדין בליווי משטרת ישראל לבית משפחתי הגרושה לבדוק את טענותיי. שלא במפתיע נמצאה שם כל התכולה המדוברת. הדברים תועדו ונרשמו לפרוטוקול ע"י עורכי הדין והוצגו בפני השופטת בדיון הבא.

במקביל הבינה הגרושה כי אינה יכולה לעמוד בנטל לבדה והתחילה להשאיר את הילדים אצלי ובבית הוריי ללא הודעה ותאום מוקדמים, ובניגוד גמור להסדרי הראייה שנקבעו ע"י הסיוע המשפטי.

אני מואשם באונס

לאור התנהלותה של הגרושה עם הילדים הומלץ ע"י גורמי הרווחה לקיים ועדת החלטה. בועדה השתתפו גורמי החינוך אשר היו במגע יומיומי עם הילדים, נושאות התפקידים במשרד הרווחה, ונדון בה מצבם הקשה של הילדים. כפיתרון הועלתה האפשרות להוציא את הילדים מחזקת הוריהם ולהעבירם למוסדות חוץ.

התחושה הייתה קשה ונוראה - איך הם לא רואים אותי? האם אני שקוף? באמת עדיף לילדים להיות בפנימייה מאשר להיות במשמורת של אביהם, שגם כך היה זה שגידל אותם עד לגירושין? הקשבתי ולא האמנתי. הרגשתי איך הדם אוזל מפניי ומגופי. זו הייתה הפעם הראשונה והיחידה, שבה קמתי ודפקתי על השולחן, ובפרץ של רגשות הבהרתי לכל הנוכחים כי המקום הנכון לילדים הוא לחיות ולגדול עם אביהם.

לאחר דיון ארוך, מקיף ונוקב אכן יצאה המלצה חד משמעית מהוועדה: הילדים יעברו לחזקתי. השופטת אימצה את ההמלצה בחום. הערכתי כי גם החלטה זו לא תעבור בשקט מצד האם, אך לא צפיתי ירידה לרמה בזויה שכזו: יום לאחר אימוץ ההמלצה ע"י השופטת, הגישה הגרושה תלונת שווא על אונס, כביכול, שקרה לפני שנים. כך מצאתי עצמי שוב, באישון לילה, בחדרי החקירות של משטרת ישראל.

תחילה נדהמתי לשמע הטענות שהוטחו בפניי, ולא ידעתי אם לצחוק או לבכות, אך לאט-לאט הבנתי כי אין מקום לצחוק, וכי אני עומד מול טענות קשות מאוד, אשר עלולות לשלוח אותי למאסר ממושך.

נערך עימות מול הגרושה על מנת שאוכל להפריך ולהזים את טענותיה השקריות, אך למרות שבשיחת מסדרון נאמר לי שיש סתירות רבות בעדות שלה, נשלחתי למעצר בית - שבוע לפני חג הפסח, כאשר הילדים נמצאים אצלי, ואני אמור לחגוג להם חגיגת יום הולדת כיתית שכבר נקבעה.

יום לאחר הגשת התלונה חזרנו אל מול השופטת, כאשר אני טרוט עיניים, עייף, עצבני ובעיקר לא מאמין עד להיכן הגיעה מלחמת חורמה זו שנכפתה עלי ע"י הגרושה. השופטת לא הסתירה את מורת רוחה מהתלונה, יחד עם זאת, לא היה באפשרותה לעשות

דבר כיוון שזוהי חקירה פלילית לכל דבר ועניין. השופטת הורתה על "עסקים כרגיל" עד אשר תמצה משטרת ישראל את החקירה בנושא.

כך מצאתי עצמי מורחק שוב מביתי, אך המשמורת על הילדים הועברה אלי. לאחר שנה ארוכה ומייסרת של חקירות קשות מנשוא ועיני דין, נסגרה גם תלונה זו על ידי הפרקליטות. למרות תוצאות החקירה לא ננקט עד היום שום צעד כלפי גרושתי על מעשיה.

גם במקרה של תלונת שווא, האב מורחק מביתו

משנה לשנה הולך ועולה השימוש בתלונות השווא של אמהות כנגד אבות. לצד תלונות אמיתיות על אלימות שמחויבות במלוא תשומת הלב, קיימת תופעה רחבת היקף של הגשת תלונות שווא. בעקבות כל תלונה, וללא כל בדיקה, האב מורחק מיידית מביתו.

אם וכאשר מתברר כי מדובר בתלונת שווא, אין כל הליך כנגד מגישת התלונה וכך נסללת הדרך להמשך התופעה. תלונות השווא, כלי כה יעיל כנגד האבות במהלך הגרושים, הפכו למהלך שגור ומקובל. כחברה אסור לנו להשלים עם תופעה כעורה זו, הפוגעת הן בהורים והן בילדים.

דוחשים

היזום

אטרקציות

קישורים

שימושים

מבין

ראשי

ראשי > מדון > דעה מקומית

יום רביעי
29 ביולי, 2015
9:13

עוד ב-זה כה

גבר בשנות ה-60
תושב חיפה זכה ב-17
מלון ש"ח בהגרלת
החלט

גבר בשנות ה-60
תושב חיפה זכה ב-17
מלון ש"ח בהגרלת
החלט

בבחירות לראשות
מועצת מטולה בצפון
נבחר ברוך מוחץ דוד
אזולאי

המועמד דוד אזולאי
ביצח בבחירות
לראשות מועצת
מטולה

4 זוגות תאומים נולדו
בחדרי הלידה של
בית החולים כרמל
בחיפה כרמל

סוף שבוע שמח
ורועש היה השבוע
במחלקת הילדות של
בית"ח כרמל

ביה"מ בעכו דחה תלונה על איומים שהגישה אשה כנגד מאמנה האישי

אשה שקיבלה ייעוץ מקצועי בשווי עשרת אלפים שקלים ונדרשה להסדיר את חובה, הגישה תלונה במשטרה ובקשה לצו הרחקה כנגד מאמן אישי בטענה כי הוא מאיים על חייה. האשה נדפסה על ידי השופט כי הגישה תלונת שווא, השתמשה בחובותיה וכך ניצלה את מערכת המשפט והמשטרה. מאת: שמעון בן עמי

אשה שקיבלה ייעוץ מקצועי בשווי עשרת אלפים שקלים ונדרשה להסדיר את חובה, הגישה תלונה במשטרה ובקשה לצו הרחקה כנגד מאמן אישי בטענה כי הוא מאיים על חייה. האשה נדפסה על ידי השופט כי הגישה תלונת שווא, השתמשה בחובותיה וכך ניצלה את מערכת המשפט והמשטרה. עו"ד סופי ספקטור: "אות אזהרה למשים בפרט ולאנשים בכלל שחושבים כי ניתן למצא סמכות משפטית"

בית המשפט השלום בעכו דחה לאחרונה תביעה של אשה שטענה כי מאמן אישי ניסה לאיים עליה ולהפעיל עליה כוח. האשה קבלה שירותי ייעוץ בתחום התלונה והכושר מהחברה בבעלותו למשך מספר פגישות ולא הסדירה את התשלום. מפרטי המקרה עולה כי סך התשלום שאותו נדרשה לשלם על הייעוץ שקיבלה עומד על 10,000 שקלים.

לאחר בקשות ותזכורות מצד המאמן האישי לשלם על השירות שקיבלה, האשה מצאה "פתרון יצירתי" והגישה תלונת שווא במשטרה בחשד לאימים, מעקב וחשש לאלימות מצדו. האשה אף הגישה בקשה לצו הרחקה. בית המשפט קיבל את בקשה והרחיק את המאמן האישי למשך שבוע ימים וקבע מועד דיון בו ישמיע הנתבע את טענותיו.

עו"ד סופי ספקטור מומחית לדיני משפחה העניקה למאמן האישי ייעוץ משפטי. מדובר באדם חסון העוסק בתחום הספורט ואילו האשה לכאורה ניצלה את החזות שלו והציגה אותו כמאיים על חייה. לאחר שבית המשפט שמע את טענות האישי והראיות שהציג בבית המשפט כולל החוב של האשה, דחה את התלונה שהוגשה ואף המליץ למאמן האישי להגיש תביעה אזרחית לפיצוי כספי.

עו"ד ספקטור: "המקרה מוכיח שלא הכל מובן מאילו. האשה ניצלה את מעמדה והגישה תלונה כי היא חשבה שמערכת הצדק תעמוד לצידה רק בגלל שהיא אשה. לתלונות סרק מהסוג הזה השלכות רבות שהשפיעו וגרמו למאמן האישי נזק רב בגין התלונה שהוגשה נגדו והספק במהימנותו. זה אות אזהרה למשים בפרט ולאנשים בכלל שחושבים כי ניתן למצא סמכות משפטית".

צילום: אושרי כהן למאצ'פוינט

אינדקס עסקים

מסעדות ומשלוחים

עסקים בחיפה והקרית

רפואה וטיפוח

מתי שירות

אירועים בחיפה והקרית

רכב

חינוך וחברה

תרבות פנאי ובידור

נסיעות

כניסה לבנין עסקים

קולנוע

בדור קולנוע

בדור קולנוע

בדור קולנוע

בדור קולנוע

מדד הגולשים

סך שר הבטחון נת"כ דב

דמן במפגש חברים בחיפה

25.37%

הפגנה בשער של חיפה

כמקלים בחיפה

25.08%

איר אגל מונחה למנהלת

רשת המתנ"סים בנשר

17.33%

172

<http://www.zepo.co.il/katava.asp?NewsID=27530&CatID=55>

29 ביולי 2015
9:14

עוד בזה כה

גבר בשנות ה-60
תושב חיפה זכה ב-17
מליון ש"ח בהגרלת
הלוטו

גבר בשנות ה-60
תושב חיפה זכה ב-17
מליון ש"ח בהגרלת
הלוטו

4 זוגות תאומים נולדו
בחדרי הלידה של
בית החולים כרמל
בחיפה כרמל
סוף שבוע שמח
ורחוש היה השבוע
במחלקת הילדות של
ב"ח כרמל

אקדח שהוחזר לידי קצין משטרה בדימוס, שנחשד בעבירת אלימות נגד קרובת משפחתו

אקדח שהוחזר לידי קצין משטרה בדימוס, שנחשד בעבירת אלימות נגד קרובת משפחתו
מאת: שמעון בן עמי

קצין משטרה בכיר בדימוס, ששכר את שירותיו של עו"ד ונוטריון אושרי שלוש, קיבל השבוע חזרה לידי את האקדח האישי שלו שאותו מרש להפקיד בתחנת המשטרה בנהריה לאחר שנחשד כי נהג באלמות נגד קרובת משפחתו. גם תיק החקירה נגד הקצין בדימוס, נסגר! ורישיון הנשק הוחזר לו ע"י המשרד לביטחון פנים

התיק נסגר בקול ענות חלושה. לאחר מ"מ ממונה שניהל עו"ד אושרי שלוש עם פרקליטות מחוז חיפה וגורמים בכירים במחוז הצפוני של המשטרה, משרד הפנים והמשרד לביטחון פנים, באה לידי סיום השבוע פרשה שבה נחשד קצין משטרה בדימוס בעבירות אלימות לכאורה נגד קרובת משפחתו.

קצין המשטרה בדימוס שכר את שירותיו של עו"ד אושרי שלוש לאחר שנחקר במשטרה במשך שעות ארוכות, כאשר בסיום החקירה, הוא אף נתבקש להפקיד בתחנת המשטרה בנהריה אקדח אישי שהחזיק ברישיון.

ב"כ של קצין המשטרה בדימוס, עו"ד אושרי שלוש, אמר השבוע, "אני מברך על החלטת המשטרה ופרקליטות מחוז חיפה לסגור את תיק החקירה נגד מרשי, שמלכתחילה הדגיש בפני החוקרים כי המדובר בעלילה וכי הוא לא נהג מעולם באלמות כלשהיא לא מילולית ולא פיזית נגד קרובת משפחתו".

"אמנם במשך זמן רב, חש מרשי כי נגרם לו עוול כבד וכי בגלל סכסוך משפחתי הלבני את פניו ברבים, אך בסיכומו של דבר לאחר שהמשטרה חקרה לעומק את התלונה, התברר כי לא היה בה ממש והתיק כאמור נסגר ובכך, ממנע עינוי דין מיותר", מוסיף ואומר ב"כ של קצין המשטרה בדימוס, עו"ד אושרי שלוש, שמציין כי, "בכוננת קצין המשטרה בדימוס להגיש תלונה במשטרה נגד המתלוננת בגין תלונת שווא וכי הוא אף שוקל להגיש נגדה תביעת נזיקין והוצאת לשון הרע בגין הנזק הרב שנגרם לו כתוצאה מתלונת השווא שהגיש נגדו".

כאמור, גם רישיון הנשק שנשלל ממנו כתוצאה מהתלונה שהוגשה נגדו, הוחזר לקצין המשטרה בדימוס על ידי ע"י המשרד לביטחון פנים.

אינדקס עסקים

- ← מסקנות ומשלוחים
- ← עסקים בחיפה והקרית
- ← רפואה וטיפוח
- ← מותני שירות
- ← אירועים בחיפה והקרית
- ← רכב
- ← חינוך וחברה
- ← תרבות פנאי ובידור
- ← נסיעות
- ← כניסה לבנין עסקים

מדד הגולשים

סך שר הביטחון וח"כ דב דגן במפגש חברים בחיפה	25.37%
הפגנה בשער של חיפה כמקלם בחיפה	25.08%
איה אמל מונתה למנהלת רשת המתי"ס בנשר	17.33%

<http://ashdodonline.co.il/?p=11119>

פורסם: 15.07.15 15:28

חדשות אשדוד

האישה הסתירה אקדח ישן, וניסתה להפליל באמצעותו את בעלה

סדרה של תלונות במשטרה של אישה על אלימות מצד בעלה התבררו כמסכת עלילות שווא אותן טוותה האישה, בשל רצונו של הבעל להתגרש לאחר עשרות שנות נישואין

שתף

סכסוך גירושין מכוער בין בני זוג, התנהל לאחרונה בבית הדין הרבני. לדברי עורכת דינו של הבעל, האישה נוקטת נגדו סדרה של מהלכים מכוערים, הכוללים הרחקה בשל תלונות שווא, הגורמים לבעל ולילדי בני הזוג סבל רב, והכל בשל רצונה לנקום בו. יחסי בני הזוג עלו על שרטון לאחרונה, לאחר עשרות שנות נישואין, ושניהם הבינו כי נישואיהם יגיעו לקיצם בקרוב.

"האישה שהתייעצה ככל הנראה עם עורכי דין, אשר המליצו לה ליצור פרובוקציות על אלימות, שייטיבו את מצבה המשפטי במסגרת חלוקת הרכוש וקביעת המשמורת", מספרת עורכת דינו של הבעל. לדבריה, מיד לאחר שנראה כי בני הזוג הגיעו להבנות להתגרש, הגישה האישה תלונת שווא נגד בעלה על כך שפגע בה במהלך מריבה אלימה ביניהם, וכתוצאה מכך הורחק הבעל למספר ימים מביתו.

כתוצאה מפעולתה זו, ומחשש כי האישה תמציא נגדו עלילות שווא נוספות, מיהר הגבר, והגיש בקשה לגירושין בבית הדין הרבני, לפיה אשתו היא אישה מורדת, אשר מרחיקה אותו על לא עוול בכפו מביתו ומילדיו. הגבר ניסה לאסוף ראיות לפעולות הפרובוקציה של האישה, ולצורך כך שתל מכשירי האזנה וצילום בבית, אשר יאפשרו לו להפריך את העלילות אותן בודה האישה ממוחה הקודח.

האישה גילתה את אמצעי האזנה, גיבתה את החומרים שבהם על מחשב של קרוב משפחה, והגישה תלונה למשטרה כאשר היא מבססת אותה על חומרים שהיא בחרה להציג למשטרה. בין היתר התלוננה האישה כי הבעל מאיים עליה באקדח אותו הוא מחזיק שנים באמתחתו.

לדברי הבעל, שנחקר במשטרה, מדובר באקדח ישן אותו מצא לפני כ-10 שנים, והביא עימו הביתה. לדבריו, האישה מאד התלהבה מהנשק, אך הבעל נלחץ וביקש למסור אותו לגורמי האכיפה, במסגרת מבצעי החזרת אמצעי לחימה לצה"ל והמשטרה שפורסמו בתקשורת. האישה הבטיחה לגבר כי מסרה את הנשק לרשויות, אך למעשה שמרה אותו ברשותה, בשידה אישית שבבעלותה.

השוטרים מיהרו לבית השניים, לאחר התלונה על איומים בנשק, ובחיפוש מדוקדק שנערך בדירה הם מצאו את האקדח הריק מתחמושת. מחקירת הבעל התברר כי בבית היו אמצעי צילום והאזנה, והמשטרה דרשה והחרימה גם את המחשב אשר שימש לגיבוי חומרי האזנה וההקלטה.

חוקרי המשטרה ערכו חקירה יסודית, במהלכה בחנו השוטרים את כל החומרים שהיו במחשב שהוחרם ולא הסתפקו בחומרים שהציגה להם האישה. "חשוב לציין כי מדובר בתלונת שווא של האישה שהרי לא סופקו כל עדויות לאלימות או לשימוש בנשק ע"י הבעל בעבר, ואף התברר מהחקירה כי הבעל כלל לא ידע שהנשק נמצא בדירה."

האישה הודתה בחקירה כי הנשק היה מצוי ברשותה, ובכך הפכה ממתלוננת לחשודה, והמשטרה פתחה נגדה בחקירה על אחזקת נשק ללא רישיון. "הבעל הינו גבר נורמטיבי, ללא כל עבר פלילי, שממנו נולדו לאישה ילדים משותפים, בתום שנות נישואים טובות וארוכות. מדובר בתביעה קנטרנית, ללא כל בסיס עובדתי או משפטי", אומרת עורכת דינו של הגבר. "כולי תקווה שרשויות החוק לא יתעלמו מתלונות השווא הללו, שעלולות היו להחריב את חייו של אדם נורמטיבי ושומר חוק ללא בירור מעמיק, וללא העמדה לדין" היא מוסיפה.

לאור האמור, ביקשה עורכת הדין מבית הדין הרבני לדחות על הסף את הבקשות למתן צו ההגנה אותן הגישה האישה נגד הבעל, וכן את בקשת ההרחקה בשל הטרדה מאיימת אותה הגישה נגדו. כמו כן ביקשה הפרקליטה של הבעל מבית הדין הרבני להטיל על האישה הוצאות משפט, ובנוסף לפצות את הגבר בשל הסבל הרב אותו עבר בשל הרחקתו, וכן בשל בזבוז הזמן המשווע שגרמו לו סדרת התלונות אותן הגישה האישה.

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4680091,00.html>

השופטים קבעו: זיכוי מלא מאונס. המדינה: לא לפרסם ביקורת על המתלוננת והמשטרה

פרסום ראשון: שנתיים אחרי שהואשם באונס שותפה לעבודה ועולמו חרב עליו, זוכה י' באופן מוחלט. בהכרעת הדין נכתבו דברים קשים על המתלוננת ועל הליך החקירה. כשביקש לנקות את שמו, נתקל באופן נדיר בסירוב מצד המדינה, שאושר בבית המשפט. שופט בדימוס: "מסתירים מחדלים"

נעמה כהן פרידמן | פרסום: 15.07.15, 15:41

במשך שנתיים נאבק י' על חפותו, אחרי שהואשם באונס, מעשה סדום והדחה בחקירה בעקבות תלונתה של עמיתה לעבודה. הוא ישב במעצר 30 יום, סביבתו הקרובה ראתה בו אנס, שמו הטוב נפגע ועולמו חרב עליו. כעת, אחרי שזוכה באופן מוחלט על ידי שלושה שופטים, ל-ynet נודע כי הפרקליטות מתנגדת לפרסום את תוכן הכרעת הדין - ובעצם מונעת ממנו לנקות את שמו, להראות כי הוא נקי כפיים וכי המתלוננת פעלה מתוך "מניע" נסתר שאף הוא אסור לפרסום.

התיק המדובר התנהל במשך שנתיים בדלתיים סגורות. את המתלוננת הכיר י' במסגרת עבודתו ולהם מכרים משותפים. אחרי סיטואציה אינטימית ביניהם הוא מצא עצמו מואשם באונס. למרות הכחשותיו, נוהלה חקירה ובסיומה הגישה נגדו הפרקליטות כתב אישום. אחרי דיונים רבים החליט הרכב של שלושה שופטים לזכות את הנאשם באופן מלא ומוחלט, קיבל את גרסתו, וקבע כי התביעה לא הצליחה להוכיח את טענת האונס.

הביקורת נשארה בדלתיים סגורות. ארכיון (צילום: ירון ברנר)

בפרקליטות בחרו שלא לערער על הזיכוי המוחלט. פרקליטו של הנאשם, עו"ד מיקי חובה, ביקש לפרסם את הכרעת הדין באופן מצונזר וללא פרטים מזדהים, כפי שנוהגים לעשות בתיקי אונס, אך גילה להפתעתו כי המדינה מתנגדת. לכך התווספה גם התנגדותה של המתלוננת, שיוצגה על ידי איגוד מרכזי הסיוע לנפגעות ונפגעי תקיפה מינית.

בית המשפט קיבל את עמדת הפרקליטות וקבע בצעד חריג כי ניתן לפרסם רק את דבר הזיכוי. דברי הביקורת על המשטרה, על ניהול המשפט מצד הפרקליטות ועל המתלוננת, שעל פי בית המשפט פעלה שלא בתום לב, נותרו חסויים. הדבר היחיד שכן הותר הוא עצם הזיכוי. "יש לתת אמון בגרסתו של הנאשם ולפיכך יש לזכותו זיכוי מוחלט מכל העבירות אשר יוחסו לו - אינוס, מעשה סדום והדחה בחקירה", נכתב בהחלטה, ללא שום הנמקה.

המהלך עורר תמיהה אצל עו"ד חובה, והוא ערער על ההחלטה לבית המשפט העליון. "מדובר באינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה לפרסם הכרעת דין כזו, וזאת על מנת שהציבור כולו ידע כי ידה של המשפט משגת גם כשמדובר במתלוננות שזו וגם בעבודת הקודש שביצע בית המשפט בזיכוי של אדם חף מפשע לאור תלונת שווא זדונית. במשך שנתיים התנוסס שמו של מרשי ומעליו הכותרת 'נאשם'. תקציר הכרעת הדין יביא לגילוי האמת מבלי לחשוף את המתלוננת, אולם היא והמדינה מעוניינות להשאיר את אות הקין על מצחו של מרשי". יש לציין שהמדינה אמורה הייתה להגיב עד אתמול לערעור, אולם אף שביקשה ארבע פעמים לדחות את הדיון, עד עתה לא הוגשה תגובתה.

ההחלטה לא לפרסם את ההכרעה מנוגדת למקרים קודמים. "זה מצב אבסורדי", בזמ שבתיקים שבהם ישנה הרשעה בעבירת מין המדינה מפרסמת ביזמתה את הכרעת הדין כולה ולעיתים אף יותר מזה, ללא פרטים מזדהים של המתלוננות. בדיוק כפי שהיה

בתיק קצב, שם פורסמה הכרעת הדין במלואה עם הסתרת שמות המתלוננת, אומר עו"ד חובה. "פורסמו אפילו פרטוקולי הנאשם קצב מעדותו בפני בית המשפט, והכול אף על פי שהתיק שם כמו התיק הזה התנהל בדלתיים סגורות. כך היה בפרשת רמון, בפרשת חנן גולדבלט, ובפרשות רבות אחרות שבהן הורשע הנאשם בסופו של דבר. מדוע לא תפורסם הכרעת הדין כאשר מדובר בזיכיון של נאשם?".

"ההחלטה מאפשרת למתלוננת להמשיך במסע השיקום"

מאגוד מרכזי הסיוע לנפגעות ולנפגעי תקיפה מינית, שייצג את המתלוננת, נמסר בתגובה: "אנחנו לא היינו אלה שביקשנו את החיסיון, ואין אנו חושבים שיש סיבה להתיר בדיעבד את פרסומו של תיק שנוהל בדלתיים סגורות. כך גם הפסיקה קובעת עד היום בהרבה מאוד הקשרים אחרים.

עו"ד מיקי חובה (צילום: שרון אלמוג)

"הסיבה לאיסור הפרסום המיוחד על פרטי עבירות מין נוגע לרגישות המיוחדת של תיקי עבירות המין, המתאפיינים במידע עדין ואינטימי במיוחד שחשיפתו עלולה להסב נזק רב למתלוננים ואף עשויה להרתיע נפגעות ונפגעים נוספים להתלונן, זאת בשל הקושי המיוחד בהגשת תלונה על עבירות מין והפחד הגדול מחשיפה במקרים אלו.

"לעניין זה חשוב להגיד כי אין המשמעות של זיכוי בתיקים בכלל, ובעבירות מין בפרט, כי המדובר בתלונת שווא אלא רק כי לא התקיימו המבחנים המיוחדים הנוגעים לרף ההוכחה הפלילי הגבוה במיוחד הנדרש לצורך הגשת כתב אישום או לחלופין להרשעה מעבר לכל ספק סביר.

"במקרה הנוכחי, בית המשפט שדן בתיק ומכיר את כל פרטי המקרה החליט שלא להיענות לבקשת הסגור להתיר בדיעבד את הפרסום בתיק, שהתנהל בדלתיים סגורות, ולאחר שכל העדים העידו בידיעה שהתיק חסוי. החלטה זו היא החלטה חשובה המאזנת את האינטרסים השונים ואשר שמה לנגד עיניה את צורכי הנפגעת ומאפשר לה להמשיך במסע שיקום חייה הארוך שבו היא עסוקה עד עתה".

השופט לשעבר שלי טימן: הפרקליטות מחפה על מחדליה

השופט לשעבר שלי טימן הגדיר את המהלך ציד מכשפות. "זה פשוט נורא. יחידות הסיוע השיגו המון דברים כמו אי-פרסום שמה של המתלוננת, ואם לא די בכך אז מנסים לכסות על המחדלים?", הוא תוהה. "לא די בכך שאין מגישים נגדה אישום על תלונת שווא, שזה מה שמתבקש".

גם על הפרקליטות מעביר טימן ביקורת נוקבת. "הנימוקים של הפרקליטות אינם ענייניים ונוגדים את המגמה ההולכת וגוברת של חופש המידע לציבור. זה נראה כאילו הם רוצים לחפות על עצמם בתירוץ שחוזר על עצמו שוב", הוא אומר. "כאילו פרסום כזה עלול להרתיע מתלוננות אמיתיות או מתלונן אמיתי מפני הגשת תלונה למשטרה. אדם מזוכה אחרי שהייתה עליו תווית נוראית, הפרקליטות לא מערערות על הזיכוי ולא נותנים לו לפרסם? זה לא מקובל עליי".

ההחלטה הובילה להרמת גבה גם אצל שופט נוסף בדימוס שנדרש לסוגיה. "יש עניין ציבורי מהמעלה הראשונה לפרסם את הכרעת הדין, ועוד איך", הוא אומר. "אין מניעה עניינית לפרסם הכול פרט לשם המתלוננת. במקרה הזה זה נחוץ כדי לשדר למתלוננות שבית המשפט יודע להיות ענייני, ולא חלילה כדי להרתיע מתלוננות אחרות. יש כאן החלטה ללא הנמקה, זה בכלל צחוק".

מהפרקליטות נמסר בתגובה: "המדינה התנגדה לפרסום הכרעת הדין מטעמים משפטיים וזאת על פי הפסיקה המנחה והרווחת. בית המשפט המחוזי קיבל את עמדת המדינה והתיר את פרסום עצם הזיכוי המוחלט של הנאשם, שכן בכך אין פגיעה בזכויות הנאשם".

<http://news.walla.co.il/item/2874920>

גבר זוכה מאונס ומעשה סדום בשתי אחיות: "יש צדק בעולם"

שנתיים אחרי ששתי קטינות מהשומרון, בנות 11 ו-14, התלוננו נגד אמיר בן ה-25 בטענה שביצע בהן עבירות מין חמורות והפכו את חייו ל"סיוט", זיכה אותו בית המשפט. "הסתכלו עליי כעברייין, התחלתי לחשוב כמה שנים אשב בכלא"

תגיות:

• אונס
• מעשה סדום

יהושוע בריינר, כתב לענייני משפט, וואלהNEWS! יום רביעי, 22 ביולי 2015, 09:50

• שתף

-
-
-
-

• הצטרפו אלינו לפייסבוק

"אי אפשר לתאר את ההרגשה הזאת כשאתה מבין שכל הסיוט הזה מאחוריך", כך מספר לוואלה NEWS! אמיר (שם בדוי), שזוכה שלשום (שני) בפעם השנייה מעבירות מין חמורות ובהן אונס, מעשים מגונים ומעשה סדום. "אחרי כמעט שלוש שנים שבהן כולם מסתכלים עלייך כאנס, מתרחקים ממך ושמים עלייך תוויות - פתאום אתה מבין שיש צדק בעולם."

הסיוט, כפי שמגדיר אותו אמיר, בן 25, החל ב-2013, אז פנו למשטרה שתי אחיות, בנות 11 ו-14, אשר התגוררו עמו באותו יישוב בשומרון, וטענו בפני חוקרי המשטרה כי הצעיר אנס אותן שנתיים קודם לכן. י', האחות הגדולה, טענה כי אמיר, אותו הכירה היכרות שטחית, החל לנשק אותה בכל חלקי גופה, ביצע בה מעשה סדום בניגוד לרצונה ובהמשך אף הכריח אותה לבצע בו מין אוראלי.

אם לא די בכך, אחותה הקטנה מ טענה אף היא כי אמיר ביצע בה עבירות מין בניגוד לרצונה. בין היתר סיפרה לחוקריה כי אמיר הזמין אותה לביתו, שם הפשיט אותה מבגדיה ואנס אותה, תוך שהוא מכאיב לה וגורם לה לדימום. עוד טענה כי אמיר אף הזהיר אותה "שלא תעשה לו בעיות עם המשטרה."

בעקבות הדברים ולאחר חקירת המשטרה הגישה פרקליטות מחוז ירושלים כתב אישום חמור לבית המשפט המחוזי בירושלים נגד אמיר, ובו יוחסו לו כאמור עבירות מין חמורות. אמיר הכחיש לאורך כל חקירותיו את המעשים.

עוד בוואלה: NEWS!

[המתלוננת עומתה עם כדורגלן העבר: "אתה אנסת אותי"](#)

[חשד: חיילת נאנסה בבסיס עובדה של חיל האוויר](#)

["אם לא תתפשטי אספר להורים שלך": איומי החשודים בפדופיליה](#)

"כולם מסתכלים עלייך כעבריינין, אתה לא יכול לצאת עם בחורות ולא יכול להסתובב ברחוב"

"פתאום באמצע החיים עוצרת אותך המשטרה, זורקת אותך לכלא ומתחילה להגיד לך שאתה אשם באונס", הוא משחזר. "התחלתי להשתגע. לא הבנתי מאיפה התיק הזה נפל עליי. זו הייתה תקופה קשה ביותר. אתה מסתובב ביישוב, נכנס לחנות ומישהו מסתכל עלייך ואומר 'הנה הגיע האנס' - ולא רק של אישה אחת, אלא של שתי נשים. אתה מבין מה אמירה כזאת עושה לבן אדם?"

"הסתובבתי כמעט שלוש שנים עם התווית הזאת", סיפר. "כולם מסתכלים עלייך כעברייני, אתה לא יכול לצאת עם בחורות, לא יכול להסתובב ברחוב והכי קשה זה שפשוט אין לך מה לעשות בעניין. הכי קשה היה חוסר הוודאות של מה יהיה. עובדות לך בראש המחשבות הכי קשות: מה יקרה אם אורשע על משהו שלא עשיתי בכלל, כמה שנים אני אשב בכלא? אתה הופך להיות אדם שבור."

השופט: אולי י' עברה אירועים מיניים, אבל קשה להאמין לה

כבר בתחילת המשפט התגלו בעיות קשות בעדותה של האחות הצעירה. בין היתר חשף סנגורו של אמיר, עו"ד אריאל עטרי, כי המתלוננת הצעירה הגישה שנה קודם כמה תלונות על [עבירות מין](#) שביצעו בה לכאורה גברים אחרים. בסופו של דבר, חזרה בה הפרקליטות מהגשת האישומים בעניינה, מה שהביא לזיכוי של אמיר בעבירת האונס באחות הצעירה. השופט: "קשה לקבוע ממצאים ברורים על פי עדות המתלוננת. היא אינה מהססת לשקר"

שלשום, לאחר הליך משפטי ממושך, החליט בית המשפט בהרכב של שלושה שופטים לזכות את אמיר פה אחד גם מהעבירות שיוחסו לו נגד י', תוך שהוא מותח ביקורת קשה על התנהלותה.

"קשה לקבוע ממצאים ברורים על פי עדות המתלוננת", כתב השופט יעקב צבן. "י' אינה מהססת לשקר ולשנות גרסה. היא מעידה על עצמה שאמירת אמת אינה נר לרגליה, היא מסוגלת לשנות גרסאות על פי רצונות, מחשבות ובעיקר אינטרסים. איננו אומרים כי י' לא עברה אירועים מיניים, אולם נוכח התנהלותה, אנו מתקשים לסמוך ידינו על דבריה."

"הידיעה שלא עשיתי את המעשים האלה החזיקה אותי כל התקופה הזאת", אומר אמיר בהתרגשות. "אני יודע שיש עוד גברים שמפילים עליהם תיקי אונס למרות שלא עשו דבר וחשוב לי להגיד להם שבסופו של דבר, יש צדק."

"מעשייה שלא הייתה ולא נבראה". עו"ד עטרי

עו"ד עטרי הביע שביעות רצון רבה מהכרעת הדין. "מדובר בזיכוי רועם ונדיר של צעיר מאינוס של שתי אחיות שקשרו קשר להעליל עליו מעשייה שלא הייתה ולא נבראה. מידע שאספנו על בת ה-11 גילה שהתלוננה נגד שמונה גברים שנה שקדמה להגשת התלונה נגד אמיר, והדבר הוביל לזיכוי המוחלט. כעת זוכה הנאשם מאינוס האחות, לאחר שבחקירה נגדית היא נמלטה מהאולם אחרי ששקריה נחשפו. אני שמח ששכנענו את בית המשפט בחפותו של הנאשם והבאנו לזיכוי המוחלט."

פרקליטות מחוז ירושלים: "סברנו כי הראיות מוצקות דיו"

מפרקליטות מחוז [ירושלים](#) נמסר בתגובה: "סברנו, כפי שטענו בבית המשפט, כי הראיות שנשמעו מניחות בסיס מוצק דיו להרשעת הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. בית המשפט סבר אחרת והחליט לזכות את הנאשם מחמת הספק, אף שדחה חלק מגרסתו של הנאשם וקבע שהיא שקרית."

http://mobile.mako.co.il/news-law/legal-q3_2015/Article-d278f16e5ffce41004.htm?sCh=31750a2610f26110&pld=786102762

השופט קבע: המשטרה בזבזה את זמני

שופט בימ"ש השלום בת"א מתח ביקורת חריפה על המשטרה, שלטענתו הגישה לשווא כתב אישום נגד גבר בגין הפרת צו הרחקה שהוצא נגדו. האיש בסך הכל עמד סמוך לבניין, כדי לחתום על תכנית לשיפוצו. "אין לי אלא לתאר את ישיבתו על ספסל הנאשמים כאירוע קפקאי", ציין השופט

פורסם 17:35 27.07.15 | חדשות 2 | עזרי עמרם

1,291

"אירוע קפקאי". ארכיון

צילום: shutterstock

בפסק דין שניתן בשבוע שעבר בבית משפט השלום בתל אביב תקף השופט שמאי בקר בחריפות את המשטרה על כך שהגישה כתב אישום קטנוני לדבריו, נגד אדם שהפר צו הרחקה לאחר שהתקרב לדירה המשותפת לו ולפרודתו - וזאת על מנת לחתום על תכנית תמ"א, שהייתה אמורה להטיב עם השניים. השופט מתח ביקורת חריפה על בזבז משאבי הציבור, במה שנראה כמקרה מיותר לחלוטין.

[רוצים לקבל עדכונים נוספים? הצטרפו לחדשות 2 בפייסבוק](#)

"אין לי אלא לתאר את ישיבתו על ספסל הנאשמים כאירוע קפקאי", אמר השופט בקר. "על מה ולמה נולד כתב אישום זה?!!" (הסימנים במקור ע.ע.) על מה ולמה בוזבזו שלוש ישיבות של בית משפט בישראל? רק לתביעה הפתרוניים. אני שב ומורה על זיכוי הנאשם מביצוע העבירה, ומביע צערי בפניו על שהוטרח".

הפרשה החלה כשיחסיהם של בני הזוג מאזור המרכז עלו על שרטון לפני כשנה וחצי ומאז הם מצויים בתהליך גירושים. לזוג אין ילדים משותפים, אך יש להם בעלות משותפת על הדירה אותה רכשו יחדיו. לאחר שהיחסים התערערו, ביקשו השניים צווי הרחקה הדדיים ובית המשפט קבע כי ייאסר על הגבר להתקרב מרחק של 500 מטרים מדירתם המשותפת. מאז הפרדותם, מערכת היחסים הייתה מתוחה, עד כדי כך שהוגשו נגד הבעל לא פחות מ-5 תלונות שנסגרו - שתיים מחוסר אשמה ושלוש מחוסר ראיות.

האירוע בגינו הוגש כתב האישום, ממנו זוכה הנאשם, אירע בספטמבר בשנה שעברה כאשר התבקש להגיע ולחתום על מסמך הנוגע לתכנית תמ"א 38 בדירתם המשותפת. עו"ד סנדי ליפשיץ, שייצגה את הנאשם מטעם הסניגוריה הציבורית, טענה בדיון כי "הופעל עליו לחץ להגיע לאחר שסירב מספר פעמים להתקרב לבניין. לבסוף כשהגיע לאזור ביקש לערוך את הפגישה בגינה הסמוכה כדי לא להימצא במקום האסור על פי הצו".

כששמעה גרושתו על הימצאותו באזור, התלונה לא איחרה להגיע. "הנאשם לא צלצל בפעמון, לא קרא לה 'לרדת למטה', לא הפריע, לא הטריד, לא מצמץ ולא צפצף", הטיח השופט בקר בנציגי התביעה. "הוא פגש נציגים של תכנית תמ"א 38 שנרקמת בבניין לבקשה חוזרת ונשנית. אגב, כלל אינני בטוח שהחתימה על המסמך אינה משרתת גם את האינטרסים של המתלוננת עצמה".

"מסכת התעללות"

"אינך יכול שלא להתפלא כיצד לא פעלה המשטרה לבקש את מעצרו עד תום ההליכים כנגד הגבר האלים", אמר השופט בציניות. "זו מסכת התעללות", סיפר הגבר שזוכה לחדשות 2 Online. "באיזו קלות ניתן להגיש תלונות שווא פעם אחר פעם שכולן נסגרו? אף אחד לא עושה כאן כלום נגד זה, כבר הייתי מיואש עד שהגעתי לשופט הזה, לא האמנתי שזה יכול לקרות במדינה מתוקנת, אולי ברוסיה או אירן".

"במאי 2014 קיבלתי צו הרחקה לחצי שנה. זה בלתי נגמר, הוציאו את החוק הזה שאפשר להתלונן, כבר שנה וחצי לא הייתי בדירה" הוא מציין בחשש. "כל תזוזה שלי מלווה בתלונה. מאז שניתן פסק הדין בשבוע שעבר, כבר הספיק חוקר פעם נוספת להתקשר אליי. אני כבר לא יודע מה ניתן לעשות. החלטתי לפנות למבקר המדינה שיעשה בדיקה סביב המסכת הזו שעברתי. יש לי שני ילדים מנישואים קודמים וכל הציוד שלי ושלהם נמצא עדיין בדירה ועד היום לא הצלחתי לחלץ אותו משם".

<http://www.mynet.co.il/articles/0,7340,L-4684493,00.html>

הגישה תלונת שווא נגד המאמן האישי

האישה קיבלה ייעוץ מקצועי בשווי 10,000 ש"ח מהמאמן, אולם כשנדרשה להסדיר את חובה היא הגישה נגדו תלונה במשטרה

כתב ידיעות חיפה

שתף

פורסם: 29.07.15, 07:30

שופט בית משפט השלום ג'מיל נאסר דחה בקשה של אישה שרצתה להוציא צו הרחקה נגד מאמנה האישי. מההחלטה עולה כי האישה קיבלה ייעוץ מקצועי בשווי 10,000 ש"ח מהמאמן, אולם כשנדרשה להסדיר את חובה היא הגישה נגדו תלונה במשטרה ובקשה לצו הרחקה בטענה שהוא מאיים על חייה.

המאמן האישי, שאותו ייצגה עו"ד סופי ספקטור, טען כי האישה בסך הכול מנסה להתחמק מתשלום חובה. עו"ד ספקטור ציינה כי המאמן, שהעניק אימוני

כושר וייעוץ תזונה, הוא אומנם אדם חסון העוסק בתחום הספורט אולם האישה ניצלה את חזותו והציגה אותו כמאיים על חייה.

לאחר שהשופט שמע את טענות הצדדים ואת הראיות שהוצגו בבית המשפט, כולל החוב של האישה, ולאחר שהתברר כי לא היו דברים מעולם, האישה נזפה על-ידי השופט על-כך שהגישה תלונת שווא, השתמשה בחובותיה וניצלה את מערכת המשפט והמשטרה. הוא דחה את הבקשה להוצאת צו הרחקה ואף המליץ למאמן האישי להגיש נגדה תביעה אזרחית לפיצוי כספי.

תיקים על אלימות נשים נגד גברים 4,200

כולם ערוכים לטפל באלימות נגד נשים, אף אחד לא ערוך למצב ההפוך. מי שמתגבר ומבקש עזרה נתקל באטימות ובלעג

05/12/14 08:59, "ג בכסלו תשע"ה, ערוץ 7

גברים בכלא, אילוסטרציה

צילום: Thinkstock

העיתון "ישראל היום" מביא היום תחקיר מיוחד ומפתיע על תופעה שלא זוכה, מסיבות שונות, לסיקור נרחב בכלי התקשורת ותשומת לב מצד חברי הכנסת.

מהתחקיר עלה כי בשנה שעברה נפתחו 4,200 תיקים על [אלימות של נשים](#) נגד בני זוגן. מי שמתגבר על מחסום הבושה ומבקש עזרה נתקל באטימות ובלעג - ולא פעם דווקא הוא זה שמורחק מהבית.

בתחקיר מובאות דוגמאות רבות לגברים הסובלים מאלימות מצד בנות זוגן ואינם זוכים למענה ראוי מצד הרשויות. כך למשל מובא סיפורו של גבר דתי בן 48 המתגורר במרכז, סמנכ"ל כספים בחברה גדולה. במהלך עשר שנות נישואיו למד לזהות מתי התקף אלימות ניצת. אצל אשתו, ואז היה ממחר להוריד את הראש, להקיף את עצמו בחומה של דממה, להתנתק מהסיטואציה ולהמתין עד יעבור זעם.

הוא מספר. "לפעמים היו חודשים", "סטריות, בעיטות, שבירת דלתות, השלכת חפצים - כל אלה והרבה יותר היו חלק [מהמציאות שלי](#)". רגועים. בכל מקרה אתה הולך על קצות האצבעות, סופג בשקט. יש קריזה, ואז היא נרגעת, מבקשת סליחה, מכינה ארוחה טעימה, ואז שוב קריזה, וחוזר חלילה.

באחד הלילות היא לא הצליחה להירדם, התעצבנה שאני ישן וזרקת עלי טלפון ישר לפרצוף. ככה, סתם. כל הפנים שלי התנפחו. פעם "אחרת כבר ראיתי את הקריזה מגיעה והייתי ממש ילד טוב. סידרתי את כל הבית, רחצתי כלים וקיפילתי כביסה. עוד כשנכנסו לישון היא אמרה לי שאני בעל טוב. חצי שעה אחר כך התעוררתי מבעיטה חזקה בגב שהעיפה אותי על הרצפה

עוד לפני שהספקתי להתאושש היא לקחה מאוורר והעיפה אותו עלי, רצה למטבח, הביאה סכין ואיימה שתרחצ אותי. בשלב הזה "

הצלחתי לסגור את הדלת ולקרוא למשטרה. חקרו אותה קצת, והיא חזרה הביתה.

תבינו את גודל האבסורד: כמה שעות קודם לכן היא לא הפסיקה להרביץ לי ואיימה לרצוח אותי - והשוטרים שיחררו אותה. פסיכיאטר "כתב שיש לה בעיה של התפרצויות אלימות אבל שהיא מטופלת בכדורים, וזה הספיק להם כדי לשחרר אותה, בלי צו הרחקה ובלי שום "הגבלה. פחדתי ללכת לישון, שהיא לא תהרוג אותי תוך כדי שינה.

בהמשך שוב פנה דודי למשטרה, אך דבר לא נעשה. "באותה תקופה, קרובת משפחה סיפרה לי שבעלה מכה אותה. הסיפורים שלנו היו דומים, והבנתי שאנחנו באותה סירה. אבל לה היה לאן לפנות ובפני מי להתלונן, כשברור שייקחו את דבריה ברצינות, ואני הייתי לבד. מי יאמין שגבר חסון כמוני, ספורטאי, יושב בבית וחוטף מכות מהאישה שלו? הבדידות קשה. לא העזתי לספר לאף אחד במשפחה או "בעבודה. כשראו את החבלות אמרתי שנתקלתי בארון או בעמוד. היו ימים שפשוט לא הגעתי לעבודה עד שהנפחות ירדה.

בערב קיצי לפני מספר שנים שבו דודי ואשתו הביתה ממסעדה. "התחלתי לראות את המבט המטורף שלה בעיניים. הכול עיצבן אותה. כשהגענו הביתה היא התחילה להרביץ לי בלי הכרה. משמונה בערב ועד הבוקר למחרת. מכות וזריקת חפצים מכל הבא ליד. אז "החלטתי שאני מזמין משטרה ואחר כך מתגרש ממנה.

לשאלה מדוע לא מיהר להתגרש השיב "במצבים כאלה, ההדחקה עובדת שעות נוספות. אתה לא ממהר להגיד לעצמך שאתה קורבן לאלימות, ועוד מצד אשתך. גם היו לי שני ילדים קטנים בבית, שהייתי צריך להגן עליהם. תמיד קיוויתי שהפעם זאת הפעם האחרונה, כי היא תמיד ביקשה סליחה. באחת הפעמים אפילו שלחתי מכתב למשטרה שסגרו את התלונה, כי היא מטופלת והמצב שלה השתפר. עד "כדי כך לא הייתי מודע למה שאני עובר. רק רציתי שבבית יהיה רגוע, ונחזור לחיים נורמליים.

יש חוסר מודעות מתסכל מצד הגורמים המטפלים, ולכן גברים במצבי נאלצים להתמודד לבד ובשקט עם האלימות הקשה הזאת. "ברוחה ידעו שאשתי מרביצה לילדים, ובכל זאת השאירו אותה איתם. אני חותם לך שאם המצב היה הפוך, אם אני הייתי זה שמרביץ, "ההתייחסות היתה שונה לגמרי.

פרופ' מורי שטראוס מאוניברסיטת ניו המפשייר, מהחלוצים בתחום חקר בתחקיר בעיתון שערכו מיכל יעקב יצחקי ונעמה לנסקי מובא האלימות במשפחה, שבדק לפני עשור 8,666 סטודנטים מ-17 מדינות, ובהן ישראל. בקרב 442 סטודנטים ממכללת עמק יזרעאל, שחיים בזוגיות הטרוסקסואלית, נמצא כי חמישית מהגברים וחמישית מהנשים דיווחו שהם קורבנות לאלימות פיזית. 8.1 אחוזים מהסטודנטים סיפרו שנפצעו, לעומת 5.4 אחוזים מהסטודנטיות. כלומר, שני המינים חוו שיעורים דומים של אלימות אינטימית.

כשד"ר יעל וילצ'יק-אביעד מהמחלקה לקרימינולוגיה באוניברסיטת אריאל מדברת עם הסטודנטים שלה על גברים מוכים, פרצי צחוק שוטפים את אולם ההרצאות. "זה מעורר גיחוך, ולא רק בקרב סטודנטים. גם גורמים שאמורים לטפל בתופעה, ובהם המשטרה, "ממעטים מאוד מחומרתה. אנחנו יודעים את זה מעדויות של גברים שהעזו להתלונן.

ד"ר וילצ'יק-אביעד וד"ר יואב מזא"ה מהפקולטה למשפטים בקריה האקדמית אונו פירסמו לאחרונה ספר חדש בעריכתם, ששמו "אלימות אילמת - גברים כקורבנות". "זהו הספר הראשון בישראל שמציב את הגבר כקורבן", אומרת וילצ'יק-אביעד. "התופעה הרבה יותר נפוצה "ממה שחושבים, ואסור להתעלם ממנה.

לפחות מחצית מהגברים שהשתתפו במחקרים העידו שספגו מבנות זוגם תוקפנות פסיכולוגית רגשית: אימים, אלימות מילולית, עלבונות ועוד. על פי המחקרים, אין בהכרח חשיבות לפערים הפיזיים בין גברים לנשים: העובדה שגברים הם בדרך כלל חזקים מהנשים אינה גורם משמעותי המקדם או מעכב אלימות, ויש מערכות יחסים שבהן האישה חזקה יותר. עוד נמצא כי נשים המשתמשות בטקטיקות של כפייה מילולית או פסיכולוגית מסוגלות לנטרל ניסיונות של בני הזוג להגנה מפניהן.

על פי נתוני משטרת ישראל, במהלך 2013 נפתחו כ-4,200 תיקים שבהם גברים התלוננו על אלימות של בת זוגם. עד היום הוגשו כתבי אישום ב-15 אחוזים מהתיקים - 650 במספר. לשם השוואה, באותה שנה נפתחו כ-15 אלף תיקים של תלונות נשים על אלימות במשפחה, ובהם הוגשו כתבי אישום ב-27 אחוזים מהמקרים - יותר מ-4,000 במספר. בבדיקה שערך מזא"ה הוא מצא שבמקרים רבים,

כשגבר מתלונן במשטרה על אלימות מצד בת זוגו, ויש להם ילדים - הוא זה שיוחק מהבית, "ולא משנה אם זה אומר שהאישה האלימה, "לכאורה, היא תישאר עם הילדים

עו"ד גיל שחף, שייצג נשים וגברים בתיקי גירושין, אומר כי "במקרים רבים, אחרי שאישה מתלוננת נגד גבר, הוא מורחק מהבית. ניתן להוציא צו הרחקה של עד 15 יום, ועושים את זה. אבל כשהמצב הוא הפוך, אני מכיר אולי שניים או שלושה מקרים שבהם האישה הורחקה מהבית. "באופן כללי, מניסיוני, המשטרה מעדיפה שלא יוגשו תלונות. השוטרים מנסים לשכנע בכל דרך שהפנייה אליהם לא "תסתיים בתלונה, כי זה יוצר להם הרבה עבודה. אם אתה לא מספיק נחוש, לא יקבלו ממך תלונה

ד"ר מזא"ה, "גם לאחר שגברים מעזים להתלונן על אלימות מצד נשים, הם צפויים להיתקל בהטיה מצד הפרקליטות ובתי המשפט. מזא"ה בחר לחקור את נקודת הקיצון של התופעה, נשים שהורגות את בני זוגן, "כי פה אין ויכוח אם האירוע קרה או לא: יש גופה, יש סכין שתקועה בצוואר, והאישה אפילו לא טוענת שהיא פעלה מתוך הגנה עצמית

מניתוח של פסקי הדין בתיקים האלה, משנת 1985 ועד היום, התברר לי שהפרקליטות מעניקה יחס שונה, קל במובהק, לנשים שהרגו " את בני זוגן, מאשר לגברים שהרגו את נשותיהם. הביטוי המרכזי לגישה הסלחנית הוא העבירות שבגינן מגישה הפרקליטות כתבי אישום נגד הנשים האלו - לרוב עבירות הריגה ולא רצח, אף על פי שבחלק מהמקרים מדובר במקרי רצח מובהקים

לפני כחודשיים הקימו עשרה עובדים סוציאליים, עורכי דין ומאמנים אישיים (שבהם גם נשים) עמותה ששמה "לצדכם", שנועדה לתת מענה לגברים נפגעי אלימות והתעללות נפשית, פיזית או מינית ו"לגברים נפגעי גירושין". דנית רז, עובדת סוציאלית ותיקה וממקימות העמותה, מדגישה כי "גם לגברים מגיעים סיוע וטיפול. חייבים להבין שלא רק נשים הן קורבנות במשך שנים אני שומעת מגברים שהם לא פונים לעזרה בגלל הסטיגמה החברתית ובגלל שהם מפחדים להיפגע. הם מפחדים " "שהקערה תתהפך על פיה והם יהיו אלה שיוצאו מהמסגרת המשפחתית

פרופ' שרה בן דוד, ראש המחלקה לקרימינולוגיה באוניברסיטת אריאל, מונה כמה סיבות להתייחסות הדלה לתופעת הנשים האלימות, או להתעלמות ממנה. "ראשית, התפיסה החברתית שלפיה אלימות היא תכונה גברית, וקורבנות היא מנת חלקן של נשים. בכך כרוך תת-הדיווח של גברים על אלימות מצד בנות זוגם

שנית, יש פמיניזציה של האלימות במשפחה. התנועה הפמיניסטית מילאה תפקיד חשוב בהעלאת המודעות לאלימות במשפחה " ובזוגיות, אך יצרה התייחסות מוטה לנושא. תנועות הנשים נאבקו בניסיונות לבטא התייחסות שוויונית, או סימטריה מגדרית, של אלימות במשפחה. המאבק הזה מגיע עד כדי הפחדה והחרמה של חוקרים ושל גישות סותרות

גם בארץ יש מקרי הפחדה מצד אנשי אקדמיה בכירים בכל הנוגע לאלימות נשית. בכירים ובכירות באקדמיה תבעו לבצע שינויים " בתוכנית של כנס שערכנו לפני שנתיים על אלימות במשפחה, שבו הופנה זרקור גם לנושא האלימות כלפי גברים, ולהוסיף הרצאות 'מאזנות' של מרצים שידועים בזהותם הפמיניסטית

במקרים אחרים נדחו מאמרים שנכתבו בנושא אלימות נשים, כיוון שהנתונים שהובאו בהם סתרו נתונים שמצביעים על שיעור נמוך של " קורבנות גברים, או מאחר שלא צוטטו בהם מאמרים פמיניסטיים. גישה כזאת גורמת לזילות של הממסד האקדמי ולעיוות המידע "והמחקר המדעי בתחום

עורכי דין > פורום עורכי דין > פורום חקירות משטרה | חקירה פלילית בארץ או בחו"ל > תלונת שווא במשטרה נגד חבר שלי

053-6130837

מנהל/ת הפורום: עו"ד שי וולשטיין

2/7/2015 6:59	יפעת ישראלוב	תלונת שווא במשטרה נגד חבר שלי
שלום אני התלוננתי במשטרה על אלימות משפחתית נגד חבר שלי וניפחתי את התלונה והעללתי והוספתי למחר בבוקר התחרטתי על העוול הזה ניגשתי למשטרה ולא הסכימו להקשיב לי השוטר הקריא לי את כתב התלונה 60% מהסעיפים לא נאמרו כלל וכלל אוזכרו אפילו והם מסרבים בכל תוקף להקשיב לי כבר שלושה חודש שאני כותבת להם החבר שלי נמצא בכלא על דברים שהוא לא עשה בכלל כבר שלושה חודשים ואני אכולת נקיפות מצפון עד להתמוטטות מוכנה להבדק במכונת אמת אבל אף אחד לא מקשיב לי אני גרמתי לאדם עוול הוא יושב בכלא המון זמן על עלילת שווא טענתי שהוא מאיים להרוג אותי ותארת סגרו מהסרטים ורק על מנת שיעזוב אותי הצילו אני לא ישנה לא מתפקדת לא עומדת בזה יותר		
2/7/2015 9:31	עו"ד שי וולשטיין	לחזור מתלונה
יפעת שלום. יש עשרות נשים במצבך, כמעט כולן מבקשות לחזור בהן מהתלונה שהגישו, בייחוד לאחר שהחבר או הבעל נעצר. מאחר והפרקליטות והמשטרה יודעות כי זהו התהליך הקבוע, וחוששות שלעצור קיימת השפעה על המתלוננת, הרי שאין זה פשוט כלל וכלל לחזור מתלונה. כדי להגיע להעמיק הייעוץ כדאי שתקחי עורך דין מטעמך. שאלו את מנהל/ת הפורום: <u>עורך דין שי וולשטיין</u> 053-6130837		
2/7/2015 10:23	יפעת ישראלוב	תלונת שווא
זה לא לחזור בי זה להיצמד לאמיתות הדברים אני העללתי והוספתי והעצמתי את התלונה חשבתי שיעצרו אותו לכמה שעות/ ימים מסתבר שהתלונה עם 6 סעיפים שלא היו ולא נבראו והעונש עליהם הוא שנים!!! לא תארת לעצמי שמשטרת ישראל לא בודקת חוקרת מצליבה נתונים או בודקת את האמיתות של התלונה וככה נעצרים אנשים על דברים שלא היו שאלו את מנהל/ת הפורום: <u>עורך דין שי וולשטיין</u> 053-6130837		
2/7/2015 11:30	עו"ד שי וולשטיין	תשובה נוספת
את יכולה לראות בכך היצמדות לאמיתות התלונה אולם כאמור, את אינך קובעת זאת, והגורם שמחליט אם המדובר בחזרה מתלונה הינו התביעה. כפי שצינתי, עלייך לקחת עורך דין, ולא ניתן ליעץ על נושאים כאלה באתר. שאלו את מנהל/ת הפורום: <u>עורך דין שי וולשטיין</u> 053-6130837		

תלונות שווא בעת גירושין: פגיעה אנושה בקלות בלתי נסבלת

עו"ד אלינור בר סופיר | 07.08.2014

תלונה כוזבת במשטרה על אלימות יכולה להוביל להרחקת אב מילדיו, להדבקת תווית מסוכנות ללא כל ראייה ולהציב אותו בעמדה נחותה כבעל דין בביהמ"ש או בביה"ד הרבני. עו"ד אלינור בר סופיר, המתמחה בדיני משפחה, מציעה להעמיד לדין פלילי ולהטיל הוצאות כבדות על מי שעושה שימוש ציני בחוק כחלק מאסטרטגיית ניהול תיק משפחה.

אחת התופעות הקשות שלדאבון הלב עולות במלוא הדרן לעת פירוד או גירושין היא הגשת תלונות כוזבות במשטרה, בדרך כלל בגין איומים ואלימות, כחלק מאסטרטגיית ניהול תיק משפחה, שמטרתה בראשית היא הרחקת בן הזוג מביתו ומילדיו.

הקלות הבלתי נסבלת שבהרחקת בן זוג מביתו ומילדיו בעקבות הגשת תלונה בלבד, מבלי שהתלונה התבררה עד תום על ידי הרשות החוקרת, מבלי שהוגש כתב אישום כנגד בן הזוג שהפך בין רגע לחשוד ומבלי שהוכרע ונגזר דינו, לא פוגעת רק בחזקת החפות העומדת לחשוד עד אשר תוכח אשמתו, אלא גם מעמידה את החשוד בעמדה נחותה ביותר כבעל דין בתיק המשפחה.

עם הגשת התלונה במשטרה, ה"חשוד" מורחק בדרך כלל מיידית מביתו ומילדיו למשך מספר ימים, ואותו אישור על הגשת תלונה והרחקתו המיידית של החשוד מהמתלוננת מהווים עילה לבקשה למתן צו הגנה.

תווית מסוכנות ללא בדל הוכחה

סעיף 3 לחוק למניעת אלימות במשפחה (להלן: "החוק") קובע תנאים למתן צו הגנה וזו לשונו: "לבקשת בן משפחה, היועץ המשפטי לממשלה או נציגו, תובע משטרת או עובד סוציאלי שהתמנה על פי חוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960 או על פי חוק ההגנה על חוסים, התשכ"ו-1966, רשאי בית המשפט לתת צו הגנה מפני אדם אם ראה כי נתקיים אחד מאלה:

בסמוך לפני הגשת הבקשה נהג באלימות בבן משפחתו, ביצע בו עבירת מין או כלא אותו שלא כדין;

התנהגותו נותנת בסיס סביר להניח כי הוא מהווה סכנה גופנית ממשית לבן משפחתו או שהוא עלול לבצע בו עבירת מין;

התעלל בבן משפחתו התעללות נפשית מתמשכת, או התנהג באופן שאינו מאפשר לבן משפחתו ניהול סביר ותקין של חייו;

בפועל וככלל, בקשות למתן צווי הגנה, הנסמכות על קיומו של אישור בלבד בדבר הגשת תלונה עונות על האמור בסעיפים 3 (1) ו/או 3 (2) ו/או 3 (3) לחוק, וזאת אף שהתלונה טרם התבררה לגופה, טרם הוגש כתב אישום, וטרם קבע בית המשפט כי החשוד אכן ביצע את העבירות המיוחסות לו. כך, ובקלות שאין הדעת סובלת, מודבקת לבן הזוג תווית מסוכנות. הוא הופך בן רגע מסוכן לילדיו ולבת זוגתו ומורחק מהם כאילו הורשע בדין. אמנם הדין מחייב לקיים דיון במעמד שני הצדדים תוך שבעה ימים, בבקשה למתן צו הגנה שהוגשה

במעמד צד אחד, כך שלכל הפחות אותו בן זוג מורחק מביתו ומילדיו מיום הגשת התלונה ועד לדיון שייקבע במעמד הצדדים, מבלי שהוכח מאומה.

היעדר ראיות או היעדר אשמה

מצערת ומקוממת עוד יותר היא העובדה, כי במקרים לא מבוטלים בית המשפט מותיר את צו ההגנה על כנו אף לאחר הדיון במעמד שני הצדדים, וכל זאת בטרם סיימה הרשות החוקרת לברר את התלונה, בטרם הוחלט אם להגיש כתב אישום אם לאו ובטרם הוכרע דינו בהליך הפלילי. יוצא אם כן, כי בן הזוג לא רק שאינו זוכה לחזקת החפות כי אם בנוסף נענש על לא כל עוויל בכפו.

במקרים רבים הרשות החוקרת סוגרת את התיק לאחר מספר חודשים, ובינתיים, לכל הפחות עד אשר נסגר התיק, נעשה שימוש ציני אסור בצו ההרחקה שניתן לצורך הרחקת הילדים הקטינים מאביהם לאור "מסוכנותו". עסקינן באותו אב שעד לפרוץ הסכסוך גידל את ילדיו למופת וללא כל דופי. בדרך זו, הראויה לכל גנאי, הופכים הילדים הקטינים ככלי שרת בידי הוריהם, אשר במקום להגן על טובתם, הכוללת בין היתר קשר תקין וסדור עם ההורה שאינו משמורן, עושים את ההיפך הגמור. ניתוק הקטין מאחד מהוריו ויצירת חיץ ממשי בין אב לילדיו, מובילה בסופו של דבר לתסמונת הניכור ההורי.

במרבית המקרים הרשות החוקרת סוגרת את התיק מחוסר עניין לציבור או מחוסר ראיות, על אף שעומדת בפניה האפשרות על פי דין לסגור את התיק מהיעדר אשמה. ברם, אף לאחר שהתיק נסגר מאחר שאין כל מקום להעמדתו של האב לדין פלילי, ההשלכות שהן פועל יוצא מעצם הגשת התלונות עומדות בעינן. תווית המסוכנות עודנה נשארת, והאב שנוכח והורחק מילדיו על לא כל עוויל בכפו נדרש להשקיע משאבים בטיהור שמו שהושחך, ולהילחם בעור שיניו על דבר האמור להיות מובן מאליו - קיום קשר סדור ועקבי עם ילדיו, כשידו על התחתונה ללא כל הצדק סביר לכך.

ענישה על בקשות סרק

יוצא אם כן, כי לעת פירוד או גירושין מצוי הגבר בסיכון ברור מפני הגשת תלונת שווא נגדו העשויה באופן הקרוב לוודאי לפגוע בו באורח אנוש, להרחיקו מידידת מביתו ומילדיו, לפגוע בקשר הרציף עם ילדיו ולהדביק לו תווית מסוכנות המציבה אותו בעמדה נחותה בבית המשפט או בבית הדין הרבני. בלית ברירה, ייאלץ אותו אב להשקיע משאבים מרובים לצורך התגוננות, לנהל מלחמות חורמה לטיהור שמו שהושחך, להילחם על קיומם של מפגשים עם ילדיו ולהתמודד עם תסמונת ניכור הורית שניטעה בחלוקה הזמן בקרב ילדיו הקטינים.

לגישתי, אין זה מתקבל על הדעת שהורה הנתון בהליכי גירושין ייאלץ אך בשל כך להיות דרוך ובעמדת התגוננות מפני הגשת תלונת שווא נגדו, על כל המשמעויות הנלוות לכך, וזאת רק משום שהדבר אפשרי בקלות בלתי מרוסנת.

אציע לעשות שימוש בסעיף 3 להנחיה 2.5 של הפרקליטות ולהעמיד לדין פלילי מתלוננות בעבירה של מתן מידע כוזב. בנוסף לכך, יש לעשות שימוש נרחב בסעיף 11 לחוק, ולהטיל הוצאות מכבידות על הצד הגבוה ולשם הדוגמא כנגד מגישי בקשות סרק למתן צווי הגנה, תוך הדגשת החומרה שבהגשתן של אלה, ניצולו הציני האסור של הדין, גזילת זמן שיפוטי יקר מפז, ובפרט פגיעה בילדים הקטינים הנמצאים בתווך בדרך הנוגדת את טובתם.

מאמר על החלטה של השי גורביץ לענייני משפחה נצרת – דחתה תביעת לשון הרע של גבר נגד גרושתו על תלונה כוזבת במשטרה: "יש לציין כי הוראה זו פורשה בפסיקה כמעמידה הגנה גם למי שמסר מידע כוזב בזדון", תמ"ש 1772-12-09, מאת אילנה סתיו.

רונית גורביץ ביהמ"ש לענייני משפחה נצרת – דחתה תביעת לשון הרע של גבר נגד

גרושתו על תלונה כוזבת במשטרה: "יש לציין כי הוראה זו פורשה בפסיקה כמעמידה

הגנה גם למי שמסר מידע כוזב בזדון" – תמ"ש 1772-12-09

פורסם ב 10-ביוני 2015 מאת אילנה סתיו

רונית גורביץ, Ronit Gurebitch, שופטת משפחה המשמשת פיית משאלות של נשות הצפון, מוכנה ומזומנה למלא כל משאלה שהאישה חושקת בה. בתמ"ש 17372-12-09 ו.ש. נ' ג.פ.ש, גבר ערבי עובד בכיר במוסד לביטוח לאומי, תבע את גרושתו תביעת לשון הרע בסך 155,540 ש"ח על שהגיש נגדו תלונה כוזבת במשטרה שגרמה לו להיות במעצר ללא אפשרות להשתחרר ובדיון שנקבע הוחלט לשחררו למעצר בית בתנאים מגבילים למשך שנה וחצי, שכללו ליווי של ערבים למקום העבודה ובחזרה, אובדן פרנסה כחבר בוועדות של המוסד לביטוח לאומי, הוגש נגדו כתב אישום שהתנהלה שנה וחצי, אולם לאחר דיון הוכחות, הפרקליטות חזרה בה מכתב האישום: "בתיק זה החלטנו בשמיעת הוכחות, עקב קשיים ראיתיים משמעותיים ביותר היורדים לשורש העניין, החלטנו לאחר שיקול דעת לחזור בנו מכתב האישום... וכי דין החזרה כדין חזרה מכתב אישום בטרם הקראה... כי תיק המשטרה ייסגר". במעמד הצדדים הורה בית משפט על ביטול כתב האישום.

האישה בתיק זה, השמיצה והגיש תלונות כוזבות במשטרה נגד גרושה. הפרקליטות שאכלה את הלוקשים של האישה כשהגיעה לדיון הוכחות, הבינה כי כל תוכנו של כתב האישום דמיוני, לא היה, לא נברא ובעיקר – לא ניתן להוכחה. כתב האישום שהוגש נגד הגבר נסוב סביב עדותה היחידה של האישה, שסיפרה סיפורים משוללי יסוד חסרי היגיון, ללא כל ממצאים פורנזיים, רפואיים או פסיכולוגיים. לא בכדי בסופו של דבר הפרקליטות חזרה מכתב האישום לאחר שכל התיאוריה שהמציאה האישה נכשלה ונדחתה לחלוטין.

אלא שהעובדות והמציאות לא מבלבלות את גורביץ, ולא מעניין אותה שהאישה כבר הוכחה כשקרנית מניפולטיבית ושכתב האישום שגרם לגבר נזקים אימים נדחה נגדו. גורביץ מעוותת את המציאות כדי להתאים אותו לעולמה השקרי של האישה, והיא מביאה ציטוטים תפלים של פסקי דין וביאורי לשון הרע, ומורחת את פסק הדין על גבי 19 עמודים של הבלים, כדי להצדיק את התוצאה המעוותת אליה הגיעה.

גורביץ כותבת שהתובע משתית את תביעתו על העובדה כי הוצגה קלטת בהליך הפלילי המיוחסת לנתבעת, שם היא נשמעת משדלת אישה אחרת להתלונן נגדו תלונות שווא, להקליט אותו ולסחוט אותו, ולהתלונן נגדו אצל מנהל המוסד לביטוח לאומי. גורביץ מטעה בפסק הדין את הציבור. עניין ההקלטה הוא נדבך נוסף שנועד לחזק את תביעת לשון הרע ולהציג את התנהגותה המניפולטיבית השקרנית של האישה, בדיוק כפי שטענה שהוכחה ונחבלה, ולא טרחה להביא ראיה רפואית לשקר, אלו. ואיך מצדיקה גורביץ את התנהגותה של האישה: "לגבי דגימת הקול שנתבקשה מהנתבעת

בהליך הפלילי, הצהירה כי לא הייתה מיוצגת בהליך הפלילי ולא קיבלה ייעוץ משפטי כלשהו. עוד הצהירה כי בפעם הראשונה בחייה עמדה במעמד מביך וקשה של מתן עדות בבית משפט...". האישה לא הייתה בעלת דין בהליך הפלילי שנפתח נגד הגבר, ולכן ברור שלא הייתה צריכה להיות מיוצגת. מדינת ישראל תבעה את הגבר, והאישה הגיעה לתת עדות, שהוכחה כשקרית כשבסופו של דבר כתוצאה מעדות האישה, הפרקליטות חזרה בה מכתב האישום נגד הגבר. אם האישה האמינה בתלונה שהגישה, מדוע הייתה צריכה לקבל ייעוץ משפטי לצורך עדותה? מדובר באישה שקרנית ורעה שהגישה תלונות כוזבות נגד גרושה.

לא נלאה אתכם, גורביץ דחתה את תביעת הלשון הרע, למרות שהוכחה היטב על ידי הגבר, כשהיא מתעלמת מהעובדות והראיות שהוצגו בפניה, וחמור מכל היא נותנת גושפנקא לתלונות שווא של נשים נקמניות בהליכי גירושין וכך קובעת השופטת בעמ' 18-19 :

"יש לציין כי הוראה זו פורשה בפסיקה כמעמידה הגנה גם למי שמסר מידע כוזב בזדון לרשות מוסמכת שפתחה בהליכים, מתוך הנחה כי עצם מסירת המידע לרשות המוסמכת והמשך נקיטת הליכים של אותה רשות מנתקת את הקשר בין התלונה לבין הנזק שנגרם לתובע.
לאור האמור, אין לקבל את התביעה בגין עוולה זו.

אחרית דבר

לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את התביעה בגין כל אחת מהעוולות.
מוצאת לנכון להשית על התובע הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסכום של 15,000 ש"ח בתוספת מע"מ אשר ישולמו תוך 45 ימים ולא יישאו הפרשי ריבית והצמדה עד למלוא פירעונם".

מקריאת פסק הדין אנו למדים שדווקא מי שנכשלה כישלון חרוץ בהבנת לשון הרע היא גורביץ עצמה, שגרמה לגבר לבזבז שש שנים שלמות על מנת לגרום לגבר להבין שאין לו זכות לתבוע אישה שמגישה תלונות שווא במשטרה. מדובר בשופטת מופרעת, שכל פסיקותיה ללא יוצא מן הכלל הן נגד הגבר ותמיד האישה צודקת, ולא משנה עד כמה היא מטורללת כמו בתיק זה. גורביץ הכשירה את השרץ של הגשת תלונות כוזבות, ומחנכת את הנשים הבאות בפניה, שאין בהגשת תלונת שווא שום דבר רע, שכן ממילא למי שמגישה תלונת שווא לא ייגרם שום נזק והיא לא תצטרך לשלם את המחיר על המעצר שנכפה על הגבר.

בקיצור, עניין לנו עם שופטת הזויה, שהייתה כישלון גדול כעורכת דין. כנראה עברה הכשרת מגדר ופמיניזם קטלני וארסי במיוחד. זוהי שופטת המעוררת גועל, וגבר המגיע להישפט בפניה, עדיף לו להכין לעצמו חלקת קבר מראש, שכן ממילא השופטת תוריד אותו לשם, במוקדם או במאוחר.

"יש עלייה מטאורית בכמות המעצרים למרות הירידה בפשיעה"

עו"ד ד"ר קארין מרידור, מנהלת מחלקת המעצרים בסנגוריה הציבורית במחוז חיפה: **"תחנות המשטרה נמדדות לפי מספר המעצרים, וזה גרוע"** ■ רק ב-25% מהמקרים החשודים מממשים את זכותם להתייעץ עם סנגור לפני חקירה

17/07/2015, 07:03 שלח תגובה במיילחן מענית

עו"ד ד"ר קארין מרידור, כיום מנהלת מחלקת המעצרים בסנגוריה הציבורית במחוז חיפה, הייתה בין האנשים הבודדים שהוזעקו למיטתו של עו"ד דייוויד וינר הגוסס ומהראשונים שנחשפו למכתב ההתאבדות שהשאיר, ושבמסגרתו התייחס להתנהגותה של עו"ד רות דוד-בלום, שהובילה את החקירה הקשה של וינר בחשד כי שיתף פעולה עם לקוח שלו שיזם את רצח השופט עדי אזר. "רות, חברתי הטובה, שלחה אותי אל התופת שוב ושוב", כתב וינר במכתב שהותיר אחריו.

"אי-אפשר להאשים את דוד-בלום במותו של דייוויד. היא ודאי לא אשמה, אבל המלים הללו שכתב דייוויד היכו אותנו בתדהמה. דייוויד, שהיה בן אדם נדיר שאין לו תחליף, מלווה אותי גם היום", אומרת היום מרידור. "כששמעתי על החשדות נגד דוד-בלום מיד חשבתי על דייוויד, שהוא האיש שהרבה בזכותו הגעתי לסנגוריה הציבורית. מה שהכי כאב זה שדייוויד היה מרצה לאתיקה וידע טוב יותר מכולם על חשיבות החיסיון שבין עורך דין-ללקוח, ובסוף הוא נחקר על-ידי המשטרה בגין יחסיו עם לקוח".

- לו דייוויד וינר היה חי היום, מה הוא היה אומר על מעצרה של דוד-בלום?

"דייוויד היה בן אדם כל-כך מדהים, ערכי, ומוסרי שאם הוא היה חי היום, אחרי כל מה שעבר, הוא היה מרחם על דוד-בלום, והיה כואב לו הלב על מה שעובר עליה. דייוויד היה אדם שמתעלה על עצמו".

"נכבשתי בלהט"

מרידור הגיעה לסנגוריה הציבורית כשנתיים קודם לטרגדיה של וינר, כשזו הייתה עדיין באופן יחסי בחיתוליה. כרוב הסטודנטים למשפטים, גם מרידור החלה לחפש מקום להתמחות כשהייתה תלמידת שנה ב' בפקולטה למשפטים (באוניברסיטת חיפה). כתבתו של שוטר מנהירה היה ברור לכל מי שהכיר אותה, ובעיקר לאביה, שהיא תתמחה בצד שרודף אחר העבריינים, כלומר, בפרקליטות. אבל מרידור חשבה אחרת והברק הסנגוריאלי ורודף-הצדק שהיא גילתה בעיניו של וינר ז"ל, שערך לה את ראיון הקבלה להתמחות, שכנע אותה להתגייס דווקא לצד שמייצג את העבריינים ואת החשודים בפלילים. "דייוויד פשוט כבש אותי בלהט שלו ובצורה שבה דיבר על עבודת הסנגור, והיה לי ברור שאני חייבת להתמחות בסנגוריה".

- בעצם מרדת באבא.

"נכון. המרד היחיד שעשיתי בחיי היה להגיד לאבא שלי, השוטר, שאני הולכת להתמחות בסנגוריה הציבורית. אבא ראה את הכול בשחור ולבן, ובעבר היו לנו ויכוחים מאוד גדולים בנושא. היום, אנחנו כבר לא מתווכחים".

לאחר תקופת ההתמחות המוצלחת, החליטה מרידור להמשיך לעבוד בסנגוריה בתל-אביב, והיא שימשה משך שנים כעוזרת של הסנגוריה הציבורית הארצית לשעבר, עו"ד ענבל רובינשטיין שפרשה ב-2012. במקביל, סיימה מרידור את כתיבת הדוקטורט בהנחיית פרופ' עמנואל גרוס מאוניברסיטת חיפה. לפני כשנתיים, כשפורסם מכרז לתפקיד מנהלת מחלקת המעצרים במחוז חיפה, היא החליטה להתמודד על התפקיד. ועדת המכרז בחרה בה פה אחד והיא עברה לעבוד בחיפה, שם היא מנהלת את המחלקה מאז.

במסגרת תפקידה אחראית מרידור על ניהול שוטף של מתן ייצוג לחשודים עצורים. המדובר באלפי הליכים בשנה (כ-6,000 הליכי מעצר שאינו עד תום ההליכים בשנת 2014 וכ-2,000 הליכים של מעצר עד תום ההליכים). מרידור אחראית, בין היתר, על התאמת סנגור לחשוד, בחינת ההליך המשפטי והטענות המשפטיות הרלוונטיות לרבות הגשת עררים על מעצרים לערכאות השונות, ניהול שוטף של מערך התורנויות והכוננויות שמעניקה הסנגוריה הציבורית, 24 שעות ביממה במשך כל השבוע ועוד.

ויתור לא אמיתי

ההחלטה לערוך ראיון עם מרידור התקבלה לאחר שהיא נשאה דברים בכנס לשכת עורכי הדין באילת לפני כחודשיים. מרידור דיברה במסגרת פאנל שעסק בעבירות מין וניצול יחסי מרות בארגונים, ובין היתר היא טענה ברהיטות ובלהיטות המאפיינים אותה שהקביעה בחוק ש"ניצול יחסי מרות" מהווה הטרדה מינית, **מיושמת בארץ באופן דרקוני שמביא לפגיעה בזכויות אדם. "מרגע שמתקבלת תלונה על עבירת מין, האדם החשוד בה נעצר, וזה כלל לא משנה אם הייתה הסכמה של המתלוננת או לא הייתה הסכמה שלה", אמרה מרידור. לדבריה, מעצרים חסרי צידוק כאלה דורסים באופן קשה את כבוד האדם שנעצר, והוא נפגע קשות, אפילו אם הוא לא עשה דבר. "מעצרי-השווא וגם הרשעות-השווא צריכים להטריד כל אזרח", אמרה.**

- אתם נתקלים ביותר תלונות-שווא על הטרדה מינית מאשר נושאים אחרים?

"לאו דווקא. אבל זה קורה. לאחרונה נתקלתי בסטודנטית מהטכניון שהתלוננה שסטודנט אחר אנס אותה. את ההודעה על מעצרו קיבלנו בצהריים, ומהר מאוד הבנו שכל מה שקרה ביניהם היה בהסכמה וכי הוא ישתחרר באופן מיידי. בשעה שמונה בערב התברר לנו לפתע ששולחים אותו למעצר בבית המעצר קישון (הסמוך לטבעון - ח'מ'). עכשיו, תאר לך אדם בלי עבר פלילי הולך למעצר, אין לו מושג מה זו משטרה, אין לו מושג מה זה העולם הפלילי, ומיד מתייגים אותו כעבריון מין. התיג הזה יכול ללוות אותו שנים ארוכות גם אם הוא לא עשה כלום".

- מטריד.

"זה מטריד מאוד. אבל אני לא יכולה להגיד שאנחנו פוגשים הרבה מאוד מקרים כאלה. אנחנו כן רואים הרבה תלונות על אלימות במשפחה שבהן גברים נעצרים, גם כאשר אין אפילו חשד סביר. המשטרה מעדיפה לגלגל את הכדור לבית המשפט ולהשאיר את הגברים לילה במעצר שהוא פעמים רבות מדי מעצר מיותר".

את האחריות למעצרים, שהם לדבריה נמהרים מדי ורבים מדי, מטילה מרידור על המשטרה, ובעיקר על תוכני הניהול שהנהיג במשטרה המפכ"ל היוצא, רב-ניצב, יוחנן דנינו, לפיה יחידות המשטרה נמדדות לפי מספר המעצרים עד תום ההליכים שהן משיגות. "מה שקורה בפועל זה שתחנות המשטרה נמדדות על-פי כמות המעצרים בכלל ולא רק על המעצרים עד תום ההליכים, וזה דבר גרוע. השוטרים בשטח פועלים על-פי מדדים שקשורים למעצרים, שעומדים לעתים בניגוד לאינטרס הציבורי", היא אומרת.

- באיזה אופן?

"היישום של המדדים שקבע דנינו מביא לסיטואציות שבהן שוטרים משאירים אנשים במעצר כי זה טוב להם לסטטיסטיקה. בשלוש השנים האחרונות אנחנו רואים עלייה מטאורית בכמות המעצרים, למרות שיש ירידה בפשיעה. זו מציאות מטרידה. לא יכול להיות שבשנת 2015, שנים אחרי חקיקת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו וחוק המעצרים, תהיה כזו עלייה דרמטית בכמות המעצרים".

ביקורת נוקבת נוספת שיש לסנגורית, בת השוטר, על המשטרה נוגעת לאי-כיבוד הזכות של חשוד להתייעץ עם סנגור טרם שמתחילה חקירתו. "לפי החוק, המשטרה צריכה הודיע לעצור בתחילת חקירתו שהוא זכאי להתייעץ עם עורך דין, אבל אין מחלוקת שבפועל המשטרה לא מקפידה על זה", אומרת מרידור. "מה שקורה זה שקוראים לסנגוריה רק אחרי שהחשוד כבר נחקר או החל להחקר. רק ב-25% מהמקרים, החשודים מממשים את זכותם להתייעץ עם סנגור לפני תחילת החקירה".

- איך זה יכול להיות?

"התשובה (של המשטרה - ח'מ') היא שהחשודים מוותרים על זכותם להתייעץ עם סנגור. כולם מוותרים?! הוויתור הוא לא ויתור חופשי, לא ויתור מדעת ולא ויתור אמיתי".

- התייעצות עם סנגור בתחילת חקירה לא עלולה לפגוע בחקירה וביכולת החוקרים להגיע לחקר האמת?

"ממש לא. תאר לך למשל מקרה שאדם מעורב בתאונת דרכים שהסתיימה במוות. יכול להיות שאם הוא נועץ עם עורך דין, הוא יוכל להציג בדיוק את מה שקרה בתאונה, כאשר המשמעות המשפטית תהיה שיש פה גרם מוות ברשלנות ולא הריגה. אתה יודע מה ההבדל בעונש בין גרם מוות לרשלנות להריגה? הבדל של שמיים וארץ".

- למה המשטרה לא מקפידה לקרוא לכם לפני החקירה?

"את השאלה הזו צריך להפנות למשטרה. יש היום נוהל בדבר יידוע חשוד, הסברה בכתב של הזכויות ושהחשוד צריך לוותר עליהן בכתב. עדיין המצב הוא שרוב החשודים לא נועצים עם סנגור, וזה מצב רע".

זכרונות מודחקים כראיה?

בספטמבר 2014, נפל דבר בעולם המשפט הפלילי בישראל, לאחר שבתום הליך משפטי ארוך-שנים הרשיע בית המשפט העליון אדם באונס בתו שבוצע 28 שנה קודם לכן, וזאת על בסיס זיכרונות מודחקים של הבת. המדובר בבני שמואל שהורשע כי אנס את בתו כשהייתה בת 10, לאחר שהבת נזכרה במעשים בגיל 22, לאחר שחלמה שהוא אונס אותה.

השופטים עדנה ארבל, סלים ג'ובראן וחנן מלצר, ציינו בפסק הדין שדחה את ערעורו של שמואל על הרשעתו במחוזי, כי התופעה של זיכרונות מודחקים אינה ניתנת להוכחה אמפירית מדעית, וכי "במישור המדעי אין לבית המשפט יומרה להכריע בסוגייה זו". ואולם, לדבריהם, "במישור המשפטי הוכרה התופעה של זיכרונות מודחקים ונקבע כי בתום דיון מפורט ומעמיק כי הם קבילים".

מרידור אינה שופטת, אבל כמי שעבודת הדוקטורט שלה עוסקת ב"כלים הראייתיים הדרושים להרשעה בעבירות מין במקרים המבוססים על זיכרון", היא מבינה דבר או שניים בנושא ויש לה ביקורת על פסיקתו של העליון. עיקר הביקורת הוא שהשופטים טעו כשקבעו שאסכולת הזיכרון המודחק התקבלה במשפט הישראלי וכאשר התעלמו מכך שנושא שנוי במחלוקת. "שופטי העליון כתבו שאסכולת הזיכרון המודחק התקבלה בחקיקה במדינת ישראל, בכך שב-2007 הוארכה בחוק תקופת ההתיישנות על עבירות מין בקטינים; אבל זה בכלל לא קשור. בהארכת תקופת ההתיישנות בחוק, הכיר המחוקק בכך שיכולה להיות עדות כבושה - כלומר, שלמתלוננת על עבירת מין לוקח לעתים שנים ארוכות להתלונן, מסיבות שונות. המחוקק כלל לא התכוון למקרים של "זיכרון מודחק" וניתן ללמוד זאת גם מדברי ההסבר לחוק. באו השופטים וקבעו אחרת".

- וזה מה שהכריע את גורלו של בני שמואל?

בין היתר, על בסיס הקביעה השגויה הזו מרשיעים את שמואל. מדובר בטעות. מה שהבנתי כשכתבתי את הדוקטורט זה שבתי המשפט מתייחסים לזיכרון מודחק של המתלוננת כמו שמתייחסים אל זיכרון ליל אמש - בודקים האם המתלוננת אמינה או לא; אבל זה לא רלוונטי, מכיוון שהמתלוננת יכולה להאמין ב-100% בזיכרון ולסבול סבל גדול כאילו הדבר נעשה בה, גם אם מדובר זיכרון-שווא. אין שום רלוונטיות לאמינות המתלוננת. מה שרלוונטי הוא אמינות הזיכרון ולא אמינות המתלוננת. לפי המדע, אדם יכול לזכור אירוע שכלל לא התרחש ולהאמין בו בלב שלם. אני לא אומרת שתיקי עבירות מין שמבוססים על זיכרון לא יכולים להגיע לבית המשפט, אבל הספק בתיקים האלה הוא כל-כך גדול שצריך לבדוק אותם בכלים חדשים ואחרים, ולא בכלים שבהם משתמשים היום".

- באילו כלים?

"בין היתר, באמצעות מינוי מומחה של בית המשפט לחקר המוח. בנוסף, לטעמי כדי להרשיע בתיקים כאלה יש לדרוש תוספת ראייתית יותר משמעותית ממה שקיים היום. היום, זו מילה (של המתלוננת) מול מילה (של החשוד/נאשם), וזה עלול להביא להרשעות-שווא. צריך לזכור שאתה מדבר פה על פגיעה בחירות של אדם לשנים ארוכות. אתה תופס אנשים בעשור השמיני והתשיעי לחייהם ושולח אותם לשנים ארוכות לכלא".

- לסיום, שאלה פופוליסטית - לא קשה לך לפעמים לייצג או לסייע בייצוג של עברייני מין ופושעים שביצעו מעשים חמורים?

"כדי להיכנס ל'מגרש' של הסנגוריה אתה חייב להאמין במה שאתה עושה. אתה לא נכנס לחדר מעצר ושואל את החשוד 'האם עשית את המיוחס לך?' העבודה שלנו היא לייצג אותו במצב הקשה שבו הוא נמצא בו ובהתאם לחומר המשפטי הקיים. צריך מישהו שידבר בשביל האנשים האלה שבאים מהמקומות המוחלשים ביותר בחברה".

"יואב אבן פגש עורך דין ואסף ראיות לפני החקירה. היה לו מזל גדול"

בשבועות האחרונים סוער עולם התקשורת בעקבות ספרו של כתב הבריאות של "חדשות 2", יואב אבן, "הצד שלו". ב-2011 נעצר אבן בחשד לביצוע אונס במתלוננת שעמה בילה לילה בביתו. התיק נסגר מחוסר ראיות, ובחודש שעבר פרסם אבן את הספר שבו הוא מתאר באופן מפורט את גרסתו לאירועים ואת החוויות הקשות שעבר.

ד"ר קארין מרידור לא מכירה מקרוב את המקרה של אבן, אבל לדבריה, הוא חושף לעתים התנהגות מטרידה של המשטרה כלפי חשודים. כך, למשל, כאשר אבן מתאר כיצד לאחר מעצרו הוא עבר חיפוש משפיל. "אבן מתאר כיצד אמרו לו להתפשט ולהתכופף. זה דבר מטריד ואסור, ואנחנו יודעים שהוא קיים", אומרת מרידור. "חיפוש באופן הזה יכול להתבצע לפי החוק רק כאשר יש חשד סביר לביצוע עבירה, ולא באופן גורף. אנחנו רואים ב'לייב' קטינים שאומרים להם להתפשט לגמרי ולהתכופף, והחוקרים בודקים אולי הם מחביאים סמים או סכין בפי הטבעת. אני לא יודעת אם זו תופעה ארצית, אבל ראינו את זה בכמה נקודות בחיפה וזה מאוד מטריד".

מרידור מציינת שאבן קיבל רוב הזמן יחס טוב מחוקרי המשטרה, שבין היתר גוננו עליו מפני צלמי התקשורת, "ובכל זאת", לדבריה, "עולות בספרו הסוגיות של פערי הכוחות הגדולים שבין החשוד למדינה ולמשטרה וחוסר האונים הגדול שבו נמצא אדם במצב כזה. חזקת החפות שהיא חלק מכבוד האדם נרמסת בשלב החקירה".

מרידור מציינת כי "בניגוד לאבן, שהתכוון לחקירתו וידע עליה מבעוד מועד, על רוב האנשים זה נופל כרעם ביום בהיר. רוב האנשים לא זוכים להתייעץ עם עורך דין לפני החקירה ולא מודעים כמו אבן לכל הטכניקות של החקירה. אבן אסף ראיות ושחרר מהמעצר כבר בדיון הראשון בזכות כל ההכנות שעשה. להערכתו, אם הוא לא היה עושה את כל מערכת איסוף הראיות שהוא מתאר בספר, יכול להיות באחוזים גבוהים שהיה מוגש נגדו כתב אישום. היה לו מזל גדול".

15

באייר ותשע"א | ראשון | 29.05.11

מכונת האמת גילתה: האם בדתה את אלימות הבעל

אישה מהצפון שטענה כי בעלה מכה את ילדיה חויבה בפיצוי הבעל בסך של 5,000 שקלים, כך החליט בית המשפט לענייני משפחה בטבריה לאחר ששתי בדיקות פוליגרף גילו כי האישה משקרת, בעוד בעלה אשר הכחיש את המיוחס לו דובר אמת.

במהלך סכסוך גירושין בין השניים טענה האישה כי האב פגע פיזית בילדיהם וגם בה. נגד הגבר הוצא צו הרחקה מביתו, ונקבע כי הגבר יראה את שלושת ילדיו רק תחת פיקוח במרכז הקשר של המחלקה לרווחה חברתית.

האב האשים בבית הדין את האם בעלילה ובניסיון לזכות בהישגים משפטיים על ידי הפעלת לחצים לא הוגנים נגדו, תוך פגיעה בשמו הטוב והרחקתו מהילדים.

בבדיקת הפוליגרף הראשונה דיווח הכורק כי האישה "חיבה" לה בבדיקה, הירבתה להתנער, לעזוב, לצחקק ונהגה בניגוד להנחיות הכורק. על כן קבע השופט כי תיערך בדיקה נוספת, שחזקה גם היא את הטענה כי האישה משקרת.

נצחיה יעקב

מחקר מפתיע: "נשים אלימות בזוגיות לפחות כמו גברים"

לנתונים האלה לא ציפו החוקרים האמריקנים: ממחקר עולה כי הנוהג השכיח ביותר באלימות הזוגית הוא פגיעה הדדית של שני בני הזוג. במקום השני: נשים שמפעילות אלימות נגד הגבר שאיתן. רק במקום השלישי עומדים הגברים היוזמים אלימות. הסערה האקדמית בעיצומה

העובדה שב-90% מהתלונות המוגשות למשטרה בארצות-הברית, הגבר הוא התוקף.

"ככל הנראה, הסיבה העיקרית לנתונים הסטטיסטיים היא שרוב הפניות למשטרה מתבצעות בעקבות אירועים הכרוכים בפגיעה גופנית – וגברים נוטים לגרום יותר נזק מנשים. פרט לכך, צריך לקחת בחשבון גם את גורם הפחד", אומר ד"ר שטראוס. "יש יותר סיכוי שאשה תזעיק את המשטרה כאשר היא נפגעת בידי גבר מאשר במקרה ההפוך. 'גבר אמיתי', כביכול, לא עושה זאת". לדבריו, פחות מאחוז אחד מהמקרים של שבהם מפעילות נשים אלימות כנגד בני-זוגן מדווחים למשטרה.

הנתונים מציינים תמונה עגומה למדי על הזוגיות הצעירה בעולם ומצביעים על כך שלפחות ב-33% מהמקרים, הזוגיות בין צעירים הגיעה בשלב זה או אחר למצבים אלימים.

אז האם מדובר באלימות הדדית? ממחקרו של שטראוס עולה, כי הנוהג השכיח ביותר הוא אכן פגיעה הדדית של שני בני הזוג פוגעים. "בכל אחת מהארצות שבהן חקרנו את האלימות הזוגית, כאשר מתרחשים אירועים אלימים, בדרך כלל שני בני הזוג מפעילים אלימות, כמעט בלי יוצא מן הכלל."

ההפתעה במחקר היתה מהנתון הבא: במקום השני בשכיחות הפעלת האלימות בדיוט נמצאות נשים, המפעילות אלימות כנגד בן-זוג גבר.

והגבר מבליג?

"האבירות לא מתה, אבל רק עד נקודה מסוימת. לרוב, גבר לא יכה בחזרה אם אשה הכתה אותו, כיוון 'שלא מכים נשים'. אבל אם האלימות נמשכת, במקדם או במאוחר הוא עלול להכות בחזרה. וזה, לדעתי, ההסבר לשכיחותה של התוקפנות הדדית במכלול האירועים האלימים."

התסריט הכי פחות שכיח בהפעלת אלימות בזוגיות הצעירה, לדברי שטראוס, הוא כאשר הגבר הוא הפוגע היחיד.

שטראוס נכון להגן על ממצאיו מעוררי המחלוקת. "ב-35 השנים שבהן אני עוסק בחקר האלימות בזוגיות, ראיתי את הנחות היסוד שהיו לי והמקובלות בחברה שלנו מתמוטטות תחת מסה של עדות אמפירית הן מהמחקרים שערכתי בעצמי והן ממחקרים שנערכו בידי אחרים. היום אני מאמין שנשים מפעילות אלימות על בני זוגן באותה מידה לפחות שבה עושים זאת גברים. עם זאת, באלימות הנשית שיעור הפגיעה הוא נמוך יותר."

האם יש קשר בין שתלטנות לאלימות?

ממצאי המחקר מצביעים על כך ששתלטנות של אחד מבני הזוג, האשה או הגבר, מעלה את הסיכון לאלימות במפגשים, אף שגם ממצא זה נוגד את האמונה המקובלת.

"לפי תיאוריות פמיניסטיות שונות, אלימות הגבר היא ביטוי לשתלטנות גברית שאמורה להעמיד את הנשים במקומן", אומר שטראוס. "מה שמצאנו הוא שהפעלת האלימות בזוגיות קשורה לאי-שוויון. אם אחד מבני הזוג מנסה להשתלט על המצב, בלי קשר למינו, יש יותר סיכויים להתפתחות של מצבים אלימים. השתלטנות של הגבר כרוכה באלימות גוברת, אך גם, כך מתברר, השתלטנות של הנשים."

מה קורה אצל הנשואים?

המחקר גם אישש את ההנחה ששיעורי האלימות במפגשים בדייטים בין לא נשואים גבוהים פי שלושה ממקרי האלימות בקרב הנשואים. "זאת משום שאלימות מכל סוג, מסתירות ועד רצח, נפוצה יותר בקרב צעירים", מסביר שטראוס. החוקר האמריקני קורא להפסיק להתמקד בגברים כתוקפנים היחידים במפגשי זוגות. הוא מאמין שהסירוב להכיר בעובדה שלעיתים קרובות נשים הן התוקפניות "פוגע במאמצים לחסל את האלימות ומתעלם ממחצית הבעיה."

ד"ר שמואל גבעון הוא רופא מומחה ברפואת משפחה בקבוצת שירותי בריאות כללית ומדריך בחוג לרפואת המשפחה בבית הספר לרפואה על-שם סאקלר, באוניברסיטת תל-אביב

"למה לנשים קל יותר להגיש תלונות שווא נגד גברים?", יצחק הלפרין

למה לנשים קל יותר להגיש תלונות שווא נגד גברים?

מאז שנת 2002 יותר ויותר גברים חשופים לתלונות שווא בגין אלימות או הטרדה מינית. הכול נובע מהנחיה 2.5, שנולדה כדי לעודד נשים להתלונן נגד גברים אלימים ולטענת ארגונים שונים גרמה לכך שתלונות שווא הופכות לכלי שרת בידי נשים

זמן ידועים

יצחק הלפרין | 7/3/2012 14:03 | [Share on twitter](#)

תגיות: תלונות שווא,

◀ בואו להיות חברים של זמן מעריב גם בפייסבוק

"המוסר הודעות או עדויות בעניין אחד בפני רשויות שונות והודעותיו או עדויותיו סותרות זו את זו בשאלה עובדתית שהיא מהותית לגבי העניין, ועושה כן בכוונה להטעות, דינו - מאסר חמש שנים"
(מתוך חוק העונשין תשל"ז, 1977)

שנת 2002 הייתה נקודת ציון כואבת עבור גברים רבים, בשל ההנחיה הידועה כתקנת ארבל או הנחיה מספר 2.5. באותה שנה נפתחו למעלה מ-20 אלף תיקים נגד גברים בשל תלונות על אלימות במשפחה. מתוך כלל המקרים עצרה המשטרה כ-4,500 חשודים. בכ-15 אלף התיקים הנותרים חקרה המשטרה את החשודים ולא עצרה אותם, אלא נקטה בהרחקה מינהלית בלבד.

אזיקים צילום: פלאש 90

מאין נולד שטף התלונות על גברים? באותה שנה הנחתה פרקליטת המדינה דאז עדנה ארבל לא להעמיד לדין נשים המתלוננות על אלימות במשפחה או הטרדה מינית, גם אם לבסוף התגלה כי התלונה הייתה כוזבת. כוונתה של ארבל הייתה לעודד נשים שהוטרו, הותקפו או חוו אלימות כלשהי מצד גברים לאזור אומץ ולהתלונן, מכיוון שתלונות כאלה היו עניין נדיר יחסית, למרות ריבוי מקרי האלימות.

הבון טון באותם ימים היה שקט, בבחינת כביסה מלוכלכת מכבסים בבית או במשרד. על פניו מדובר בתקנה טובה, אלא שברבות השנים התגלה כי יש לה צד בעייתי מאוד. נחזור לנתונים משנת 2002: באותה שנה שכ-4,500 גברים נעצרו בה בגין מעשי אלימות כלפי נשים או הטרדתן, פחות משליש מהם (כאלף גברים) הורשעו בדיון.

3,500 גברים, חפים מפשע בעיני החוק, עברו מסע חווייתי קשה מכל הבחינות. הם נחקרו, נשלחו לתא מעצר ובעיקר הושפלו. זאת ועוד: לפי הנתונים האלה עולה כי על כל גבר שבסופו של דבר הורשע בבית המשפט היו יותר מ-19 אלף שנחקרו, וחלקם אף נעצרו לשווא. אותם הגברים מייצגים את הצד הבעייתי של ההנחיה שנועדה לעזור לנשים במצוקה.

השוואה לקטינים

למרות כל זאת, עדיין אין למשטרה הישגים מפוארים במיגור האלימות כלפי נשים. בכל שנה נרצחות בישראל בין 12 ל-24 נשים בגלל מה שמוכר כאלימות במשפחה. לצד זאת, הנתונים מצביעים על בין 150 ל-250 גברים שמתאבדים מדי שנה בגלל עיוות דין או אפליה מגדרית.

על פי נתוני "הקואליציה למען הילדים והמשפחה", מתוך 400 גברים המתאבדים מדי שנה בישראל, כ-200 הם גרושים. נתון עגום נוסף בכל הנוגע לשוויון בין המינים בעיני החוק - או יותר נכון לאי השוויון - מצביע על כך שכשכבר נפתח תיק בגין תלונת שווא, אחוז ההרשעות נמוך מאוד.

נתונים שמתפרסמים כאן לראשונה מצביעים על כך שבין השנים 2009 ל-2010 נפתחו 940 תיקים בגין עבירה של מסירת הודאה כוזבת (המקרים מתייחסים לעבירות של אלימות במשפחה). מתוך אותם 940 תיקים רק 112 הסתיימו בהגשת כתב אישום. כלומר, רק נגד אחת מתשע נשים שנפתח נגדן תיק בגין הודאה כוזבת מוגש כתב אישום.

כאן חשוב לציין כי התקנה המדוברת אינה חוק בל יעבור אלא הנחיה בלבד, והמשטרה אינה חייבת להתייחס אליה בבואה להגיש כתב אישום. למרות זאת, כבשל ההנחיה "מתלוננות זדון" זוכות להגנה מוחלטת, כי מעמדן מושווה לזה של קטין נפגע עבירות מין.

עדנה ארבל צילום: פלאש 90

האונס שלא היה

אדם שנפגע מההנחיה המדוברת הוא אליהו אהרון (שם בדוי, השם המלא שמור במערכת). לפני כשמונה שנים הכיר אהרון גרושה טרייה מאחד היישובים בסמוך לירושלים. מהר מאוד התפתח בניהם רומן שכל היישוב דיבר עליו. עניין הרומן הגיע לאוזניו של הגרוש שלה, שוטר במקצועו, שגר בסמוך.

"כעבור כשנה", מספר אהרון, "הרומן דעך מאליו ועברתי למרכז הארץ, שם מצאתי עבודה והכרתי בת זוג חדשה". לאחר כמה שנים הוא נישא ועבר להתגורר בקריית אונו. "בערך שנה לאחר נישואיי", הוא ממשיך לגולל את סיפורו, "הוזמנתי לתחנת רמת גן, ושם הובהר לי לתדהמתי כי אני מואשם באונס - לא אחד או שניים, אלא מאות ואלפים."

לאהרון התברר כי הוא מואשם באונס יום-יומי של הבת של האישה שניהל איתה רומן. אותה בת התגוררה באותה עת בדירה עם אביה, שכאמור חי סמוך לביתה של בת זוגו באותם ימים. למרבה האבסורד, אהרון הואשם כי נסע מדי יום מדירתו בקריית אונו ליישוב באזור ירושלים רק כדי לאנוס את הנערה. לא הועילו הראיות שהציגו עורכי דינו במשפט, ביניהן העובדה שלא היה ברשותו רכב באותם ימים ושהוא נסע באוטובוס.

לא הועילו גם הראיות שהוכיחו כי הוא לא יכול היה להיות בירושלים באותו הזמן. אהרון הועמד לדין, ובית המשפט בהרכב של שלושה שופטים גזר עליו 12 שנות מאסר בצירוף קנס כספי גבוה. עד היום מתקשה להאמין: "נשיא בית המשפט פשוט עשה קופי פייסט על כתב האישום שהוגש נגדי. השופט השני חתם שהוא מסכים, ורק השופט השלישי התעקש לעלעל בכתב ההגנה. משהו לא הסתדר לו והוא זיכה אותי", מספר אהרון. הבעיה הייתה שהשופט השלישי היה בדעת מיעוט, ולכן הוא נשלח לרצות את עונשו בכלא איילון.

אהרון ישב שלוש שנים בכלא בשל אונס שלא היה ולא נברא, והוציא סכומי עתק על עורכי דין. לבסוף הרכב של שלושה שופטים שדן בערעורו זיכה אותו. אהרון נשלח לשקם את הריסות חייו, ובמיוחד את חיי המשפחה שהקים מתוך כותלי הכלא. את בנו הראשון ראה במדי אסיר, ולברית הגיע לאחר תחנונים כששמונה סוהרים מסביבו.

"בלעתי את הכול, בתקווה שיום אחד אוכיח את חפותי", הוא משחזר. "במהלך השנים שישבתי בכלא משפחתי התפרקה. הופעלו עליי לחצים פסיכולוגיים כדי שאודה במעשים שלא עשיתי. 'רק ככה', הבטיחו לי, 'תוכל לעבור את המסלול המקוצר'. אין לי דרך לתאר את החיים בכלא. הושיבו אותי עם פדופילים ורוצחים סדרתיים, בתנאים מזוועתיים ובפחד קיומי מתמיד שהאסירים סביבי יידעו על מה אני יושב."

המפגשים קורעי הלב בינו ובין ילדו ואשתו הם אלה שנתנו לו כוח להמשיך. "התקווה שיום אחד אצליח להוכיח שלא עשיתי פסיק ממה שקבע בית המשפט ואוכל לחיות עם ילדי ואשתי נתנו לי את היכולת להיאחז בחיים ולא להתאבד", הוא מעיד. במהלך ריצוי העונש שכר אהרון דין נוסף, והוא עבר על 13 קרטונים מלאים בפרוטוקולים וחומרי חקירה. לאחר מכן הוא רץ להגיש ערעור לבית המשפט העליון, ולאחר דיון אחד שהשופטים קראו בו את החומר לעומקו הם פסקו פה אחד לשחררו מיד.

תחנת משטרה צילום ארכיון: מקס ילינסון

פוביית נשים

בעיית תלונות השווא אינה נוגעת רק לאזרח הפשוט. אחד מחברי הכנסת במפלגת קדימה נשמע אומר למקורביו כי "הגעתי למצב שאני פוחד להעסיק נשים בלשכתי. אין לי מושג מתי מישהי מהן תחליט לסגור איתי חשבון ולהכתים את שמי."

הוא לא היחיד שחושש; פרלמנטרים לא מעטים שותפים לפחדיו ומהלכים עקב בצד אגודל, כדי שחלילה לא ייפלו לפיה של עובדת מתוסכלת. עו"ד קרן דביר-ברקוביץ', יושבת ראש העמותה לתמיכה וייעוץ לנפגעי עלילה מינית, שאלה את אותו חבר כנסת מדוע לא מעבירים בכנסת חקיקה מסודרת בנוגע לתלונות סרק. "נראה אותך מתמודדת עם הכוח הנשי שעומד בראשות מפלגות בכנסת", הוא אמר לה. "ברגע שננסה לחוקק ענישה תקיפה בנושא, יושבות הראש של המפלגה שלי, מרצ והעבודה, יקימו עלינו עליהם שלא נוכל להתמודד איתו."

את הארגון הקימה עו"ד דביר-ברקוביץ', המתמחה במשפט פלילי, לפני חמש שנים, לאחר שנחשפה למקרים רבים שהמשטרה

הפרקליטות אפילו לא טרחו לבדוק את תלונותיהם של גברים נגד נשים. עיקר פעולתה מתרכזת בעלילות שווא. במהלך השנים, לאחר שנחשפה לאין-ספור עוולות משפטיות ובסופה של מלחמה קשה במשטרת ישראל, היא קיבלה לידה נתונים מדאיגים על היקף תלונות השווא שמוגשות על רקע מיני.

הנתונים שחשפה בפנינו עו"ד דביר-ברקוביץ הגיעו לידיה לאחר תהליך ארוך. תחילתו ב-16 בספטמבר 2010, שנתיים לאחר שהקימה את העמותה עם שותפה למשרד עו"ד שחר כהן. השניים הבינו אז שכדי להבין את ממדיה של התופעה הם יהיו חייבים לקבל מהמשטרה נתונים שיבהירו כמה מתלונות השווא מטופלות, כפי שדורש החוק, ועד כמה עמוקה האפליה בין גברים לנשים.

כמה חודשים קודם לכן, לאחר שהמשטרה דחתה את בקשתה של ברקוביץ' לחשוף את הנתונים בנושא אופן הטיפול בתלונות שווא, היא הגישה עתירה לבית המשפט המחוזי בירושלים בתקווה שיכפה על המשטרה להעביר לידיה את הנתונים. הבקשה, כפי שרשום בפרוטוקול, התייחסה לקבלת מידע על מספר התיקים שנפתחו בשל עבירה על סעיף 243 לחוק סעיף העונשין - מסירת הודעה כוזבת - ועל נתונים בדבר הענישה שמוטלת בדרך כלל בתיקים שמוגשים בעניין.

טרם קיום הדיון בבית המשפט הבהירו לה במשטרה כי חשיפת הנתונים בלתי אפשרית, משום שלטענתם "צריך יהיה לבדוק תיק אחרי תיק בכל הארץ". נוסף לכך רמז לה השופט יגאל מרזל כי הסיכויים שהמשטרה תמסור את הנתונים נמוכים מאוד, ו"חבל על אגרת בית המשפט".

ברקוביץ' ראתה כי עמותות רבות, ובהן ארגוני זכויות למען הגבר והעמותה למען הגבר הגרוש, ניסו לחשוף נתונים סטטיסטיים ומספרים, ובסופו של יום העלו חרס בידם. אולם היא המשיכה להתעקש, ולבסוף המשטרה הסכימה להעביר לה חלק מהנתונים שביקשה.

"מאז כניסתו של תיקון ארבל לחוק העונשין", אומרת דביר-ברקוביץ', "יותר ויותר נשים מנצלות את כוחן כדי לפגוע בגברים, אם עבור בצע כסף ואם סתם בשביל נקמה. נוצר מצב שגברים רבים חשופים לתלונות שווא של נשים אינטרסנטיות מעלילות בלא שקיימת הגנה ממשית בידם.

"כעורכת דין הרואה עצמה מחויבת לעניין, נתקלתי בתיקים רבים שבהם לא הייתה לנאשם שום יכולת להגן על שמו הטוב. חייהם וציבותם הנפשית של ילדיהם ומשפחותיהם התערערו, וברוב המקרים כאשר חפותם כבר מוכחת מאוחר מדי לשקם את ההריסות והנזקים הסוציאליים."

תגדירי הטרדה מינית .

"החוק נגד הטרדות מיניות הוא אמורפי ולא ברור. אני לא מכירה משפטים שיוכלו לצייר לי היכן עובר הקו הדק בין הטרדה מינית למערכת יחסים תקינה. הנה לך דוגמה לא הגיונית בעליל: גבר ניגש לבחורה ומציע לה לצאת איתו, הוא לא מוצא חן בעיניה והיא מסרבת.

עורכת הדין קרן דביר-ברקוביץ' צילום: יהונתן שאול

"הפעם השנייה שייגש אליה ויציע לה לצאת יכולה להיחשב כהטרדה מינית. אנחנו לא מדברים פה על גסויות או הערות סקסיסטיות. החוק מלא בשטחים אפורים, וקל מאוד להפוך חיזור פשוט של גבר להטרדה מינית ובכך להרוס את החיים שלו ושל משפחתו."

אני מניח שאת החוקים לגבי הטרדות מיניות יזמו מהסיבה הפשוטה שאכן יש כאלה .

"ברור לי שאכן יש הטרדות מיניות, ולרגע אני לא מקלה בהן ראש. אדגיש ואומר שאני הראשונה לקרוא לפרקליטות ולמערכת המשפט להחמיר את הענישה בנושא עבריינות המין .

"עם זאת, לא יכול להיות מצב שקבוצה של פמיניסטיות רדיקליות יטו את החוק ויסיטו אותו בצורה מכוונת, ועקב כך נשים שיגישו תלונות שווא ייצאו נשכרות. נוצר מצב שהמדינה פשוט מעודדת נשים להגיש תלונות שווא, היות שכמעט אין להן מה להפסיד. החוק פוגע לא רק בחשודים, אלא גם באמון במערכת בתי המשפט."

מהו שביל הזהב ?

"בדומה לחוק הוצאת לשון הרע, אישה שמגישה תלונה נגד גבר יכולה לקבל מהנאשם פיצוי של עד 50 אלף שקל ללא הוכחת נזק, והאבסורד הגדול הוא שברובם המכריע של המקרים הפרקליטות והמשטרה נסמכים על מילתה של המתלוננת בלבד. אני לא מבינה מדוע החוק לא מופעל נגד המתלוננות שמשקרות. אני בטוחה שאם יחוקק חוק שיחייב תלונת שווא ב-50 אלף שקל שיועברו למתלונן תיווצר הרתעה משמעותית נגד המתלוננות.

"נוסף לכך, יש לבטל לאלתר את החרפה הרצחנית כלפי גברים חפים מפשע שתיקנה עדנה ארבל. על המדינה להעמיד לדין מתלוננות שווא על הטרדה מינית מכל סוג שהוא. יש לקבוע בחוק כי העונש שיושט על מעלילות השווא יהיה זהה לעונש שקרבן עשוי היה עשוי להיענש בו אם היה נמצא אשם. ענישה כזאת תביא לירידה תלולה, עד הפסקה מוחלטת, של תלונות השווא, תסיר מהמערכת עול עצום ורב של טיפול בתלונות סרק, תביא לתקינת משפט צדק ותטהר את האווירה בכל האמור לעבירות מין."

עד כמה רחבת היקף תופעת תלונות השווא ?

"תלונות כזב על אלימות הן עניין נפוץ ביותר בקרב נשים במשפטי גירושין, ותלונות כזב על אונס נפוצות לדעת המומחים לפחות כמו תלונות האמת לגבי אונס. מאז ימי אשת פוטיפר ועוד לפני כן, אין לאישה כלי נוח יותר מתלונת כזב כדי להרוס את חייו של הבעל, הגבר שדחה את חיזוריה, האישה ש'גנבה' לה את הבעל, או כל אדם אחר שהיא חפצה ברעתו."

"השינוי צריך לחזק את ההרתעה מפני תלונות שווא, על ידי קביעה כי מתלוננת שגרסתה הופרכה תשלם אוטומטית, ללא הוכחת נזק פיזי לחשוד על הנזקים. כיום לא עושים דבר למתלוננות סרק, והדבר פוגע לא רק בנאשמים לרגע אלא גם באמון שניתן למתלוננות עתידיות אחרות. אדם המתלונן על רעהו בתלונת שווא חייב לדעת שיש מחיר לפגיעה באדם ובזבזת הזמן למדינה, ולבתי המשפט."

עזרת נשים

מיטל וולף, דוברת ומנהלת מחלקת פרסום ותקשורת "ויצ"ו" העולמית, מביאה את הצד האחר בסיפור: "התייחסות לכמה תלונות שווא בכל הקשור לעבירות שעניין אלימות במשפחה או הטרדה מינית והרמיזה כאילו גברים מופלים לרעה הן עיוות של המציאות ושימת דגש על תופעות שוליות", אומרת וולף. "המציאות האמיתית והעגומה היא כי בישראל של שנת 2012 יש 200 אלף נשים מוכות (על פי דוח מידות מחודש אוקטובר 2010).

"בשנת 2011 הוגשו למעלה מ-12 אלף תלונות בגין אלימות במשפחה (בהתאם לנתונים שפורסמו בדוח של מרכז המידע והמחקר של הכנסת). בשנה האחרונה נרצחו 24 נשים על ידי בן זוג או קרוב משפחה. 35 עד 40 אחוז מן הנשים דיווחו כי הוטרדו מינית בעבודה, על פי מחקר שערך מנהל המחקר והכלכלה של משרד התמ"ת. 90.5 אחוז מן הנשים שהוטרדו מינית בעבודה אינן מגישות תלונה."

לדבריה של וולף, "מה שאמור להטריד הוא היקפן של התופעות, ועוד יותר מכך שיעורי הגשת התלונות הנמוכים. העובדה היא שהרוב המכריע של הנפגעות נרתעות מהגשת תלונות, ובחרות להמשיך ולחיות בפחד עת חייהן, גופן ושלומן בסכנה, וכבודן וזכויותיהן נרמסים. ומה שהכי חשוב לזכור הוא שמאחורי המספרים האלה יש נשים אמיתיות, סיפורי חיים שלמים."

מי בודק את הרשעות השווא בישראל, ולמה המספר כה נמוך לעומת ארה"ב

בארה"ב הוכיחו בשנה שעברה 125 הרשעות שווא - שיא שנזקק לזכות פעילות יחידות בקרה פנימיות. בישראל זוכו במשפט חוזר רק 22 מורשעים מקום המדינה, וסביר שהנתון הזה לא משקף את המציאות

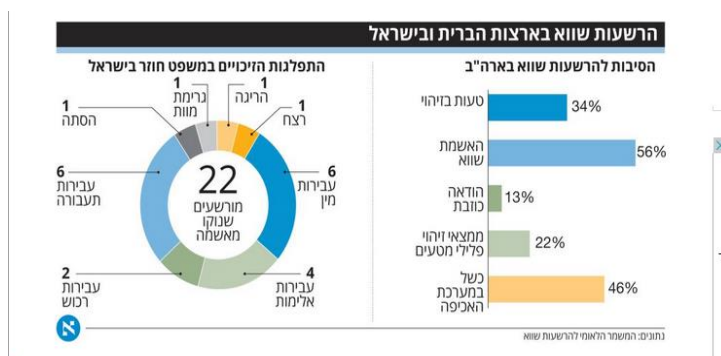
[ריטל חובל](#)

27.02.2015 14:21

2014 היתה שנת שיא במספר הרשעות השווא שנחשפו בארצות הברית: 125. בסך הכל, מ-1989 עד סוף ינואר השנה התגלו בארה"ב 1,535 הרשעות כאלה. בישראל, המספרים נמוכים בהרבה: מקום המדינה התגלו בסך הכל 22 הרשעות שווא - למעשה, 27 בקשות למשפטים חוזרים שהתקבלו, וחמישה נאשמים שהורשעו שוב באותה עבירה.

מה ההסבר לפער בין הנתונים בישראל ובארה"ב? לדברי פרופ' יורם שחר, מומחה למשפט פלילי ומרצה במרכז הבינתחומי בהרצליה, "אין שום סיבה להניח ששיעור הרשעות השווא בישראל נמוך. העובדה שאין לנו נתונים אמין נובעת מהעובדה המצערת שמערכת האכיפה הישראלית אינה עורכת את חשבון הנפש הנוקב הנערך במקומות שונים בעולם המערבי, ואינה מאמצת את כלי הבקרה והבדיקה ההכרחיים לאיתור הרשעות שווא."

דו"ח שפרסם המרשם הלאומי להרשעות שווא בארה"ב מייחס את העלייה הגדולה במספרן בשנה האחרונה לפעילותן של יחידות בקרה פנימיות שהוקמו בפרקליטות במטרה לזהות ולתקן הרשעות כוזבות. מספרן גדל בהדרגה: הראשונה שבהן הוקמה בסנטה קלרה שבקליפורניה ב-2003 וכיום ישנן 15 יחידות, שאיתרו עד כה 90 הרשעות שווא, ו-49 מהרשעות השווא שהתגלו ב-2014.

• הרשעת חפים מפשע ועיוות מובנה במערכת המשפט - שיחה עם פרופ' בועז סג'רו 17.04.2014 [כתבה](#) [זאת זמינה למנויים בלבד](#)

היחידה בברוקלין חשפה עשר הרשעות שווא ברצח; על שישה מהמורשעים נגזר עונש מוות שהומר למאסר עולם והם הספיקו לרצות יותר מ-30 שנות מאסר. שני אסירים מאוהיו, ריקי ג'קסון ווילי ברידג'מן, שוחררו זוכו לאחר שאחד מהעדים, שהיה בן 12 בזמן המשפט, הודה ששיקר כשסיפר למושבעים שראה אותם רוצחים קופאי בסניף דואר, אף שכלל לא נכח במקום. הוא אמר כי עדותו התבססה על מידע שקיבל [מהמטרה](#) וכי החוקרים איימו עליו שיאסרו את הוריו אם לא יעיד ושתקו אף שידעו שלא אמר את האמת.

היחידה בברוקלין הוקמה ב-2011 על ידי התובע המחוזי, צ'רלס היינס, שהזמין סנגורים מקומיים לספר על מקרים שבהם האמינו שהורשעו חפים מפשע. אחד מהם סיפר על דייוויד רנטה, שהורשע ברצח רב ב-1990. הבדיקה המחודשת של התיק חשפה דפוס פעולה בעייתי של אחד מחוקרי הרצח, בלש בשם לואיס סקארלה, והובילה לבחינה מחדש של שורת מקרי רצח משנות ה-80 וה-90, שבהם טענו המורשעים למעורבות פסולה מצד סקארלה. היחידה אף עמדה במוקד מסע הבחירות למשרת התובע המחוזי ב-2013: יריבו של היינס, קן תומפסון, טען שלא עשה די בעניין תיקי סקארלה. לאחר ניצחונו בבחירות המשיכה היחידה לגדול, וכיום עומד תקציבה על יותר ממיליון דולר.

המשמר להרשעות שווא אף מפרט את הסיבות שהביאו לאלו שהתגלו עד כה. ביותר ממחצית המקרים כלל לא התבצע פשע; 197 מההרשעות, 13%, נבעו מהודאה כוזבת; ב-34% מהמקרים היתה הסיבה זיהוי שגוי של העברייני; ו-22% מההרשעות נגרמו בשל ממצאי זיהוי פלילי מוטעים. גורם ההודאה הכוזבת בולט במיוחד במקרי רצח, בעוד שבעבירות מין נפוצות יותר טעויות בזיהוי וכשמדובר בתקיפה של ילדים - מתברר לרוב כי מדובר בהאשמת שווא.

המוצגים נעלמו

עמוס ברנס, שנוקה מאשמת רצח, הוא היחיד שזוכה מעבירה זו בדיעבד בישראלמוטי קמחי

בישראל, המקרה הידוע ביותר של משפט חוזר הוא זה של עמוס ברנס, שהודה ברצח החיילת רחל הלר ובהמשך חזר בו וטען שחוקרי המשטרה הפעילו עליו לחץ. אלא שברנס הוא היחיד שנוקה מאשמת רצח, וכמחצית מהמקרים האחרים נגעו לעבירות קלות יחסית מתחום התעבורה והרכוש. דינה בר יוסף, למשל, זוכתה מאשמת גניבה לאחר 11 שנים. בר יוסף עבדה כמנקה בביתם של זאב ולאה וולף מבני ברק, ועבודתה הופסקה כשמעסיקה האשימו אותה שגנבה מהם 450 שקל. היא הכחישה בתוקף, אך לבסוף הודתה באשמה תמורת הבטחה שלא תישלח למאסר. כעבור שלוש שנים קיבלה שיחת טלפון מפתיעה מלאה וולף: הכסף המשיך להיעלם, והתברר שאדם אחר היה אחראי לגניבה. בקשתה למשפט חוזר התקבלה.

לא רק בתי המשפט מתקשים להודות בטעות ולהורות על קיום משפטים חוזרים; בכל המקרים מלבד שניים (אלירן עזריה ואורן עמיאל) התנגדה גם הפרקליטות לקיומם. כך היה, למשל, במקרה של נהג המוניית יצחק בקרינג, שהורשע בנהיגה בקלות ראש והציג בבקשתו למשפט חוזר דו"ח איכון סלולרי שהראה כי כלל לא נכח במקום שבו בוצעה העבירה. מעבר לכך, אומרים הסנגורים, טמון עיקר הקושי בהשגת חומרי התיק לצורך בחינת בקשתו של הנאשם למשפט חוזר. "בחלק לא מבוטל מהמקרים שהגיעו אלינו לבדיקה, לא יכולנו לבצע את פעולות הבדיקה הנדרשות לדעתנו", אומרת ראש המחלקה למשפטים חוזרים בסנגוריה הציבורית, עו"ד קרן אבלין-הרץ - לשעבר העוזרת המשפטית של שופט העליון אדמונד לוי, שהורה לקיים שישה משפטים חוזרים.

עובדיה שלום, המרצה מאסר עולם בגין רצח עורך הדין הירושלמי שמואל לוינסון, טוען בעקביות לחפותו זה 20 שנה. במשך שבע שנים סירבה הפרקליטות לאפשר לסנגוריה הציבורית לקבל את המוצגים בתיקו ולבדוק אותם. כשהסנגוריה עתרה לבג"ץ ציינה הפרקליטות כי ההליך הסתיים, וטענה כי עריכת הבדיקות תפגע בשלוות הנפש של בני משפחת לוינסון. אלא שאלמנתו של לוינסון, שקראה על כך בעיתון, אמרה שאיש לא שאל את בני המשפחה לדעתם וכי אין להם התנגדות לעריכת הבדיקות. בעקבות זאת חזרה בה הפרקליטות מסירובה, דגימות דנ"א שנלקחו מהזירה נשלחו למעבדה בארה"ב ובקרוב צפויה הסנגוריה להגיש בקשה לאפשר לשלום משפט חוזר.

למרות זאת, עמדתה העקרונית של הפרקליטות לא השתנתה. דודי בר יוסף, שהורשע ברצח אשתו, ביקש לבצע בדיקה נוספת בדגימות הגופה שנשמרו במכון לרפואה משפטית. חרף התנגדות הפרקליטות והמשפחה, הורתה השופטת דפנה ברק-ארז למכון לבצע את הבדיקה ההיסטולוגית. "התנגדותה של המשפחה היתה לנגד עיניי", כתבה. "עם זאת, היא אינה יכולה להוות שיקול יחידי כאשר על כף המאזניים עומדת גם שאלת גורלו של המבקש

עצמו". ל"הארץ" נודע עוד כי הפרקליטות מסרבת להעביר ליצחק זוזיאשווילי, שהורשע ברצח השופט עדי אר, בדלי סיגריות שנמצאו בזירת הרצח לצורך ביצוע בדיקת דנ"א על חשבונם.

אבלין-הרץ מוסיפה ש"הבעיה היא לא רק השמדה מכוונת של מוצגים. ההתרשמות שלנו היא שאופן שמירת המוצגים גם הוא לוקה בחסר. במקרה אחד שבו כן הצלחנו לאתר מוצגים (תיק עובדיה שלום), התברר לנו שדווקא המוצג המרכזי – מסכה מגרב ניילון שחבש הרוצח בעת הרצח, ועליה אפשר היה לצפות שיימצא הדנ"א שלו – אבדה ואיש אינו יודע היכן היא. בתיק אחר, לאחר שנתיים של חיפוש אחר המוצגים הודיעו לנו שהם היו שמורים במרתף של תחנת משטרה, ובשל הצפה של הביוב הם נהרסו. המשמעות של השמדת מוצגים או אבדנם היא סיכול האפשרות לאמת או לשלול את טענת החפות של האדם שהורשע. קרה לא פעם שהסניגוריה הציבורית סגרה תיקים מהטעם הזה."

רק לאחרונה קבעה נשיאת בית המשפט העליון, [מרים נאור](#), שאין לאף רשות סמכות להשמיד מוצגים בתיקי רצח. זאת, כחלק מהחלטתה לדחות בקשה למשפט חוזר שהגיש סולימאן אל-עביד, שהורשע ברצח חנית קיקוס. אל-עביד ביקש לבדוק את הדנ"א שנמצא על בדלי הסיגריות בזירה, אך כשפנה לקבל אותם השיבה לו המשטרה כי המוצגים הושמדו, חרף ההוראה בחוק לפיה חלה חובה לשמור לצמיתות חומרים הקשורים בתיקים פליליים חמורים, בין היתר בעבירות רצח ואונס.

נאור אמנם קבעה כי לא מדובר במחדל המצדיק קיומו של משפט חוזר, אך גם מתחה ביקורת על הפגיעה ביכולתם של נאשמים להוכיח את חפותם. "כשמתבוננים על הניסיון שהצטבר בארה"ב, נראה שאין חולק על חשיבותן של בדיקות שנערכות גם לאחר שההליך המשפטי הסתיים, לשם תיקון הרשעות שווא", אומרת אבלין-הרץ. "ברור ששיטות המשפט אינן זהות, אך לא ניתן לגזור מכך ששיטת המשפט שלנו חסינה בפני טעויות". היא מצביעה, למשל, על הנתונים בדבר שיעור ההרשעות שנבעו מהודאות כוזבות: "הנתון הזה מערער את ההנחה הרווחת כאילו אדם חף מפשע אינו מודה סתם כך". לדבריה, "הנתונים מראים שיש ראיות מועדות לפורענות, שיש להתייחס אליהן בחשדנות. התובנות שעולות מהמחקר רלוונטיות גם בהקשר הישראלי."

אבלין-הרץ תשמח אם הפרקליטות בישראל תקים יחידות בקרה דומות לאלה הקיימות בארה"ב: "גוף שאינו חושש לבצע ביקורת פנימית על החלטותיו ועל התנהלותו - זהו סממן לחוסנו", היא אומרת, ופרופ' שחר מוסיף: "אין ספק שחייבת לקום בישראל יחידת בדיקה פנימית שתבחן באופן שיטתי ושגורתי את הרשעות העבר. עם זאת, ניסיון העבר מראה כי מהלכים קודמים שכוונו לריסון כוחה של התביעה הביאו להקשחת עמדותיהם של הפרקליטים, וספק אם שיפרו את מאזן הצדק הכולל."

מהפרקליטות נמסר בתגובה כי "מערכת אכיפת החוק שמה לנגד עיניה את החשש להרשעות שווא. הפרקליטות בוחנת בכל שלבי ההליך המשפטי את עמדתה ביחס לאשמת הנאשם, ובמידת הצורך מתקנת או חוזרת בה מהאישום, כפי שעשתה רק בשנה החולפת בתיק הבר-נוער.

"הפרקליטות שותפה לגישה שמידע חדש משמעותי, העשוי להציב סימן שאלה בדבר נכונות ההרשעה, עשוי להצדיק בחינה מחדשת שלה. עם זאת, לא מוכרת לנו שיטת משפט שבה ניתן לבצע בדיקות נוספות ללא מגבלה כלשהי גם לאחר סיום ההליכים בתיק. בצד האינטרס של המורשע, עומדים עיקרון סופיות הדיון וזכות הקורבנות ומשפחותיהם לדעת כי ההליכים בעניינם יסתיימו ויכלולו לשקם עצמם. למרות זאת, הנחה באחרונה פרקליט המדינה להקל במדיניות העברת מוצגים וראיות לבדיקת ההגנה, במטרה לבחון אם מתקיימת עילה לבקשה למשפט חוזר.

"באשר למשפטים החוזרים, הרי שהניסיון להשוות בין ישראל לארה"ב מוטעה מיסודו, לא רק בשל השוני בשיטת המשפט, אלא גם בשל ההשוואה במספרים מוחלטים, ולא באחוזים ממספר התיקים או ביחס לאוכלוסייה."

עמדה: תלונות שווא של נשים נגד בעליהן - תחום פרוץ לגמרי

עורכי הדין רועי קורץ ודלית לומיאנסקי: החוק יוצר משוואה המעודדת נשים להגיש תלונות שווא על אלימות נגד בעליהן במסגרת מאבק הגירושים ■ איך זה שעד היום לא נפתח אפילו תיק פלילי אחד נגד אישה שטפלה עלילת שווא על בעלה?

✉ 14:55, 21/11/2011 עו"ד רועי קורץ ועו"ד דלית לומיאנסקי

המחוקק הישראלי התגייס בעשורים האחרונים בכל מאודו על מנת למגר את תופעת האלימות במשפחה, כאשר מספר הרציחות של נשים על-ידי בעליהן הפך לתופעה כמעט יומיומית.

סעיפים בחוק שונו, עונשי מינימום נקבעו, נוהלי חקירות של המשטרה, ומתן צווי הגנה נגד בעלים הנחשדים באלימות רוענו - כל זאת במטרה למגר את תופעת המכוערת והקטלנית.

אלא שלצד הפעולה המבורכת של רשויות החוק למיגור האלימות במשפחה, התפתחה תופעה מכוערת נוספת ומפתיעה: נשים לא מעטות נתפסו כדוברות שקר, עת התברר כי בדו עלילת-שווא נגד בעליהן.

חשוב לזכור כי גבר המואשם באלימות חווה חוויה קשה של ניתוק ממשפחתו. לעיתים קרובות הוא עלול למצוא את עצמו בתא מעצר צר ומעיק, בחברת פושעים ונרקומנים ותחת חקירה קשה ומשפילה. ותופעה עלילות-השווא של נשים נגד בעליהן, גם כשהיא נחשפת, אינה מטופלת על-ידי רשויות החוק כלל.

עד היום לא נפתח אפילו תיק פלילי אחד נגד אישה שטפלה עלילת-שווא על בעלה. אף לא אחת מהנשים שנתפסו כעבירה זו לא ישבה אפילו יום אחד בכלא. העונש המקסימלי ניתן כקנס, בגובה 30 אלף שקל, אך הייתה זו החלטה נדירה ביותר.

אי-הטיפול בתופעה מעודד נשים לטפול האשמות-שווא על בעליהן, מפני שבמקרה כזה הן זוכות בנקודות רבות, מוראליות ומוחשיות, במאבק הגירושים נגד בעליהן.

אלימות במשפחה לא נחשבת רק לאלימות פיזית. גם צעקות רמות, שבירת חפצים, טריקת דלתות, חבטות בקיר או בשולחן וכמובן איומים שונים נחשבים על-פי החוק לאלימות.

נשים לא מעטות המצויות במאבק גירושים, מגישות תלונות-שווא נגד בעליהן על אלימות, ובמקרים לא מועטים ככל הנראה בעצה אחת עם עורכי דינן.

בית המשפט לענייני משפחה מעניק משמורת זמנית על הילדים כמעט תמיד לאמא. הרחקת הבעל מהבית לא רק מביא לנשים ניצחון מוראלי - אלא מאפשר להן להציב את הישארותן בבית כעובדה בשטח, שבעתיד יהיה קשה מאד לערער עליה.

בדרך-כלל, נושאי האלימות בין בעל ואשתו עולים עם תחילת ההליכים המשפטיים. מדובר בהליך מאוד כוחני, שבו אדם, שבחלק נכבד מהמקרים לא עשה דבר, מורחק מביתו ולמעשה מנוטרל.

אצל חלק גדול מהאנשים ההרחקה מהבית והתערבות המשטרה נתפסות כטראומטיות. הבעל המורחק מבין שחוקי המשחק לא פועלים לטובתו, ועל כן לעיתים יעדיף לסיים את ההליכים כמה שיותר מהר.

אסור לשכוח שהתלונה במשטרה חושפת את הבעל לחזית נוספת עמה עכשיו צריך להתמודד: קודם הליך גירושים מול אשתו - ועכשיו גם הליך פלילי.

מעבר לכך, הדרך המהירה ביותר להוציא אדם מביתו היא על-ידי תלונה כזו. בכל מקרה שבו האישה מאסה בבעלה ולא יכולה לראות אותו יותר, החוק מאפשר לה הליך אכיפה פשוט - כי הרי הבעל לא יעזוב את הבית מטוב-לב. באמצעות צו הגנה הבעל מורחק מהבית - והאישה מקבלת את שחפצה בו.

למרבה הצער, לחוק יש השלכות נוספות. לעיתים תכופות האישה מגופפת בהרחקה בבית המשפט ומשחירה את פני בעלה. בן-לילה הופך הבעל להיות מסוכן, ואילו היא האישה הקטנה הופכת להיות מסכנה.

חשוב לציין כי הרעש סביב תלונה במשטרה מכניס את התיק להסלמה ולמתח עצומים בין בני-הזוג, דרגה שלא הייתה קיימת שם קודם.

איך פועל ההליך?

בכל פעם בה מוגשת תלונה על אלימות במשפחה, נפתחת חקירה משטרתית. לא פעם מתגלה כי תלונות האישה על האלימות היו מוגזמות, אם לא מופרכות מן היסוד.

מקרה בולט לתלונת-שווא התפרסם לאחרונה בתקשורת, ובו סופר על גבר שהואשם על-ידי אשתו באלימות ואף ישב במעצר במשך חצי שנה, עד אשר הצליח להוכיח כי תלונותיה של האישה היו תלונות-שווא. גם תלונה זו לא טופלה במישור הפלילי, והאישה המעלילה לא בילתה אפילו יום אחד במעצר.

למעשה, לפנינו משוואה המעודדת נשים להגיש תלונות על אלימות בעליהן, ולהשתמש בכוח זרועות החוק בצורה מעוותת במסגרת מאבקן לגירושם.

מה קורה כאשר מוגשת תלונה של אישה נגד בעלה על אלימות?

מהרגע שבו מוזמנת משטרה בגין תלונה על אלימות במשפחה, מתבצעת באופן אוטומטי הפרדה מיידית בין בני-הזוג, כאשר ברוב המוחלט של המקרים הבעל מוצא את עצמו מחוץ לבית. השוטרים רושמים מפי האישה את תלונתה במקום (אלא אם כן הגיעה פיזית למשטרה), ואילו הבעל נלקח לחקירה.

בתום החקירה יורחק הבעל מאשתו על-ידי המשטרה לכמה ימים. בשלב זה תונחה האישה לפנות לבית המשפט לענייני משפחה בבקשה לצו הגנה. צו זה יינתן כנגד הבעל לעיתים קרובות במעמד צד אחד, של אשתו, וכך יורחק הבעל מביתם המשותף לתקופה של כשבוע, עד דיון נוסף בעניינו. אם הבעל לא יצליח להוכיח את חפותו, יינתן כנגדו צו הגנה ל-3 חודשים.

צו ההגנה אומר איסור על יצירת קשר בכל דרך שהיא, הטרדה, ולפעמים רדיוס של מספר קילומטרים.

לא כל הליך מסתיים במעצר. לעיתים החוקר אינו מוצא סיבה לעצור את הבעל או אפילו להרחיק אותו. במקרים כאלה "ממליצים" לבעל לשמור מרחק עד שהעניינים יירגעו. אם המשטרה מאמינה כי אכן נעברה עבירה, מועבר התיק לפרקליטות עם המלצה להעמיד לדין. וכאן כבר מתחיל הליך פלילי.

"הצגה" קטנה בבית המשפט

חשוב לדעת כי כדבר שבשגרה, המשטרה לא לוקחת צ'אנסים ומרחיקה אדם מיד לאחר קבלת התלונה. ניתן לומר כי מדובר בהליך שגרתי לחלוטין. הרחקת אדם באמצעות צו למניעת אלימות במשפחה, במעמד צד אחד, הינה צעד קל ביותר. מספיק שהאישה תגיש בקשה בה תפרט אלימות או חשש לאלימות כלפיה ותעשה הצגה יפה בבית המשפט.

למה? כי במקרים רבים בהם מוגשות בקשות למתן צווי הגנה, שופטי בית המשפט לענייני משפחה מצויים במצוקה אמיתית. טעות של שופט אשר לא נעתר לבקשת צו הגנה עלולה להסתיים בטרגדיה קשה. אף שופט לא יכול לקחת על עצמו את האחריות לכך - ובצדק! צווי הגנה, חרף העובדה שמדובר בהליך קצר ופשוט, הינם הליך קשה ביותר לשופט היושב בדין.

חשוב לציין כי לבית המשפט אין כל דרך לגלות האם המעשים המיוחסים לבעל נכונים. לפיכך, בחלק נכבד מהמקרים יינתן צו הגנה במעמד צד אחד. בניגוד להליך הפלילי, שבו על התובע להוכיח כי פלוני ביצע את העבירה - בבית המשפט לענייני משפחה, אם לא הצלחת להוכיח כי אשתך שיקרה, סביר כי יינתן נגדך צו.

האם מעצם הגשת התלונה נגדו, עלול הבעל להינזק?

הגשת תלונה על אלימות כנגד הבעל גוררת אחריה פתיחת חקירה משטרתית כנגדו, אשר עלולה להסתיים בהגשת כתב אישום ואף בריצוי מאסר. אם מדובר בתביעת-סרק, וגם כאשר הנושא מתבהר לבסוף - עדיין עלול הבעל לשאת בתוצאות לא נעימות, לעיתים קשות ביותר.

ידועים מקרים רבים בהם מוצא צו הרחקה כנגד הבעל, ובמקרה בו לבעל יש רישיון לכלי נשק, לעיתים נשלל ממנו גם רישונו. שלילת הרישיון להחזקת נשק עלול להביא לפגיעה בהכנסותיו של הבעל, אם עיסוקו דורש נשיאת כלי נשק.

כמו כן, לעיתים הבעל והאישה עובדים יחדיו, והרחקת הבעל מאשתו גוררת את הרחקתו מהעבודה, והדבר עלול לפגוע בפרנסתו. מעבר לכך, עד שמתבררת הפרשה עלול הבעל לבלות בתא מעצר, וגם לכך יש נזק מוראלי ופסיכולוגי.

מה יכול לעשות בעל שנפל קורבן לתלונת שווא?

במקרה בו נפתחת נגד האישה חקירה על תלונת-שווא, האישה אמורה לעמוד בפני הליך פלילי. אלא שעד היום, במשך 14 שנות עבודתנו, לא נתקלנו באישה ששילמה על הגשת תלונת-שווא.

יחד עם זאת, כבוד סגן נשיא בית המשפט לענייני משפחה במחוז מרכז, השופט יעקב כהן, קנס אישה ב-30 אלף שקל בגין עדות שקר בסוגייה זו. זהו הסכום הגבוה ביותר בו חויבה אישה בישראל.

גבר רשאי לתבוע את אשתו אם הגישה נגדו תלונת-שווא, אך תביעה זו תגיע לבית המשפט לענייני משפחה, שלא כל-כך אוהב להתעסק בתביעות נזיקין.

החוק הקיים מספיק לטיפול בתופעה

חשוב להדגיש כי אם הייתה מונהגת ענישה כבדה בשל הגשת תלונות-סרק, נשים לא היו עושות שימוש בהליך זה בקלות כה רבה.

יש לשקול בכובד-ראש הכבדת הענישה בגין תלונות אשר מתבררות כתלונות-שווא, מפני שהמצב הנוכחי מערער את עיקרון השוויון בפני החוק, מפלה אזרחים על רקע מינם ופוגע בצורה קשה בתדמית עשיית הצדק ומעמד רשויות החוק בעיני רבים מאזרחי ישראל.

מצד שני, שינוי החוק, כך שיקבע ענישה קשה על תלונות-שווא, עלול להרתיע גם נשים שנמצאות באמת בסכנת חיים. הללו עלולות להעדיף לשתוק מאשר להסתכן בתלונה, כשהעדים היחידים למעשים היו הבעל והאישה עצמם. במקרה כזה עלול שינוי החוק להוביל דווקא להחרפת המצב, להקצנה במקרי אלימות ולריבוי מקרי רצח נשים בידי בעליהן.

משטרה, תלונות שווא, 2.5 ופוליגרף

עדנה ארבל, בהיותה פרקליטת המדינה לשעבר, ניסחה הנחיית פרקליטות שאותה המשטרה מפרשת כפטור גורף לנשים מהגשת כתב אישום בגין תלונות שווא. במקביל בוטלה גם הדרישה כי תלונה של אישה על בן זוגה צריכה להתמך בראיות כלשהן, ודי בכך שהאישה אומרת ש"הגבר איים עלי", ללא ראייה, ללא עדים, וללא "דבר מה" תומך. להנחיה 2.5 ישנה אחות תאומה, הוראת משטרה 30.300.226 המיישמת את הנחיה 2.5. הוראת המשטרה היא סודית.

שימו לב שקיימת גם הוראת תע"ס, המנחה את פקידות הסעד, ולפיה די בעצם הגשת התלונה כדי לתייג את הגבר מיידית כ"אלים", ולהתחיל להראות לו מי באמת מושך בחוטים. **הוראת תע"ס של משרד הרווחה 3.28 "מניעה וטיפול בתופעת האלימות במשפחה"**. "הוראה זו למעשה "מזמינה" את פקידת הסעד להתחיל להתערב "טיפולית" במשפחה, גם מבלי שעדיין הוכחה כל אשמה, ול"טיפולים" כפויים אלה תוצאות הרסניות במישור יחסי האבא עם הילדים, וביכולת לגשר או להגיע לפשרות, שהרי המערכת מאותת לאישה שעליה להמתין עד לקריסתו של הגבר, וה"שלל" הכספי והרכוש יפלו לידיה כפרי בשל, כמו גם היכולת לחלוש על יכולתו של האבא לראות את ילדיו, אם בכלל. קראו **תעשייה של הרשעות סרק כתוצאה של פמיניזם**. קראו גם את המדריך של ירון זכאי, אלוף ישראל במלחמה נגד האלמ"ב, **המדריך האולטימטיבי לגבר המתגרש: כיצד לתגונן מתלונות שווא באלמ"ב**. שימו לב, שהחוק כל כך גורף, שגם גנבת זרע שאיתה אין כל קשר מלבד מין, יוצרת איתך קשר "משפחה", וגם היא יכולה להתלונן עליך באלמ"ב. על ניזקי האלמ"ב והנחיה 2.5 קראו סיפור נוגע ללב: **לא האמנתי, גרושתי האשימה אותי באונס**. קראו **למה לנשים קל יותר להגיש תלונות שווא נגד גברים?** יצחק הלפרין, זמן מעריב 7/3/2012.

מהי הנחיה 2.5?

המדובר בהנחיית פרקליטות המדינה 2.5 שכותרתה "**מדיניות התביעה בהעמדה לדין של עד תביעה ושל קורבן עבירת מין או אלימות שחזר בו במשפט מעדותו במשטרה**". "הנחיה זו נותנת חסינות (כמעט) מוחלטת למתלוננות הפותחות תלונות כזב במשטרה נגד מי שעומד להיות הגרוש שלהן. את החסינות לאישה מפרשים לאור סע' 7 להנחיה: "רק במקרים נדירים ביותר, אם בכלל, יש מקום לנהל הליכים פליליים נגד העד במקרה שכזה, ובוודאי שאין מקום לעוצרו לצרכי חקירה".

באמצעות התלונה האישה קונה לעצמה עדיפות טקטית ביריית הפתיחה של הליכי הגירושין. הגבר מקבל צו הרחקה מהבית. עליו למצוא לו דיור בחוץ. הוא מאבד גישה לבגדיו, חפציו, מסמכיו והמחשב שלו. הוא צריך לשכור עו"ד גם לדיני אישות וגם למשפט פלילי בעלות של עשרות אלפי שקלים, וכמובן הוא מנותק בבת אחת מילדיו, ומופעל עליו לחץ פסיכולוגי שהקשר בינו לילדיו יתנתק לחלוטין. הנשים הזדוניות ביותר, אינן מהססות לטעון שהאבא התעלל מינית בילדים, ולחשוף את הילדים לתחקורים בלתי פוסקים בשאלה מה האבא עשה להם. מרוב תחקורים, ו"טיוולים בעולם הדמיון המודרך", זיכרונות מתעתעים נשתלים במוחם של הילדים, ויש סכנה שהם באמת יתחילו להאמין שמה ששאלו אותם לגבי באמת קרה, ואם לא עכשיו אז בבגרותם תמיד תרחף השאלה הבלתי פתורה האם באמת הם קורבן של התעללות מינית.

הוראת הפרקליטות הפכה את המשטרה לנוגשת אלפי גברים מדי שנה מאז 1996. בהתחשב בכך שמוגשים בין 9,000 ל 10,000 תביעות גירושין בשנה, הרי ברור שאם במקביל מוגשות אלפי תלונות על אלימות במשפחה, שלא היו קיימות ערב הגירושין, הרי התופעה רווחת. כאשר אישה אחת מצליחה להפיק רווחים מתלונת שווא אחת, הרי

זה עובר מפה לאוזן, ואין כמו עורכי הדין המתמחים בייצוג נשים, לדבר, או לרמוז לאישה, כיצד לנצל את המערכת ללא חשש לסנקציות.

הנחיה 2.5 זו היא הבסיס לתעשיית תלונות הזדון שמפרנסת המוני עובדי מדינה ועורכי דין הטוחנים עד דק גברים יהודיים שנפרדו מבנות זוגן. על פי ירון זכאי, "בעשרת הדיברות, שהם הבסיס לכל חוקי העולם התרבותי, נאסר על היהודים להעיד עדות שקר" לא תענה ברעך עד שקר. "בדומה לארצות רבות, חוקקה גם ישראל חוקים מפורטים נגד עדויות שקר בהשראת התנ"ך. חוק העונשין מגדיר בצורה רחבה מאוד את כל האפשרויות למתן עדויות שקר בהליכים חקירתיים ומשפטיים רבים.

1. התוצאות האבסורדיות של הנחיה 2.5

הנחיה 2.5 נותנת הגנה מלאה לנשים מעלילות !!! בשנת 1993 הוציא פרקליט המדינה את הנחיה 2.5 כדי לקבוע את "מדיניות התביעה בהעמדה לדין של עד תביעה ו/או מתלונן שחזר בו במשפט מעדותו במשטרה". הכוונה המקורית הייתה למנוע הפעלת לחץ על קטינים שהגישו תלונה נגד קרוב משפחה בנושאי אלימות ועבירות מין. אלא שהחל משנת 1996 כיהנה הגברת עדנה ארבל כפרקליטת המדינה, והכניסה שינויים מהותיים בהנחיה 2.5, כך שהפכה אותה להנחיית חסינות המעניקה הגנה מוחלטת למתלוננות זדון בשל השוואת מעמדן לקטין נפגע עבירת מין. על-פי ההנחיה בגרסת ארבל:

1. לא נענשות מגישות תלונות שווא בגלל הענות המשטרה להוראות ההנחיה 2.5, ולא כמתחייב מחוק העונשין תשל"ז 1977. בפועל, נראה שהנחיה זו בוטלה על-ידי התביעה, ואחר-כך על-ידי המשטרה בהוראה נסתרת, על מנת שלא להודות בפומבי בכשלון ההנחיה.

2. במקרה של תלונת שווא המשטרה מגרשת אוטומטית וללא שיקול דעת את הגבר מהבית המשותף. למעשה, כך נוצרות עובדות בשטח אשר לפיהן יקבע בפועל פסק הדין במשפט, כיוון שתלונת זדון ממוחזרת בבית המשפט ומביאה מיידית לגירוש ממושך בעזרת צו הרחקה. לאחר מכן התלונה ממוחזרת בבית המשפט למשפחה וגורמת לפגיעה אנושה בזכויות הגבר לחלוקת רכוש ולראיית הילדים. יתר על כן, ננקטות נגד הגבר סדרה של החלטות מנהליות פוגעניות במיוחד: הרחקה בפועל מילדיו, אי-יכולת לקבל מסמכים, כסף, תעודות וחפצים מביתו, ועוד. אם יש לו כלי נשק ברישיון, זה נתפס לרוב בתפיסה מנהלית. למעשה, יש בצעד כזה להחריב קריירה צבאית, משטרית, ביטחונית וכדומה, ללא כל בדיקה.

3. בפועל, המשטרה מתעלמת לחלוטין מתלונות גברים, מסרבת לקבלן, או לפעמים הופכת את המתלונן לחשוד בניגוד לראיות ברורות. כך הופכת המשטרה בעצמה לממציאת ראיות בדויות! בעניין זה יש שפע של תיעוד בארגוני זכויות הגבר.

4. רק מתלוננת גרושה (מגרשת גברים) נחשבת לאישה מתלוננת במעמד נפגעת עבירה. בנות מתלוננות נגד אימהותיהן, אינן נחשבות ל"נפגעי עבירה, וכנ"ל לגבי האימהות של הגברים שאינן נחשבות בכלל בעיני המשטרה. לפיכך יכולה גרושתו של הגבר לחזור לבית אימו של הגבר, להתפרע, להטיל אימה ומורא, ואפילו להכות נשים אחרות, ובכל זאת אותה אישה תיחשב במשטרה כנפגעת עבירה בעלת זכויות למרר משפטית את חיי המוכים שנחקרים כעבריינים. כך הפכה הוראה 2.5 של הפרקליטות את המשטרה לנוגשת אלפי גברים מדי שנה מאז שנת 1996. קראו גם: "המורשת המכוערת של עדנה ארבל", מאת גיל רונן, פורסם באתר ארץ הצבי, 3/10/2004.

סטטיסטיקות לגבי הנחיה 2.5

למשטרה אין סטטיסטיקה אמיתית בנושא ישום הנחיה 2.5. המשטרה עושה מאמץ מכוון להסתיר את האמת מאחורי סטטיסטיקה מכובסת. בכל זאת, דלינו נתונים והצלבנו אותם. בשנת 2002 נפתחו 20,153 (עשרים אלף

מאה חמישים (שלוש) תלונות על אלימות במשפחה. עקב כך בוצעו 4,573 מעצרים. עולה כי המשטרה בעצמה הבינה כי 15,580 (חמישה עשר אלף חמש מאות ושמנים) מהתלונות היו תלונות כזב שאינן מצדיקות מעצר, אולם סביר להניח שבכולם הגבר כבר גורש מביתו.

באותה שנה הורשעו 1000 גברים בדין (ע"פ אורית אדטו). לפיכך היו 3,573 מעצרי שווא שפגעו בחירותם הבסיסית של הגברים. על כל גבר שהורשע היו יותר מ-19 גברים שנחקרו לשווא וחלקם נעצרו לשווא. גם בין המורשעים יש כאלו שלא עברו כל עבירה. **חוק אלמ"ב** מאפשר הרשעה בעבירה שטרם בוצעה, וענישה קשה בזוטות. השלכת גביע-קוטג' לרצפה נחשבת לפיו לאלימות קשה. זהו חוק שאין דרקוני ממנו בארץ ואין כמוהו בעולם. סביר להניח כי מרבית המורשעים לפיו הם בעצם קורבנות אלימות נשית לתפארת.

כיום נחקרות כ-25,000 תלונות כזב נגד גברים מדי שנה, בהתחשב בגידול הטבעי באוכלוסיה. פעילות זו היא יותר ממחצית פעילות החקירה של המשטרה כולה. למרות זאת, אין למשטרה הישגים ונרצחות מדי שנה עדיין כ-12 נשים. לעומת זאת, המשטרה "מתברכת בהישג חדש", ומתאבדים כ-60 גברים (ויש הסופרים כ-200) שאינם יכולים לשאת עוד את ההתאכזרות כלפיהם. כך גרמו החוק והוראה 2.5 להתאבדותם של פי חמישה גברים מבלי שהצילו אישה אחת. השאלה עומדת בעינה, איפה הן אותן נשים שחייהן הוצלו ושלמען "נועדה" ההנחיה?

במסגרת שטיפת המוח ההיסטרית, שכאילו קיימת בעיה חמורה הדורשת השקעה של עשרות מיליוני שקלים, משתמשות בעלות העניין בפרופגנדה ש"רק כ-10% מאוכלוסיית הנשים המוכות פונה לגורמים הטיפוליים או הממונים על האכיפה". כך נטען ב"**וועדה הבין משרדית לטיפול בבעיית האלימות במשפחה**" משנת 1998. כיום כאשר אין זה סוד, שמי שמציגה עצמה כאישה מוכה או קורבן אלימות מקבלת צ'ופרים שלא יסולאו בפז, האם באמת נכונה הטענה שרק 10% נשים מתלוננות? מה הייתה המשטרה עושה אם הייתה מקבלת עוד 180,000 תלונות אלמ"ב במקום 20,000 בשנה?

מה השוטרים באמת חושבים על ההנחיות שהם מחויבים להן

המשטרה מקפידה להסתיר היטב את ההוראה המעשית שעל פיה היא פועלת ליישום החלטה 2.5 ומספרה 30.300.226. הסיבה העיקרית להסתירה היא, לדעתנו, בושה. במאמר שפרסם נצ"מ (בדימ.) ד"ר **פיני יחזקאלי** בירחון 187 של "**מראות המשטרה**", כתב הקצין על מתלוננות הזדון כי:

"קבוצת אוכלוסיה זו היא הבעייתית ביותר, כיוון שמחד-גיסא, הנזק שהיא גורמת לתהליך הטיפול הוא כבד, ומאידך-גיסא, גורמים שונים במערכת אכיפת החוק כמעט שאינם מעלים את הנושא, בשל החשש מתגובתם של ארגוני נשים וארגוני עבודה סוציאלית. מדובר באוכלוסיה 'טפילה' המנסה לעשות שימוש לצרכיה במנגנון אכיפת החוק, להשגת עמדת יתרון על הצד השני, במאבקי גירושין ומאבקים על רכוש וגם על-רקע מניעים רגשיים כמו נקמה. כיום רובן המכריע של התלונות במשטרה על אלימות במשפחה מביאות למעצר החשוד. זה קורה גם כאשר התשתית הראייתית חלשה, כאשר אין סימני פגיעה וכאשר החומר היחיד הנמצא הוא גרסאות סותרות של המעורבים (הסיכויים גבוהים במיוחד בשעות אחר-הצהריים, הערב והלילה, כאשר הקצינים התורנים בתחנות, בדרך-כלל, אינם מקצועיים, ויודעים כי עדיף מבחינתם שישגו בביצוע מעצר שווא על פני שחרור בעייתי, שיכול גם לפגוע בקורבן וגם בהם ובקריירה שלהם). מעצר שווא בתחנת המשטרה יכול להגיע להארכת מעצר בבית המשפט ואף להגשת כתב אישום, למרות שאין בתיק מאומה, וסופו להסתיים בזיכוי החשוד. על כן, רבים היום המקרים, שבהם מקבלות נשים, הנמצאות במאבקי גירושין 'עצות חבריות', ולצערנו מה שחמור מכך, אף הנחיות מעורכי-דין להגיש תלונות שווא."

קראו גם "הבעייתיות של הרחקה מהבית במקרים של חשד לאלימות נגד בני זוג במשפחה: פרספקטיבה של לקיחת סיכונים", מאת מיכאל בר אלי, מאיר בר-מוחא ודוד פרנקל, "משטרה וחברה 2004, גיליון 8, עמ' 37-53. הכותבים מתיימרים להציע "מודל תיאורטי של קבלת החלטות וחזיון בתנאי אי ודאות. המודל מתיימר לאפשר להגדיר ארבעה מצבים אפשריים: "קליעות", "אזעקות שווא", "החטאות", ו"דחיות מוצדקות". למעשה, הכותבים מודים כי "במסגרת מערכת התגמולים החברתית הקיימת כיום, הגורמת לצירוף אסטרטגיות של "הימור שמרני", יש סיכוי גבוה ל"אזעקות שווא", או במילים פשוטות, השוטר במשטרה מפחד שאולי באמת יש משהו בדברי האישה, ולכן הוא מקבל את התלונה ומעביר אותה הלאה. כנ"ל גם בפרקליטות, מתוך ההנחה שאולי יש משהו בדברי האישה, מעבירים את תפוח האדמה הלוהט לבית המשפט, שהשופט יכריע. השופט עצמו מפחד שאולי יש משהו בדברים, ואם יקרה משהו, יקומו עליו ארגוני הנשים והיחידות בבעיה, והתוצאה היא אינפלציה דוהרת של הרשעות שווא. קראו גם: מהו השימוש הראוי בפולגרף בחקירה הפלילית? סקר עמדות של חוקרים פליליים", מאת איתן אלעד, משטרה וחברה 2004, גיליון 8, עמ' 175-198.

*עובד ממאמרו של ירון זכאי ב" NFC תעשיית תלונות הזדון מתקרבת לסופה 26/5/2011, "

מתי תבטל הנחיה 2.5?

אין ספק שמבחינת המשפט הבינלאומי, ההנחיה ויישומה מהוות הפרה של התחייבויות ישראל במישור הבינלאומי, לפיו זכאים גברים ונשים ליחס שווה כאשר המשפחה מתפרקת, וכמובן של זכויות היסוד לזכות אזרח בסיסיות. אין ספק שגם במשטרה עצמה יש מי שנפגע מההנחיה, ושטיפת המוח שהיא מייצרת, ראו מקרה בר לב מול אורלי אינס. היחידה שקמה ועשתה משהו בעניין היא חברת הכנסת יוליה שמאלוב ברקוביץ, אשר הגישה הצעת חוק להטלת סנקציות נגד מי שמבזבזת את משאבי המשטרה בגין תלונת שווא כוזבת. בין התומכות חברת הכנסת רונית תירוש. הצעת החוק הוצגה בכנס שעה ח"כ שמאלוב ברקוביץ בתאריך 25/5/2011 "הכנס השני לשוויון בין המינים". בצנרת, ישנה גם הצעת חוק לתיקון חוק האפוסטרופוסות והכשרות המשפטיות (שוויון בין המינים), (אשר מופיע באתר זה.

בינתיים, הקואליציה ממליצה למפכ"ל המשטרה לבדוק כל תלונת אלימות במשטרה באמצעות פולגרף. די בכך שגברים מתעללות ידעו כי הן יוזמנו לבדיקת מכונת אמת, כדי לצמצם משמעותית את כמות תלונות השווא. אין צורך להפנות את כל המתלוננות לפולגרף. די בכך שיפתח קמפיין המידע את הציבור כי מתוננות אלמ"ב יכול ותקראנה לבדיקה רנדומאלית, לביעור הנגע, ושחרור משאבי המשטרה לעבודות השיטור האוטנטיות לשמן היא קיימת. יש המציעים כי במקרה של תלונת אלימות מינית, אין סיבה שלא להשתמש בהיפנוזה, כדי לדלג על ה"זיכרון המושגל" בתת המודע באמצעות תשאולים מודרכים החוזרים ונשנים. לאחרונה פורסמה הרשעה שהתשתית הראייתית לה היא "חלום". "עם כל הביקורת האובייקטיבית על הסתמכות על "חלום", שאולי היה ואולי לא היה, ואין עדים היכולים להעיד כי באמת היה חלום, הרי שאם ראיות מסוג חלום הן קבילות, אין כל הצדקה לאי שימוש בפולגרף ואולי גם היפנוזה, שאז קיימים עדים שניתן לחקור אותם, אלה שביצעו את הבדיקה. למשטרה עצמה יש אינטרס שלא לבזבז זמן על תלונות שווא. אם כן מדוע שלא יוזמנו כל מתלוננות 2010 לבדיקת פולגרף, ויפורסמו תוצאות הסקר ברבים?

דרישות ארגוני הגברים להתחיל להשתמש בפסיקה החלו לחלחל, לפחות במסדרונות בית המשפט בטבריה. השופט אסף זגורי שלח אישה שהתלוננה נגד בעל, מורה ומחנך, שהתלוננה כי הבכל פגע פיזית בה ובילדים, לבדיקת פולגרף עעמיים. האם נכשלה במכונת האמת ונקנסה בסך הכול בסך של 5,000 ש"ח בגין מעצרו של הגבר, והעובדה שאיכות הקשר שלו על ילדיו נפגעה בגלל שעובדות הסעד העבירו אותו למרכז קשר. ראו דברי השופט: "יש קושי בבירור האמת במחלוקות על אלימות במהלך הסדרי ראייה של אב עם ילדיו, משום שהאם אינה נוכחת במפגשים, ומהילדים קשה לחלץ גירסה ברורה ומהימנה. לא פעם מוסיפים הילדים דברים שאותם

שמעו מהאם, שלעתים מבקשת מהם לומר את הדברים בחקירה משטרתית. ביהמ"ש נותר בדרך כלל עם שתי גרסאות מנוגדות, ועם מעט מאוד ראיות ישירות (אם בכלל), כאשר בדרך כלל מדובר בעדויות קרובי משפחתם של בעלי הדין". קשיים אלה "כולאים את ביהמ"ש בין הפטיש לסדן ובלב המוקד של טענות, אינטרסים ומחלוקות קשות להכרעה מבחינה ראייתית אך גם מהותית. מחד גיסא, ביהמ"ש מזדעק כשמועלית טענה של הורה להתעללות של אחד ההורים בילדים. בכך מגשים ביהמ"ש את תפקידו 'כאביהם של ילדים', וזאת הוא עושה בין השאר במתן צווי הגנה כנגד הורים מכים ומתעללים". מאידך גיסא, "באותה נשימה כמעט, נדרש ביהמ"ש לזהירות מירבית שעה שהוא מצווה לבחון גם את טענת ההורה 'המואשם' באלימות, לפיה מדובר בעלילה זדונית שנקרחה כנגדו". המסקנה היא שיש להיענות לצווי הגנה ולהרחיק בעל מדירתו רק בהתקיים צבר ראייתי איכותי של מעל מאזן הסתברויות, כאשר יש לשקול שימוש זהיר באמצעים מסייעים להערכת מהימנות בעלי הדין ובין השאר ע"י בדיקת פוליגרף.

ספריית ההורדות למאמרים וחומר רקע בעניין תלונות השווא – אלמ"ב:

[הנחית פרקליטות המדינה 2.5 "מדיניות התביעה בהעמדה לדין של עד תביעה ושל קורבן עבירת מין או אלימות" 2003](#)

"חוסר אונים?" דר' פני יחזקאלי, מראות משטרה מס' 187, עמ' 18 (ינואר-פבר' 2002) (ינואר 2002 חשף ניצב משנה במשטרה, דר' פני יחזקאלי במגזין המשטרה "מראות המשטרה" לראשונה את "אוכלוסיית מקרי השווא": "זוהי קבוצת האוכלוסיה הבעייתית ביותר, כיוון שמחד-גיסא, הנזק שהיא גורמת לתהליך הטיפול הוא כבד, ומאידך-גיסא, גורמים שונים במערכת איפית החוק כמעט ואינם מעלים את הנושא בשל החשש מתגובתם של ארגוני נשים וארגוני עבודה סוציאלית. מדובר באוכלוסיה "טפילה", המנסה לעשות שימוש לצרכיה במנגנון איפית החוק, להשגת עמדת יתרון על הצד השני, במאבקי גירושין ובמאבקים על רכוש וגם על רקע מניעים רגשיים כמו נקמה. כיום, רובן המכריע של התלונות במשטרה על אלימות במשפחה מביאות למעצר החשוד. זה קורה גם כאשר התשתית הראייתית חלשה, כאשר אין סימני פגיעה, וכאשר החומר היחידי הנמצא הוא גרסאות סותרות של המעורבים (הסיכויים גבוהים במיוחד בשעות אחר-הצהרים, הערב והלילה, כאשר הקצינים התורנים בתחנות, בדרך-כלל, אינם מקצועיים, ויודעים, כי עדיף מבחינתם שישגו בביצוע מעצר שווא על-פני שחרור בעייתי, שיכול גם לפגוע בקורבן, וגם בהם ובקריירה שלהם). מעצר שווא בתחנת המשטרה יכול להתגלגל להארכת מעצר בבית-המשפט ואף להגשת כתב אישום, למרות שאין בתיק מאומה וסופו להסתיים בזיכוי החשוד. על-כן, רבים היום המקרים בהם מקבלות נשים, הנמצאות במאבקי גירושין "עצות חבריות" ולצערנו, מה שחמור מכך, אף הנחיות מעורכי דין להגיש תלונות שווא. הנושא מוסתר על-ידי המשטרה וכל נסיון להעלותו מותקף על-ידי ארגוני נשים וארגוני העבודה הסוציאלית ומבחינתן בצדק. זאת כיוון שאוכלוסיית הפונות אליהן היא 100% אמיתית, ועל-כן נראות לה טענות כאלה כשובניזם, ונקיטת עמדות התומכות במתעללים. אני יכול להעיד באופן אישי, שכאשר בנית, בתפקידי כראש המחלקה לשיטור קהילתי, ביחד עם ארגונים מקצועיים, את מודל הטיפול המערכתי באלימות בין בני-זוג, קיבלתי עצות טובות להשמיט נושא זה מן המודל, אם ברצוני להביא לשיתוף פעולה עם כל הגופים הפועלים בתחום. קבוצה אחרת המרבה להיתקל בתופעה היא השופטים. שופטים שרכשו להם שם של כאלה ש"חתימתם קלה" חווים בעת התורנות שלהם "הצפה" של פניות נשים למתן צווי הגנה, ואילו שופטים הנתפסים כקפדנים וכמחמירים יעבירו תורנות "שקטה", נטולת פניות כאלה כמעט. מפגש נוסף עם התופעה הוא, כאשר המשטרה דורשת בבתי המשפט, מסיבות של כס"ח, הארכת מעצר, במקרים שלא הצדיקו מעצר מלכתחילה (מי מאיתנו לא

מכיר את המשפט: "עדיף שבית-המשפט ישחרר" או כאשר מוגשים כתבי אישום במקרים מובהקים שבהם היה התיק צריך להסגר. גם קבוצה זו נמנעת, כפי הנראה מאותן סיבות, מלהעלות דברים אלה על הכתב....
"למה חשוב לטפל בקבוצה זו? בעיקר בשל גודלה (היא יכולה להוות מעל 50% מהפניות לתחנת משטרה!), וכיוון ששוטרים, הפועלים בשטח בלחץ האירועים, נוטים לגבש לעצמם תבניות עבודה. אם שלושת האירועים האחרונים בהם נתקל השוטר היו אירועי שווא, ייטה השוטר לראות גם במקרה הבא ככזה ולהיפך."

[גברים כקורבנות של פרוצדורה פלילית 2007](#), חימי, א., חימי, ח., וייס, מ. ורביד, מ. (2007). גברים כקורבנות של פרוצדורה פלילית מתוך: קים, י, בר-זוהר, י. ולוי, ע. (עורכים). קורבנות – אכיפת החוק, מין וחברה. הוצאת מסדה, עמ' 133-156

כך במאמרו של יחזקאלי (2002) "חוסר אונים", מוצגת הטענה שהיקף התופעה יכול ומגיע ל 50% מכלל התלונות, ומתייחסת לבעייתיות בהערכתה:

"מדובר באוכלוסייה "טפילה", המנסה לעשות שימוש לצרכיה במנגנון אכיפת החוק, להשגת עמדת יתרון על הצד השני, במאבקי גירושין ובמאבקים על רכוש וגם על רקע מניעים רגשיים כמו נקמה. כיום, רובן המכריע של התלונות במשטרה על אלימות במשפחה מביאות למעצר החשוד זה קורה גם כאשר התשתית הראייתית חלשה, כאשר אין סימני פגיעה וכאשר החומר היחיד הנמצא הוא גרסאות סותרות של המעורבים (הסיכויים גבוהים במיוחד בשעות אחרי-צהרים, הערב והלילה, כאשר הקצינים התורגנים בתחנות, בדרך-כלל, אינם מקצועיים, ויודעים, כי עדיף מבחינתם שישגו בביצוע מעצר שווא על-פני שחרור בעייתי, שיכול גם לפגוע בקודבן וגם בהם ובקריירה שלהם). מעצר שווא בתחנת המשטרה יכול להגיע להארכת מעצר בבית-המשפט ואף להגשת כתב אישום, למרדשאיין בתיק מאומה, וסופו להסתיים בזיכוי החשוד. על-כן, רבים היזם המקרים, שבהם מקבלות נשים, הנמצאות במאבקי גירושין "עצות חבריות", ולצערו, מה שחמור מכך, אף הנחיות מעורבי-דין להגיש תלונות שווא."

כמו כן מרגיש יחזקאלי (2002) את הסיבות להרחקת הטיפול בנושא זה על-ידי המשטרה וגם מחוץ לגבולות המשטרה, בבתי המשפט, באומרו:

"הנושא מוצנע על-ידי המשטרה, וכל ניסיון להעלותו מותקף על-ידי ארגוני נשים וארגוני העובדים הסוציאליים, ומבחינתם בצדק. זאת, כיוון שאוכלוסיית הפונות אליהם היא אמיתית במאת האחוזים, ועל-כן נראות להם טענות כאלה כשוביניזם וכנקיטת עמדות הבמהעללים.... קבוצה אחרת, המרכה להיחקל בתופעה,

[המורשת המכוערת של עדנה ארבל" \(הנחייה 2.5\) – גיל רונן](#)

[הבעיות של הרחקה מהבית במקרים של חשד לאלימות נגד בני זוג במשפחה", בר-אלי, בר-מוחא ופרנקל](#)

מה עשתה הפרקליטה בסעיפים האלה? לדעתי - ואינני משפטן - היא ביטלה למעשה לחלוטין את כל מה שנכתב בסעיפים הקודמים. היא העלתה דוגמה של קטין שחזר בו מעדותו נגד הורה בגלל לחץ המופעל עליו, או קושי נפשי שלו. כולנו מסכימים שאין להעמיד לדין ילד שחזר בו מעדות נגד הורה. אבל ריבונו של עולם, ממתי בכלל מעמידים במדינתנו ילדים לדין פלילי על עניינים שכאלה? הרי ממילא הדבר הזה אינו נהוג ומעולם לא היה נהוג, ואין צורך בהנחייה מיוחדת של הפרקליטות בעניין זה.

מה שהפרקליטה עשתה בפועל זה להתיר הגשת תלונות כזב על "אלימות ומין" - ובכך שכרחה יחדיו את שני התחומים המאוד שונים האלה, היא העבירה למעשה מסר סמוי, המובן למי שאמור להבין אותו. המסר הוא זה: אין להעמיד לדין נשים המגישות תלונות כזב נגד גברים - הן לגבי אלימות והן לגבי עבירת מין.

לא לילדים מבוהלים דאגה הפרקליטה, אלא לנשים כזבניות. תלונות כזב על אלימות הן עניין נפוץ ביותר בקרב נשים במשפטי גירושין, ותלונות כזב על אונס נפוצות לדעת המומחים לפחות כמו תלונות האמת לגבי אונס. מאז ימי אשת פוטיפר ועוד לפני כן, אין לאשה כלי נוח יותר מתלונת כזב כדי להרוס את חייו של הבעל, הגבר שדחה את חיזוריה, האשה ש"גנבה" לה את הבעל, או כל אדם אחר שהיא חפצה ברעתו. האם יש למישהו ספק שארבל ידעה זאת? ברור שהיא ידעה. אבל לארבל היתה כנראה אג'נדה אחרת לגמרי: לדעתי, היא פשוט מאוד רצתה לסכסך כמה שיותר בין נשים לגברים, להכניס כמה שיותר ריב ומדון ליחסים ביניהם, ולקלקל לכמה שיותר נשים וגברים את הזוגיות שלהם.

ארבל לא הסתפקה במתן ההנחייה דלעיל. היא אף הקימה משטרת נשים מיוחדת, עם השם הנורא: "ועדות להערכת מסוכנות", שכל תפקידה להתעלל בגברים באופן שעוקף לחלוטין את המשטרה הכחולה ואת החוק. על כך בטור אחר.

ורגב, 2000). כך, למשל, נמצא, כי כ- 30% מהשוטרים שהשתתפו במחקרה של שהם (1999) סברו, כי נשים רבות מגישות תלונות שווא נגד בעליהן, וכ- 45% מהשוטרים סברו, כי נשים רבות, שמגישות תלונות על אלימות במשפחה, מנצלות את המשטרה למטרות שונות. מצד אחד, ניתן לראות בנתונים אלה עמדה מוקדמת נגד נשים. אולם, מצד שני, קיימות טענות, בקרב מי שמצוי בנושאים אלה, כי לעתים מזומנות נשים, שאינן סובלות מאלימות של ממש, בוחרות להתלונן. זאת, על-מנת ליצור הפרדה פיזית בבית-המגורים, דבר שאינו ניתן להשגה, אלא באמצעות טענות על אלימות. כמו כן, לעתים קרובות, עורכי-דין ממולחים "מריצים" נשים למשטרה, על-מנת "לתפור לבעל תיק", כדי ליצור עליו לחץ, ולהשיג יתרון טקטי במלחמת הגירושים (ראה, למשל, את הדיון על סוגיית מקרי השווא אצל יחזקאלי, 2002). כתוצאה מכך, נמצאת המשטרה, לעתים קרובות, בדילמה בעת קבלת החלטות, שכן על השוטר או על קצין המשטרה להחליט אם המידע שלפניו אמין אם לאו.

בעיה זו היא קשה במיוחד, שכן, סכסוכים משפחתיים רבים מתרחשים "בארבע עיניים". בפני הגורם החיצוני המעורב, במקרה זה, המשטרה, אין תמיד בנמצא מידע עובדתי מוצק, היכול להוות תמיכה בגרסה זו או אחרת. הדילמה קשה אף יותר, שכן, על השוטר או על הקצין להחליט, לעתים קרובות, תוך פרק זמן קצר, האם לעשות מעשה. למשל, האם להרחיק מביתו בעל, שאשתו התלוננה כי נקט נגדה אלימות מסוג כלשהו אם לאו. ברור כמעט מאליו, כי להרחקה שכזו, קל וחומר למעצר, עלולות להיות השלכות מרחיקות לכת בהמשך. הן מההיבט המשפטי-טקטי (למשל, ניצול אקט זה, מאוחר יותר, במהלך הדיונים המשפטיים, גם אם יתברר, כי "אין לטענת האלימות רגליים"), וכן, גם המשפחתי-פסיכולוגי, למשל, התפתחות סרבנות ליצירת קשר, בקרב ילדי הזוג, עם האב ה"אליים" (ברגמן וויצטום, 1995; Gardner, 1991).

מבחינה תיאורטית, ניתן להציג את המצב, שבו נמצא השוטר, כבעיה של בחירה בין חלופות. דהיינו, קבלת החלטה הכרוכה בקבלת קו פעולה מסוים או בדחייתו. למשל, להרחיק את הבעל האלים, לכאורה, מהבית או לא להרחיקו. החלטות כאלה מתקבלות, בדרך-כלל, בתנאי אי-

האם בדתה מליבה את אלימות הבעל – הפוליגרף חשף את השקר, זה-פה 23/5/2011 השופט אסף זגורי על השימוש בפוליגרף לחשיפת תלונות אלמ"ב כוזבות, והצורך ב"צבר ראיתי איכותי" התומך בטענות האישה". לקריאת פסה"ד של השופט אסף זגורי פוליגרף ותלונות שווא, משפחה, טבריה מתאריך 22/3/2011 בתיק 27474-01-11, [PDF] ולנוחיותכם גם ב. [WORD]

פס"ד השופט יהורם שקד "לא כל תגרה מצדיקה גירוש מדירה" תמ"ש 48054-03-10 [WORD] וגם ב- [PDF] החלטה בכיוון הנכון לגבי ביטול צו הגנה, והחזרת הגבר לבית ממנו סולק מתאריך 4/4/2011 ע"י כב' השופט יהורם שקד, בית המשפט למשפחה ת"א, בו השופט קובע ש"האישה מבקשת להשיג יתרונות זרים ע"י כך שהבעל יורחק מהדירה וביאוש יסכים לתכתיביה הכספיים של האישה", "בע"א 352/84 אלברט איזסק נ' אנה איזסק, פד"י (1) 186, נקבע כי לא כל תגרה המצויה בחיי בני הזוג, במיוחד כאשר השלום אינו שוכן במעונם, יש בה כדי להצדיק גירוש של אחד מהם מדירת מגוריו, ואף לא כאשר תגרות אלה חוזרות על עצמן... התרענו והזהרנו על כך לא אחת והדגשנו, שכאשר אין מדובר באלימות קיצונית, וכשאינן סכנה מוחשית מיידית יש להקדים אזהרה לצו האמור... רק אם נוכח ביהמ"ש כי אזהרותיו אינם מועילות וכי כל דרך אחרת לא תצליח רק אז, בליט ברירה, ייתן את הצו ויגבילו מראש... הצו לא נועד ליצור סטטוס של פירוד הזר לדין שלנו..."

גזר דין נדיר: מאסר בפועל לאישה על תלונת מעשים מגונים כוזבת במשטרה 6/5/2011 NFC
דו"ח 1 "הועדה הבין-משרדית לטיפול בבעיית האלימות במשפחה" 1998 – קריאה מומלצת לגבר שעדיין לא הבין כמה כסף שופכת המדינה על תעשיית הטיפול באלימות במשפחה, וכמה אנשים מתפרנסים רק מליבוי היצרים והטיפול במה שמתקרא "האלימות במשפחה". האם לא עדיף שאישה מוכה תקבל צ'ק מהמדינה כדי שתוכל להתחיל חיייה מחדש, במקום לבזבז את אותו הכסף על סדנאות, פוסטרים, הוסטלים, מטפלים, הכשרות, עו"סים, פק"סים ועלויות למינהן הניזונים משטיפת המוח ההיסטרית. ראו למשל מי ישב בועדת המשנה ל"פתרונות חדשניים : "רבקה מקייס, רות רזניק, עדה פליאל טרוסמן, ציפי נחשון-גליק, שוש צימרמן, נעמי לירן, סימה גורן, טל קורמן, רונית לב ארי, מלכה סופר וחיותה שנבל. עד כה, ספרנו 11 שמות נשים ואפס שמות גברים. ערץ "על תלונות שווא נגד גברים בגירושין" ביוטיוב: ראיון של עו"ד יפית אוליאלי בערוץ 10

עו"ד בדה תלונה שמרשו מתכוון לרצוח את אישתו והגבר נעצר Ynet שיפלותם של עורכי הדין לדיני משפחה מתגלה בכיעורה בכתבה זו על עו"ד מפ"ת שנקם בלקוחו, וסיפר למשטרה שלקוחו מתכוון לרצוח את אישתו. הגבר נעצר, אבל שוחרר ע"י השופט נחום שטרנליכט למחרת. המשטרה כמובן טענה ש"הגבר מסוכן" ללא בדל של ראיה. השופט קבע שמדובר ב"טענה ספקולטיבית ללא בדל של ראיה". המגוּך בסיפור הוא שהמתלונן, עו"ד, אינו אישה ואינו מתלונן אלמ"ב. לכן פעל השופט על פי דיני הראיות, וביקש משהו שיוכיח את הדברים. בתיק אלמ"ב רגיל, הפתח תקוואי היה יושב, ויושב הרבה.

הלמה בפטיש בבעלה ולא תיכלא: "הייתה קורבן" פורסם ב – ynet 8/9/2011 רופאת שיניים ניגשה לבעלה בעודו ישן והורידה על ראשו פטיש במשקל 5 קילו. היא הודתה בתקיפה, ורקיבלה רק 140 שעות עבודות שירות. השופט כספי מצא שהאישה בעצמה קורבן של אלימות, וזו האלימות שזיכתה את האישה ברחמי השופט: "הוא היה מכניס לי הביתה כל מיני חפצים ישנים ושם לי אותם במרכז הבית כדי שלא יהיה אפשר לעבור... מנע ממני להביא חברים הביתה ואסר זאת גם על הילדים. כמו כן, הכריח אותי לענות לשיחות וידאו שלו אליה כדי לראות מה [אני] היא עושה". ואנו שואלים: זאת האלימות הקשה ממנה סבלה רופאת השיניים שהצדיקה הנחתת פטיש על ראשו של הגבר? חפצים ישנים שהפריעו לה לעבור בבית, זו "אלימות?"

הועדה הבין-משרדית – דו"ח בן שלום בנושא אלימות נגד נשים במשפחה
מגמות בחקיקה בתחום האלימות בין בני זוג – זלוצ'ובר 2004

בתוני המטה הארצי אלמ"ב

שורש הרע של ציר הרשע – ניב עמית על-פי מקורות אמינים שיפורטו להלן, הפכה הגשת תלונות-שווא על אלימות לחלק בלתי נפרד בתיקי גירושין ומהווה בין 50 ל-90 אחוז מהתיקים(!), תלוי את מי שואלים. הגשת תלונה על אלימות על-ידי אישה כנגד בעלה, מובילה **תמיד** להוצאה **מידית** (לפני כל בדיקה וחקירה ולמרות האמור להלן) של הבעל הנילון מביתו-מבצרו, הרחקתו ממעוז כוחו והפקרתו לגורלו ככלב ברחוב (או במקרים רבים אפילו מעצרו), ניתוקו מילדיו והפקעת רכושו, מצב בו, נקבעו כבר de-facto פסקי הדין במשפטי הגירושין כך שלמעשה הדין המשפטי התייתר (כי מה כבר נותר לעשות לאחר מכן – המורחק יאלץ, אם בכלל יוכל, להוציא כספים רבים ולהמתין זמן רב עד שיתברר עניינו בביהמ"ש לענייני משפחה וגם אז סיכויי שיוחזר המגיע לו – קלושים, בלשון המעטה, הטראומה כבר התקבעה). בנוסף, **תמיד** תפנה המתלוננת, כבר למחרת בבוקר, לביהמ"ש לענייני משפחה ותבקש (ותקבל כמעט אוטומטית) צו הגנה/הרחקה שיקבע את העוולה ואף ישמש אח"כ בהליכים כהוכחה-כביכול להאשמותיה של האשה (הנה, הרי הצליחה לשכנע שופט וקבלה צו...). לתשומת ליבכם – למרות שמדובר בדין פלילי לכל דבר ועניין, לא חלה על הוצאת צו ההגנה/הרחקה חובת ההוכחה כמו בכל דין פלילי אחר... מספיקה עדות המתלוננת בלבד!"

"עיון בנתוני המטה הארצי, חטיבת חקירות, מדור נפגעי עבירות אשר נמסרו ע"י סנ"צ נורית זיו לוועדת-המשנה "לבדיקת טענות על מדיניות של החמרה כלפי גברים בדבר תלונות כזב של נשים" בכנסת בראשות ח"כ חיים אמסלם בישיבה מיום 18.12.07. ניתוח פשוט וקצר של הנתונים המופיעים שם יביא למסקנה כי מדובר בכ-90% תלונות-שווא מסך כל התלונות שהוגשו למשטרה בתחום האלמ"ב."

הקרבות הנעלמים של האלימות במשפחה – גדעון ברוידא

להשפיל את הרוב הדומם – דודו פישלזון - "אילו הייתי מספר לכם שמישהו יום אחד יתעלל בכם נפשית יגיש נגדכם תלונות שווא במשטרה ייקח לכם את רכושכם יוציא אתכם מביתכם ינתק אתכם מילדכם – וכשה תלכו לבית המשפט ותגישו תלונה – השופט יצדיק את הפושעים – הייתם אומרים שזה לא יכול להיות! שזה קורה רק בסרטים! אילו הייתי אומר לכם שלא רק שהשופט יצדיק את הפושעים הוא גם יעניש אתכם? כל זה קורה, כן כן קורה פה במדינת ישראל כל יום! ולא, האנשים שזה קורה להם לא מיעוט. הם לא חלשים. הם לא מסכנים. לא ולא. אלה פשוט גברים, רגילים, שהאשה שאיתם החליטה שהיא לא רוצה אותם יותר. ולא זה לא טעות, זה קורה לכל אחד, רק שהמערכת "משתיקה" את העניין. ככה פשוט: "...אין עניין לציבור..."; "...ואולי באמת היה משהו, לך תדע?..." וגם: "...יש 50 נשים נרצחות במדינת ישראל בשנה, אז למה שהמערכת תגן על גברים?" להשתקה הזו קוראים "בדלתיים סגורות" (וגם די פדיחה – אז אולי עדיף ככה? אולי? העניין מתחיל בהחלטה של האישה להתגרש. שיחה קצרה עם עו"ד תבהיר לה שהדרך הקלה ביותר זה ע"י תלונה במשטרה קל ופשוט – וגם אין סיכוי שהיא תיתפס משקרת – כי אין מי שאיכפת לו. אין עניין לציבור להעניש נשים – הן סובלות מספיק, וגם יש להן לובי חזק והרבה ארגונים שתומכים. אחרי תלונה במשטרה הגבר מוזמן לחקירה – לא חשוב מה תוצאות החקירה – לא משנה אם יש או אין קשר למציאות. במייד: הגבר מורחק מהבית! אלה ההוראות של מחלקת אלימות במשפחה של המשטרה – גם אם אין שום סיבה מתקבלת על הדעת – ההרחקה מצננת את העניינים. להרחקה עצמה כמעט שאין משמעות ארוכת טווח מעבר לעובדה אחת חשובה – היא שווה כסף! כן כן, גבר שמורחק מביתו לחוץ, לא נוח לו, יותר קשה לו להתגונן, וכן – גם יותר קל להגיד על גבר שהורחק שהוא "מסוכן": "...שהרי למה המשטרה החליטה להרחיק אותו?"

נתוני אלימות פיקטיבים -האגדה פמיניסטית – גיל רונן

במעמד צד (נשי) אחד, גדעון סער ונדיה חילו מחמירים ענישת גברים – גיל רונן

בנות המשעא'ז נגד 2,000,000 גברים, משטרת המחשבות הפמיניסטית משתלטת על הכנסת

גבר הולך לאיבוד, המשטרה מסרבת לחקור את תופעת תלונות השווא (2007) – (ועדת המשנה לבדיקת הטענות על מדיניות של החמרה כלפי גברים בכל הקשור לטיפול בתלונות נשים על אלימות ו/או התעללות מינית במשפחה וטיפול הגורמים הרלוונטיים בתלונות כוזבות" נתקלת בחוסר שיתוף פעולה של המשטרה. סנ"צ נורית זיו עובדת על הוועדה שמינה הח"כ אברהם רביץ.

[משטרה] הטיפול בתלונות שווא בשל קיומה של אלימות בין בני זוג

נירה לידסקי מסירה את הגלימה" בבית משפט השלום נדונים הרבה מקרים של נשים שמסוכסכות עם בעליהן ולא רוצות גט כי הבעל הוא מקור פרנסה. הן מקבלות עצות מגורמים שונים שלפיהם יש לגרום לפרובוקציה בנוכחות הבעל, שתגרום לו לנקוט כלפיה אלימות ואז היא תשיג נגדו צו הרחקה ותגרום לו לצאת מהבית בחסות החוק. הגברים לא עומדים בפרובוקציות האלה ומחטיפים לנשים מכות ואחר כך עומדים למשפט ומורשעים באלימות. הבסיס לסיטואציה הזו לא תקין בעיני. כשופטת היה לא פעם קשה מאוד להבחין מי בדתה את הסיפור ועשתה פרובוקציה ומי דוברת אמת, והיו די הרבה מקרים שבהם מדובר בפרובוקציות. כשהבעל הודה באלימות נאלצתי להרשיע אותו, אף שהבסיס לתלונה נבע מפרובוקציה שרבים וטובים לא היו עומדים בפניה, אבל העונש לטעמי במקרים כאלה צריך להיות הרבה יותר קל וארגוני נשים לא אוהבים את זה. "נדון בפני מקרה שבו היתה גברת מגבעתיים שהחליטה להוציא את בעלה מהבית, שיגעה אותו, נהגה לקחת לו את הסבון כשהתקלח, עד שלבסוף הוא דחף אותה. היא נפלה ונחבלה וצרחתה: 'הוא הורג אותי'. הרשעתי אותו כי הוא נהג באלימות ודחף אותה. אבל אם אותה אישה חשבה שאוציא את הבעל להורג, היא טעתה. נתתי לו עונש קל, מאסר על תנאי, כי הגבר הזה לא היה מסתבך כלל עם החוק אלמלא אשתו הוציאה אותו מדעתו."

יש שופטים שלא יודעים מה זה זיכוי – שלי טימן" יש שופטים שלא מכירים את המלה זיכוי. ברגע שהם רואים

כתב אישום הם יכולים כבר לכתוב את גזר הדין, אומר השופט שלי טימן. "אני מכיר שופט שהיה מקבל את התיק, ועוד לפני הקראת כתב האישום כבר התחיל לנסח את פרטי כתב האישום בהכרעת הדין, כשברור לו שמדובר בהרשעה. פעם אמרתי לשופט בהרכב שאני רואה בעייתיות בראיות בתיק. אפילו לא דיברתי על זיכוי, והוא אמר לי, 'אתה יודע מה יעשו לנו פה אם נזכה'?"

טימן נשאל: "והשופטים עוזרים 'לקדם' זיכויים? וענה: "התביעה לפעמים אינה מוצלחת מספיק והשופט הרבה יותר חכם או מנוסה. או שהתביעה אינה יכולה על פי דיני הראיות לשאול שאלה מדריכה, ולפעמים שופטים שואלים שאלות הבהרה כדי לעזור לה. המצב הזה בולט במיוחד בעבירות מין. זה קורה בעקבות לחץ חברתי, תקשורתי, של שדולות הנשים. הרי רוב האינסוסים אינם אינוס רחוב, אלא אינוס היכרות. השאלה שעומדת לדיון היא 'הסכימה', או לא 'הסכימה'. לא צריך להוכיח שימוש בכוח. הפסיקה כיום היא כזאת שמי שטוענת לאונס לא צריכה לזוז, כי היא כנראה מאובנת ולא יכולה להשמיע קול. לא נותנים לשופט כלים נוספים מלבד מתן אמון באחד הצדדים – במתלוננת או בנאשם. הבעיה היא שקשה מאוד להילחם בכך אחרי 25 שנים, כשאין ראיות. אדם יכול להתלונן על הוריו על מעשה שעשו בו עד גיל 38. חוץ מעבירות על פשעים של הנאצים ועוזריהם, אין עוד עבירה כזאת שאין עליה התיישנות. אני מדגיש – אם מדובר בתלונת אמת, יש לתת לקורבן העבירה את כל התנאים כדי שלא תתבזה בבית המשפט ולא תדבר על עברה המיני, שתהיה מלווה על ידי מרכזי סיוע. עם זאת, אני חושש מתלונות כזב. שים לב שלא מעמידים לדין את מי שהגישה תלונת כזב, בנימוק שצריך לעודד מתלוננות."

כדאי לקרוא גם חקירת ילדים – איך פקידות סעד שותלות זיכרונות ומדריכות ילדים להעיד "הורים, אם משרד הרווחה חקר את ילדיכם עליכם ומאחורי גבכם דעו כי זכותכם לקבל את קלטת החקירה בתום החקירה, על מנת שתוכלו לצפות בה ולבדוק האם בוצעה חקירה רשלנית או לא. בשנת 2006 קבע בג"צ בפסיקה

10271/02, אברהם פריד והאגודה לזכויות האזרח נגד משטרת ישראל ופרקליטות המדינה, כי זכותו של כל אזרח לקבל את כל חומר החקירה בעניינו אם וכאשר נסתיימה כל החקירה כולה, גם אם תיק החקירה נסגר ללא כתב אישום. הפסיקה התייחסה אמנם לאדם בגיר שתבע לראות את תיק החקירה בעניינו אך היא תקפה גם לגבי תיקי חקירה בהם נחקרו ילדים ולהורים זכות לקבל את כל חומר החקירה בענינים או עניני הילדים. על הפסיקה הזו יש להסתמך בבואכם לדרוש קבלת חומר חקירה בענינכם או בעניני ילדיכם, גם אם לא הוגש כתב אישום נגדכם. אם ברצונכם לתבוע את חוקרי הילדים מטעם משרד הרווחה על רשלנות מקצועית וגרימת נזק נפשי לילדים הנחקרים, עליכם לדרוש את קלטת החקירה. משרד הרווחה. רונית צור מפרסם הנחיות מוטעות לחוקרי הילדים של הרווחה, ועל פי הנחיות שגויות אלו הם מבצעים חקירות ילדים לא מקצועיות".

פרוטוקול ועדת משנה של ועדת העבודה והרווחה בכנסת "מדיניות ההחמרה כלפי גברים בתחומי רווחה ומשפחה" 1-1-2008 דיון מרתק בוועדת משנה בכנסת בינואר 2008 בו שוטחים הגברים טענותיהם ונציגות הפמיניזם הרדיקלי מתייצבות להילחם בטענות הגברים: אורלי לוטן ממרכז המידע של הכנסת, אשר מקושרת ישירות למרכז רקמן, וילמה מאור, מזכירת ועדת הרווחה, נורית זיו מהמשטרה ויעל הרמל ממשרד הרווחה. בפרוטוקול זה נדונות השימוש בנתונים כוזבים סטטיסטיים לניפוח סטטיסטיקות אלימות במשפחה מטעם נשות הפמיניזם הרדיקלי, הרחקות גברים מהבית ע"י המשטרה, פקידות סעד שקרניות שתמיד ממליצות לטובת האישה ואף מעודדות תלונות שווא, ומרכזי הקשר הידועים לשמצה.

הגברים בוכים בלילה – בגלל תלונות שווא

חנן ישב חודשים במעצר, מנותק מילדיו, בגלל שקרים שבדתה פרודתו – והוא לא היחיד. עו"ד הילה נאווי קוראת למהפכה במערכת שמאמינה אוטומטית לנשים, ולא מענישה את הרמאיות

חנן (שם בדוי, הפרטים האמיתיים שמורים במערכת) היה עובד ציבור מסור שעסק בטיפול, פרוד ואב לשניים, כשהמשטרה עצרה אותו בחשד לתקיפה של פרודתו ואיומים עליה. לאחר מעצרו, הוא הפנה את השוטר שחקר אותו למסרונים מאיימים שפרודתו שלחה לו, בהם טענה כי תעליל עליו ותגרום למעצרו. במקום לבדוק את טענותיו, החוקר התרשל ומסר את מכשיר הטלפון הנייד למתלוננת, שאינה מבזבזת זמן ומוחקת את המסרונים. חנן מצא עצמו לראשונה בחייו מאחורי סורג וברית, את הלילות שבילה במעצר, ממרר בבכי, הוא לעולם לא ישכח.

בהמשך שחרר בית המשפט את חנן בתנאים של מעצר בית מוחלט, כשאזיקון אלקטרוני מוצמד לרגלו כאחרון העבריינים. הוא סולק מביתו במרכז הארץ ונאלץ לשהות על פי צו בית משפט בצפון הארץ, נעול בין ארבעה קירות במשך חודשים ארוכים. הוא היה נתון בסכנת פיטורים ממקום עבודתו, ולא ניתן לו לראות את ילדיו שגידל עד אז במסירות. הילדים בכו בטלפון וביקשו לראות אותו. רק לאחר חודשים הצליח להוכיח בבית המשפט כי פרודתו העלילה עלילת שווא, מאחר וקינאה לו, היא הודתה כי בדתה את התלונה והתנצלה.

לאחר כשנה הוגש כתב אישום נגד המתלוננת, בעבירה של מסירת ידיעות כוזבות. ואולם, ברוח הנחיה 2.5 בפרקליטות המדינה – שלא להעמיד לדין נשים שחזרו בהן מתלוננותיהן אלא במקרים נדירים, בוטל כתב האישום. במשטרת ישראל הוחלט כי דמעותיה של האישה בעת מסירת התלונה שוות יותר מדמעותיו של חנן בחקירה, כאשר טען לחפותו.

מערכת מפוחדת ומשותקת

גברים לא מעטים אף שמו קץ לחייהם במצבים כאלה (צילום אילוסטרציה Shutterstock):

חנן אינו לבד. מדי שנה מוגשות תלונות שווא רבות נגד גברים, והקושי להוכיח כי מדובר בעלילה הוא רב ביותר. למרבה הצער גם כשיוצאת האמת לאור – מופלים הגברים לעתים קרובות לרעה, והנשים המתלוננות יוצאות פטורות בלא כלום.

אין ספק שנשים סובלות מאלימות במשפחה, ויש להגן להגן עליהן. אולם נקודת המוצא השגרתית של המערכת בעת טיפולה בתלונה – לפיה יש להוציא מיידית את הגבר מהבית, להרחיקו ממרכז חייו וברוב הפעמים לעוצרו מבלי לבדוק לעומק כל תלונה ותלונה – גורמת לנזקים בלתי הפיכים. גברים שמוגשת נגדם תלונת שווא מוצאים עצמם מושפלים בחדר החקירות, מאבדים את אמונם במערכת החוק, מאבדים את מקום עבודתם, את כבודם בחברה, את סמכותם ההורית ואת כספם. גברים אלו מורחקים מילדיהם הזקוקים להם עד מאוד, הופכים לחסרי בית ומאבדים את עצמאותם. גברים לא מעטים אף שמו קץ לחייהם במצבים כאלה.

קל, ולכאורה לגיטימי יותר, לדבר על אלימות גברים נגד נשים. אכן, נשים נרצחות על ידי בני זוגן וזוהי עובדה. אולם בד בבד, אסור לנו להתעלם מנשים אלימות. אלו הן הנשים העושות שימוש במשטרה להשגת רווחים במסגרת הליך גירושין, נשים המבקשות לבוא חשבון עם בני זוגן בשל קינאה וכעס.

האם ניתן לכמת את מחירו של לילה במעצר לגבר חף מפשע? האם ניתן לנקוב במחיר עלותו של אובדן מקום עבודה בשל מעצר בית ממושך? דבר חד בטוח: אפשר לעשות ככל האפשר כדי למנוע מקרים כאלה. כל שנדרש הוא פעולה נחרצת של המערכת נגד מוסרות תלונות שקריות - הגשת כתב אישום והטלת עונשים חריפים יותר. כיום, חוששת המערכת להגיש כתבי אישום בגין תלונות שווא, בשל הנחה שגויה שהדבר ימנע מנשים מוכות להתלונן. ולא כך הוא - למעשה, אותן נשים הבודות תלונות עלולות לגרום לחוסר אמון בנשים אומללות באמת הסובלות מאלימות. חשש נוסף המושרש במערכת הוא החשש שבעצם הגשת כתב אישום ייחשף קלון החקירה הרשלנית שנערכה, ונתנה אמון באישה שטוטה בדיות ועלילות. מערכת החוק, אם כן, פוחדת ומשותקת. אולם הגיע זמנה להתעורר ולעשות מעשה - בטרם יהיה מאוחר מדי.

השבוע נשאתי דברים בכנס משותף של ארגוני גברים ("א' זה אבא", "קואליציית האבות והפמיליסטים"). אין מדובר כבר במיעוט, אלא בקהילת גברים הולכת וגדלה החיה בתוכנו, קהילה ממורמרת ועצובה (ולא קוריוז בנוסח המפלגות הרצות אחת לארבע שנים לכנסת). מדובר באנשים נורמטיביים, כואבים ומיואשים. הם חשים כי המדינה מתנכרת להם, מרגישים את כובד ידה של משטרת ישראל על כתפם ונאלצים לפתע לגונן על כישורי האבהות שלהם, כאשר טרם הליך הגירושים נחשבו אבות למופת. בן לילה הם מוצאים עצמם בתא מצחין עם נרקומנים, סרסורים ושאר "מרסקי פרצופים מקצועיים". לאותם גברים מגיע יחס טוב וצודק יותר מהרשויות, ולנו מגיעה מערכת חוק שוויונית, מאוזנת ואמיצה יותר. הגיעה העת לשינוי.

האם יש מגיפה של תלונות שווא על עבירות מין?

27.03.14 | יערה רשף

עו"ד יערה רשף

מחוז תל אביב של לשכת עורכי הדין קבע כי "קיימת מגיפה" של תלונות שווא. במילים אחרות, יש המון תלונות שקריות על עבירות מין ונשים מעלילות על גברים חפים מפשע חדשות לבקרים. עד כמה הטענה הזו רחוקה מהאמת?

מחוז תל אביב בראשותו של עו"ד אפי נווה הכריז השבוע בקול תרועה רמה על הקמת ועדה חדשה – "הועדה לטיפול במגיפת תלונות השווא", שתפעל בשיתוף פעולה עם הפרקליטות והמשטרה.

עוד באון לייף:

מה הקשר בין עבירת מין למרמה והפרת נתונים?

יחסי מין בהסכמה עדיין יכולים להיות אונס

שופטים לא מבינים דבר באלימות מינית

תחושת בושה אחזה בי למקרא הידיעה, לאחר מכן כעס ואכזבה. זה המחוז שבו אני חברה? האם עצרו אלה ואלה על מנת לדון בשאלה מהי בכלל תלונות שווא? האם בכלל אספו נתונים עת הכריזו בחגיגות על הקמת הוועדה המבישה?

"תלונות שווא" הינה תלונה שבה המתלונן או המתלוננת מגישים תלונה – לשווא, כלומר, התלונה הינה תלונת שקר, ועל כן קמה עילה לחקור את המתלונן, או המתלוננת בגין עבירת "מסירת ידיעה כוזבת" לפי סעיף 243 לחוק העונשין – "המוסר לשוטר או למי שמוסמך להגיש תביעה פלילית, ידיעה על עבירה כשהוא יודע שהידיעה כוזבת".

מחוז תל אביב של לשכת עורכי הדין קבע בהקמת הוועדה עובדה לפיה "קיימת מגיפה" של תלונות שווא, אולם, הגורם היחיד האמון על איסוף נתונים סטטיסטיים רשמיים הוא משטרת ישראל שמפרסמת כל שנה את השנתון הסטטיסטי.

"תלונות שווא" הינה מונח מיזוגני שמטרתו שנאת נשים. המונח מתקשר תמיד לכך שנשים הן מעלילניות ושקרניות בתלונותיהן. המונח נשמע תדיר כאשר תיקים נסגרים ("אמרנו לכם שזו הייתה תלונת שווא") או אפילו עם הגשת התלונה ובטרם התחילה החקירה.

קיימת הנחה שקרית לפיה דווקא בתחום דיני המשפחה קיימת "מגיפה" חריפה של תלונות שווא, ומספיקה מילה של אישה על מנת שגבר ייעצר. בפועל, הנתונים המספריים מלמדים אחרת. בשנת 2012, לדוגמא, 13 נשים נרצחו על ידי בני זוגן.

21,270 תיקים נפתחו בעבירות אלימות במשפחה ולהלן התפלגותם: 1% מהעבירות היו עבירות מין, 6% גרימת נזק לרכוש בזדון, 17% הפרת הוראה חוקית, 17% אימים, 47% עבירות נגד גוף האדם (תקיפה וחבלה), 12% עבירות אחרות. מתוך 21,270 התיקים שנפתחו בוצעו רק 5,836 מעצרים. כלומר, מהנתונים עולה תמונה חד משמעית לפיה המשטרה לא עוצרת באופן אוטומטי בכל פעם כשמוגשת תלונה. מעצרים בוצעו רק ב-27% מהתלונות שהוגשו.

המצדדים בתלונות השווא טוענים כי מקום בו התיק הפלילי נסגר – תהווה סגירת התיק הוכחה ניצחת להיות התלונה "תלונת שווא". בפועל, אין כך הדבר. לפי החוק, כשנודע למשטרה על דבר עבירה עליה לחקור את העניין. לאחר חקירה, יוגש כתב אישום לבית המשפט או ייסגר התיק.

מדוע סגירת תיק לא תהווה הוכחה ניצחת להיות תלונה "תלונת שווא"? משום שלא תמיד לאחר חקירה ניתן לגבש ראיות להוכחת האישום בבית המשפט. אין משמעות הדבר כי התלונה הייתה שקרית מלכתחילה. במקרה כזה ייסגר התיק "מחוסר ראיות". בשפה משפטית טהורה, סגירת תיק מחוסר ראיות משמעה כי בחומר החקירה קיימת לפחות שמץ ראיה שקושרת את החשוד למעשה העבירה בגינו נחקר. כיצד ניתן לטעון במקרים מסוג זה כי מדובר "בתלונת שווא"?

"הייתי שפחת מין שלו במשך חצי שנה"

אני כותבת כי אני רוצה להיות בנאדם טוב. כזה שידוע שהוא עשה את המעשה הנכון והראוי. אני לא רוצה להיות האישה שעמדה מנגד בזמן שהוא עשה את אותו דבר לאחרות. אני רוצה להיות האישה שהצילה אותן מגורל דומה לשלי. אני רוצה אבל אני לא מצליחה

גם במקרים בהם נסגר התיק בעילת חוסר אשמה פלילית – לכאורה עילה המנקה עד תום את החשוד, לא ניתן לטעון כי התלונה הייתה שקרית, תלונת שווא. זאת, משום שפעמים רבות גורמי החקירה לא מבצעים את המוטל עליהם ומתרשלים בתפקידם. מחדלי חקירה מתרחשים בחקירות יומיומיות, בשל טעויות אנוש ובשל סיבות אחרות. על כן, העובדה שתיק נסגר בעילה זו עדיין אין משמעה שהתלונה שהוגשה הינה תלונת בדים.

יתרה מכך, עשויה לעלות הסברה כאילו, אם הוגש כתב אישום ונוהל הליך הוכחות שבסופו זוכה הנאשם, אזי שבהכרח התלונה שהוגשה הייתה תלונת שווא. גם סברה זו אינה מדויקת. בהליך פלילי, הנטל להוכיח את האשמה רובץ על כתפי המאשימה, שהינה תמיד מדינת ישראל, לא תמיד המאשימה מצליחה לעשות כן בשל סיבות שונות (ניהול לא מוצלח של הליך ההוכחות, מחדלי חקירה ועוד) ואז בצדק מזכה בית המשפט את הנאשם. אולם, זיכוי מחמת הספק, תמיד מותיר ספק בחפות הנאשם. לא בכדי, מפרידים בתי המשפט הפליליים כאשר הם מזכים אדם מחמת הספק או זיכוי מלא.

בת"פ 25241-09-10 ניתן פסק דין מזכה מחמת הספק על ידי כבוד השופטת שרית זמיר בבית המשפט לראשון לציון. בתיק זה, הוגש כתב אישום חמור נגד הנאשם בו נטען כי איים על אשתו כי ירצח אותה. הנאשם כפר בכתב האישום וטען כי המדובר בתלונת שווא ולמעשה הוא הקורבן במקרה זה שכן במהלך כל שנות נישואיו למתלוננת היה נתון לאלימות פיזית ומילולית.

יודגש כי התלונה לא הוגשה ביוזמת המתלוננת אלא שוטר הגיע לבית המתלוננת והנאשם ודרש לדעת האם ישנה בבית אלימות וזאת בעקבות פניה של שכן שהודיע למשטרה כי מן הבית בוקעים צעקות רמות ואיומים ברצח. זאת ועוד, התבקשה המתלוננת להגיע למשטרה ושם, בבכי, לפי עדותה, ביקשה מהשוטרת לפתור את עניינה עם בעלה מחוץ למשטרה. המתלוננת העידה שנמנעה מלהתלונן הן מפני הפחד והבושה והן מפני הפחד שהתלונה תפגע בעתידו המקצועי של בעלה שהיה באותה עת סטודנט למשפטים.

בסופו של הליך, כאמור, זיכה בית המשפט מחמת הספק את הנאשם, אך יחד עם זאת, מצא לנכון לקבוע את הדברים הבאים:

"בסייפת הכרעת הדין אציין, כי גם גרסתו של הנאשם לא הותירה בי רושם חיובי, והיא אינה נקייה מספקות ותהיות. בניגוד לרושם אותו ניסה ליצור הנאשם במהלך הדיון בפני, כגבר חלש וכנוע שנפל קורבן לבת-זוג אלימה וכוחנית, התרשמתי כי הנאשם הינו אדם שתלטן, בוטה, לא סובלני, רגזן, נחרץ בדעותיו, מתקשה להתנהל ביציבות במסגרות חיי השונות, אשר הייתה לו תרומה מכרעת למערכת היחסים הקשה והעכורה עם המתלוננת. במובן זה לא התרשמתי שהנאשם חף מכל פשע והמתלוננת לכאורה העלילה עליו עלילות בדים. עם זאת, במשפט פלילי לא

על הנאשם להוכיח את חפותו, אפילו הנאשם מתיר רושם בלתי אמין, אפילו הסתבך באי התאמות ואפילו בשקרים, לא על אלו ניתן להשתית הרשעה בפלילים. במצב דברים זה, לאחר שנפלו פרכות מסוימות בגרסת המתלוננת ונוכח מחדלי החקירה וכל שפורט לעיל נתעורר ספק בתשתית העובדתית שהציגה המאשימה, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק".

לפיכך, מקרה זה הינו מקרה ממנו אנו למדים שגם במקרה בו זוכה הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, ברור הוא כי לא עסקין במקרה של תלונת שווא.

אין כל נתונים ולא ניתן להגיע לפילוח סטטיסטי של נתונים בדבר אחוז תלונות השווא בישראל.

חוששתני כי הקמת הוועדה תהיה עלה תאנה, תירוץ לסגירת תיקים נוספת שגם ככה שיעורם עומד על 80% בעבירות מין בישראל, ושיעור גבוה לא פחות בעבירות נגד נשים בתחומים אחרים. כמו כן, תהיה הוועדה תמריץ נוסף להתעלל בקורבנות עבירות מין בבחינת "המלך אמר" – כלומר, החשוד אמר שהקורבן היא זונה / פתיינית / מעלילנית ועל כן יהיה צורך לחקור אותה בעילת שיבוש הליכי חקירה / מסירת הודעה כוזבת / או סתם שאלות שאינן ממין העניין.

לפיכך, לא נותר אלא להצטער על ניתור המשאבים של מחוז תל אביב של לשכת עורכי הדין בישראל דווקא אל הקמת וועדה שעוסקת במאבק במושג מיזוגני ושוביניסטי כדוגמת "תלונות השווא"

30 באפריל 2013

תלונות שווא

בכל תופעה – ולו המדוברת ביותר – יש צדדים נסתרים שמודרים מהדיון הציבורי. הם נשארים בצל, הן משום שהתופעה חשובה יותר מהעיסוק בסימפטומים שלה; והן משום שלגופים הדומיננטיים בעיסוק בתופעה נוח שלא לתת לה בולטות, כל אחד מסיבותיו הוא. כזו היא תופעת תלונות השווא בתחום האלימות נגד בני זוג.

תופעת תלונות השווא באלימות בין בני זוג (False complaints / false allegations in violence against women) היא ניסיון לעשות במנגנון אכיפת החוק שימוש, לצורך השגת עמדת יתרון על הצד השני במאבקי גירושין וחלוקת רכוש, וגם על רקע מניעים רגשיים כמו נקמה.

אוכלוסיית מתלונני השווא הינה סוג של אוכלוסייה "טפילה" (Parasite), שמתקיימת בתוך או על חשבונה של תופעה אחרת, הקרויה "פונדקאי" (host) - במקרה שלנו, על גב קרבנות האלימות נגד נשים) ותלויה בה לקיומה. כמו נוסע סמוי באוניה, מתגנב הטפיל אליה ומתקיים על חשבון נוסעיה. כאשר גודל הטפיל זניח ביחס לפונדקאי, מתקיימים שניהם במעין שלימות של ניגודים המאפיינת את עולמנו. אולם, אם הטפיל הופך דומיננטי מדי, הוא עלול לפגוע קשה בפונדקאי שלו, גם אם דבר זה יפגע בעקיפין בטפיל עצמו.

ימיה של תופעת מתלונני השווא כימי תופעת האלימות נגד נשים. יוסף, שנמכר לעבד בבית פוטיפר – שר הטבחים של פרעה – היה קרוב לתלונה כזו בגין אחת הקשות בעבירות האלימות נגד נשים – האונס. ספר בראשית (ל"ט, ז-כ) מספר לנו על אשת פוטיפר, שניסתה לפתות את יוסף וכשלה. הוא ברח מהבית ובגדו נשאר בידה; והיא מיהרה להאשילו באונס על מנת להגן על עצמה. עקב כך הושלך לכלא.

רובן המכריע של התלונות במשטרה על אלימות נגד נשים, בעיקר במשפחה, מביאות למעצר החשוד. זה קורה גם כאשר התשתית הראייתית חלשה, כאשר אין סימני פגיעה, וכאשר החומר היחידי הנמצא הוא גרסאות סותרות של המעורבים. מעצר שווא בתחנת המשטרה יכול להתגלגל להארכת מעצר בבית-המשפט ואף להגשת כתב אישום, לעתים, גם כאשר התיק בעייתי, הוא עלול להסתיים בהרשעת החשוד.

הדלק המניע את תופעת תלונות השווא הוא הרווח הגדול למתלונן אם התלונה עולה יפה; "העצות החבריות" שמקבלות נשים, הנמצאות במאבקי גירושין; ולצערנו, מה שאף חמור מכך, הכוונה מפורשת של חלק מעורכי הדין (יחזקאלי, 2002).

היקפה של תופעת תלונות השווא אפוף אי וודאות, וכשאנו סופרים את תלונות השווא, אנו לוקחים בחשבון רק את אלה שהתגלו מעבר לכל ספק. הקושי המובנה לרדת לחקר האמת הוא המאפיין העיקרי של העבירה הזו.

המחקר היחידי המוכר לי, שבו נמנו תלונות שווא בתחנת משטרה, נערך בזמן אמת בתחנת באר שבע על ידי ד"ר אורית שלו, כאשר פיקדתי עליה בתחילת שנות התשעים של המאה הקודמת. בחודשים הראשונים למחקר אותרו 14.2% מהמקרים כמקרי שווא (שלו, 1993, מאי). להערכתי, בתחנות שבהן פוחתת מקצועיות הצוות המטפל בתקופת זמן מסוימת, יכולה התופעה לטפס אף ל- 50% ויותר מכלל המקרים; ולהיפך. הקפדה ומודעות גורמים לירידה מהירה בתופעה וכפי הנראה, ל"נדידתה" למקומות אחרים. במחקרה של שלו הביאה ההקפדה על כל מקרה לירידת התופעה ל- 2% בלבד (שם).

קיימת עליה בתלונות השווא גם בשעות ספציפיות במהלך היממה – שעות הערב והלילה, כאשר הקצינים התורנים בתחנות, בדרך-כלל, אינם מקצועיים. במקרה של ספק הם יעדיפו – במידה רבה בצדק – לשגות בביצוע מעצר שווא על-פני שחרור בעייתי, שיכול גם לפגוע בקורבן, וגם בהם ובקריירה שלהם).

כולנו בני אדם והמערכת אינה חסינה מטעויות. תמיד תהיינה פרצות במערכת. תמיד יהיו אנשי אכיפה שקל להטעות יותר מאחרים ולעולם יהיה מי שינצל אותן. התופעה הזו מוכרת בכל תחום המנוהל על ידי בני אדם שגורלות של בני אדם אחרים תלויים בהחלטותיהם. למשל, חדרי מיון בשעות הלילה; או התורים לבקשות ערר, המשתרכים בלשכותיהם של שופטים הנוטים להיעתר לבקשות, לעומת לחץ נמוך בהרבה אצל המחמירים.

לאיש האכיפה המעוניין גם להגן על עצמו, נוח הרבה יותר לקחת החלטה של "בית שמאי" מאשר של "בית הלל". בעניין זה כותב כבוד שופט בית המשפט המחוזי בבאר שבע, נתן זלוצ'ובר, כי "בכל אירוע של אלימות במשפחה שתוצאותיו קשות, עומדות סוכנויות אכיפת החוק לדין, לפני כולם. כדי להתגונן במשפט הציבור, יש העדפה ברורה של נקיטת דפוסי פעולה קשיחים, הנמנעים לעתים מהפעלת שיקול דעת ענייני, התואם את המקרה הרלוונטי".

הגזמה הפוגעת בחשוד, בעצור או בנאשם", טוען זלוצ'ובר, "לא הביאה עד עתה לביקורת קשה בתחום זה. אולם מנגד ברור, כי תוצאה של שגיאה, ולו גם קלה, שתביא לתוצאה קשה, תפגע גם בשוגה, עד כדי הדחה של קציני משטרה מתפקידם" (זלוצ'ובר, 2004, עמ' 30).

למרות שהבעיה מוכרת היטב לעוסקים בצדדיה השונים של התופעה, העיסוק בה הוא כמעט טאבו, והחשיפה של כלל הציבור אליה זניחה, אולי בשל החשש שעיסוק כזה עלול לפגוע במאמץ העיקרי.

בינואר 2002 פרסמתי בכתב העת "מראות המשטרה" מאמר מקצועי בתחום זה, על בסיס ניסיוני האישי כמפקדן של שלוש תחנות משטרה וכראש היחידה לשיטור קהילתי שפעלה לגיבוש וליישום מודל טיפול מערכתי בתופעה (המאמר הועתק גם לבלוג זה). מאז עברו עשור שנים ויותר. למרות זאת, אין חודש שבו אינני נדרש לאותו מאמר בדרך כלשהי; דומני, שזו הייתה גם הסיבה לכך שאני נמצא פה היום לפניכם. אם מאמר בן יותר מעשור נשאר עדיין דומיננטי, דומה שלא התחדש הרבה מאז, ולא נכתבו רבים אחרים באותו עניין.

העיסוק בנושא מרתיע את ארגוני הנשים וארגוני העבודה הסוציאלית, ומבחינתם בצדק. בניגוד לאוכלוסיית הפונות למשטרה מורכבת אוכלוסיית הקורבנות הפונות לארגונים הללו ברובה ממקרי אמת. על-כן נראות הטענות הנגדיות כשובניזם, וכתמיכה במתעללים. גם הבוטות המאפיינת את ארגוני הגברים, הנאבקים להטות את המטוטלת לצידה השני, אינה מקלה על קבלת טיעוניהם.

באמצע שנות התשעים של המאה הקודמת, כאשר בניתי את מודל הטיפול המערכתי באלימות בין בני-זוג בתפקידי כראש המחלקה לשיטור קהילתי במשטרה, ביחד עם ארגונים מקצועיים, קיבלתי עצות טובות מעמיתי אלה, להשמיט נושא זה מן המודל, אם ברצוני להביא לשיתוף פעולה עם כל הגופים הפועלים בתחום (יחזקאלי, 2002).

אחד הטיעונים השגורים כנגד העיסוק בתופעת תלונות השווא הוא חוסר הפרופורציה בין שתי העבירות: רוב המקרים של אלימות מופנים כנגד נשים, רוב התלונות הן תלונות אמת ורובן המכריע של ההרוגות כתוצאה מתופעה זו הן נשים. אולם לפי ההיגיון הזה, גם סדר הקדימות יוצא הדופן הניתן לתופעת האלימות נגד נשים הינו פסול, שהרי, הסטטיסטיקה של עבירה זו אינה קשה יותר מאשר תחומי אלימות אחרים, אחוז הרציחות מתוך כלל האלימות הכללי שולי, וכך גם מסך הסובלות מאלימות.

בשנת 2011 לדוגמה, נרצחו 19 נשים בידי בני זוגן מתוך 152 מקרי רצח סה"כ (12.5%). אם היקף העבירה וחומרתה הוא הממד לעיסוק בתופעה, לא היינו צריכים להתמקד באלימות במשפחה, שהרי חלקה במקרי הרצח זעום כ-13%, יש חמורות ממנה ("פיגועים פליליים" למשל); ויש מקרים שלא פוענחו... (משטרת ישראל, 2012, עמ' 23).

גידול ב"מפלס" תלונות השווא גורם נזק מקצועי לגורמי האכיפה: שוטרים, הפועלים בשטח בלחץ האירועים, נוטים לגבש לעצמם תבניות עבודה. אם שלושת האירועים האחרונים בהם נתקל השוטר היו אירועי שווא, יטה השוטר לראות גם במקרה הבא ככזה ולהיפך (יחזקאלי, 2002).

התופעה גם פוגעת, בטווח הקצר והארוך גם יחד, בגורם הפגיע ביותר בתא המשפחתי – הילדים, שאביהם מתויג כעברייני ומאבד את הלגיטימציה שלו כהורה נורמטיבי, פרנסת המשפחה נפגעת, והם הופכים לכלי משחק במאבק ללא חוקים בין בני הזוג.

ועוד לא דיברנו על קרבנות העבירה המשלמים מחיר אישי כבד, וכל אדם הוא עולם ומלואו. ההתעלמות מהתופעה גורמת להם להתאגד, למחות ולנסות ליצור קבוצות לחץ לשינוי המצב; ואכן, ניתן לראות בעולם המערבי ניצנים של שינוי התייחסות מצד מערכת האכיפה לכיוון מאוזן יותר.

מיעוט העיסוק בתופעת תלונות השווא בפורומים מקצועיים, מביא להיעדר דיון מקצועי ביכולת להגביל את ממדיה. הצעות כאלה יש רק מעט, וגם הן באות בדרך כלל מחוץ למערכת.

כך למשל הציע גיל רון, הפובליציסט ומייסד עמותת ה"פמיליסטים", הפועלת לחיזוק מוסד המשפחה, לבטל את הנחיה מס' 2.5 של הפרקליטות (פרקליטות המדינה, 1993), שבסעיפים 5-7 מורה שלא לנהל הליכים פליליים נגד חשוד בעדות סותרת, למעט במקרים חריגים (רון, 2004).

אולם לצערי, אין פתרונות קלים. החזרה מעדות היא תופעה המאפיינת דווקא נשים מוכות מהסוג הקשה ביותר, במציאות שהסביבה לוחצת על המתלוננת לחזור בה, וכשהיא נוכחת שלמרות התלונה, תאלץ לחזור ולחיות עם המתעלל מסיבות של דת, מסורת, מגורים, כסף ואף פחד מנקמתו.

בעשרים השנים האחרונות התבגרה המערכת מאוד באופן טיפולה בתופעת האלימות נגד נשים, ומקסמה במידה רבה את פוטנציאל ההתמודדות שלה. עתה, עברנו את "עידן התמימות". כדברי שופט בית המשפט המחוזי בבאר שבע, נתן זלוצ'ובר, עלינו לעבור מ הדפוס של ניסיונות לפתור את הבעיה, לאסטרטגיה של ניהולה (זלוצ'ובר, 2004, עמ' 32).

אנו כבר מודעים למגבלות הכוח ומבינים ששתי התופעות: אלימות נגד נשים ותלונות השווא הן כרוניות, ותמשכנה ללוותנו תמיד, כי כולנו בני אנוש, ולעולם יהיו כאלה שינצלו את נקודות התורפה של אחרים – קרבתות ואנשי אכיפה כאחד.

עלינו להכיל את תופעת תלונות השווא כחלק מההתמודדות הכוללת עם תופעת האלימות נגד נשים. צריך לתת לה מודעות, לדבר עליה בציבור ובפורומים מקצועיים ולהתמודד עמה במידת האפשר. זאת, תוך הקפדה שפעולות שתצמצמנה את התפשטות הטפיל, לא תפגענה בפונדקאי.

"בית המשפט השלום בתל אביב גזר מאסר בפועל לאם ל- 6 ילדים, אשר הגישה תלונת שווא במשטרה נגד בעלה!"

בית משפט השלום בתל-אביב גזר מאסר בפועל לאם ל-6 ילדים, אשר הגישה תלונות שווא במשטרה נגד בעלה

בית המשפט גזר מאסר על אם ל-6 ילדים, אשר התלוננה נגד בן זוגה תלונות שווא כאילו ביצע מעשים מגונים בכוח ואימים. התלונות הביאו למעצרו של הבעל ולפתיחת הליך משפטי נגדו. גזר הדין שהוטל על האישה כלל 20 חודשי מאסר, מתוכם 8 חודשי מאסר בפועל והיתרה על תנאי, וכן קנס סמלי בגובה 200 ש"ח.

בית המשפט קבע כי העבירה של מסירת ידיעות כוזבות היא נגע שיש לעקור אותו מן השורש. בית המשפט הוסיף כי בתי המשפט אינם רואים בקלות ראש עבירות מסוג זה וכי יש להעיד עדות אמת, וכן יש להגיש רק תלונות אמת ולא להשתמש שלא כדין במשטרה או בזרועות החקירה או ברשויות הרווחה כאמצעים טקטיים ולהסתמך על מציג שווא.

הנאשמת, אישה צעירה, אם ל-6 ילדים, נשואה בשנית. על אף שהנאשמת והמתלונן חיו כבני זוג פרודים, השניים הביאו לעולם 3 ילדים משותפים.

הנאשמת הגישה נגד בן זוגה תלונות שווא על ביצוע מעשים מגונים בכוח ועל אימים. המתלונן נעצר, נחקר במשטרה, ולבסוף הוגש נגדו כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים. הבקשה התקבלה, והמתלונן מאסר, עד ששוחרר בערובה בתנאים מגבילים. המתלונן ישב לשווא במעצר במשך 23 יום.

כ-7 חודשים לאחר הגשת התלונות, בערך בשלב שבו החלה להישמע פרשת התביעה נגד המתלונן, הגיעה הנאשמת למשטרה ומסרה הודעה סותרת ממנה עולה כי תלונתה נגד בעלה היו שקריות.

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה שלה במתן הודעות סותרות, קרי בעבירה על הוראת סעיף 240(א) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977. הממונה על עבודות השירות מצא כי הנאשמת איננה מסוגלת לבצע עבודות שירות.

מתוך הכרעת הדין: לא בכדי ראה המחוקק עבירה זו כעבירה חמורה ואף קבע עונש מקסימלי של מאסר עד 5 שנים למבצעה. מדובר במסירת הודעות סותרות בשאלות מהותיות ביותר! כל פגיעה מסוג זה בהליכי החקירה פוגעת בערך חברתי חשוב ביותר והוא קיום משפט צדק, משפט הוגן, בו גם לנחקר נשמרות זכויותיו, וגם הנחקר יודע שמי שסופל עליו אשמות שווא, יענש בסופו של יום.

כל הקלת ראש והרמת כתף ופסירת מבצע עבירות אלה בעונש לא משמעותי יש בה פגיעה ישירה במראית פני הצדק ובאמון אותו על הבריות לרכוש לבית המשפט בפרט, ולהליך השיפוט בכלל.

אשר לגזר הדין: בתי המשפט נוהגים על פי רוב לגזור את הדין, ואחר כך לקבוע את חומרת העונש בהתאם לנסיבות. בית המשפט כאן קבע כי עונש המקסימום הקבוע בהוראות החיקוק, לא צריך להיות אות מתה. נהפוך הוא! העונש המרבי האפשרי בחוק הוא זה שצריך להיות נקודת המוצא לענישה, וממנו, מעונש המקסימום, ניתן לגרוע בהתאם לנסיבות המקלות הספציפיות של המקרה הפרטי.

בגין נסיבותיה האישיות של הנאשמת מחד גיסא, אך בגין חומרת העבירה מאידך גיסא, נגזרו על הנאשמת העונשים הבאים: 20 חודשי מאסר, מתוכם 8 חודשי מאסר בפועל והיתרה על תנאי. בגין מצבם הכלכלי של הנאשמת ומשפחתה, הוטל על הנאשמת קנס סמלי בגובה 200 ש"ח או שבוע מאסר תמורתו.

"יש שופטים שלט יודעים מה זה זיכוי", הארץ, תומר זרחין

www.haaretz.co.il

14/03/2008 עודכן ב- 10:29

"יש שופטים שלא יודעים מה זה זיכוי"

שופט בית המשפט המחוזי בתל אביב, שלי טימן, פרש השבוע מתפקידו עם בטן מלאה: מערכת המשפט מזניחה את זכויות הנאשם, השופטים ממהרים להרשיע והקולגות לא תומכים ברגע האמת. בתחום הרגיש של עבירות מין, אומר טימן בראיון מיוחד ל"הארץ", יש השפעה חזקה מדי של שדולות הנשים מאת תומר זרחין

"יש שופטים שלא מכירים את המלה זיכוי. ברגע שהם רואים כתב אישום הם יכולים כבר לכתוב את גזר הדין", אומר השופט שלי טימן. "אני מכיר שופט שהיה מקבל את התיק, ועוד לפני הקראת כתב האישום כבר התחיל לנסח את פרטי כתב האישום בהכרעת הדין, כשברור לו שמדובר בהרשעה. פעם אמרתי לשופט בהרכב שאני רואה בעייתיות בראיות בתיק. אפילו לא דיברתי על זיכוי, והוא אמר לי, 'אתה יודע מה יעשו לנו פה אם נזכה?'" טימן, בן 64, פרש השבוע מתפקידו כשופט לאחר 27 שנים, 13 מהן בבית המשפט המחוזי בתל אביב. משנת 2003 עמד בראש הרכב פשע חמור במחוזי של תל אביב, שדן בכמה מתיקי הפשע המרכזיים בישראל בשנים האחרונות. בין התיקים שעברו דרכו היו המשפטים של טלי פחימה; עופר מקסימוב; פרשת בני הדייג; האחים אוחנה; נחום מנבר; אונס לינור אברג'יל; רצח יחזקאל אסלן; כריס סרפו - "אנס האיידס"; סוחרי נשים. הוא גם דן בתיקים רבים מספור של עברייני מין.

התיק נגד האחים אוחנה - הנאשמים בשליחת רוצחים שכירים לנקום את רצח אחיהם, ותיק הרצח בפרשת "בני הדייג" - שבו נרצח תושב יפו שנלקח בתא מטען של מכונית ונורה, היו הפרשיות שבסופו של דבר הביאו לפרישתו.

בתיק אוחנה סבר טימן, כי איכון הטלפונים הסלולריים של הנאשמים אינו ראיה מספקת להוכחת הימצאותם במקום מסוים בזמן מסוים, אף על פי שעדים מקצועיים של החברות הסלולריות העידו פעמיים בפני בית המשפט על איכון הטלפונים של הנאשמים בעת הרצח.

החלטתו של טימן במקרה זה תיסקלה את הפרקליטות, שראתה באיכון הטלפונים הסלולריים ראיה חשובה מאוד שאמורה היתה לסייע להרשעת הנאשמים. כן נשמעה ביקורת על האופן האטי שבו ניהל טימן את ההליכים בתיק. טימן דחה בתוקף טענה זו. בפרשת בני הדייג הגיעה הפרקליטות להסדר טיעון מקל עם הנאשמים ברצח, לאחר שבית המשפט דרש לחשוף מקור משטרתי שהפליל את הנאשמים. ההרכב שטימן עמד בראשו תקף את הפרקליטות על כשרות הראיות שהציגה. לטימן גם היו יחסים עכורים עם חלק מעמיתיו, ובהם נשיא המחוזי בתל אביב אורי גורן, שלטענת השופט הפורש לא העניק לו גיבוי כשהפרקליטות תקפה אותו וטענה להטיה לטובת הנאשמים בתיק אוחנה.

גורן הורה על העברת התיק לגישור, בלי לידע את הצדדים ואת ראש ההרכב. טימן קרא על ההחלטה בעיתון וביוני 2007 הודיע כי הוא מתכוון לפרוש, וכי לא יקבל תיקים נוספים. בנובמבר 2007, אחרי שסיגורו מת, הגיש אחד הנאשמים בתיק אוחנה עתירה לבג"ץ נגד בית המשפט המחוזי בתל אביב ונגד הפרקליטות, כדי למנוע את המשך המשפט ללא מינוי סיגור. בית המשפט העליון עיכב את ההליכים לזמן בלתי מוגבל. טימן, שסבר כי החלטת

העליון נכונה אך לא היה מוכן להמתין לחידוש ההליכים, הודיע על מועד פרישתו הסופי השבוע.

"הפרישה נכפתה עליי", הוא אומר בראיון מיוחד ל"הארץ". "לא הרגשתי תמיכה וגיבוי מצד

Print Page 1 of 5

<http://www.haaretz.co.il/hasite/objects/pages/PrintArticle.jhtml?itemNo=964349> 14/03/2008

"טיפול משטירתי בתלונות המוגשות בין בני זוג בגין אלימות במשפחה",

משרד המשפטים
לשכת פרקליט המדינה

כ"ג חשוון תשע"ה
16 נובמבר 2014

סמך: 047-99-2014-021340

לכבוד

מר

באמצעות דוא"ל:

שלום רב,

הנדון: **מניית בוגע תלונות שווא בעבירות אלימות במשפחה**
סימוכין: מכתבך מיום 29.9.2014

הריני לאשר את קבלת מכתבך שבסמך.

1. בפתח הדברים, ברצוני לציין כי מענה זה מתייחס למדיניות התביעה במקרים בהם עולה חשד לתלונות שווא הטוגעות לעבירות אלימות במשפחה, ואינו נוגע לפרטי המקרה הספציפי המתואר בפנייתך.

2. תלונות שעניינן אלימות במשפחה מצדיקות התייחסות קפדנית מצד גורמי האכיפה, ובהתאם ננקטת בנושא מדיניות זהירה. התלונות נבחנות במשטרה לעומק, והחלטות לגבי המשך ההליכים מתקבלות על בסיס הפעלת שיקול דעת, תוך התחשבות בכלל נסיבות העניין.

3. הנחיית פרקליט המדינה מס' 2.5 בדבר מדיניות התביעה בהעמדה לדין של עד תביעה ואו מתלונן שחזר בו במשפט מעדותו במשטרה, מעגנת את מדיניות התביעה במקרים של תלונות שווא. הנחייה זו קובעת כי בעת קבלת החלטה בדבר נקיטת הליכים נגד מתלונן או עד שטען להיותו קורבן לעבירת מין או אלימות במשפחה, יש לנקוט במדיניות שקולה ומרוסנת, זאת על מנת שלא לפגוע באינטרס הציבורי הטמון בחשיפת עבירות ונוכח הרגישות המאפיינת מקרים מסוג זה. יחד עם זאת, יש לציין כי הנחייה זו אינה מונעת הגשת כתב אישום בגין תלונות שווא במקרים מתאימים, לאחר בחינת מכלול הראיות והעניין הציבורי בתיק.

4. נוסף על כן, ברצוני לעדכן כי בימים אלו מבוצעת עבודת מטה שמטרתה לבחון האם יש צורך בשינוי הנחייה זו. השינוי הנבחן מבקש להבהיר כי יש לבחון כל מקרה לגופו, ובמקרים המתאימים, כשהתשתית הראייתית מלמדת בבירור שהתלונה הנה תלונת שווא, יש לשקול את אכיפת הדין על מתלונן/ת השווא. זאת במיוחד, במקרים בהם תלונת השווא גרמה למעצר החשוד, להחרקתו מילדי או לכל הגבלה אחרת עליו, שהסתברה כבלתי-מוצדקת.

משרד המשפטים
לשכת פרקליט המדינה

5. באשר לעילת סגירת התיקים במקרים אלו, חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 מסמך את משטרת ישראל לקבוע את עילת הסגירה על פי שיקול דעת ובהתאם לנסיבות המקרה.

בכבוד רב,

ענת גולדשטיין, עו"ד
לשכת פרקליט המדינה

Healthy Living

Domestic Violence Against Men: Women More Likely To Be 'Intimate Terrorists' With Controlling Behavior In Relationships

Jun 30, 2014 02:00 PM By Lizette Borreli @lizcelineb

Science debunks the "women are the gentler sex" myth, finding they are more likely to be "intimate terrorists," or hit their male partners in relationships. Photo courtesy of Shutterstock

Comment

- [Share on facebook](#)
12.2k
- [Share on twitter](#)
543
- [Share on google_plusone_share](#)
 - [Share on email](#)email
 - [Share on print](#)print
- [More Sharing Services](#)more

Relationships can be an emotional rollercoaster. Throughout the ride, men and women can be everything from loving and nurturing, to sometimes verbally and even physically abusive during fights. While aggression in heterosexual relationships is believed to stem from men, a recent study presented on June 25 at a symposium on intimate partner violence (IPV) at the British Psychological Society's Division of Forensic Psychology annual conference in Glasgow, found women are more likely to be "intimate terrorists," or physically aggressive to their partners than men.

Michael P. Johnson, an American sociologist coined the term "intimate terrorism," or batterers or abusers, in the 1990s to define an extreme form of controlling relationship behavior involving threats, intimidation, and violence. Men were almost always responsible for these heinous acts. This belief is further supported by statistics highlighting nearly three in 10 women (29 percent), and one in 10 men (10 percent) in the U.S. have experienced rape, physical violence, and/or stalking by a partner, affecting some form of their functioning, according to the Centers for Disease Control and Prevention.

To observe the dynamic and prevalence of intimate partner violence of men and women in heterosexual relationships, Dr. Elizabeth Bates from the University of Cumbria and colleagues from the University of Central Lancashire, conducted a survey collecting data from a large cohort of students. More than 1,000 students — 706 women and 398 men with an average age of 24 — responded to the questionnaires. The students were asked about their physical aggression and controlling behavior to partners, and to same-sex others, including friends.

The findings revealed just as many women as men could also be classed as abusive, coupled with controlling behavior with serious levels of threats, intimidation, and physical violence. Women were more likely to verbally

and physically aggressive to their partners than men. "This study found that women demonstrated a desire to control their partners and were more likely to use physical aggression than men. "It wasn't just pushing and shoving," said Bates, Medical Xpress reported. Some of the survey respondents circled boxes for things like beating up, kicking, and even threatening to use a weapon.

However, when it came to terms of high levels of control and aggression, there was no difference between men and women. There was a higher prevalence of controlling behavior seen in women than men, which was found to significantly predict physical aggression in both sexes. In other words, the more controlling behavior a woman displayed, the more likely she would be an "intimate terrorist," or physically aggressive to her partner.

"This was an interesting finding. Previous studies have sought to explain male violence towards women as rising from patriarchal values, which motivate men to seek to control women's behavior, using violence if necessary," Bates said. This suggests IPV may not be motivated by patriarchal values, and should be further studied with other forms of aggression. The stereotypical popular view, although still dominant, is being challenged by research over the last ten to 15 years, shedding light on male domestic violence.

Mark Brooks, chair of the ManKind Initiative in the U.K., which offers support for male victims of domestic violence, believes Bates' study is "game changing." "At the charity we're not surprised at the findings, because of the type of calls we get to our helpline every day," Brooks told The Telegraph. "What concerns us still is the lack of awareness and services available to support those men suffering in this way."

It is no surprise that the media and government in the U.S. and throughout other parts of the world, people focus most attention on the female victims of domestic violence and, consequently, men are the overlooked victims of domestic violence. According to the National Coalition Against Domestic Violence, men and boys are less likely to report the violence and seek services due to several challenges such as the stigma of being a male victim. Sixteen percent of adult men who report being raped or physically assaulted are victims of a current or former spouse, cohabitating partner, boyfriend/girlfriend, or date.

Source: Bates E et al. Women more likely to be aggressive than men in relationships. British Psychological Society's Division of Forensic Psychology annual conference in Glasgow.